ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄ – ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο
Κ Α Ι
Ε Κ Θ Ε Σ Η

ΓΙΑ
ΤΟΝ ΚΡΑΤΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ
ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2015

ΑΘΗΝΑ, ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2014
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

I. Πρακτικό της Διαρκούς Επιτροπής 5-17

II. Έκθεση της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων
στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:
«Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών
ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015» 18

III. Εισηγήσεις

Α. Γενικών Εισηγητών

α) Εισήγηση του κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου (Ν.Δ.) 23-32
β) Εισήγηση του κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.) 35-57
γ) Εισήγηση του κ. Ιωάννη Κουτσούκου (ΠΑ.ΣΟ.Κ.) 61-72
δ) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Νικολόπουλου (Ανεξάρτητοι Έλληνες) 75-81
ε) Εισήγηση του κ. Ηλία Παναγιώταρου (Λαϊκός Σύνδεσμος – Χρυσή Αυγή).. ...85-94
στ) Εισήγηση της κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη (ΔΗΜ.ΑΡ.).....97-118
ζ) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου (Κ.Κ.Ε.).....121-128
η) Εισήγηση του κ. Δημήτριου (Μίμη) Ανδρουλάκη (Ανεξάρτητοι
Δημοκρατικοί Βουλευτές) 131-140

Β. Ειδικών Εισηγητών

α) Εισήγηση της κυρίας Φεβρωνίας Πατριανάκου (Ν.Δ.)......145-150
β) Εισήγηση του κ. Νικόλαου Παναγιωτόπουλου (Ν.Δ.) 153-160
γ) Εισήγηση του κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου (Ν.Δ.) 163-168
δ) Εισήγηση του κ. Ιωάννη Καράμπελα (Ν.Δ.).....171-176
ε) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Γελαλή (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.) 179-191
στ) Εισήγηση του κ. Στέφανου Σαμοΐλη (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.).....195-203
ζ) Εισήγηση της κυρίας Φωτεινής Κούβελα (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.).....207-211
η) Εισήγηση του κ. Χρήστου Γκόκα (ΠΑ.ΣΟ.Κ.).....215-221
θ) Εισήγηση του κ. Μιχαήλ Κασσή (ΠΑ.ΣΟ.Κ.)..... …..225-228
ι) Εισήγηση του κ. Γαβριήλ Αβραμίδη (Ανεξάρτητοι Έλληνες)….....231-237
ια) Εισήγηση του κ. Δημήτριου Αναγνωστάκη (ΔΗΜ.ΑΡ.). 241-245
ιβ) Εισήγηση του κ. Χρήστου Κατσώτη (Κ.Κ.Ε.)…… 249-255
ιγ) Εισήγηση της κυρίας Θεοδώρας Τζάκρη (Ανεξάρτητοι
Δημοκρατικοί Βουλευτές) 259-264
ιδ) Εισήγηση του κ. Βύρωνα Πολύδωρα (Ανεξάρτητοι Βουλευτές).....267-272

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΕ΄- ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

Της Διαρκούς Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων συνήλθε στις 25, 26 και 27 Νοεμβρίου 2014, σε τέσσερις συνεδριάσεις, στη συνεδρίαση της 25ης Νοεμβρίου 2014 υπό την προεδρία του Αντιπροέδρου αυτής, κ. Χρήστου Γκόκα και στις συνεδριάσεις της 26ης και 27ης Νοεμβρίου 2014 υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Θεόδωρου Καράογλου, με αντικείμενο την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015».

Στις συνεδριάσεις παρέστησαν ο Υπουργός Οικονομικών, κ. Γκίκας Χαρδούβελης, ο Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας, ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο οι Γενικοί Εισηγητές*, ο κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο κ. Ιωάννης Κουτσούκος από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο κ. Νικόλαος Νικολόπουλος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, η κυρία Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη από τη Δημοκρατική Αριστερά, ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και ο κ. Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές και οι Ειδικοί Εισηγητές*, η κυρία Φεβρωνία Πατριανάκου, ο κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος, ο κ. Απόστολος Βεσυρόπουλος και ο κ. Ιωάννης Καράμπελας από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Δημήτριος Γελαλής, ο κ. Στέφανος Σαμοΐλης και η κυρία Φωτεινή Κούβελα από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, ο κ. Χρήστος Γκόκας και ο κ. Μιχαήλ Κασσής από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, ο κ. Γαβριήλ Αβραμίδης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ο κ. Δημήτριος Αναγνωστάκης από τη Δημοκρατική Αριστερά, ο κ. Χρήστος Κατσώτης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, η κυρία Θεοδώρα Τζάκρη από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές και ο κ. Βύρων Πολύδωρας από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές.

Επίσης, το λόγο έλαβαν οι Βουλευτές κ.κ. Ευάγγελος Διαμαντόπουλος, Δημήτριος Γάκης, Φίλιππος Σαχινίδης, Κωνσταντίνος Κλειτσιώτης, Μαρία Διακάκη, Δημήτριος Στρατούλης και Παναγιώτης Λαφαζάνης.

* Οι Εισηγήσεις των αναφερόμενων Εισηγητών παρατίθενται στο τέλος του παρόντος Πρακτικού-Έκθεσης.

Ο παριστάμενος Υπουργός Οικονομικών, κ. Γκίκας Χαρδούβελης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

(Η εισήγηση του Υπουργού Οικονομικών προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων την 27.11.2014)*

«ΓΚΙΚΑΣ ΧΑΡΔΟΥΒΕΛΗΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι βουλευτές, με τον Προϋπολογισμό του 2015 η ελληνική οικονομία αλλάζει σελίδα. Αφήνουμε σταδιακά πίσω μας τα δύσκολα χρόνια. Δεν εννοώ ότι δεν θα έχουμε δυσκολίες, απλώς δεν θα χειροτερεύει η κατάσταση, αλλά τα πολύ δύσκολα, η κακή χημεία και η κακή κατάσταση νομίζω ότι έχει τελειώσει. Ανοίγει ο δρόμος για μια αναπτυξιακή πορεία, ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο και μία ενίσχυση των κοινωνικών δομών. Άκουσα με πολύ ενδιαφέρον την κριτική για τις κοινωνικές παροχές και γενικά για τον Προϋπολογισμό. Αυτό κάποτε θα αλλάξει, όμως πρέπει πρώτα να σταθεί η οικονομία στα πόδια της και, για να έχουμε περισσότερες θέσεις εργασίας, πρέπει πάλι η οικονομία να αρχίσει να αναπτύσσεται. Η χώρα με γενναία και σταθερά βήματα συνεχίζει την πορεία.

Στον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2015 υπάρχει μια σειρά από θεμελιώδεις παραμέτρους, στις οποίες θα ήθελα, καταρχήν, να σταθώ και να πω ότι ο Προϋπολογισμός θα εκτελεστεί κατά το δεύτερο έτος επιστροφής της ελληνικής οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Είχαμε μικρό ρυθμό ανάπτυξης το 2014 – θα τον αποκαλούσα σταθεροποίηση, αλλά είναι ανάπτυξη σίγουρα μεγαλύτερη από αυτή που έχει η Ευρώπη – αλλά θα έχουμε πολύ μεγαλύτερο ρυθμό του χρόνου. Θα χαρακτηρίζεται και από την τάση αποκλιμάκωσης της ανεργίας, έστω και με αργά και μικρά βήματα, αλλά θα είναι μια αλλαγή τάσης, η οποία ελπίζουμε ότι θα επιταχυνθεί ακόμη περισσότερο στο μέλλον.

Ο Προϋπολογισμός θα οδηγήσει στην επίτευξη για τρίτη χρονιά ενός υψηλού πρωτογενούς πλεονάσματος που στηρίζεται στην ορθολογική περικοπή δαπανών, που δεν είναι οριζόντιες, στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, κάτι που όλοι θέλουμε και το διαφημίζουμε εδώ και χρόνια, αλλά δεν είναι τόσο εύκολο να γίνει από τη μια με μέρα στην άλλη, στη βελτίωση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών και, φυσικά, στην αύξηση των φορολογικών εσόδων εξαιτίας της ίδιας της επιστροφής σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Ο Προϋπολογισμός θα εξασφαλίσει ισοσκελισμένο ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης για πρώτη φορά στη μεταπολεμική περίοδο. Αυτό θα πει ότι το 2015 θα μπορέσουμε να καλύψουμε όλες τις δαπάνες του Κράτους και των τόκων χωρίς την ανάγκη νέου δανεισμού.

Ο ισοσκελισμένος Προϋπολογισμός σηματοδοτεί ότι η χώρα πλησιάζει με ταχύ βήμα στη δημοσιονομική της αυτάρκεια και παύει να μετακυλύει δημοσιονομικά βάρη προς τις επόμενες γενιές. Θα συμβάλει στη μείωση του δημόσιου χρέους το 2015 σε σχέση με το 2014. Θα εξασφαλίσει τη συνέχιση της αποκατάστασης των αδικιών σε ό,τι αφορά τα

φορολογικά βάρη, εντός, φυσικά, των δημοσιονομικών δυνατοτήτων της χώρας. Άκουσα από βουλευτή ότι ήθελε να κάνω ανακοίνωση για μείωση φορολογικών συντελεστών. Προφανώς και αυτή είναι η στρατηγική της Κυβέρνησης, όμως πρέπει να γίνει με δεδομένο ότι ισχυροποιείται η οικονομία και τα έσοδα και έχουμε περιθώριο να το κάνουμε.

Ο Προϋπολογισμός, λοιπόν, έχει τα χαρακτηριστικά ενός σύγχρονου ανεπτυγμένου κράτους που εξασφαλίζει την εσωτερική και την εξωτερική οικονομική ισορροπία. Πιο συγκεκριμένα, για το 2015 η πρόβλεψη είναι ότι η ποσοστιαία αύξηση του Α.Ε.Π. θα είναι της τάξεως του 2,9%. Υπάρχουν πολλοί αναλυτές, πιθανόν και στην αίθουσα αυτή και πολίτες που αμφισβητούν την αναπτυξιακή τροχιά της χώρας, όμως τονίζω ότι δεν είναι μια απλή εκτίμηση φουσκωμένη και υπεραισιόδοξη δική μας. Την υιοθετούν διεθνείς οργανισμοί και τόσο η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις φθινοπωρινές της προβλέψεις για την Ελλάδα όσο και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην έκθεσή του για τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας, αναφέρθηκαν και προβλέπουν σημαντική ανάπτυξη το 2015.

Επισημαίνω ότι οι θετικοί αυτοί ρυθμοί ανάπτυξης ξεκίνησαν από το β΄ τρίμηνο του 2014 – μερικοί λένε ότι ήταν και το α΄ τρίμηνο του 2014 – μετά από 21 συνεχόμενα τρίμηνα ύφεσης και πολλοί αναρωτιούνται πώς θα προκύψει αυτή η ανάπτυξη και πώς θα δούμε στην Ελλάδα το 2015 κάτι πολύ διαφορετικό από αυτό που συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη. Αν δείτε τα στοιχεία στη λεπτομέρεια, θα καταλάβετε ότι θα στηριχτεί και στην εγχώρια ζήτηση, η οποία αναμένεται να αυξηθεί κατά περίπου 1,6%.

Το κλειδί, όμως, είναι οι επενδύσεις. Περιμένουμε ενίσχυση των επενδύσεων και, επιτέλους, μια αντιστροφή της αρνητικής τάσης των τελευταίων ετών. Περιμένουμε μια ισχυρή αύξηση των επενδύσεων της τάξης του 11,7%, αλλά και των εξαγωγών, τις οποίες περιμένουμε να αυξηθούν κατά 5,2%. Άρα, προχωρούμε σταθερά προς το νέο μοντέλο ανάπτυξης, που βασίζεται όχι τόσο στην κατανάλωση του ιδιώτη, αλλά στη δημιουργία υποδομών και στην ικανότητα της οικονομίας να παράγει περισσότερα αγαθά για τους πολίτες στο μέλλον και για εξαγωγές. Δηλαδή, απευθυνόμαστε στα δισεκατομμύρια του κόσμου του εξωτερικού που είναι καταναλωτές και έχουν πιθανόν χρήμα για να αγοράσουν αγαθά που εμείς μπορούμε να τους πουλήσουμε.

Σημαντικό ρόλο στην αναπτυξιακή πορεία είναι και η προσπάθεια ενίσχυσης της ρευστότητας της οικονομίας. Περιμένουμε και ελπίζουμε ότι, μετά και τα stress tests των τραπεζών, οι τράπεζες θα επιστρέψουν στον πρωταρχικό τους ρόλο που είναι η χρηματοδότηση της οικονομίας. Εργαζόμαστε και έχουμε εμπροσθοβαρές πλέον το ΕΣΠΑ, όπως όλοι γνωρίζουμε. Μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε και διαφορετικά χρηματοδοτικά εργαλεία, που έρχονται και μέσω της στήριξης από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και, βέβαια, επειδή η οικονομία θα αναπνεύσει, θα αναπνεύσει και το Δημόσιο. Έτσι, θα συνεχίσουμε την αποπληρωμή των ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου, δηλαδή θα έρθει χρήμα στην αγορά και θα αυξήσει τη ρευστότητα.

Σε σχέση με τις επιφυλάξεις που εκφράστηκαν από πολλούς για υπεραισιόδοξες προβλέψεις στις εξαγωγές ειδικά, επισημαίνω ότι, πρόσφατα, πριν από δύο ή τρεις μέρες, βγήκαν οι προβλέψεις του ΟΟΣΑ και θα δείτε ότι είναι ακόμη πιο αισιόδοξες από αυτές που

έχουμε στο πρόγραμμα, στο 5,3% που ανέφερα. Η επιστροφή, λοιπόν, στους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης θα έχει και άμεση θετική επίπτωση στη δημοσιονομική εικόνα. Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι το 2015 θα διαμορφωθεί στα 5,6 δισ. ευρώ ή περίπου στο 3% του Α.Ε.Π.. Δηλαδή, η Ελλάδα για τρίτη συνεχόμενη χρονιά θα βελτιώσει την επίδοσή της σε όρους πρωτογενούς πλεονάσματος.

Ήδη από το 2014 γνωρίζετε ότι το πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί περίπου στο 1,8% του Α.Ε.Π., ήτοι περίπου 3,3 δισ. και είναι υψηλότερο αυτό το μέγεθος από αυτό που είχαμε προβλέψει ένα χρόνο πριν στο πρόγραμμα οικονομικής προσαρμογής, όπου θεωρούσαμε ότι θα είναι στο 1,5%. Μάλιστα, επισημαίνω εδώ ότι, μετά την πρόσφατη αναθεώρηση των στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ, η οποία είναι ανεξάρτητη υπηρεσία όπως όλοι ξέρετε, το πρωτογενές πλεόνασμα ακόμη και το 2013 ήταν μεγαλύτερο από αυτό που νομίζαμε, δηλαδή αντί για 0,8% εμφανίζεται στο 1,2% του Α.Ε.Π..

Η βασική επίπτωση, όμως, της επιστροφής σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης έγκειται και στην πρόβλεψη για αύξηση όσον αφορά τα δημοσιονομικά και των φορολογικών εσόδων περίπου κατά 1,4 δισ. ευρώ. Αυτό θα γίνει χωρίς να καταφύγει σε πρόσθετες, πέραν των ήδη ψηφισμένων, φορολογικές επιβαρύνσεις των πολιτών. Σημειώνω εδώ ότι σε αυτόν τον Προϋπολογισμό ενσωματώνονται η μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, που είναι μεγάλο ποσό της τάξης περίπου των 300 εκατομμυρίων, η διατήρηση του 13% του Φ.Π.Α. στην εστίαση και η μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης με την ταυτόχρονη διατήρηση των διευρυμένων κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος.

Επίσης, η μείωση από φέτος των ασφαλιστικών εισφορών, από τους εργοδότες και η σημαντική βελτίωση του πλαισίου ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων. Θα ήθελα να σταθώ σε αυτό το σημείο, στην κριτική που ήδη έχει δεχθεί ο προϋπολογισμός, ότι το 2015 αυξάνει τους φόρους. Και αυτό πρέπει να είναι ξεκάθαρο σε όλους μας, η αύξηση εσόδων του Δημοσίου στον προϋπολογισμό, προφανώς και προέρχεται από την προβλεπόμενη μεγέθυνση της οικονομίας. Μεγαλώνει δηλαδή η πίτα, δεν μεγαλώνει το κλάσμα του φόρου που πέφτει στον κόσμο. Μεγαλώνει η πίτα, γι' αυτό μεγαλώνουν τα έσοδα. Οι συντελεστές παραμένουν ίδιοι και έχουν μειωθεί, όπως ανέφερα. Γι' αυτό ας το αφήσουμε αυτό νομίζω θα φανεί ξεκάθαρα, όταν έρθει το 2015 για το τι συνέβη.

Τώρα σε ό,τι αφορά το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης, στον προϋπολογισμό του 2015, προβλέπεται ότι αυτό το νούμερο θα διαμορφωθεί στα 317 δις εκατομμύρια ευρώ, φυσικά και είναι ένα πολύ μεγάλο νούμερο. Θα είναι περίπου, στο 171% του ΑΕΠ και παρ' όλα αυτά θα έχει μειωθεί σε σχέση με το 2014, πάνω από 6 ποσοστιαίες μονάδες. Και οι τόκοι για το χρέος, θα είναι περίπου 5,9 δις ευρώ και αυτοί ως ποσό θα είναι περίπου 200 εκατομμύρια λιγότεροι, απ' ό,τι ήταν στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα. Οι τόκοι οι συγκεκριμένοι, ακριβώς επειδή ένα μεγάλο κομμάτι της προέρχεται από τους τόκους των δανειστών, τα επιτόκια είναι πολύ χαμηλά δεν είναι τα επιτόκια, με τα οποία μπορούμε να δανειστούμε, είναι πολύ μικροί. Σε ό,τι αφορά το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, μέχρι τα τέλη Φεβρουαρίου του 2015 αναμένεται να έχουν ολοκληρωθεί 7 ακόμα μεγάλοι διαγωνισμοί.

Μάθαμε προχθές, για τα αεροδρόμια τα χρήματα, που έρχονται, δεν αγοράζουν μόνο στοιχεία, θα γίνουν και επενδύσεις της τάξης των 450 εκατομμυρίων στα επόμενα 4 χρόνια. Μεγάλη υπόθεση αυτή, αυτό μας κάνει ιδιαίτερα αισιόδοξους ότι ο στόχος για τα έσοδα των 9,6 δις έως το τέλος του 2016, είναι υλοποιήσιμος. Έχει αλλάξει σελίδα το θέμα των αποκρατικοποιήσεων, μπορούν να πιάσουν τα χρήματα που θέλουμε, ακριβώς επειδή όλοι πιστεύουν στο μέλλον της Ελλάδος, βλέπουν μπροστά ότι ο όποιος επενδύει θα έχει έσοδα και επενδύουν. Αυτό το βλέπουν οι ξένοι. Μακάρι και εμείς να το δούμε σιγά-σιγά και οι ίδιοι και να πιστέψουμε στην οικονομία μας. Δηλαδή, πρέπει όλοι να βάλουμε πλάτη για να δούμε ότι τα πράγματα αλλάζουν και πράγματι θα αλλάξουν.

Γενικότερα, λοιπόν, δεν πρέπει να εστιάσουμε μόνο σε μεμονωμένους στόχους του προϋπολογισμού. Ο προϋπολογισμός δεν είναι απλώς μια απαρίθμηση δημοσιονομικών μεγεθών του επόμενου έτους, και παροχών, στις οποίες βασίζονται αυτοί οι στόχοι. Είναι μια συνολική εικόνα της νομικής οικονομίας, για τα επόμενα χρόνια και έτσι πρέπει να τον αντιμετωπίζουμε και βάσει αυτής της εικόνας, μπορούμε να βγάλουμε με σχετική ασφάλεια συμπεράσματα. Η ελληνική οικονομία, έχει πλέον τη δυνατότητα για κάθε ένα από τα επόμενα έτη να εξασφαλίζει ταυτόχρονα αξιοσημείωτη οικονομική ανάπτυξη, με βελτίωση της απασχόλησης και της ανταγωνιστικότητας, ελάφρυνση των βαρών που επωμίστηκαν οι Έλληνες πολίτες στα χρόνια της κρίσης, ισορροπημένα δημοσιονομικά μεγέθη και μείωση του δημόσιου χρέους. Θα φαίνεται σταδιακά στην αρχή, αλλά κάποια στιγμή θα αρχίσει να πέφτει πολύ πιο γρήγορα και ισορροπημένα το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

Σας θυμίζω ότι είχαμε να δούμε ισορροπημένο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών από το 1948 περίπου. Ήταν απίστευτο. Ποτέ η χώρα δεν μπορούσε να πουλήσει στους ξένους όσα εισήγαγε από αυτούς. Ξεκάθαρα, ένα μέρος της έχει να κάνει με τη βαθιά ύφεση, αλλά έχει να κάνει και με την αντιστροφή της τάσης των εξαγωγών. Επιτέλους, αρχίζουμε να εξάγουμε και βλέπουμε ότι η αγορά δεν είναι μόνο όπως την είχαμε περιχαρακώσει για χρόνια, αλλά όποιος μπορεί να γίνει ανταγωνιστικός μπορεί να πουλήσει και στο εξωτερικό.

Είμαι, λοιπόν, πεπεισμένος ότι αν συνεχίζει η χώρα να εφαρμόζει στοχευμένες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις στη λειτουργία των αγορών και του Κράτους, αν αξιοποιεί ακόμη πιο μεθοδικά τη γεωοικονομική θέση της και αν επιταχύνει το πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων, μπορεί να αποκαταστήσει το χαμένο έδαφος, τη σωρευτική απώλεια του Α.Ε.Π., στην οποία αναφερθήκατε, πολύ νωρίτερα από ότι πιστεύουμε στα χρόνια της απαισιοδοξίας και της κατάθλιψης. Τα περάσαμε αυτά τα χρόνια. Τώρα νομίζω ότι είναι καιρός, να αλλάξουμε σελίδα και να βλέπουμε τα πράγματα πιο σωστά και πιο λογικά.

Η προσήλωσή μας στην βελτίωση των μεγεθών της ελληνικής οικονομίας, παραμένει σημαντική για τη διεθνή μας αξιοπιστία. Δεν επιτρέπεται καμία επανάπαυση ή χαλάρωση. Επιπλέον, μόνο μέσω αυτής της προσήλωσης μπορούμε να διασφαλίσουμε ότι η ανάπτυξη θα εδράζεται σε στέρεες βάσεις. Δεν θα επιτρέψουμε την επιστροφή, σε ένα ολισθηρό παρελθόν. Νέες, καλύτερα αμειβόμενες και σταθερότερες θέσεις εργασίας θα ξεκινήσουν, οι οποίες δημιουργούνται μόνο εφόσον το οικονομικό πλαίσιο είναι σταθερό.

Κυρίες και κύριοι, ο προϋπολογισμός του 2015 σηματοδοτεί την ολοκλήρωση μιας μεγάλης προσπάθειας που κατέβαλαν οι Έλληνες πολίτες. Τα σημαντικά επιτεύγματα στην οικονομία σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα, επιβεβαιώνουν ότι υπάρχει στη χώρα προσήλωση στη συνετή δημοσιονομική διαχείριση. Η ομαλή εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2015, θα συνδράμει σημαντικά στην πορεία αποκατάστασης των απωλειών των τελευταίων χρόνων και σε μια νέα πορεία για τη χώρα. Το ζητούμενο από εδώ και στο εξής, είναι η δημιουργία κατάλληλων συνθηκών, ώστε να μπορέσει η οικονομία να κινείται στο εξής σε βιώσιμους ρυθμούς ανάπτυξης.

Κρίσιμοι παράγοντες, θα αποδειχθούν η πολιτική σταθερότητα και η συνέχιση της μεταρρύθμισης των δομών του κράτους και της οικονομίας. Αυτά θα συμβάλουν σημαντικά, στην αύξηση των εισοδημάτων και του βιοτικού επιπέδου, των Ελλήνων τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μεσοπρόθεσμα. Εκτιμώ ότι η χώρα, δεν θα ξανακυλήσει στην αβεβαιότητα. Δουλεύουμε σήμερα σε μια σκληρή διαπραγμάτευση με τους δανειστές μας, για να αποφύγουμε αυτήν ακριβώς την αβεβαιότητα. Έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος στις διαπραγματεύσεις. Υπάρχει συμφωνία σε μια σειρά από θέματα και επιδιώκουμε να επιλύσουμε και τις υπόλοιπες εκκρεμότητες. Από την πλευρά μας, υποστηρίζουμε τις θέσεις μας με πλήρη τεκμηριωμένα επιχειρήματα. Η διαπραγμάτευση συνεχίζεται με στόχο να κλείσει και η τελευταία αξιολόγηση. Θα επιτύχουμε πιστεύω και πλέον, χαράσσουμε έναν διαφορετικό μέλλον με λιγότερα βάρη και περισσότερες προοπτικές για όλους. Αυτός είναι και ο εθνικός μας στόχος.»

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο προϋπολογισμός του 2015 είναι ένας δημοσιονομικά ισοσκελισμένος προϋπολογισμός, που εδράζεται, για μια ακόμη χρονιά, σε ρεαλιστικές εκτιμήσεις και προβλέψεις, που καταγράφει, για 3η συνεχόμενη χρονιά, την επίτευξη σημαντικού πρωτογενούς πλεονάσματος, που επιβεβαιώνει όχι μόνο την ανάκαμψη, αλλά και την ανάπτυξη της οικονομίας, που περικλείει τις πρώτες, στοχευμένες, φορολογικές ελαφρύνσεις, που ενσωματώνει σημαντική μείωση της ανεργίας.

Η κατάρτισή του, ευθύνη της Ελληνικής Κυβέρνησης, πραγματοποιήθηκε σε εξωτερικό περιβάλλον, το οποίο χαρακτηρίζεται από αυξημένες αβεβαιοτήτες στην παγκόσμια σκηνή και από προσπάθειες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης για τη συμπλήρωση της ελλειμματικής αρχιτεκτονικής τους.

Αλλά και σε εσωτερικό περιβάλλον, το οποίο χαρακτηρίζεται από συνέχιση των προσπαθειών για να βγει η πατρίδα όσο γίνεται πιο γρήγορα, συνετά και με το μικρότερο κοινωνικό κόστος από το ανηφορικό τούνελ και το ασφυκτικό πλαίσιο, στο οποίο λειτουργεί.

Όμως, πλέον, τώρα, τέλη του 2014, καταγράφεται, απτά, σταθεροποίηση των δημόσιων οικονομικών της χώρας. Οι δημοσιονομικοί στόχοι επιτυγχάνονται, για 3η συνεχόμενη χρονιά.

Επίσης:

- Οι απαιτούμενες διαρθρωτικές αλλαγές συνεχίζουν να υλοποιούνται.
- Χρόνιες εσωτερικές και εξωτερικές ανισορροπίες αντιμετωπίζονται.
- Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας ενισχύεται.
- Ο χρηματοοικονομικός τομέας, μετά την ενίσχυση της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών και την ολοκλήρωση των ελέγχων ακραίων καταστάσεων της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, αποκτά μεγαλύτερη ευχέρεια παροχής ρευστότητας στην οικονομία.

Συγκεκριμένα, το 2014:

1ον. Η χώρα θα παρουσιάσει, μετά από 6 συνεχή έτη ύφεσης, θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης. Το ΑΕΠ εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 0,6%, από -3,9% το 2013. Τα σημερινά δεδομένα καθιστούν αυτή την πρόβλεψη αν όχι συντηρητική, τουλάχιστον ρεαλιστική. Και αυτό γιατί, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα, εποχικά διορθωμένα, τριμηνιαία στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το ΑΕΠ παρουσίασε αύξηση 0,8% το 1ο τρίμηνο του 2014 σε σχέση με το 4ο τρίμηνο του 2013, αύξηση 0,3% το 2ο τρίμηνο σε σχέση με το 1ο τρίμηνο και αύξηση 0,7% το 3ο τρίμηνο σε σχέση με το 2ο τρίμηνο.

Και σε ετήσια βάση, σύμφωνα με τα μη εποχικά διορθωμένα στοιχεία, το 3ο τρίμηνο του 2014 παρουσίασε αύξηση 1,7% σε σχέση με το 3ο τρίμηνο του 2013. Αυτή η εκτίμηση για όλο το έτος, βασίζεται, κυρίως, στις ενδείξεις σταθεροποίησης της ιδιωτικής κατανάλωσης, ανάκαμψης των επενδύσεων, ενίσχυσης των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών.

Σε αυτό το σημείο, μία παρατήρηση μετά από αιτιάσεις Συναδέλφων: Οι διαφοροποιήσεις στα βασικά συστατικά της ανάπτυξης, μεταξύ Προσχεδίου και Σχεδίου Προϋπολογισμού, δεν οφείλονται σε μεταβολή των εκτιμήσεων της Κυβέρνησης, αλλά στην αναθεώρηση από την ΕΛΣΤΑΤ των εθνικών λογαρισμών για την περίοδο 1996-2013, που συντελέστηκε μετά τη δημοσιοποίηση του Προσχεδίου. Αναθεώρηση, που βελτιώνει τις εκτιμήσεις για την ιδιωτική κατανάλωση και τις εξαγωγές.

2ον. Η ανεργία, επί αρκετούς μήνες, αν και οριακά, υποχωρεί. Έτσι, σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα τριμηνιαία στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, το ποσοστό ανεργίας, τον Αύγουστο, διαμορφώθηκε στο 25,9%, από 27,8% τον αντίστοιχο περυσινό μήνα. Επίσης, το ισοζύγιο των ροών μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα είναι θετικό και καλύτερο από το 2013.

Το μέσο ποσοστό ανεργίας, σε εθνικολογιστική βάση, εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο 24,8%, από 25,5% το 2013. Βέβαια, η ανεργία παραμένει πολύ υψηλή.

Ενώ, τα υψηλά ποσοστά νέων και μακροχρόνια ανέργων αποδεικνύουν το διαρθρωτικό χαρακτήρα της, καθιστώντας επιτακτική την αταλάντευτη συνέχιση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων καθώς και των ειδικών δράσεων για την ενίσχυση της απασχόλησης.

3ον. Ο πληθωρισμός συνεχίζει την καθοδική του πορεία. Υποχωρεί συνεχώς, παραμένοντας ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ) εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στο -1%.

4ον. Το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι πλεονασματικό. Με βάση τα στοιχεία που παρουσίασε την περασμένη εβδομάδα η Τράπεζα της Ελλάδος, το ισοζύγιο διαμορφώθηκε στα 3,8 δισ. ευρώ το εννεάμηνο του έτους, έναντι πλεονάσματος 2,4 δισ. ευρώ την αντίστοιχη περυσινή περίοδο, λόγω, ιδιαίτερα, του αυξημένου ισοζυγίου υπηρεσιών, εξαιτίας της μεγάλης ανόδου της τουριστικής κίνησης και της αξιόλογης επίδοσης των εισπράξεων από θαλάσσιες μεταφορές.

5ον. Οι δημοσιονομικοί στόχοι επιτυγχάνονται. Για 3η συνεχόμενη χρονιά. Το πρωτογενές πλεόνασμα εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 3,3 δισ. ευρώ ή στο 1,8% του ΑΕΠ, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής. Σημαντικά υψηλότερο τόσο έναντι του στόχου, που είναι 1,5% του ΑΕΠ, όσο και έναντι της περυσινής χρονιάς, που ήταν, τελικά, 1,2% του ΑΕΠ.

Έχοντας μάλιστα υλοποιήσει κατά την εκτέλεση του φετινού προϋπολογισμού, σε σχέση με τις προβλέψεις που δεν τα ενσωμάτωναν, την καταβολή «κοινωνικού μερίσματος», ύψους 525 εκατ. ευρώ, την αύξηση των αποδοχών και συντάξεων των δικαστικών και των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, εν ενεργεία και συνταξιούχων, ύψους 541 εκατ. ευρώ, τη μείωση του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης και τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών.

6ον. Το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών, εκτιμάται ότι θα περιορισθεί στο 1,3% του ΑΕΠ.

Από 1,6% το 2013 και 5,9% το 2012.

7ον. Το δημόσιο χρέος σταθεροποιείται. Αναμένεται να διαμορφωθεί στα 318 δισ. ευρώ, σε επίπεδο Γενικής Κυβέρνησης, οριακά χαμηλότερο από το 2013, αλλά, ως ποσοστό του ΑΕΠ, υψηλότερο. Όμως, το «προφίλ» του, έχει βελτιωθεί.

▪ Η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του, σε επίπεδο Κεντρικής Διοίκησης, ήταν 6,3 έτη το 2011, ενώ πλέον έχει υπερδιπλασιασθεί και διαμορφώνεται στα 16,5 έτη.

▪ Το μέσο σταθμικό επιτόκιο νέου δανεισμού, το οποίο καθορίζεται από τις εκδόσεις έντοκων γραμματίων και τα δάνεια που χορηγήθηκαν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, διαμορφώθηκε στο 2,7%.

▪ Οι δαπάνες για τόκους εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 5,7 δισ. ευρώ, μειωμένες κατά 53% σε σχέση με το 2012 και κατά 65% σε σχέση με το 2011. Και ως ποσοστό του ΑΕΠ διαμορφώνονται στο 3,2% το 2014, από 6,3% το 2012 και 7,9% το 2011.

Παράλληλα, η Κυβέρνηση, έγκαιρα, με μεθοδικές και στοχευμένες κινήσεις, κατάφερε να δημιουργήσει ένα μικρό αλλά σημαντικό ταμειακό «απόθεμα». Η διπλή, σταδιακή και προσεκτική έξοδος στις αγορές, οι εκδόσεις τρίμηνων και εξάμηνων εντόκων γραμματίων με σημαντική μείωση των επιτοκίων τους, οι πράξεις διαχείρισης ταμειακής ρευστότητας υπό τη μορφή repos τις οποίες συνάπτει ο ΟΔΔΗΧ με φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, και η υπερκάλυψη του δημοσιονομικού στόχου για εφέτος, έχουν συμβάλλει στην κάλυψη των βραχυχρόνιων χρηματοδοτικών αναγκών της χώρας.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι, συμπερασματικά, το 2014, η χώρα θα επιτύχει, για 2η χρονιά, υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα και θα παρουσιάσει, μετά από 6 χρόνια βαθιάς ύφεσης, θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης. Σ' αυτό το περιβάλλον και μέσα σε αυτό το πλαίσιο διαμορφώθηκε το Σχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού του 2015.

Και επειδή ακούω έντονη κριτική από την Αντιπολίτευση για τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού του 2015, αν αυτή η κριτική δεν είναι εθιμική, θα καλούσα του Συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να θυμηθούν τις ομιλίες τους στη Βουλή κατά τα δύο τελευταία χρόνια, και θα συνιστούσα να είναι πιο προσεκτικοί στις τοποθετήσεις τους εφέτος, μήπως και πάλι διαψευστούν.

Ενδεικτικά να αναφέρω, ότι οι Εισηγητές της Αντιπολίτευσης, στο σύνολό τους, υποστήριζαν, πέρυσι, ότι επειδή δεν είχε ολοκληρωθεί η συμφωνία με τους δανειστές, ο προϋπολογισμός «ήταν στον αέρα», ήταν «εικονικός», ήταν «υπό αίρεση», ήταν «υπό ριζική αναθεώρηση», ήταν «προϋπολογισμός που θα είχε πολλές αναθεωρήσεις», που θα άλλαζε και θα περιελάμβανε νέα μέτρα λιτότητας.

Διαψεύστηκαν! Ο προϋπολογισμός όχι μόνο δεν άλλαξε, αλλά υπήρξαν, το 2014, οι πρώτες στοχευμένες φοροελαφρύνσεις, ενώ διανεμήθηκε και «κοινωνικό μέρισμα». Η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι θέτει στόχους και τους πετυχαίνει! Μέχρι σήμερα, τα 2,5 τελευταία χρόνια, η πραγματικότητα, επιβεβαιώνει το ρεαλισμό των εκτιμήσεών της! Εκτιμώ ότι το ίδιο θα γίνει και το 2015.

Έτος, στο οποίο προβλέπεται:

1ον. Το ΑΕΠ να αυξηθεί κατά 2,9%. Η αύξηση προβλέπεται να προέλθει, κυρίως, από την ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης και την περαιτέρω ενίσχυση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Εκτιμάται ότι θετικές επιδράσεις θα έχουν η υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από πόρους του ΕΣΠΑ, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του νεοσυσταθέντος Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου, η συνέχιση της διαδικασίας αποπληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα, η περαιτέρω βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην Ελληνική οικονομία. Σημαντική προβλέπεται να είναι και η βελτίωση στις συνθήκες ρευστότητας της οικονομίας από την ολοκλήρωση της διαδικασίας ενίσχυσης της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών και από την προβλεπόμενη, μερική, χαλάρωση της νομισματικής πολιτικής στην Ευρωζώνη, μετά την απόφαση να διεξαχθούν μια σειρά από στοχευμένες πράξεις μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης.

Θετικές επιδράσεις στην οικονομική δραστηριότητα, χωρίς να έχουν ακόμη ποσοτικά προσδιορισθεί, αναμένεται να έχουν η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης λόγω της μείωσης του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, η πλήρης απόδοση - σε ετήσια βάση - του μέτρου της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών που άρχισε να ισχύει από τα μέσα του 2014, η μεταφερόμενη θετική επίδραση του 2014 στο 2015 και η συνέχιση, βάσει των σημερινών ενδείξεων, της μεγάλης ανόδου του τουρισμού και το 2015. Βέβαια, από την άλλη πλευρά, υπάρχουν υψηλοί και αυξημένοι κίνδυνοι και αβεβαιότητες που προέρχονται, κυρίως, από το διεθνές περιβάλλον. Ιδιαίτερα όταν, οι διεθνείς οργανισμοί αναθεωρούν, επί το δυσμενέστερο,

τις προβλέψεις τους για την παγκόσμια ανάπτυξη και τις επιμέρους προβλέψεις τους για τις περισσότερες οικονομίες.

2ον. Το ποσοστό ανεργίας, προσαρμοζόμενο με σχετική υστέρηση στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας, προβλέπεται να μειωθεί περαιτέρω.

Εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί, σε εθνικολογιστική βάση, στο 22,6% του εργατικού δυναμικού, από 24,8% το 2014. Η απασχόληση προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,6%, κυρίως λόγω της ανάκαμψης της οικονομίας και των μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας.

3ον. Ο εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή (ΔΤΚ), ακολουθώντας την πορεία της οικονομικής δραστηριότητας και την επιστροφή της οικονομίας στη διαδικασία οικονομικής μεγέθυνσης, προβλέπεται να αυξηθεί κατά 0,3%.

4ον. Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 5,6 δισ. ευρώ ή στο 3% του ΑΕΠ, στο στόχο του Προγράμματος. Κυρίως εξαιτίας της επιστροφής της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς μεταβολής του ΑΕΠ. Έτσι, προβλέπεται αύξηση των φορολογικών εσόδων, χωρίς νέες πρόσθετες φορολογικές επιβαρύνσεις των πολιτών. Χωρίς καινούργιους φόρους.

Στο σχέδιο, μάλιστα, ενσωματώνεται η μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, η διατήρηση στο 13% του ΦΠΑ στην εστίαση, η μείωση κατά 30% του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, διατηρώντας τα διευρυμένα κριτήρια χορήγησης του επιδόματος, η μείωση - από εφέτος - των ασφαλιστικών εισφορών, η σημαντική βελτίωση του πλαισίου ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων, η ενίσχυση των εισοδημάτων των στελεχών, εν ενεργεία και συνταξιούχων, των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

Και μία παρατήρηση σε χθεσινή τοποθέτηση Συναδέλφου Βουλευτή: Η βελτίωση του πρωτογενούς πλεονάσματος για το 2015, σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, παρά τη σταδιακή μείωση φορολογικών συντελεστών που ενσωματώνεται στον Προϋπολογισμό, οφείλεται στη σημαντική αύξηση των εσόδων του ΠΔΕ, περίπου κατά 1 δισ. ευρώ. Η αύξηση αυτή οφείλεται, κυρίως, στις προκαταβολές από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τα προγράμματα που θα υλοποιηθούν κατά τη διάρκεια της προγραμματικής περιόδου 2014-2020, οι οποίες δεν είχαν ενσωματωθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, καθώς και στα αυξημένα έσοδα από προγράμματα και δράσεις για την Αγροτική Ανάπτυξη και Αλιεία, τις Μεταναστευτικές Ροές και το νέο Πρόγραμμα της Επισιτιστικής και Βασικής Υλικής Συνδρομής.

5ον. Το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ισοσκελισμένο. Εκτιμάται, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών, δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2% το 2015, από 1,3% το 2014 και 1,6% το 2013. Και αυτή η εκτίμηση δεν περιλαμβάνει πιθανές θετικές επιδράσεις από τη μεταφορά της καλύτερης εκτέλεσης - στο σκέλος των λειτουργικών δαπανών - του 2014 στο 2015, χωρίς αύξηση όμως των απλήρωτων υποχρεώσεων, τις δευτερογενείς επιπτώσεις από τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών στην απασχόληση, στο ΑΕΠ και στα δημόσια έσοδα, την υλοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, την ενίσχυση των εισπράξεων από την τακτοποίηση αυθαίρετων κτισμάτων.

6ον. Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 317 δισ. ευρώ ή στο 171% του ΑΕΠ. Μειωμένο κατά 6 και πλέον ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, έναντι του 2014. Η μείωση αυτή οφείλεται, κυρίως, στην επίτευξη σημαντικού πρωτογενούς πλεονάσματος, στην υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και στη μεγέθυνση της οικονομίας. Οι δαπάνες για τόκους χρέους της Κεντρικής Διοίκησης προβλέπονται να διαμορφωθούν στα 5,9 δισ. ευρώ, μειωμένες κατά 200 εκατ. ευρώ σε σχέση με το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επόμενη μέρα. Αυτή είναι η νέα μεγάλη πρόκληση μπροστά στην οποία βρισκόμαστε. Στην κατεύθυνση αυτή εργαζόμαστε, υιοθετώντας και εφαρμόζοντας συγκεκριμένο, συνεκτικό και ρεαλιστικό σχέδιο οικονομικής πολιτικής. Σχέδιο, που εκτιμάται ότι θα περιέχει όλες τις διασφαλίσεις των υφιστάμενων Ευρωπαϊκών μηχανισμών και οι οποίοι θα λειτουργούν ως «δίκτυ ασφαλείας» σε ένα ιδιαίτερα ασταθές παγκόσμιο περιβάλλον. Σχέδιο, που επιδιώκει την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων, που στοχεύει σε μια ανταγωνιστική παραγωγική βάση, που έχει εξωστρεφή προσανατολισμό.

Βασικοί άξονες του σχεδίου είναι:

1ον. Η σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών, με την ένταξη του «αφανούς» τμήματος της οικονομίας στο «εμφανές» πεδίο της. Ήδη κινούμαστε προς αυτή την κατεύθυνση. Όσο μάλιστα επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι, τόσο διευρύνονται οι βαθμοί ελευθερίας για την περαιτέρω μείωση του φορολογικού βάρους νοικοκυριών και επιχειρήσεων και για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής. Η εξάντληση των περιθωρίων για φορολογικές ελαφρύνσεις αποτελεί βασική επιδίωξή μας.

2ον. Η διασφάλιση της επίτευξης υψηλών, διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων. Πρωτογενή πλεονάσματα τα οποία θα προέρχονται, κυρίως, από το σκέλος των δαπανών, τη μεγέθυνση της οικονομίας και την καταπολέμηση της παραοικονομίας και της φοροδιαφυγής.

Μέσω της άσκησης αυτής της πολιτικής θα υπάρξει αύξηση του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος, και όχι μέσω της εισοδηματικής ενίσχυσης κάποιων κοινωνικών ομάδων. Αυτό είναι οικονομικά πιο αποτελεσματικό και διατηρήσιμο, αλλά και κοινωνικά πιο δίκαιο.

3ον. Η βελτίωση της «ποιότητας» των δημόσιων οικονομικών. Παράγοντες όπως η εκπαίδευση, η έρευνα και η καινοτομία αποτελούν προϋποθέσεις για μια ισχυρή αναπτυξιακή δυναμική.

4ον. Η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών, ώστε να περιορισθεί το επίπεδο της φτώχειας και οι διευρυμένες, πράγματι, κοινωνικές ανισότητες. Με στοχευμένες παρεμβάσεις κοινωνικής πολιτικής, όπως η διασφάλιση της υγειονομικής περίθαλψης για τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες, αλλά και το καθεστώς του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, που ξεκίνησε πιλοτικά για 6 μήνες σε 13 Δήμους απ' όλες τις Περιφέρειες της χώρας, με σκοπό να αποτελέσει τον πυρήνα μιας νέας στρατηγικής κοινωνικής πρόνοιας.

5ον. Η δημιουργία ενός δίκαιου, αποτελεσματικού και σύγχρονου κράτους. Βρισκόμαστε, πλέον, στη φάση όπου περνάμε σταδιακά από την επίτευξη ποσοτικών στόχων στην εκπλήρωση των κρίσιμων ποιοτικών μεταρρυθμίσεων, με προτεραιότητα στην πάταξη της γραφειοκρατίας.

6ον. Η αύξηση των επενδύσεων και η ενίσχυση των εξαγωγών, καθώς και η διατήρηση της κατανάλωσης σε υψηλά επίπεδα, έχοντας, όμως, σημαντικά μικρότερο συντελεστή βαρύτητας στη διαμόρφωση του ΑΕΠ. Με τη σημαντική συμβολή του τουρισμού και της ναυτιλίας, αλλά και της αγροτικής παραγωγής, της μεταποίησης, της καινοτόμας βιομηχανίας, της ενέργειας.

Με την προσήλωση στην πραγματοποίηση διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

7ον. Η ακόμη ταχύτερη αξιοποίηση των Ευρωπαϊκών και εθνικών πόρων. Το ποσοστό απορρόφησης των κονδυλίων του ΕΣΠΑ φτάνει σήμερα το 86%. Ενώ η χώρα μας θα εισπράξει, προκαταβολικά, ένα σημαντικό ποσό από το ΕΣΠΑ 2014-2020 για εμπροσθοβαρή, ώριμα έργα. Συνολικά, 12 δισ. ευρώ αναμένεται να είναι διαθέσιμα στην Ελληνική οικονομία έως το τέλος του 2015 (4,2 δισ. ευρώ από το ΕΣΠΑ 2007-2013, 4,9 δισ. ευρώ από εμπροσθοβαρείς δράσεις του νέου ΕΣΠΑ και 2,9 δισ. ευρώ από έργα phasing στο νέο ΕΣΠΑ).

8ον. Η εντατικότερη υλοποίηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου. Στόχος είναι η αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων, οδηγώντας σε δημιουργία θέσεων εργασίας, σε νέα φορολογικά έσοδα και σε καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες, η άμεση μείωση του δημόσιου χρέους, η μείωση ή/και εξάλειψη της κρατικής χρηματοδότησης, το άνοιγμα των αγορών και η ενίσχυση του ανταγωνισμού. Ένα ευρύ χαρτοφυλάκιο περιουσιακών στοιχείων έχει μεταφερθεί στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ). Κατά τη λειτουργία του Ταμείου, από το 2011, υλοποιήθηκαν έργα αποκρατικοποιήσεων συνολικής αξίας 5,4 δισ. ευρώ.

9ον. Η εξομάλυνση της πιστωτικής επέκτασης και της ρευστότητας της αγοράς. Σήμερα, τα τεστ αντοχής των συστημικών τραπεζών ολοκληρώθηκαν με επιτυχία και οι τράπεζες έχουν ανακεφαλαιοποιηθεί. Οφείλουν συνεπώς να ανταποκριθούν, άμεσα και με επάρκεια, στο διαμεσολαβητικό τους ρόλο και να παράσχουν την απαραίτητη ρευστότητα στην πραγματική οικονομία. Σ' αυτό το ρόλο, εκτιμώ ότι θα ανταποκριθούν. Και πρέπει να ανταποκριθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμπερασματικά, η χώρα εισήλθε σε περίοδο πρωτογενών δημοσιονομικών πλεονασμάτων και θετικών ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης. Αυτό προβλέπουν όλοι οι διεθνείς και εγχώριοι φορείς και οργανισμοί, βεβαίως με αποκλίσεις ως προς το ύψος των μεγεθών. Αυτή τη θετική εξέλιξη έχουμε χρέος να την καταστήσουμε διατηρήσιμη. Αυτή θα φέρει σε σύντομο χρόνο την ουσιαστική μείωση της ανεργίας και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου όλων των πολιτών.

Είναι γεγονός ότι τα αποτελέσματα αυτά, τα οποία αποτελούν οφέλη για τη χώρα και την προοπτική της, είχαν και έχουν υψηλό κοινωνικό και οικονομικό κόστος. Κόστος, που

κατέβαλε και καταβάλει, πρωτίστως, η πλειονότητα των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων. Στη φάση που βρισκόμαστε, οφείλουμε όλοι μας να διασφαλίσουμε ότι αυτές οι θυσίες δεν θα πάνε χαμένες. Να αυξήσουμε τα οφέλη και να μειώσουμε το κόστος.

Συνεπώς, λαμβάνοντας υπόψη τη ρευστότητα του διεθνούς περιβάλλοντος, το μέγεθος της προσπάθειας που έχει καταβάλει μέχρι σήμερα η Ελληνική κοινωνία, το ασφυκτικό πλαίσιο στη διαδικασία των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές μας, διαπραγματεύσεις οι οποίες εμπεριέχουν λεπτές πτυχές, είναι σύνθετες και σκληρές και στις οποίες η Κυβέρνηση υποστηρίζει αποφασιστικά και τεκμηριωμένα τις ρεαλιστικές της θέσεις, οφείλουμε να προσεγγίσουμε τα βασικά πολιτικά ζητήματα της χώρας, και βεβαίως το θέμα του Προϋπολογισμού του 2015, με σύνεση, ρεαλισμό, πνεύμα ενότητας και εθνική συνοχή.

Μακριά από επικίνδυνους ακροβατισμούς ή αδιέξοδους τυχοδιωκτισμούς.

Οι, επί σειρά ετών, δύσκολες συνθήκες ζωής και εργασίας για τη μεγάλη πλειονότητα των πολιτών, επιβάλλουν σε όλους όσους συμμετέχουν στη δημόσια ζωή, να ξεχάσουν τα προσωπικά, κομματικά και θεσμικά παίγνια εξουσίας!

Πρέπει επιτέλους στη χώρα μας να καλλιεργηθεί και προοπτικά να εμπεδωθεί, κουλτούρα κοινωνικής και πολιτικής συναίνεσης, συνεννόησης και σύνθεσης, τουλάχιστον για τα μείζονα θέματα. Ώστε να καταφέρουμε να ξεπεράσουμε, με το ελάχιστο δυνατόν κοινωνικό και οικονομικό κόστος, τις παθογένειες και τα ελλείμματα του εγχώριου υποδείγματος. Και να δημιουργήσουμε το νέο. Που μπορεί να ωθήσει την οικονομία και την κοινωνία σε έναν ενάρετο κύκλο ευημερίας για όλους τους πολίτες.»

ΕΚΘΕΣΗ

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, κατά την εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2015», αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις των Γενικών Εισηγητών, κ. Ανδρέα Λυκουρέντζου από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Ευκλείδη Τσακαλώτου από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Ιωάννη Κουτσούκου από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κ. Νικόλαου Νικολόπουλου από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κ. Ηλία Παναγιώταρου από τον Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή, κυρίας Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη από τη Δημοκρατική Αριστερά, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και κ. Δημήτριου (Μίμη) Ανδρουλάκη από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές και των Ειδικών Εισηγητών, κυρίας Φεβρωνίας Πατριανάκου, κ. Νικόλαου Παναγιωτόπουλου, κ. Απόστολου Βεσυρόπουλου και κ. Ιωάννη Καράμπελα από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Δημήτριου Γελαλή, κ. Στέφανου Σαμοΐλη και κυρίας Φωτεινής Κούβελα από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Χρήστου Γκόκα και κ. Μιχαήλ Κασσή από το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα, κ. Γαβριήλ Αβραμίδη από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, κ. Δημήτριου Αναγνωστάκη από τη Δημοκρατική Αριστερά, κ. Χρήστου Κατσώτη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, κυρίας Θεοδώρας Τζάκρη από τους Ανεξάρτητους Δημοκρατικούς Βουλευτές και κ. Βύρωνα Πολύδωρα από τους Ανεξάρτητους Βουλευτές, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, το παραπάνω σχέδιο νόμου κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό του και προτείνει την επιψήφισή του από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 28 Νοεμβρίου 2014

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ **Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΡΑΟΓΛΟΥ **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ**

Ε Ι Σ Η Γ Η Σ Ε Ι Σ

Α. ΓΕΝΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΝΔΡΕΑ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Ανδρέα Λυκουρέντζου
Βουλευτή Αρκαδίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 2015 ευρίσκει τη χώρα σε κατάσταση πολιτικής σταθερότητας και κοινωνικής ομαλότητας. Η Ελλάδα απέφυγε τη χρεοκοπία, την οποία μέχρι το πρόσφατο παρελθόν πολλοί προεξοφλούσαν. Όπως προεξοφλούσαν Έλληνες και ξένοι αναλυτές την έξοδο της χώρας από τη ζώνη του Ευρώ και την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτή η επιτυχία είναι έργο των κυβερνήσεων του πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά.

Η κυβέρνηση με δεδομένη την εμπιστοσύνη της πλειοψηφίας της Εθνικής Αντιπροσωπείας, συνεχίζει απερίσπαστη το έργο της. Υλοποιεί το πρόγραμμα των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών, οι οποίες οδηγούν σταθερά και με ασφάλεια την Ελλάδα στον πυρήνα του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Επιτυγχάνει τους στόχους του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, οι οποίοι επιτρέπουν στη χώρα να ανακτήσει την αξιοπιστία της, την φερεγγυότητά της, την πρόσβασή της στις διεθνείς αγορές χρήματος. Ήδη έχουν στεφθεί με επιτυχία οι πρώτες κινήσεις δανειοδοτήσεων της Ελλάδος από τις αγορές και μάλιστα με ανεκτά επιτόκια. Μόνο για το έτος 2014, για την πενταετή έκδοση ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου οι αγορές προσέφεραν περίπου 20 δις ευρώ.

Ταυτόχρονα, η εμπέδωση του κλίματος εμπιστοσύνης έχει συμβάλει στην επιστροφή καταθέσεων άνω των 20 δις ευρώ από τον Ιούνιο του 2012, ενώ και οι αυξήσεις κεφαλαίων των ελληνικών τραπεζών, όπως και τα εταιρικά ομόλογα των ελληνικών επιχειρήσεων έτυχαν υψηλής ζήτησης. Προϋπόθεση για τη σταθεροποίηση της Ελληνικής Οικονομίας και την αποδοχή της από τις διεθνείς αγορές αποτελεί η διασφάλιση της πολιτικής σταθερότητας και της κοινωνικής ομαλότητας.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ανασυγκροτείται με τη νέα Επιτροπή υπό τον κ. Jean Claude Juncker και τη νέα σύνθεσή της στο επίπεδο των Επιτρόπων, συνοδευομένη από τις προσδοκίες των ευρωπαίων πολιτών για μία νέα εποχή εξόδου από την οικονομική κρίση, ανταγωνιστικότητας και ανάπτυξης, δικαιοσύνης και κοινωνικής συνοχής.

Παράλληλα, έχει ξεκινήσει μια ενδιαφέρουσα και ελπιδοφόρα συζήτηση αλλά και συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, τόσο από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα όσο και από τον ίδιο τον Πρόεδρο της Επιτροπής. Προσφάτως, ανακοινώθηκαν σημαντικά μέτρα μερικής χαλάρωσης της νομισματικής πολιτικής στην Ευρωζώνη. Η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες, οι οποίες θα επωφεληθούν των μέτρων αυτών, με ειδικούς όρους, μετά τις αποφάσεις να διεξαχθούν μια σειρά από στοχευμένες πράξεις μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης.

Αντιμετωπίζεται από την Ευρώπη η επανεξέταση ορισμένων πολιτικών και οικονομικών επιλογών με στόχο την ενίσχυση της ρευστότητας, την αντιμέτωπη του

αποπληθωρισμού και τη χρηματοδότηση αναπτυξιακών δράσεων. Δεν είναι η Ευρώπη της λιτότητας και του νεοφιλελευθερισμού όπως συνηθίζουν οι διάφορες κομματικές εκφράσεις της Αριστεράς.

Επιδίωξη των υπερασπιστών της Ευρωπαϊκής ιδέας είναι η κοινωνική οικονομία της αγοράς, η κοινωνική συνοχή και η ανταγωνιστική ευρωπαϊκή οικονομία, με εξωστρέφεια και ανάπτυξη. Τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών για την ανάδειξη των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου το επιβεβαιώνουν.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και η Ελλάδα παρακολουθούν με αμείωτο ενδιαφέρον τις εξελίξεις στο διεθνές περιβάλλον, οι οποίες προκαλούν ανησυχία και αβεβαιότητα.

Η διεθνής αστάθεια αυξάνεται λόγω περιφρόνησης των αρχών και των κανόνων του Διεθνούς Δικαίου, από την ανοχή απέναντι στις παραβιάσεις του, όσο και από την παθητική στάση απέναντι σε απειλές, οι οποίες προέρχονται από τη μισαλλοδοξία, την οποία τροφοδοτούν θρησκευτικά δόγματα και την απουσία σεβασμού στις πανανθρώπινες αξίες. Όπως επίσης και η έλλειψη διορατικότητας ισχυρών δυνάμεων, ώστε να εκτιμήσουν τα γεωπολιτικά τους συμφέροντα με προσήλωση στη διασφάλιση της ειρήνης και της σταθερότητας, δεν επιτρέπει να αποτρέψουν επικίνδυνες εξελίξεις, ικανές να εμπλέξουν ευρύτερες γεωγραφικές περιοχές σε πολεμικές συρράξεις.

Η κυβέρνηση με αίσθημα ευθύνης εκπληρώνει το χρέος της σε αυτή τη δυσμενή ιστορική συγκυρία με γνώμονα το εθνικό συμφέρον.

Αποδείξαμε ότι μπορούμε να αξιοποιήσουμε τη θέση μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το πλέγμα προστασίας το οποίο μας προσφέρει με τη θεσμική της οργάνωση και τις πολιτικές της αποφάσεις. Έχουμε εμπιστοσύνη στις αρετές και τις ικανότητες του Ελληνικού Λαού, πιστεύουμε στις δυνατότητες του τόπου μας γεωπολιτικής σημασίας, γεωοικονομικής βαρύτητας αλλά κυρίως πολιτισμικές και δυνατότητες λόγω του εξαιρετικού φυσικού κάλλους, οι οποίες προσδίδουν ιδιαιτέρου οικονομικού βάρους συγκριτικό πλεονέκτημα.

Τα τελευταία πέντε χρόνια διανύσαμε μια επώδυνη διαδρομή, στην οποία οδηγηθήκαμε δυστυχώς με επιλογές των προηγούμενων δεκαετιών, όπως η διόγκωση ενός σπάταλου, αδιαφανούς και αναποτελεσματικού κράτους, με άμεση συνέπεια την αλόγιστη αύξηση των δημοσίων δαπανών και στη συνέχεια τον ασυγκράτητο δανεισμό και την υπερχρέωση της Χώρας.

Οι όποιες ειλικρινείς προσπάθειες που κατά καιρούς εκδηλώθηκαν για τη μείωση του κράτους με την υλοποίηση προγραμμάτων ιδιωτικοποίησης δημοσίων επιχειρήσεων συνάντησαν βίαιες αντιδράσεις και τελικώς οι περισσότερες ματαιώθηκαν. Στην αποτυχία επίσης οδηγήθηκαν, πριν καν ξεκινήσουν, πρωτοβουλίες μεταρρύθμισης του Ασφαλιστικού Συστήματος ή και του Εκπαιδευτικού Συστήματος .

Τα τελευταία δύο χρόνια οι κυβερνήσεις του πρωθυπουργού κ. Αντώνη Σαμαρά τόλμησαν και συγκρούστηκαν με την παραδοσιακή κουλτούρα της ακινησίας και των βίαιων αντιδράσεων, οι οποίες κράτησαν τη χώρα «ακίνητη στην ιστορία». Αυτοί οι οποίοι ισχυρίζονται ότι δεν κυβέρνησαν, λάθος ισχυρισμούς διατυπώνουν. Κυβέρνησαν από

το πεζοδρόμιο, εμποδίζοντας αλλαγές και μεταρρυθμίσεις και ματαίωσαν την ισότιμη θέση της χώρας, μεταξύ των εταίρων της στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αγνόησαν το πολιτικό κόστος και υλοποίησαν ένα γενναίο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Επετεύχθησαν στόχοι καθοριστικής σημασίας, όπως η διοικητική μεταρρύθμιση των υπουργείων και των δημοσίων οργανισμών, ο δραστικός περιορισμός της σπατάλης του δημοσίου χρήματος, οι διαδικασίες εκσυγχρονισμού και αξιολόγησης του εκπαιδευτικού συστήματος αλλά κυρίως η ανάκαμψη της οικονομίας.

Χαρακτηριστικές αποδείξεις:

- Η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα στη μελέτη της «Doing Business» **η Ελλάδα βελτίωσε την ανταγωνιστικότητά της και κατατάσσεται στην 36η θέση από την 110η σε σύνολο 189 χωρών.**

- η αναστροφή της ύφεσης σε τάσεις ανάπτυξης, η ανάσχεση της ανεργίας με εμφανείς τάσεις μειώσεώς της και αύξησης της απασχόλησης.

- η πρόσβαση, επιτέλους, των επιχειρήσεων και ιδιαίτερα των μικρομεσαίων στο τραπεζικό σύστημα μετά την επιτυχημένη ανακεφαλαιοποίηση του.

Για τρίτη χρονιά επιτυγχάνονται οι στόχοι του προγράμματος οικονομικής πολιτικής. Για δεύτερη χρονιά δημιουργείται πρωτογενές πλεόνασμα.

Η Ελλάδα θα μπορούσε να έχει αποφύγει την οδυνηρή τελευταία πενταετία αν από την ημέρα της εντάξεως της στην ΕΟΚ είχε πορευτεί με πολιτικές επιλογές, οι οποίες θα ανταποκρίνονταν στα κριτήρια της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης.

Αντίθετα, ακολούθησε αποκλίνουσες πολιτικές, οι οποίες προσέφεραν επίπλαστη ευημερία. Ολοένα και περισσότερο χρειαζόταν επαυξημένη χρηματοδότηση όχι με πόρους από την παραγωγή εθνικού πλούτου αλλά με αλόγιστο δανεισμό, υποθηκεύοντας το μέλλον των επόμενων γενεών.

Ουδείς εκ των κοινωνικών εταίρων αλλά και των περισσοτέρων πολιτικών δυνάμεων ήταν πρόθυμος να ακούσει τις ενοχλητικές αλήθειες, τις οποίες τόλμησαν να διατυπώσουν δημόσια σε κρίσιμες ώρες λίγοι Έλληνες πολιτικοί. Αντιθέτως, με την ψήφο του ο ελληνικός λαός αποφάσισε και τους απομάκρυνε από την εξουσία.

Θυμίζω ότι ο Κώστας Μητσοτάκης την περίοδο 1990-1993 με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τόλμησε να συγκρουστεί με τις συντεχνίες, τον κρατισμό και την αδράνεια. Πράγματι, η κυβέρνηση του υπήρξε: **«Κυβέρνηση μπροστά από την Εποχή της»** αλλά εισέπραξε πρωτοφανείς αντιστάσεις και τη βία του πεζοδρομίου.

Δύο δεκαετίες αργότερα, τόλμησε ο Κώστας Καραμανλής, μίλησε τη γλώσσα της αλήθειας, ιδιωτικοποίησε κρατικές επιχειρήσεις, πέτυχε την προσέκλυση μιας από τις μεγαλύτερες επενδύσεις των τελευταίων ετών με την παραχώρηση του λιμένος του Πειραιά στην Κινεζική Cosco αλλά και αυτός εισέπραξε άρνηση, αδιαλλαξία, φανατισμό και πύρινες συμφορές στην ύπαιθρο και την Αθήνα.

Δυστυχώς, ενώ η Νέα Δημοκρατία δεν είναι υπεύθυνη για την επέκταση της κρατικής παρέμβασης στην οικονομία, σε σημαντικό βαθμό την συντήρησε παρά τις φιλοδοξίες της για ένα μικρότερο διαφανές και αποτελεσματικό κράτος.

Στην παρούσα περίοδο, χωρίς ταλαντεύσεις και συμβιβασμούς με τις πρακτικές του χθες, είμαστε αποφασισμένοι να προχωρήσουμε εμπρός. Ο Πρωθυπουργός κ. Αντώνης Σαμαράς και ο Αντιπρόεδρος της κυβέρνησης κ. Ευάγγελος Βενιζέλος με τις τελευταίες θεσμικής σταθερότητας πρωτοβουλίες, τις οποίες ανέλαβαν επιβεβαιώνουν την επιμονή τους στη σταθερή πορεία εμπρός, κλείνοντας οριστικά την πόρτα στο χθες.

Ο στρατηγικός μας στόχος είναι η μετά την κρίση Νέα Ελλάδα, με άνοδο του βιοτικού επιπέδου όλων των κοινωνικών κατηγοριών και ιδιαίτερα των οικονομικά ανίσχυρων, των οποίων οι πολίτες δοκιμάζονται σκληρά υπό το βάρος της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Νέα Ελλάδα με τη μείωση της ανεργίας, την αύξηση της απασχόλησης, την αύξηση των εξαγωγών, προϋπόθεση των οποίων είναι η οικονομική μεγέθυνση και η επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η σύσταση του νέου οργανισμού «Enterprise Greece» για την προσέλκυση επενδύσεων και την προώθηση των εξαγωγών στην Ελλάδα.

Ποια είναι η θέση της χώρας σήμερα, τόσο στο πλαίσιο της υλοποίησης του προϋπολογισμού 2014 όσο και στο πλαίσιο της επίτευξης των στόχων σύμφωνα με τις δεσμεύσεις των δανειακών συμβάσεων;

Το δημόσιο χρέος σταθεροποιείται. Δεν αυξάνεται.

Αναμένεται να διαμορφωθεί στα 318 δις ευρώ ή στο 175% του ΑΕΠ, κυμαίνεται στα επίπεδα του 2013. Οι δαπάνες για την εξόφληση των τόκων συνεχίζουν να μειώνονται και για την κεντρική διοίκηση εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα **5,7 δις ευρώ**. Λόγω της σημαντικής μείωσης των επιτοκίων των εντόκων γραμματίων είναι μειωμένες κατά 200 εκ. ευρώ σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Οι δαπάνες για την εξόφληση τόκων είναι μειωμένες κατά 65% σε σχέση με το 2011, και 53% σε σχέση με το 2012. Και ως ποσοστό του ΑΕΠ, διαμορφώνονται στο 3,2% το 2014 από 6,3% το 2012 και 7,9% το 2013.

Σημαντική πρόκληση στο πλαίσιο της διαπραγμάτευσης με τους δανειστές μας αποτελεί η δραστική μείωση της ετήσιας δαπάνης της εξόφλησης των τόκων. Η μετάθεση της αποπληρωμής του χρέους σε βάθος χρόνου θα επιτρέψει τη μείωση της δαπάνης τόκων ανά έτος, θα επιτρέψει μια άνετη διαχείριση του χρέους και τη διάθεση πόρων για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής.

Μετά από έξι συνεχή έτη ύφεσης, επιτυγχάνεται η αναστροφή της πορείας και η χώρα θα εμφανίσει θετική τάση οικονομικής μεγέθυνσης, αφού εκτιμάται ότι το **ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 0,6% σε αντίθεση με τη μείωση του κατά 3,9 % το 2013.**

Είναι αισθητή η αποκλιμάκωση της μείωσης του ΑΕΠ κατά το τελευταίο δεκαοχτάμηνο, η οποία οφείλεται στη σταθεροποίηση της κατανάλωσης παρά τη μείωση της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών, στην ανάκαμψη των επενδύσεων, στην ενίσχυση των εξαγωγών,

στα έσοδα από την θεαματική αύξηση του τουρισμού, στις ευεργετικές επιπτώσεις στην κατανάλωση από το κοινωνικό μέρισμα και στη μείωση των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης.

Η ανεργία μέχρι το Σεπτέμβριο του 2013 συνέχιζε να αυξάνει. Τώρα, με τα πρόσφατα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, μήνα με το μήνα μειώνεται και εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί το μέσο ποσοστό στο 27%, ενώ σε εθνικολογιστική βάση στο 24,8% από 25,5% το 2013.

Οπωσδήποτε η ανεργία διατηρείται σε εξαιρετικά υψηλό ποσοστό, συνθλίβει την κοινωνική συνοχή, ακυρώνει τα όνειρα της Νέας Γενιάς και αχρηστεύει κόπους και θυσίες που οδήγησαν στην απόκτηση τίτλων σπουδών ή επαγγελματικής εμπειρίας. **Η ανεργία έχει δυστυχώς διαρθρωτικό χαρακτήρα και αποδεικνύεται από τα υψηλά ποσοστά νέων ανέργων και μακροχρόνια ανέργων.** Το χαρακτηριστικό αυτό καθιστά επιτακτική την αταλάντευτη συνέχιση των μεταρρυθμίσεων και των ειδικών δράσεων για τη διεύρυνση της απασχόλησης. Αποτελεί τη μεγάλη πρόκληση, την επιτακτική ανάγκη για την υλοποίηση Εθνικού Αναπτυξιακού Σχεδίου, το οποίο θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και μακροχρόνια αναπτυξιακή δυναμική, ώστε να αντιμετωπιστεί με ταχύτητα η ανεργία.

Μία ακόμα σημαντική θετική εξέλιξη είναι η διαμόρφωση πρωτογενούς πλεονάσματος **στα 3,3 δις, ευρώ ή στο 1,8% του ΑΕΠ**, η πρόβλεψη του **προϋπολογισμού 2014 ήταν 3 δις και 1,6% του ΑΕΠ.**

Πρόκειται για σημαντική κατάκτηση κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού 2014, διότι πρέπει να υπολογιστούν επιπρόσθετες δαπάνες 525 εκ. ευρώ για την καταβολή κοινωνικού μερίσματος, 541 εκ. ευρώ για τις αποδοχές και συντάξεις δικαστικών και στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και τις μειώσεις εσόδων, τόσο από αυτή του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανση όσο και από εκείνη των ασφαλιστικών εισφορών.

Εάν υπολογιστεί επίσης και η μεταφορά στο δημοσιονομικό αποτέλεσμα, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών, των αποδόσεων από τη διακράτηση ομολόγων του ελληνικού δημοσίου στα χαρτοφυλάκια των κεντρικών τραπεζών του ευρωσυστήματος (ANFAs), όπως και τα ποσά που αντιστοιχούν στα Securities Market Programmes (SMPs) της ευρωπαϊκής κεντρικής τράπεζας, τότε το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώνεται στο 5,3 δις ευρώ ή στο 2,9% του ΑΕΠ. Τέλος, το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού συστήματος λογαριασμών, θα περιοριστεί στο 1,3% του ΑΕΠ έναντι 1,6% του 2013 και 5,9 % του 2012.

Είναι προφανές ότι σε αυτή την κρίσιμη καμπή για το μέλλον της Ελλάδος μπορούμε με σιγουριά να δηλώσουμε ότι έχουμε επιτύχει όχι μόνο τη σταθεροποίηση της οικονομίας, την ανάκτηση της εμπιστοσύνης αλλά έχουμε δημιουργήσει τις βάσεις για την πραγματική ανάκαμψη μέσα από τις ασφαλείς και ενθαρρυντικές προοπτικές της βιώσιμης ανάπτυξης.

Με άλλα λόγια, δεν πάμε πλέον πιο κάτω από το επίπεδο στο οποίο ευρισκόμεθα. Αισιοδοξούμε για περισσότερα και συγκεκριμένα αποτελέσματα στην ανοδική πορεία της οικονομίας, η οποία ήδη ξεκίνησε.

Για να συνεχιστεί η ανοδική πορεία χρειάζεται να συμφωνήσουμε στην υιοθέτηση Σχεδίου Οικονομικής Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης, το οποίο πέραν των κομμάτων της

κυβέρνησης χρειάζεται να στηρίξουν ευρύτερες κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις με στόχο την πολιτική σταθερότητα, τη συνεργασία και την επίτευξη στόχων εθνικής σημασίας. Το μέλλον της χώρας αξιώνει να υπερβούμε τις άγονες αντιπαραθέσεις και τις απατηλές διαχωριστικές γραμμές.

Άλλωστε, η πολιτική σταθερότητα επηρεάζει θετικά την υποδοχή της χώρας στις διεθνείς αγορές ενώ οι ρήξεις και οι συγκρούσεις τροφοδοτούν την κερδοσκοπία και τελικώς εμποδίζουν υπό το βάρος των υψηλών επιτοκίων, την επιστροφή μας στις αγορές χρήματος.

Η επιτυχία του εξαρτάται επίσης από τη βούληση όλων μας να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες του τόπου αλλά και να υπηρετήσουμε αξίες, τις οποίες τις τελευταίες δεκαετίες εγκαταλείψαμε εντός της ατμόσφαιρας ραστώνης και της ακινησίας του κρατισμού, αξίες όπως η σκληρή δουλειά αντί του βολέματος, η εγκράτεια και η αποταμίευση αντί της σπατάλης, η συναίνεση αντί του πεζοδρομίου, η σύνεση αντί της αδιαλλαξίας, ο σεβασμός των νόμων και της τάξης αντί της ανομίας και της αυθαιρεσίας.

Πρέπει να επιδείξουμε τόλμη και αποφασιστικότητα στη συνέχιση και ολοκλήρωση του προγράμματος των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, την προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και την αξιοποίηση της περιουσίας του Δημοσίου.

Παράλληλα, την επιτάχυνση των αναγκαίων αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος, τόσο για την αλλαγή της νοοτροπίας της δημόσιας διοίκησης, ώστε να μην στέκεται εχθρικά απέναντι στη δραστηριότητα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, τη μείωση της γραφειοκρατίας **και οπωσδήποτε την προοδευτική μείωση των φορολογικών συντελεστών.** Χρειάζεται να συνεχιστεί η προσπάθεια, χωρίς αμφιταλαντεύσεις και χωρίς αποκλίσεις,

Προτεραιότητα ο εκσυγχρονισμός και η ανασυγκρότηση του δημοσίου τομέα, η συνέχιση της δημοσιονομικής προσαρμογής, ο αναπροσανατολισμός του παραγωγικού πλούτου θα διασφαλίσουν μακροχρόνια, ταχεία και βιώσιμη ανάκαμψη.

Ο Προϋπολογισμός για το Οικονομικό Έτος 2015 ανταποκρίνεται σύμφωνα με τις προβλέψεις του στην υλοποίηση αυτής της στρατηγικής και του νέου προτύπου οικονομικής ανάπτυξης, με στόχο την οικονομική μεγέθυνση και την εδραίωση των πρωτογενών πλεονασμάτων.

Είναι προϋπολογισμός ρεαλιστικός και εφικτή η υλοποίηση του. Συγκεκριμένα:

1. **Το ΑΕΠ σχεδιάζεται να αυξηθεί κατά 2,9%,** τόσο από τη σταθεροποίηση της ιδιωτικής κατανάλωσης όσο και από την ενίσχυση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Εντός του 2015, ολοκληρώνονται επενδυτικά σχέδια και έργα από το ΕΣΠΑ. Υλοποιούνται σχέδια της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και του νεοσυσταθέντος Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου. Σημαντικό ρόλο θα διαδραματίσει η ρευστότητα της οικονομίας από την ολοκλήρωση της διαδικασίας ενίσχυσης της κεφαλαιακής επάρκειας των Τραπεζών και από την προβλεπόμενη, μερική χαλάρωση της νομισματικής πολιτικής στην Ευρωζώνη και η συνέχιση διαδικασίας αποπληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου προς τον

ιδιωτικό τομέα, η περαιτέρω βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και η ενίσχυση της εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία.

2. **Από το Δεκέμβριο του 2012 μέχρι σήμερα έχουν διατεθεί 7,2 δις ευρώ έναντι των 9,5 δις ευρώ ληξιπρόθεσμων οφειλών.** Μέχρι τέλους 2014 εκτιμάται ότι οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης θα έχουν χρηματοδοτηθεί με το συνολικό ποσό των 8 δις με την επιπρόσθετη δαπάνη 800 εκ. ευρώ, για στοχευμένη αποπληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, οι οποίες δημιουργήθηκαν στους τομείς Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

3. **Μείωση της Ανεργίας.** Η κατά 2,9% αύξηση του ΑΕΠ θα επιφέρει οπωσδήποτε σημαντική μείωση στο υψηλό ποσοστό ανεργίας. Η μείωση αυτή θα διαμορφωθεί σε εθνικολογιστική βάση στο 22,6% του εργατικού δυναμικού από 24,8% το 2014. Η απασχόληση προβλέπεται να αυξηθεί κατά 26%.

4. **Το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στα 5,6 δις ευρώ ή στο 3% του ΑΕΠ, στο στόχο του προγράμματος.** Η εκτίμηση αυτή είναι αξιόπιστη και στηρίζεται στη βάση της διαδικασίας οικονομικής μεγέθυνσης, **η οποία δικαιολογεί την αύξηση των φορολογικών εσόδων χωρίς νέες πρόσθετες φορολογικές επιβαρύνσεις των πολιτών.** Επισημαίνεται ότι στον υπολογισμό του πρωτογενούς πλεονάσματος λαμβάνονται υπ' όψιν κοινωνικού χαρακτήρα επιλογές της κυβέρνησης, οι οποίες δεν επιτρέπουν την περαιτέρω αύξησή του, όπως:

- Η μείωση κατά 30% της έκτακτης εισφοράς της αλληλεγγύης.
- Η διατήρηση στο 13% του ΦΠΑ στη εστίαση.
- Η μείωση κατά 30% του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης, με την παράλληλη διατήρηση των διευρυμένων κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος.
- Η μείωση από εφέτος των ασφαλιστικών εισφορών.
- Η νομοθετική ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων.
- Η ενίσχυση των εισοδημάτων των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας.

5. **Το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ισοσκελισμένο.** Εκτιμάται δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2% το 2015 από 1,3% το 2014 και 1,6% το 2013.

6. **Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 317 δις ευρώ ή στο 171% του ΑΕΠ, μειωμένο κατά έξι ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ έναντι του 2014.** Μειωμένες είναι και οι δαπάνες για την **εξόφληση τόκων χρέους της κεντρικής διοίκησης στο ύψος των 5,9 δις ευρώ, μειωμένες κατά 200 εκ. ευρώ σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.**

7. **Το Ελληνικό Δημόσιο υλοποιεί ένα φιλόδοξο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της περιουσίας του Δημοσίου.** Κατά τη λειτουργία του ΤΑΙΠΕΔ, από το 2011, υλοποιήθηκαν έργα αποκρατικοποιήσεων συνολικής αξίας 5,4 δις ευρώ. Μέχρι τώρα, έχουν καταβληθεί ως τίμημα περίπου 3 δις ευρώ ενώ στόχος για το 2015 είναι η επίτευξη εσόδων ύψους περίπου 2,5 δις ευρώ.

• **Τα καθαρά έσοδα του κρατικού υπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθούν 50,9 δις ευρώ αυξημένα κατά 720 εκατομμύρια ευρώ έναντι του 2014.**

• Τα έσοδα του κράτους και φυσικά το πρωτογενές πλεόνασμα οφείλονται βεβαίως, στην επιβεβλημένη εκ των πραγμάτων υπερφορολόγηση, η οποία δυστυχώς πλήττει καίρια τα ελληνικά νοικοκυριά, ιδιαιτέρως των μεσαίων και αδυνάμων οικονομικά κοινωνικών κατηγοριών.

• Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε σημαντικό βαθμό πιέζονται για να ανταποκριθούν στα φορολογικά βάρη και τις εισφορές. Παράλληλα, οι αντικειμενικές αξίες των ακινήτων προκαλούν πρόσθετη ασφυξία στην αγορά λόγω της μεγάλης διαφοράς τους με τις εμπορικές αξίες.

• **Η κυβέρνηση πρέπει να τολμήσει στο πεδίο των φορολογικών ελαφρύνσεων.**

• Ορθώς μειώθηκαν οι ασφαλιστικές εισφορές, ορθώς μειώνονται άλλοι φόροι όπως ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης, η μείωση της εισφοράς της κοινωνικής αλληλεγγύης.

• Ωστόσο, χρειάζεται να ληφθεί μια κρίσιμη απόφαση: **Να καθοριστεί ένα ελάχιστο αφορολόγητο εισόδημα σε συνδυασμό με τον προσδιορισμό του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ως όριο της φτώχιας.**

• Παράλληλα, με την αυστηροποίηση των ελέγχων για όσους αποκρύπτουν εισοδήματα πάνω από το συγκεκριμένο όριο. Η φορολογική πολιτική στο άμεσο μέλλον πρέπει να σχεδιαστεί και να εφαρμοστεί με δικαιοσύνη για όλους τους πολίτες.

• **Οι πρωτογενείς δαπάνες προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 41,9 δις ευρώ αυξημένες κατά 457 εκ. ευρώ έναντι του μεσοπρόθεσμου προγράμματος**, **μειωμένες ωστόσο κατά 530 εκατ. ευρώ έναντι του 2014.**

• **Το ύψος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων προβλέπεται να διαμορφωθεί στα 6,4 δις ευρώ, όσο προβλεπόταν και στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.**

Είναι εντυπωσιακή η επιστροφή της ελληνικής οικονομίας από 3,9% ύφεσης το 2013 στο 0,6% ανάπτυξης το 2014. Ο στόχος του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 2015 για ανάπτυξη 2,9% του ΑΕΠ κρίνεται εφικτός. Μια σειρά σημαντικών παραμέτρων συνετέλεσαν στην αναστροφή της πορείας και είναι αδήριτη ανάγκη για τη χώρα να εξακολουθήσουν να λειτουργούν για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας:

- Πολιτική σταθερότητα και κοινωνική ομαλότητα για την επόμενη πενταετία.
- Συνέχιση της δημοσιονομικής πολιτικής.
- Πτωτική πορεία του δημόσιου χρέους.

Η κυβερνητική πολιτική έχει επιτύχει μέχρι τώρα:

- την προσέλκυση επενδύσεων αυξημένες κατά 11,7% το 2014 και ακόμα περισσότερο αυξημένες όπως εκτιμάται το 2015.

- την επιτάχυνση των εξαγωγών με διεθνώς εμπορεύσιμα αγαθά και υπηρεσίες.

Αν και δεν είναι επιθυμητό να αποτελεί την κύρια συνιστώσα του ΑΕΠ η κατανάλωση, διότι η επιδίωξη του νέου αναπτυξιακού προτύπου είναι η προσέλκυση των επενδύσεων και η

ενίσχυση των εξαγωγών, είναι σημαντικό ότι η κατανάλωση σταθεροποιείται. Επιπροσθέτως, δικαιολογούνται θετικότερες προβλέψεις για την περαιτέρω πορεία της, λόγω των αυξητικών τάσεων του δείκτη λιανικών πωλήσεων.

Το 2013 αποδείχθηκε η καλύτερη χρονιά όλων των εποχών για τον Ελληνικό τουρισμό, ως προς τους δύο βασικούς δείκτες του, τις εισπράξεις και τις αφίξεις ξένων επισκεπτών.

Το 2014 εξελίσσεται σε ακόμη καλύτερα και υψηλότερα επίπεδα, με τις εκτιμήσεις του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων να προβλέπουν 19,5 εκατ. αφίξεων έως το τέλος του έτους και 21,5 εκατ. με την προσθήκη της κρουαζιέρας και έσοδα άνω των 13,5 δις ευρώ.

Τέλος, βάση των στοιχείων του ΙΚΑ για τα τουριστικά και συναφή επαγγέλματα, το επτάμηνο Ιανουαρίου-Ιουλίου 2014, ο Τουρισμός δημιούργησε 120.000 νέες θέσεις μισθωτής εργασίας, με αύξηση 20% των ασφαλιστικών εισφορών.

Θέτουμε τις βάσεις ώστε μετά το 2015 να δημιουργήσουμε ένα περισσότερο ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον στην Ελλάδα με τη σταδιακή μείωση των ανωτάτων φορολογικών συντελεστών στις επιχειρήσεις αλλά και της φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων ώστε να διευρυνθεί, εντός νομοθετικού πλαισίου επιλογών και ρυθμίσεων, το περιβάλλον προσέλκυσης επενδύσεων.

Στο παρελθόν οι κυβερνήσεις και οι εισηγητές της εκάστοτε πλειοψηφίας ομιλούσαν για αναπτυξιακούς προϋπολογισμούς παροχών και επιπρόσθετης ευημερίας και την ίδια ώρα ορισμένοι ηγέτες της αντιπολίτευσης ομιλούσαν για προϋπολογισμούς ύφεσης και καταστροφικής ένδειας. Ούτε η μία εκτίμηση επιβεβαιώθηκε, ούτε και η άλλη από τη μετέπειτα πορεία της Χώρας.

Σήμερα, εμείς ομιλούμε τη γλώσσα της αλήθειας χωρίς θριαμβικούς τόνους, χωρίς αίολες παροχές αλλά και χωρίς την επιβολή νέων φόρων. Εισηγούμεθα έναν προϋπολογισμό, ο οποίος βεβαιώνει την ικανότητα της χώρας να χρηματοδοτεί τη λειτουργία της. Η αντιπολίτευση επιμένει στις πρακτικές του χθες. Χρησιμοποιεί τη φρασεολογία της ουτοπίας του «υπάρχουν λεφτά» και καλλιεργεί ανεύθυνα και επικίνδυνα αυταπάτες στον ελληνικό λαό.

Δεν έχουν διδαχθεί τίποτα από την τύχη εκείνων, οι οποίοι διαφήμιζαν ότι υπάρχουν λεφτά, ούτε από την κρίση του Μαρτίου 2013 στην Κύπρο, όταν αρχικώς εν μέσω λεονταρισμών αρνήθηκαν να υλοποιήσουν, όσα συμφώνησαν και υπέγραψαν στις Βρυξέλλες και ακολούθως, προσγειωμένοι στην πραγματικότητα, τελικώς εφάρμοσαν. **Εμείς είμαστε σίγουροι ότι ακολουθούμε τη μόνη εφικτή πολιτική. Ικανή να προσφέρει ελπίδα προόδου και προοπτική σιγουριάς στον ελληνικό λαό.**

Άλλωστε, όταν πέρυσι προέβλεπαν τα στελέχη της αντιπολίτευσης την αδυναμία υλοποίησης του προϋπολογισμού του 2014 και διαβεβαίωναν τη Βουλή για νέους επώδυνους συμπληρωματικούς προϋπολογισμούς, επένδυαν με χαιρεκακία στην αποτυχία της κυβέρνησης και αδιαφορούσαν για ενδεχόμενη καταστροφή της χώρας. Οι εξελίξεις τους διέψευσαν και θα εξακολουθούν να τους διαψεύδουν.

Η συστηματική προσπάθεια και η σκληρή δουλειά οδηγούν σε ορατά αποτελέσματα. Η ευθύνη δημιουργεί ελπίδα και αισιοδοξία, ενώ ο λαϊκισμός ουτοπίες, αυταπάτες και οδηγεί στην καταστροφή. Εμείς επιλέγουμε την πορεία ευθύνης, συστηματικής προσπάθειας και σκληρής δουλειάς. Τα αποτελέσματα δικαιώνουν την επιλογή μας και οι διαφαινόμενες εξελίξεις προεξοφλούν την ιστορική δικαίωση της κυβέρνησής μας.

Ανδρέας Λυκουρέντζος

Βουλευτής Αρκαδίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΕΥΚΛΕΙΔΗ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.
Ευκλείδη Τσακαλώτου
Βουλευτή Β΄ Αθηνών

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Το Σχέδιο του Κρατικού Προϋπολογισμού για το 2015 επαληθεύει:

Πρώτον, την αποτυχία της πολιτικής του Μνημονίου. Με βάση τα δεδομένα, όπως θα φανεί στη συνέχεια, η Ελλάδα αποτελεί μια ακραία περίπτωση του τι συμβαίνει και στην υπόλοιπη Ευρώπη.

Δεύτερον, τη συνέχιση της ίδιας πολιτικής, ανεξάρτητα από τη νομική-πολιτική μορφή και το μέγεθος της νέας βοήθειας. Άλλωστε, η Πιστωτική Γραμμή με Ενισχυμένες Προϋποθέσεις (ECCL), που αποφασίστηκε στο τελευταίο Eurogroup σημαίνει και την υπογραφή Μνημονίου Συνεννόησης, με αξιολογήσεις κάθε τρίμηνο, και συμμετοχή του ΔΝΤ.

Με τον νέο Προϋπολογισμό, τίποτα δεν αλλάζει στις βασικές αρχές του Μνημονίου, ιδιαίτερα όσον αφορά:

- τους στόχους για τη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους
- τη στήριξη της ανάκαμψης στις ιδιωτικές επενδύσεις και τις εξαγωγές
- τη χαμηλή κατανάλωση και τη μείωση μισθών και συντάξεων.

1. Επιτυχής ή όχι η πολιτική αντιμετώπισης της κρίσης;

Η αξιολόγηση μιας οικονομικής πολιτικής – αν είναι επιτυχημένη ή όχι - προϋποθέτει κάποια κριτήρια. Δεν αποτελεί κριτήριο επιτυχίας ότι κάποια στιγμή, μετά από μια μεγάλη ύφεση, η οικονομία αρχίζει να ανακάμπτει. Αυτό είναι αναμενόμενο, καθώς το ΑΕΠ δεν μπορεί να φτάσει στο μηδέν!

Χωρίς μεγάλη αυστηρότητα, δύο χρήσιμα κριτήρια για την αξιολόγηση της οικονομικής πολιτικής μπορεί να είναι αυτά που έχει προτείνει μεταξύ άλλων και ο J. Stiglitz:

Α) Κατάφερε η ασκούμενη οικονομική πολιτική να μετριάσει τις επιπτώσεις και τη διάρκεια της ύφεσης;

Β) Η ανάκαμψη είναι βιώσιμη και μπορεί να επαναφέρει την οικονομία στην προηγούμενη τάση ανάπτυξής της (trend growth rate);

Τα διάφορα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας καταδεικνύουν την αποτυχία της πολιτικής του Μνημονίου και απονομιμοποιούν το success story της κυβέρνησης.

1.1 Διεθνείς Εξελίξεις

Η διεθνής οικονομία χαρακτηρίζεται από έντονη αστάθεια, καθώς οι προβλέψεις για τους ρυθμούς ανάπτυξης αναθεωρούνται προς τα κάτω. Οι αρνητικές ειδήσεις πολλαπλασιάστηκαν μετά από το καλοκαίρι, τόσο στο κέντρο όσο και στην περιφέρεια της Ευρώπης. Η ανησυχία για οικονομίες όπως της Γαλλίας και της Ιταλίας είναι έντονη, αλλά και για την Γερμανία όπου τα στοιχεία για την βιομηχανική παραγωγή κάθε άλλο από ενθαρρυντικά ήταν. Στη Γερμανία, για παράδειγμα, τα τελευταία στοιχεία έδειξαν μείωση της βιομηχανικής παραγωγής κατά 4% τον περασμένο Αύγουστο. Πολλοί αναλυτές θεωρούν ότι και η Γερμανία βρίσκεται πλέον μπροστά στο φάσμα της ύφεσης.

Ο δείκτης PMI για τη μεταποίηση – που αποτελεί σχετικά αξιόπιστο στοιχείο των προβλέψεων για μελλοντική ανάπτυξη – κινείται πτωτικά τους τελευταίους μήνες για την ευρωζώνη, δείχνοντας ότι έρχεται στασιμότητα ή στην καλύτερη περίπτωση αναιμική ανάπτυξη. Ο δείκτης μόλις που ξεπερνά τις 50 μονάδες, το όριο δηλαδή μεταξύ ανάπτυξης-ύφεσης.

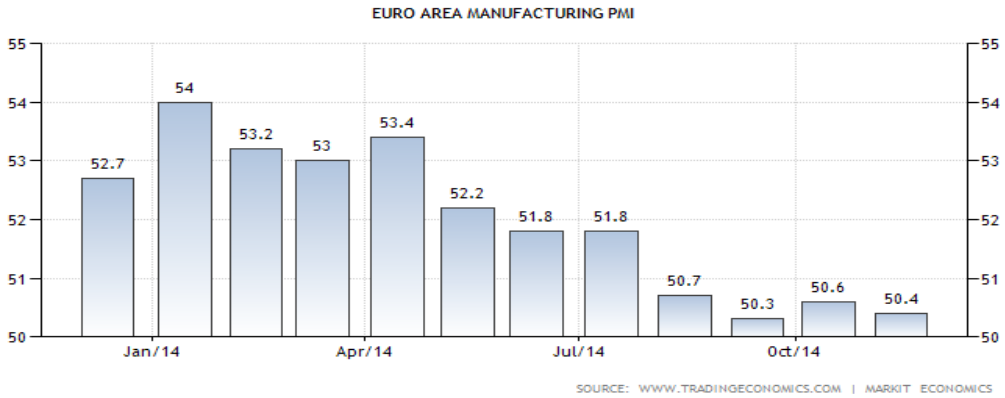

Στην παρούσα φάση δεν μπορεί να αποκλειστεί το ενδεχόμενο ενός τρίτου επεισοδίου ύφεσης, καθώς πολλές οικονομίες βρίσκονται σε φάση στασιμότητας έπειτα από την ύφεση ενώ άλλες που έχουν ήδη ανακάμψει, το επίπεδο του ΑΕΠ βρίσκεται ακόμα σε χαμηλά επίπεδα σε σύγκριση με το παρελθόν.

Αυτό αναγνωρίζεται και από το ΔΝΤ στην τελευταία έκθεσή του για την παγκόσμια οικονομία[1], στην οποία αναθεώρησε προς τα κάτω τις προβλέψεις του για την παγκόσμια ανάπτυξη το 2014 και το 2015 και προειδοποίησε ότι η παγκόσμια οικονομία μπορεί να μην επιστρέψει ποτέ στο ρυθμό επέκτασης πριν από την οικονομική κρίση. Ο επικεφαλής οικονομολόγος του ΔΝΤ, Ολ. Μπλανσάρντ, εξέφρασε μάλιστα φόβους για τρίτο επεισόδιο ύφεσης στην ευρωζώνη που μπορεί να οδηγήσει σε αποπληθωρισμό. Αξίζει να σημειωθεί ότι στην ίδια έκθεση, το ΔΝΤ τονίζει την ανάγκη αύξησης των δημόσιων επενδύσεων, ασκώντας κριτική και στη Γερμανία για το θέμα αυτό. Έπειτα από την πτώση που έχει παρατηρηθεί τα τελευταία 30 χρόνια στις δαπάνες για υποδομές, η τάση αυτή πρέπει να αντιστραφεί. Ιδιαίτερα σήμερα, οι δημόσιες επενδύσεις μπορούν να δώσουν σημαντική ώθηση στην ανάπτυξη όταν

[1] International Monetary Fund, 2014, *World Economic Outlook: Legacies, Clouds, Uncertainties*, Washington (October).

υπάρχει φόβος για μια μεγάλη περίοδο στασιμότητας. Η χρηματοδότησή τους μπορεί να γίνει μέσω δανεισμού, χωρίς να αυξήσουν το λόγο χρέους/ΑΕΠ καθώς θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη.

Η καλύτερη απόδειξη για την συνολική αποτυχία της πολιτικής που ασκείται διεθνώς είναι η πορεία του παγκόσμιου χρέους. Ενώ μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008, ο κυρίαρχος στόχος ήταν η απομόχλευση, η μείωση δηλαδή του ιδιωτικού και του δημόσιου χρέους, τα δεδομένα δείχνουν το αντίθετο. Σύμφωνα με πρόσφατη έκθεση[2], ο λόγος του παγκόσμιου χρέους (δημόσιου και ιδιωτικού) προς το ΑΕΠ, παρότι παρέμεινε σταθερός κατά την χρονική περίοδο 2008 – 2009, από το 2010 – 2011 συνέχισε να αυξάνεται χωρίς να παρουσιάζει σημάδια αναστροφής ή αποκοπής αυτής της πορείας. Επιπρόσθετα, η χρηματοδότηση μέσω μόχλευσης/δανεισμού συνεχίζει και αποτελεί την κυρίαρχη πηγή χρηματοδότησης στις διεθνείς αγορές.

Παγκόσμιο Χρέος / ΑΕΠ, 2001 - 2013

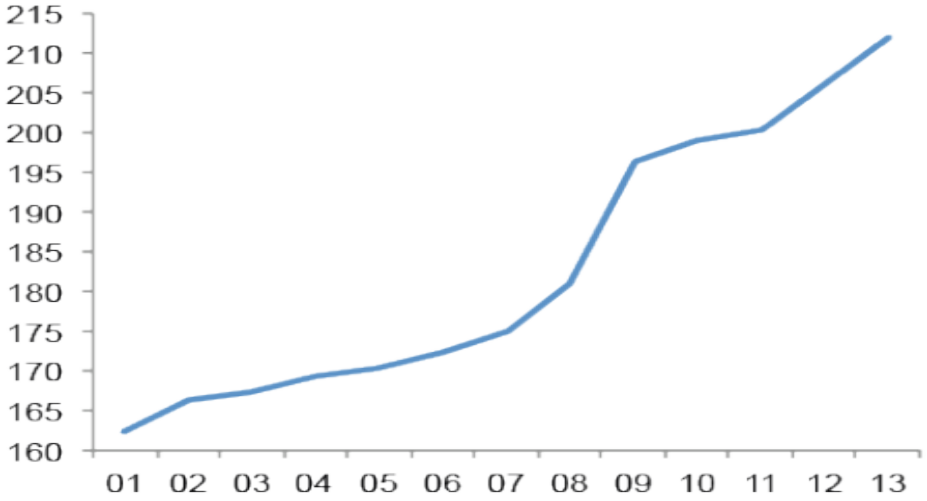

Πηγή: "*Deleveraging? What Deleveraging?",* Geneva Reports on the World Economy, No. 16

Προς επίρρωση και όσων αναφέρθηκαν παραπάνω, η έκθεση διαπιστώνει ότι η αύξηση της δυνητικής παραγωγής στις ανεπτυγμένες χώρες μειώνεται σταθερά από τις αρχές της δεκαετίας του 1980 – την εποχή δηλαδή που αρχίζει και εφαρμόζεται ο νεοφιλελευθερισμός στην πλειονότητα των αναπτυγμένων οικονομιών - ενώ η τρέχουσα κρίση έχει οδηγήσει στην απώλεια σε μόνιμη βάση ως προς το επίπεδο οικονομικής ανάπτυξης καθώς και ως προς τους ρυθμούς μεγέθυνσης.

1.2 Εξελίξεις στην Ελλάδα

Η αποτυχία της πολιτικής, με βάση τα κριτήρια που θέσαμε, είναι κάτι παραπάνω από προφανής στην περίπτωση της Ελλάδας. Μάλιστα, η ασκούμενη πολιτική αντί να μετριάσει τις επιπτώσεις και τη διάρκεια της ύφεσης, τις επέτεινε.

[2] Buttiglione L. et al, "*Deleveraging? What Deleveraging?"*, Geneva Reports on the World Economy, No. 16, September 2014, International Center for Monetary and Banking Studies

Σε σχέση με τη διάρκεια της ύφεσης, όπως έχει δείξει και σχετική Έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους[3], η Ελλάδα κατέχει πλέον το παγκόσμιο ρεκόρ, ξεπερνώντας ακόμα και την Μεγάλη Ύφεση των ΗΠΑ.

Σε σχέση με τη σωρευτική απώλεια του ΑΕΠ, δηλαδή το μέγεθος της ύφεσης, τα δεδομένα είναι εξίσου αποκαλυπτικά. Το πραγματικό ΑΕΠ μειώθηκε στην Ελλάδα κατά 24% μεταξύ 2013-2007 (ενώ στην Ευρωζώνη κατά 1,8% και στην ΕΕ κατά 0,9%)

Πραγματικό ΑΕΠ, Ελλάδα, 2007-2013 (ποσά σε εκατ. ευρώ)

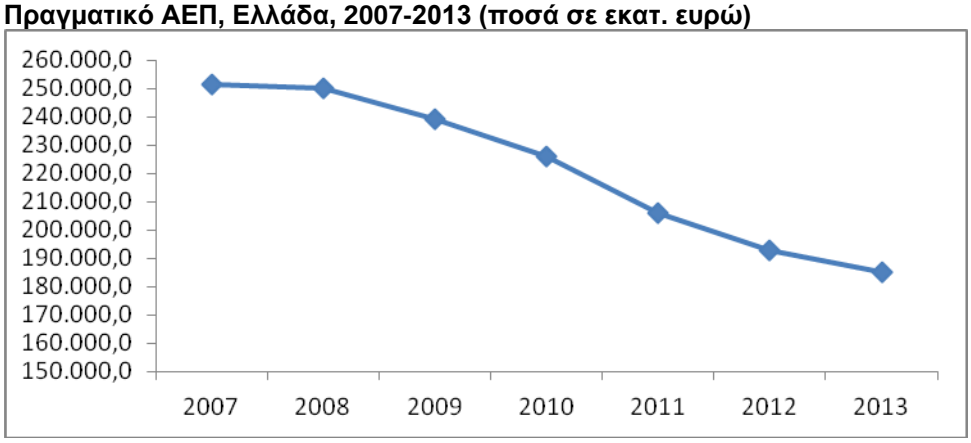

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Ετήσιοι Εθνικοί Λογαριασμοί

Τα πράγματα είναι χειρότερα αν λάβουμε υπόψη το Καθαρό Εθνικό Διαθέσιμο Εισόδημα το οποίο μειώθηκε κατά 30% την ίδια περίοδο (ενώ στην ΕΕ και την Ευρωζώνη συνολικά αυξήθηκε κατά 2,7% και 4,3% αντίστοιχα)

Καθαρό Εθνικό Διαθέσιμο Εισόδημα, Ελλάδα, 2008-2013 (ποσά σε εκατ. ευρώ)

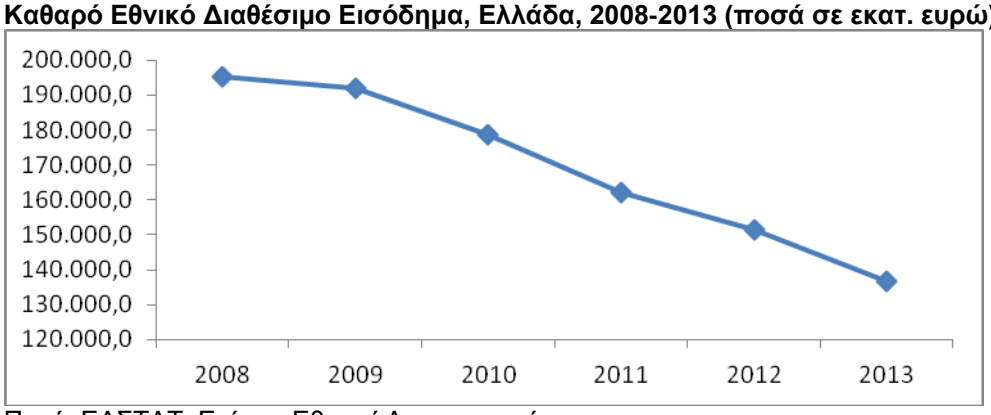

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Ετήσιοι Εθνικοί Λογαριασμοί

Το επόμενο σημείο στο οποίο αξίζει να σταθεί κανείς είναι το κόστος της δημοσιονομικής προσαρμογής. Πράγματι, η Ελλάδα έχει να επιδείξει ίσως τη μεγαλύτερη προσαρμογή που έχει γίνει ποτέ, με τα μέτρα λιτότητας να έχουν φτάσει μέχρι σήμερα στα €62 δις. Αντίστοιχα, η βελτίωση στο πρωτογενές ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνηση είναι σωρευτικά περίπου €30 δις. Επί της ουσίας δηλαδή, επιβάλλονταν μέτρα 2 ευρώ για να κερδίσουμε 1 ευρώ στο δημοσιονομικό ισοζύγιο. Και κάθε ευρώ που αφαιρούνταν από το κοινωνικό κράτος, οδηγούσε σε μια ισόποση μείωση του ΑΕΠ. Με αυτά τα δεδομένα, κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι «οι θυσίες των πολιτών άξιζαν τον κόπο».

[3] Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους, Τριμηνιαία Έκθεση Ιανουάριος – Μάρτιος 2013, Βουλή των Ελλήνων

Αν πρέπει να επιλέξει κανείς έναν οικονομικό δείκτη που δείχνει το κοινωνικό κόστος της ύφεσης, αυτός δεν είναι άλλος από το ποσοστό της ανεργίας. Στα χρόνια της ύφεσης, το ποσοστό ανεργίας εκτινάχτηκε στο 28%. Ο αριθμός των ανέργων προσέγγισε τα 1,5 εκατ. άτομα, εκ των οποίων σχεδόν το 1 εκατ. είναι μακροχρόνια άνεργοι. Τα ποιοτικά στοιχεία δείχνουν ότι η οριακή μείωση της ανεργίας δεν αφήνει περιθώρια για πανηγυρισμούς εκ μέρους της κυβέρνησης.

• Μεταξύ του 2ου τριμήνου 2013 – 2014, οι άνεργοι μειώθηκαν κατά περίπου 48.000 άτομα. Η μείωση, όμως, αυτή ελάχιστα έχει να κάνει με την αύξηση της απασχόλησης, καθώς οι απασχολούμενοι αυξήθηκαν μόλις κατά 4.000. Αντίθετα, οφείλεται στη μείωση του πληθυσμού κατά 25.000 άτομα και την αύξηση του μη ενεργού πληθυσμού, δηλ. όσων δεν αναζητούν εργασία κατά 18.000.

• Η απασχόληση συνεχίζει να μειώνεται σε όλους τους κλάδους της οικονομίας και αυξάνεται μόνο στον τουρισμό (που υπερκαλύπτει και τις απώλειες)

• Η πλήρης απασχόληση μειώνεται , ενώ αυξάνονται οι ευέλικτες μορφές εργασίας.

• Σύμφωνα με την πρόσφατη Έκθεση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας[4], ακόμα κι αν η απασχόληση αυξάνεται κάθε χρόνο με ρυθμό 1,3%, το επίπεδο απασχόλησης θα επανέλθει στα προ κρίσης επίπεδα το 2034! Θα χρειαστούν δηλαδή 20 χρόνια για να έχουμε την ίδια απασχόληση με εκείνη του 2008.

2. Γιατί απέτυχαν Ευρώπη και Ελλάδα;

Πολλοί ισχυρίζονται ότι τα οικονομικά δεν είναι κανονική επιστήμη, καθώς οι διάφορες θεωρίες δεν μπορούν να επαληθευτούν σε συνθήκες πειράματος σε εργαστήριο. Στην περίπτωση της χώρας μας, όμως, είχαμε ό,τι πιο κοντινό μπορεί να υπάρξει σε εργαστηριακό πείραμα - ένα τέλειο παράδειγμα εφαρμογής των θεωριών των αντιπάλων μας.

Η θεωρία των νεοφιλελεύθερων λέει συνοπτικά τα εξής:

• Πρώτον, τα οικονομικά συστήματα της αγοράς είναι εγγενώς σταθερά.

• Δεύτερον, οι μόνες επαρκείς και αναγκαίες συνθήκες για να λειτουργήσουν όλα ομαλά είναι η μακροοικονομική σταθερότητα και η εύρυθμη (χωρίς εμπόδια) λειτουργία των αγορών – αυτό ακριβώς το επιχείρημα επαναλαμβάνεται και στην Εισηγητική Έκθεση του Κρ. Προϋπολογισμού 2015.

Η κρίση για τους νεοφιλελεύθερους προέρχεται πάντα από εξωγενείς παράγοντες, όχι από τη λειτουργία των αγορών. Για την Ελλάδα συγκεκριμένα η ευθύνη ανήκει στις κυβερνήσεις που με τις σπατάλες τους οδήγησαν σε διαρκή ελλείμματα και στην εκτίναξη του δημοσίου χρέους. Ακόμα, όμως, κι όταν εμφανίζεται μια κρίση, η οικονομία έχει αυτόματους μηχανισμούς που την επαναφέρουν σε ισορροπία και στη μακροχρόνια τάση ανάπτυξής της, μειώνουν την ανεργία κλπ. Για παράδειγμα, μέσω της μείωσης των μισθών και συνολικά της

[4] Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, «Ελλάδα: Παραγωγικές θέσεις εργασίας για την Ελλάδα», Τμήμα Ερευνών Διεθνούς Γραφείου Εργασίας, Γενεύη, 2014

πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης, θα έρχονταν η αύξηση των επενδύσεων και των εξαγωγών, με συνέπεια και την αύξηση του ΑΕΠ. Με λίγα λόγια, η πολιτική ήταν προ-κυκλική, αποσκοπούσε στην ενίσχυση των αυτόματων μηχανισμών που υποτίθεται ότι βγάζουν την οικονομία από την κρίση.

Όπως είδαμε, το πείραμα αυτό απέτυχε. Και απέτυχε γιατί πολύ απλά δεν ισχύει η θεωρία.

- Οι αυτόματοι μηχανισμοί δε λειτουργούν ή είναι πολύ αδύναμοι

- Η νέα ισορροπία δεν εμπεριέχει τις αναγκαίες δομικές αναδιαρθρώσεις

2.1 Γιατί δεν λειτουργούν οι αυτόματοι μηχανισμοί;

Οι αυτόματοι μηχανισμοί της αγοράς είναι είτε ανύπαρκτοι, είτε αδύναμοι, είτε αντισταθμίζονται από αντίρροπες δυνάμεις

2.1.1 Ανυπαρξία – Αδυναμία μηχανισμών

Α) Ανάπτυξη μέσω εξαγωγών

Η πολιτική του Μνημονίου αποσκοπεί, εκτός των άλλων, στη διαμόρφωση ενός μοντέλου εξωστρεφούς ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Η εσωτερική υποτίμηση, μέσω κυρίως της μείωσης των μισθών υποτίθεται ότι αυξάνει την ανταγωνιστικότητα, δίνοντας ώθηση στις εξαγωγές. Από αυτό προκύπτει ότι δεν χρειάζεται κανείς να ενδιαφέρεται για την εγχώρια ζήτηση αφού θα υπάρχει εξωτερική ζήτηση – αυτό ήταν το βασικό επιχείρημα της απάντησης που εξέδωσε το Υπουργείο Οικονομικών στις εξαγγελίες του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ στη ΔΕΘ.

Ο συγκεκριμένος αυτόματος μηχανισμός δεν λειτουργεί για μια σειρά από λόγους:

- Η εξωστρεφής ανάπτυξη είναι ένα παιχνίδι μηδενικού αθροίσματος. Δεν μπορούν να κερδίσουν όλες οι χώρες κάνοντας το ίδιο, αφού οι εξαγωγές της μιας χώρας είναι οι εισαγωγές της άλλης και αντίστροφα.

- Αν την ίδια στιγμή με την Ελλάδα, άλλες πιο ανταγωνιστικές χώρες προσπαθούν να πράξουν το ίδιο, τότε το μέγεθος της εσωτερικής υποτίμησης πρέπει να είναι τεράστιο για να έχει -αν έχει - κάποιο αποτέλεσμα.

- Η Ελλάδα είναι μια σχετικά κλειστή οικονομία – αν λάβουμε υπόψη τις εισαγωγές και τις εξαγωγές ως ποσοστό του ΑΕΠ σε σύγκριση με τις υπόλοιπες χώρες της ΕΕ. Επομένως, μια αύξηση των εξαγωγών π.χ. 1 με 2% έχει μικρή επίπτωση στο ΑΕΠ. Χρειάζεται μια πραγματικά μεγάλη βελτίωση στις εξαγωγές για να αντισταθμιστεί η μείωση της κατανάλωσης – πράγμα που δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα.

- Τα στοιχεία δείχνουν ότι μετά την κρίση του 2008, η αύξηση του διεθνούς εμπορίου είναι χαμηλότερη από την αύξηση του παγκόσμιου ΑΕΠ. Επιπλέον, η παγκόσμια οικονομία

και ιδιαίτερα η ευρωζώνης φαίνεται να εισέρχεται σε νέα φάση στασιμότητας. Επομένως, η εξωτερική ζήτηση για τα προϊόντα της Ελλάδας θα είναι χαμηλότερη από την αναμενόμενη.

Β) Προσδοκίες - Επενδύσεις

Όταν μια οικονομία βρίσκεται σε καθοδική φάση είτε σε τέλμα – όπως συμβαίνει και στην περίπτωση της Ελλάδας – οι προσδοκίες των πολιτών είναι αρνητικές. Οι αρνητικές προσδοκίες αναβάλλουν τις επενδύσεις. Τα στοιχεία για την πορεία των επενδύσεων στην Ελλάδα είναι αποκαλυπτικά – όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Η ίδια όμως κατάσταση παρατηρείται και συνολικά στην Ευρώπη. Τα στοιχεία δείχνουν ότι η Ευρώπη έχασε την δυναμική ανάπτυξης και η ευρωπαϊκή μεταποίηση δεν μπορεί να ανακάμψει. Οι επιχειρήσεις μειώνουν τα κόστη, δεν δημιουργούν θέσεις εργασίας και μειώνουν τις τιμές σε βάρος των περιθωρίων κέρδους γεγονός που καθιστά τις μελλοντικές επενδύσεις ακόμα χαμηλότερες (αφού τα κέρδη τις χρηματοδοτούν)

Κεντρικό ρόλο στη διαμόρφωση των προσδοκιών διαδραματίζει η βιωσιμότητα του χρέους. Όσο το χρέος παραμένει μη βιώσιμο και «κρέμεται» πάνω από την οικονομία, η αβεβαιότητα εντείνεται και παραμένουν αρνητικές οι προσδοκίες Γι' αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ θεωρεί αναγκαία τη διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Εκτός των άλλων θετικών επιπτώσεων που θα έχει στις προοπτικές ανάπτυξης, θα σηματοδοτήσει και μια νέα αρχή.

Οι ιδιωτικοποιήσεις εξίσου δεν έχουν βοηθήσει, καθώς δεν μπορούν να δώσουν ώθηση στις επενδύσεις, σε μια περίοδο κρίσης. Η διεθνής εμπειρία άλλωστε έχει δείξει ότι στην πραγματικότητα η ιδιωτικοποίηση υποδομών οδηγεί σε αποεπένδυση. Οι ιδιωτικές εταιρίες μειώνουν τις επενδύσεις και το βάρος ξαναπέφτει στους φορολογούμενους. Η πρόβλεψη του προηγούμενου Υπουργού Οικονομικών, κ. Στουρνάρα, ότι για κάθε ένα ευρώ ιδιωτικοποιήσεων θα έρθουν 3 ευρώ σε επενδύσεις, δεν έχει ακόμα – και μάλλον ούτε πρόκειται να – επαληθευτεί.

2.1.2 Αντίρροπες Δυνάμεις

Εκτός από το γεγονός ότι οι αυτόματοι μηχανισμοί της αγοράς δεν λειτουργούν ή είναι πολύ αδύναμοι, μέσα σε μια κρίση αναπτύσσονται και αντίρροπες δυνάμεις που κρατούν την οικονομία σε τέλμα.

Α) Αποπληθωρισμός

Στην Ελλάδα παρατηρήθηκε μείωση του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή και του αποπληθωριστή του ΑΕΠ το 2013 και το 2014. Συγκεκριμένα, ο Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή διαμορφώθηκε σε -0,9 το 2013 και θα διαμορφωθεί σε -1 το 2014. Αντίστοιχα, τα μεγέθη για τον αποπληθωριστή του ΑΕΠ είναι -2,3 το 2013 και -2,5 το 2014. Αξίζει να σημειωθεί ότι σε σύγκριση με τις προβλέψεις του Προσχεδίου, η αναθεώρηση του αποπληθωριστή για το 2014 είναι πολύ μεγάλη (η αρχική πρόβλεψη ήταν -0,7) και επιφέρει σημαντικές συνέπειες, όπως θα φανεί στη συνέχεια. Η πρόβλεψη του Μνημονίου για την επίτευξη ολοένα και υψηλότερων πρωτογενών πλεονασμάτων θα εντείνει την τάση

αποπληθωρισμού και έτσι υπάρχουν αμφιβολίες για το κατά πόσο επαληθευτεί η πρόβλεψη για θετικό πρόσημο στον πληθωρισμό το 2015.

Ο αποπληθωρισμός έχει μια σειρά από αρνητικές συνέπειες:

• Πρώτον, αυξάνει την πραγματική αξία του χρέους, γεγονός που αποτυπώνεται και στο λόγο δημοσίου χρέους/ΑΕΠ που θα φανεί παρακάτω.

• Δεύτερον, ενισχύει τις αρνητικές προσδοκίες. Οι πολίτες και οι επιχειρήσεις αναβάλλουν την κατανάλωση και τις επενδύσεις αφού αναμένουν ότι οι τιμές θα συνεχίσουν να μειώνονται.

• Τρίτον, όπως έδειξε ο οικονομολόγος Irving Fisher στο Μεσοπόλεμο, ο αρνητικός πληθωρισμός ευνοεί αυτούς που έχουν αποταμιεύσεις και πλούτο, καθώς αυξάνεται η πραγματική αξία της περιουσίας τους όσο πέφτουν οι τιμές. Ωστόσο, χάνουν πολύ περισσότερο εκείνοι που έχουν χρέη κι έτσι το συνολικό αποτέλεσμα είναι αρνητικό. Με άλλα λόγια για κάθε 1 αποταμιευτή που κερδίζει από τη μείωση των τιμών υπάρχουν 5 δανειολήπτες που χάνουν. Ακόμα χειρότερο, όμως, είναι το γεγονός ότι η επιδείνωση της θέσης των δανειοληπτών δημιουργεί προβλήματα και στις τράπεζες – ακριβώς αυτό που συμβαίνει σήμερα στην ελληνική οικονομία με τα «κόκκινα δάνεια». Η μη αποπληρωμή των δανείων οδηγεί στη χειρότερη περίπτωση στη χρεοκοπία τραπεζών και στην καλύτερη, στη διακοπή της παροχής χρηματοδότησης σε πολίτες και επιχειρήσεις.

Ως συνέπεια όλων των παραπάνω, σε όλες τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου που είναι αντιμέτωπες με τον αποπληθωρισμό, ελλοχεύει ο κίνδυνος για μια μακρά περίοδο οικονομικής στασιμότητας.

Β) Ανισότητα - Φτώχεια

Η αύξηση της ανισότητας και της φτώχειας επίσης μειώνει τη ζήτηση και παρατείνει την ύφεση. Το αυξημένο εισόδημα των πλουσίων δεν μετατρέπεται σε κατανάλωση – το μεγαλύτερο μέρος αποταμιεύεται, ενώ από την άλλη η μείωση του εισοδήματος των φτωχότερων στρωμάτων συνεπάγεται μια σχεδόν αυτόματη μείωση της κατανάλωσης.

Η αύξηση της ανισότητας και της φτώχειας κατά την εποχή του Μνημονίου, επιβεβαιώνεται από τα παρακάτω στοιχεία:

• Το 2009, το εισόδημα του πλουσιότερου 20% του πληθυσμού ήταν 5,8 φορές υψηλότερο από το εισόδημα του φτωχότερου 20%. Το 2013 ήταν 6,6 φορές υψηλότερο. Αύξηση παρουσιάζει και ο συντελεστής GINI που μετρά τις ανισότητες

• Είναι προκλητικό επίσης το γεγονός ότι αυξήθηκε ο αριθμός των πολύ πλούσιων Ελλήνων, από 505 άτομα το 2013 σε 565 άτομα το 2014, σύμφωνα με μελέτη της εταιρίας Wealth-X και της τράπεζας UBS. Κι ενώ το ΑΕΠ συνεχίζει να μειώνεται, η περιουσία τους αυξήθηκε από 60 δις σε 70 δις δολάρια.

• Το ποσοστό του πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας παρουσιάζει συνεχώς αυξητική πορεία τα τελευταία χρόνια. Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη, το κατώφλι φτώχειας του 2008 στην έναρξη δηλαδή της κρίσης, τα νούμερα είναι δυσθεώρητα. Από 18% του πληθυσμού το 2010 το ποσοστό υπερδιπλασιάστηκε σε 44,3% το 2013.

Κίνδυνος Φτώχειας με βάση το κατώφλι φτώχειας του 2008, 2010-2013 (% του πληθυσμού)

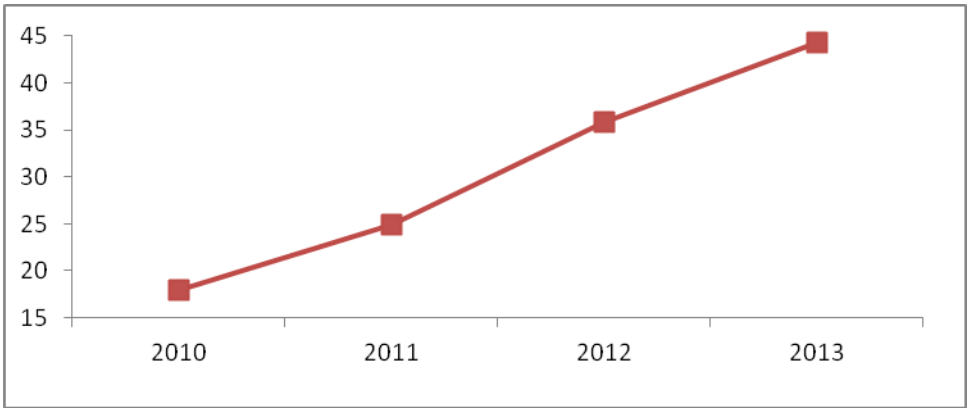

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Εισόδημα και Συνθήκες Διαβίωσης των Νοικοκυριών

• Σημαντική αύξηση παρουσιάζει και το ποσοστό του πληθυσμού σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικό αποκλεισμό από την έναρξη της κρίσης, από 27,6% το 2007 σε 35,7% το 2013. Σε απόλυτα μεγέθη αυτό σημαίνει ότι προστέθηκαν σχεδόν 1 εκατ. άτομα, με το συνολικό νούμερο να ανέρχεται σε 3,9 εκατ. πολίτες.

Πληθυσμός σε κίνδυνο φτώχειας ή/και κοινωνικό αποκλεισμό, 2007-2013 (χιλ. άτομα)

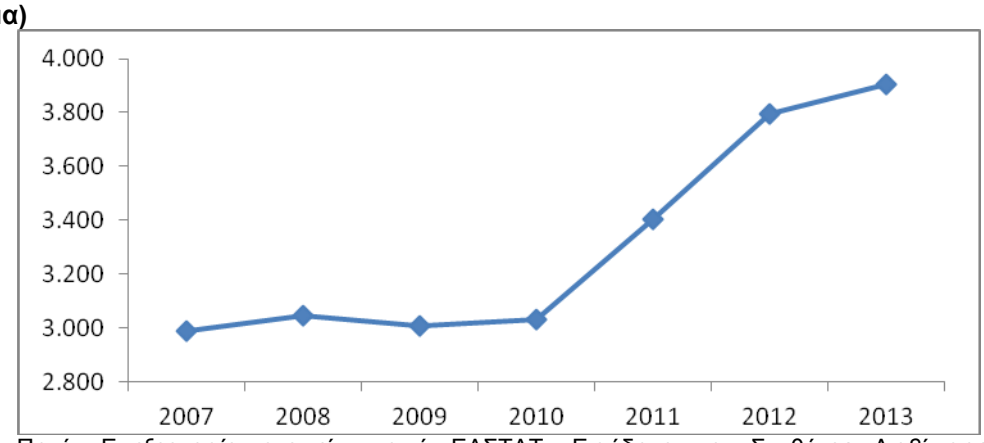

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από ΕΛΣΤΑΤ, Εισόδημα και Συνθήκες Διαβίωσης των Νοικοκυριών

2.2 Γιατί η ασκούμενη πολιτική δεν οδηγεί στις αναγκαίες αναδιαρθρώσεις

Το περιεχόμενο της κριτικής μας για την πολιτική λιτότητας που ακολουθείται στη χώρα μας, αλλά και στο σύνολο των χωρών της ΕΕ, δεν αφορά μόνο το αν οδηγεί στην έξοδο από την κρίση ή αν αυτό γίνεται αρκετά γρήγορα, αλλά και το ότι δεν δημιουργεί τις συνθήκες για την αναδιάρθρωση (rebalancing) της οικονομίας όταν έρθει η ανάκαμψη. Αυτό ισχύει για όλες τις χώρες, είτε είναι εντός, είτε εκτός ευρωζώνης.

Το παράδειγμα της Βρετανίας

Στη Βρετανία, μια χώρα με δικό της νόμισμα και συνεπώς αυτόνομη νομισματική πολιτική, η τόνωση της ζήτησης οδήγησε στην αναπαραγωγή του ίδιου αποτυχημένου μοντέλου που ίσχυε πριν από την κρίση (συνέχιση του υπερδανεισμού, εκτεταμένες επενδύσεις στον χρηματοοικονομικό τομέα και στα ακίνητα κλπ), παρότι η χώρα ακολούθησε πολιτική νομισματικής χαλάρωσης. Βέβαια, το να επιλέξει μια χώρα να προχωρήσει σε νομισματική χαλάρωση είναι καλύτερο από το να μην κάνει καμία νομισματική παρέμβαση, αλλά αυτό δεν λύνει τα διαρθρωτικά προβλήματα της πραγματικής οικονομίας. Αυτό που κυριαρχεί στη Βρετανία, όπως και στη νότια Ευρώπη είναι μια αυστηρή δημοσιονομική πολιτική λιτότητας. Τα πράγματα είναι απλώς χειρότερα στο Νότο όπου δεν υπάρχει ούτε η ανακούφιση της νομισματικής χαλάρωσης.

Το παράδειγμα της Ισπανίας

Η σημαντική μείωση στα σπρεντ των ισπανικών ομολόγων δείχνει ότι η Ισπανία έχει αποφύγει προς στιγμή τα χειρότερα. Ωστόσο, όπως σημειώνει σε άρθρο του ο Paul De Grauwe[5]:

Η μείωση των σπρεντ δεν οφείλεται στη βελτίωση των θεμελιωδών μεγεθών της Ισπανικής οικονομίας, ούτε όσον αφορά το λόγο χρέος/ΑΕΠ, ούτε την πραγματική συναλλαγματική ισοτιμία, ούτε τον ρυθμό αύξησης του ίδιου του ΑΕΠ. Ο βασικός λόγος για τη μείωση των σπρεντ είναι οι παρεμβάσεις που εξήγγειλε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, γεγονός που καθησύχασε τις αγορές.

Το Παράδειγμα της Πορτογαλίας

Ενδιαφέρον όμως έχει και πρόσφατη μελέτη που έγινε στην Πορτογαλία σχετικά με τα αποτελέσματα της μείωσης του γραφειοκρατικού και οικονομικού κόστους και την χαλάρωση των κριτηρίων για το άνοιγμα νέων επιχειρήσεων[6]. Από τη μία πλευρά η μελέτη δείχνει κάτι αναμενόμενο: την αύξηση του ρυθμού ανοίγματος νέων επιχειρήσεων και την αντίστοιχη αύξηση της απασχόλησης. Αποδεικνύει όμως ότι οι επιχειρήσεις που κυρίως ωφελήθηκαν από την (από)ρύθμιση αυτή δεν ήταν δυναμικές επιχειρήσεις στην αιχμή της τεχνολογικής καινοτομίας αλλά “μικρομάγαζα της γειτονιάς”.

Το παράδειγμα της Ελλάδας

Η περίπτωση της Ελλάδας έχει πολλές ομοιότητες με εκείνη της Ισπανίας. Στην περσινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό, για παράδειγμα, είχα αναδείξει το γεγονός ότι μέρος της βελτίωσης των εξαγωγών οφείλεται σε κυκλικούς και όχι διαρθρωτικούς παράγοντες. Η φετινή στασιμότητα των εξαγωγών και η αύξηση των εισαγωγών επιβεβαιώνει αυτό το επιχείρημα.

Στο βαθμό που η μείωση των σπρεντ δεν αντανακλά πραγματικές αλλαγές στην οικονομία, αλλά γίνεται λόγω της παρέμβασης της ΕΚΤ και του Μ. Ντράγκι, μιλάμε για μία εύθραυστη βελτίωση, μακριά από την κυβερνητική ρητορική του success story. Εξάλλου, αυτό απέδειξε ήδη η πρόσφατη άνοδος του επιτοκίου των ελληνικών ομολόγων.

---

5 Paul De Grauwe, “Revisiting the pain in Spain”, voxeu.org, 7/7/2014.
6 Lee Branstetter, Francisco Lima, Lowell Taylor, and Ana Venâncio, “Prometheus unbound? The modest benefits of entry deregulation in Portugal”, voxeu.org, 18/9/2014.

2.3 Μακροοικονομικές Προβλέψεις – Πλεόνασμα

Η κυβέρνηση προβλέπει ότι η φετινή σταθεροποίηση (αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6%) θα μετατραπεί σε ισχυρή ανάπτυξη, καθώς το 2015 το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 2,9%. Ατμομηχανές της ανάπτυξης αναμένεται να είναι οι επενδύσεις και οι εξαγωγές. Αξίζει να σημειωθεί ότι για το 2014, η κυβέρνηση διατήρησε την πρόβλεψη για ανάπτυξη 0,6%, μεταβάλλοντας όμως όλα τα υπόλοιπα μεγέθη σε σχέση με το Προσχέδιο (αύξηση ιδιωτικής κατανάλωσης και καθαρών εξαγωγών, μείωση επενδύσεων). Έτσι, η διατήρηση της πρόβλεψης προκύπτει από την σημαντική αναθεώρηση του αποπληθωριστή του ΑΕΠ (από -0,7 στο Προσχέδιο, σε -2,5 τώρα).

Για Επενδύσεις

Κατ' αρχάς, όπως συνέβαινε και τα προηγούμενα χρόνια, η κυβέρνηση αναθεώρησε προς τα κάτω τις προβλέψεις για τις επενδύσεις. Αντί για αύξηση το 2014 κατά 5,3% που προβλεπόταν στο Προσχέδιο, οι επενδύσεις τελικά θα αυξηθούν κατά 1%. Η αναθεώρηση αυτή ήταν επιβεβλημένη καθώς τα στοιχεία δείχνουν ότι τα πρώτα 2 τρίμηνα του 2014 οι επενδύσεις συνέχισαν να μειώνονται (-14,6% το 1^{ο} τρίμηνο και -3,6% το 2^{ο} τρίμηνο). Με αυτά τα δεδομένα, υπάρχουν πολλές επιφυλάξεις και για την πρόβλεψη του 2015, όπου οι επενδύσεις αναμένονται να αυξηθούν κατά 11,7%.

Ακόμα και αν – για πρώτη φορά – επαληθευτούν οι προβλέψεις, το ύψος των επενδύσεων είναι χαμηλό τόσο σε σχέση με παλαιότερα όσο και σε σχέση με το μέγεθος που χρειάζεται για την αναδιάρθρωση της οικονομίας.

- Το 2007, οι επενδύσεις αντιστοιχούσαν στο 27% περίπου του ΑΕΠ. Το 2013 αντιστοιχούσαν μόλις στο 12,6% του ΑΕΠ.
- Ο ακαθάριστος σχηματισμός παγίου κεφαλαίου αυξανόταν κάθε χρόνο από το 2001 κι έπειτα - από €35 δις σε €56 δις το 2007 και το 2013 ήταν μόλις €20 δις. (σε σταθερές τιμές 2005)

Η εισροή Άμεσων Ξένων Επενδύσεων ήταν €1,1 δις μέχρι τον Αύγουστο – ένα σχετικά χαμηλό μέγεθος σε σχέση με τη στρατηγική της κυβέρνησης. Αξίζει επιπλέον να σημειωθεί ότι το ήμισυ αυτής της εισροής προέρχεται από την πώληση μετοχών της Eurobank, με την οποία άλλωστε ζημιώθηκε το Δημόσιο.

Για εξαγωγές

Όπως παραδέχεται η ίδια η κυβέρνηση στην Εισηγητική Έκθεση, η βελτίωση στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αύξηση του τουρισμού.

Αν δει κανείς μάλιστα τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για το εμπορικό ισοζύγιο, θα διαπιστώσει ότι το διάστημα Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 2014, οι εξαγωγές αγαθών μειώνονται σε σχέση με πέρυσι κατά 4,4%,

Η παραπάνω εικόνα δείχνει ότι η προβλεπόμενη αύξηση επενδύσεων και εξαγωγών το 2015 είναι μάλλον επισφαλής.

Ύψος Πλεονάσματος

Το πρωτογενές πλεόνασμα φέτος εκτιμάται ότι θα ανέλθει στο 1,8% του ΑΕΠ ή €3,3 δις, υπερβαίνοντας τους στόχους που έχουν τεθεί στο Μνημόνιο. Για το 2015, προβλέπεται να φτάσει το 3% του ΑΕΠ (5,6 δις ευρώ) – ακριβώς στο ύψος του στόχου που τίθεται από το Μνημόνιο. Αυτό που έχει ενδιαφέρον είναι ότι λίγους μήνες πριν, στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2015-2018, προβλεπόταν χαμηλότερο ύψος πλεονάσματος κατά 850 εκατ. ευρώ. Ουσιαστικά, η κυβέρνηση δεν προσπαθεί καν να πιέσει για χαλάρωση των στόχων – όπως κάνουν άλλες κυβερνήσεις. Μένει πιστή κατά γράμμα στις επιταγές του Μνημονίου και τη βασική λογική του, ότι μια πτωχευμένη χώρα θα πρέπει να μεταφέρει πόρους προς τις πλουσιότερες, για να αποπληρωθεί ένα μη βιώσιμο χρέος.

Κριτική

Η κριτική του ΣΥΡΙΖΑ δεν εστιάζεται στο αν το επαληθευτούν οι προβλέψεις για ένα επιμέρους μέγεθος. Δεν αμφισβητούμε ότι η κυβέρνηση μπορεί να πετύχει πλεόνασμα €5,6 δις το 2015. Άλλωστε, έχει αποδείξει ότι είναι αδίστακτη σε σχέση με το κοινωνικό κόστος για να επιτύχει τους στόχους του Μνημονίου.

Αμφισβητούμε, όμως, την υπόθεση ότι για τα επόμενα πολλά χρόνια η οικονομία θα αναπτύσσεται με ρυθμό πάνω από 3% το χρόνο και ταυτόχρονα θα επιτυγχάνονται πρωτογενή πλεονάσματα πάνω από 4% του ΑΕΠ. Η υπόθεση αυτή δεν στέκει ούτε θεωρητικά, ούτε πρακτικά.

Πρόσφατη μελέτη[7] έδειξε ότι ελάχιστες χώρες κατάφεραν να έχουν τόσο υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα και για τόσα πολλά χρόνια. Οι περιστάσεις μάλιστα, ήταν ειδικές και έτσι τα παραδείγματά τους δεν μπορούν να γενικευτούν. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι η Νορβηγία το κατάφερε αυτό στηριζόμενη στο πετρέλαιο της Βόρειας Θάλασσας και η Σιγκαπούρη ως μια πολύ μικρή και πολύ ανοιχτή οικονομία. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εν λόγω μελέτη εκφράζει επιφυλάξεις μόνο για την επίτευξη πλεονασμάτων και όχι σε συνδυασμό με την ταυτόχρονη αύξηση του ΑΕΠ. Ειδικά για την Ελλάδα, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα αν ληφθεί υπόψη ότι το πλεόνασμα θα πρέπει να είναι 7,2% του ΑΕΠ κάθε χρόνο μέχρι το 2030 για να φτάσει το χρέος στο 60% του ΑΕΠ – όπως προβλέπει το Δημοσιονομικό Σύμφωνο.

2.4 Το κοινωνικό μοντέλο του Προϋπολογισμού

Η βίαιη δημοσιονομική προσαρμογή στην οποία προχώρησαν οι κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια των μνημονίων έδειξε και τον ταξικό τους προσανατολισμό και, κατ' επέκταση, το

[7] Eichengreen B. and Panizza U., "*A Surplus of Ambition: Can Europe Rely on Large Primary Surpluses to Solve its Debt Problem?",* NBER Working Paper, July 2014

κοινωνικό μοντέλο που θέλουν να εφαρμόσουν. Η επικοινωνιακή τακτική του "τα μνημόνια τελειώνουν στις 31/12"και "έρχεται η ανάπτυξη" όχι μόνο δεν κρύβουν, αλλά αντίθετα, αναδεικνύουν αυτή την κατεύθυνση. Μια σειρά στοιχείων μαρτυρούν το προφανές:

Φορολογία φυσικών - νομικών προσώπων

Η σχέση φορολογικών εσόδων φυσικών/νομικών προσώπων δείχνει την ταξική κατεύθυνση των προϋπολογισμών. Αν στη φορολογία φυσικών προσώπων προστεθεί και η φορολογία περιουσίας (που βασικός της κορμός είναι ο ΕΝΦΙΑ ο οποίος αφορά κυρίως τα φυσικά πρόσωπα)[8] τότε προκύπτουν τα εξής για τα έτη της κρίσης:

Φόροι Εισοδήματος Φ.Π. – Ν.Π και Φόροι Περιουσίας, 2008-2015 (ποσά σε εκατ. ευρώ)

Έτος	Φόρος Εισοδήματος Φ.Π. συν Φόρος Περιουσίας (1)	Φόρος Εισοδήματος Ν.Π. (2)	σχέση (1)/(2)	ΑΕΠ	(1) % ΑΕΠ	(2) % ΑΕΠ
2008	11.302	4.211	2,68	239.141	4,73%	1,76%
2009	11.367	3.813	2,98	235.035	4,84%	1,62%
2010	9.885	3.167	3,12	227.318	4,35%	1,39%
2011	9.457	2.760	3,43	208.532	4,54%	1,32%
2012	12.827	1.715	7,48	193.749	6,62%	0,89%
2013	10.962	1.681	6,52	182.438	6,01%	0,92%
2014	11.656	2.806	4,15	178.944	6,51%	1,57%
2015	12.256	2.740	4,47	184.870	6,63%	1,48%
% μεταβολή 2008-2015	**8,44%**	**-34,93%**				

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Τα φυσικά πρόσωπα, σε συνθήκες πρωτοφανούς μείωσης των εισοδημάτων τους, επιβαρύνθηκαν φορολογικά πολύ περισσότερο από τα νομικά πρόσωπα. Ο λόγος της μεταξύ τους φορολόγησης εμφανίζεται στο επόμενο διάγραμμα.

[8] Ο φόρος περιουσίας κυμαινόταν περίπου στα 500 εκατ. € αλλά από το 2012 και έπειτα, με την εισαγωγή του ΕΕΤΗΔΕ/ΕΝΦΙΑ φτάνει τα 3-3,5 δις. €, επιβαρύνοντας κυρίως τα φυσικά πρόσωπα

Λόγος εσόδων από φορολογία Φυσικών Προσώπων (συμπεριλαμβανομένου του φόρου περιουσίας) προς φορολογία Νομικών Προσώπων

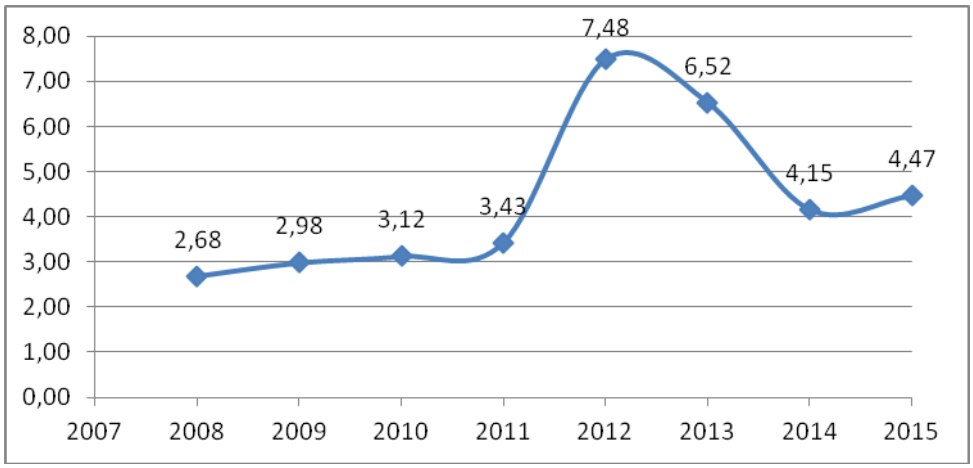

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Η αποτύπωση της φορολογικής επιβάρυνσης Φ.Π. και Ν.Π. ως ποσοστό του ΑΕΠ δείχνει το άνοιγμα της ψαλίδας που έχει συντελεστεί τα τελευταία χρόνια.

Ποσοστό επί του ΑΕΠ των εσόδων από φορολογία Φ.Π (συμπεριλ/μένου του φόρου περιουσίας) και Ν.Π

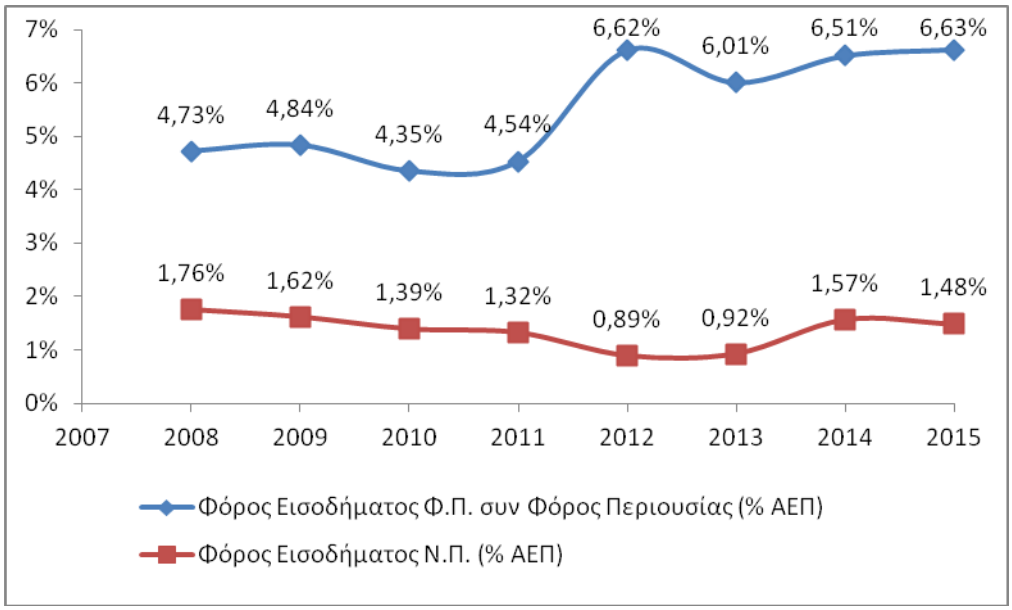

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Το βασικό επιχείρημα που χρησιμοποιεί η κυβέρνηση για να εξηγήσει αυτή την κατάσταση είναι ότι σε συνθήκες ύφεσης μειώθηκαν τα κέρδη των επιχειρήσεων και συνεπώς μειώθηκε η φορολογική τους επιβάρυνση. Μένει, βέβαια, να εξηγηθεί το εξής παράδοξο: γιατί τα έσοδα από τη φορολογία των επιχειρήσεων θα μειωθούν το 2015 κατά 2,35% τη στιγμή που φέτος το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 0,6% και το 2015 κατά 2,9%;

Με βάση τους εθνικούς λογαριασμούς, η μείωση των μισθών μεταξύ 2008-2013 ανέρχεται σε 28% αλλά η φορολογική τους επιβάρυνση έχει μείνει σχεδόν ίδια. Η μείωση των κερδών ανέρχεται σε 23% - η φορολογική τους επιβάρυνση όμως μειώθηκε ακόμα

περισσότερο. Αν μάλιστα πάρουμε ως παράδειγμα τους φόρους νομικών προσώπων το 2013, η φορολογική τους επιβάρυνση μειώθηκε κατά 60%!

Κοινωνικές δαπάνες

Η κατανομή των δαπανών από τον τακτικό προϋπολογισμό και το ΠΔΕ στα 3 "κοινωνικά" υπουργεία (παιδείας, υγείας, εργασίας) τα τελευταία έτη είναι αποκαλυπτική του τι έχει συμβεί.

Δαπάνες από Τακτικό Προϋπολογισμό και ΠΔΕ για τα Υπουργεία Παιδείας, Υγείας, Εργασίας, 2008 -2015 (σε εκατ. ευρώ)

ΕΤΟΣ	ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ	ΥΠ. ΥΓΕΙΑΣ	ΥΠ. ΕΡΓΑΣΙΑΣ
2008	7.938	6.027	11.680
2009	7.480	7.587	14.881
2010	6.739	4.993	14.857
2011	6.317	5.252	15.790
2012	5.792	5.415	15.430
2013	5.244	5.428	13.997
2014	5.077	4.744	12.879
2015	4.817	4.228	12.522
% μεταβολή από το υψηλότερο σημείο	-39,32%	-44,27%	-20,70%

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Από το 2008 μέχρι και το 2015, η συνολική περικοπή δαπανών για τα Υπουργεία που αποτελούν το κέντρο του κοινωνικού κράτους θα ανέλθει σε €8,8 δις. Ειδικά οι δαπάνες των Υπ. Παιδείας και Υγείας έχουν κοπεί σχεδόν στο μισό αφού τα ποσοστά μείωσης φτάνουν το 39,3% και 44,3% αντίστοιχα.

Επίσης, ο κοινωνικός προϋπολογισμός έχει συρρικνωθεί ανάλογα. Τα έξοδα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, κοινωνικής προστασίας και των νοσοκομείων έχουν περικοπεί κατά 25,4% τα τελευταία χρόνια και έχουν διαμορφωθεί ως εξής:

Έξοδα κοινωνικού προϋπολογισμού, 2009-2015 (σε εκατ. ευρώ)

ΕΤΟΣ	ΕΞΟΔΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
2009	46.469
2010	46.234
2011	44.364
2012	40.720
2013	40.146
2014	36.279
2015	34.660

% μεταβολή 2009-2015	**-25,41%**

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Είναι προφανές ότι το κοινωνικό κράτος συρρικνώνεται, αλλά μόνο το κοινωνικό. Η απάντηση της κυβέρνησης περί της αναγκαιότητας για ένα αρκετά μικρότερο κράτος σκοντάφτει στον επόμενο διάγραμμα.

Δαπάνες Υπουργείων Παιδείας, Υγείας και Δημόσιας Τάξης, 2008-2015 (ποσά σε εκατ. ευρώ)

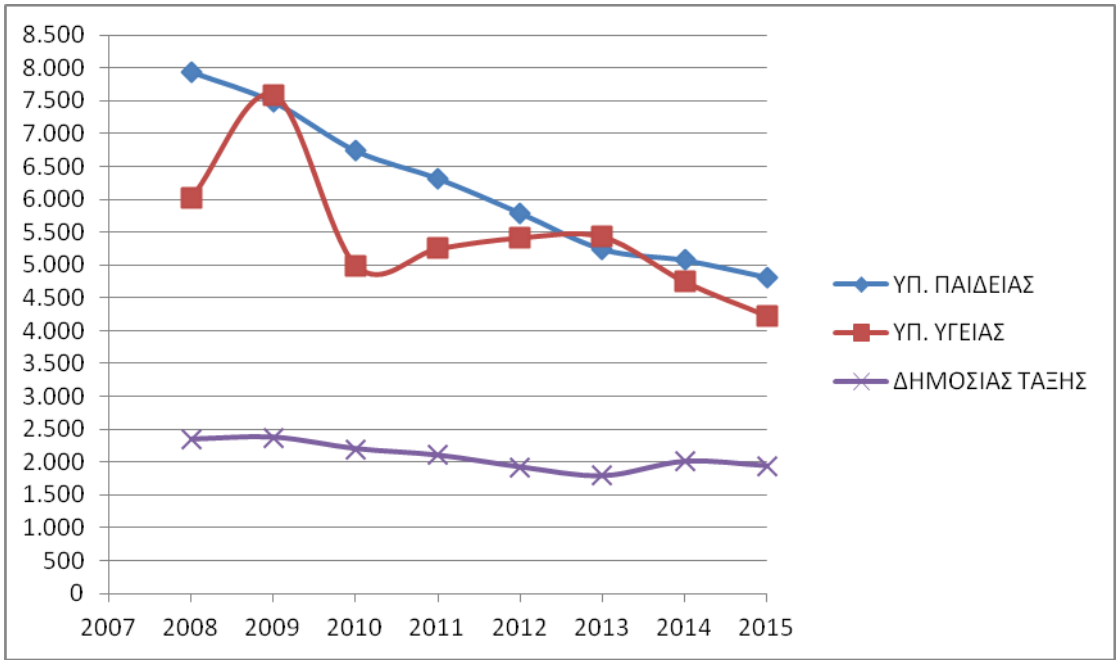

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Οι δαπάνες π.χ. για το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη δεν έχουν κατακρημνιστεί όπως οι υπόλοιπες. Μάλιστα, για φέτος και το 2015 προβλέπεται να είναι αυξημένες σε σχέση με το 2013.

ΕΤΟΣ	ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ	ΥΠ. ΥΓΕΙΑΣ	ΥΠ. ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ
2013	5.244	5.428	1.792
2014	5.077	4.744	2.009
2015	4.817	4.228	1.942
% μεταβολή 2013-2015	**-8,14%**	**-22,11%**	**8,37%**

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εισηγητικές Εκθέσεις Κρατικών Προϋπολογισμών

Κάποτε, για κάθε ευρώ που δαπανούσε η κυβέρνηση για δημόσια τάξη, δαπανούσε άλλα 4 ευρώ για παιδεία ή υγεία. Τώρα δαπανά σχεδόν 2,5 ευρώ παραπάνω. Όταν φτάσουμε να έχουμε περισσότερους αστυνομικούς από εκπαιδευτικούς ή γιατρούς μάλλον η κυβέρνηση θα αισθάνεται δικαιωμένη για το έργο της.

Ο Προϋπολογισμός του 2015 δείχνει, λοιπόν, το κοινωνικό μοντέλο που θέλει να εφαρμόσει η κυβέρνηση. Η κοινωνική πλευρά του κράτους (οι συντάξεις, η περίθαλψη, η παιδεία, η εργασία) πληρώνει την "απαίτηση" για μικρότερο κράτος. Η αυταρχική πλευρά του τελευταίου θα εξακολουθεί να υπάρχει ως συμπλήρωμα και αναγκαιότητα για την λειτουργία του φιλελεύθερου μοντέλου οργάνωσης της κοινωνίας.

Επιβεβαιώνεται έτσι και η λογική που διαπνέει και το Μεσοπρόθεσμο – το 2018 οι συνολικές δαπάνες της Γενικής Κυβέρνησης θα φτάσουν στο 38% του ΑΕΠ και αν αφαιρέσουμε τους τόκους, οι πρωτογενείς δαπάνες θα βρίσκονται στο 33%, ένα επίπεδο τριτοκοσμικής χώρας.

2.5 Έσοδα – Επενδύσεις – Χρέος

Έσοδα

Η κυβέρνηση δεν μπορεί καν να ανταποκριθεί στις προσδοκίες που έχει καλλιεργήσει. Δεν παρουσίασε καμία ουσιαστική ελάφρυνση, πλην της μείωσης του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης που δεν μπορεί να χαρακτηριστεί επαρκής. Παρουσιάζει σαν ελάφρυνση τη διατήρηση του ΦΠΑ 13% στην εστίαση. Επεκτείνει την εφαρμογή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης – έστω μειωμένης κατά 30% - ενώ έπρεπε να καταργηθεί.

Η αύξηση των εσόδων το 2015 θα προέλθει υποτίθεται από την ανάπτυξη ενώ ακόμα €1 δις θα προέλθει από την αύξηση των εσόδων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων σε σχέση με τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον έχει εδώ ότι θα αυξηθούν τα συγκεκριμένα έσοδα κατά €500 εκατ. από επιστροφές κεφαλαίων, δηλαδή έργα που δεν θα γίνουν.

Δαπάνες για Δημόσιες Επενδύσεις

Αν αυξάνονταν τα έσοδα των δημοσίων επενδύσεων για να αυξηθούν και οι δαπάνες, δεν θα είχε αντίρρηση κανείς. Όμως, επαναλαμβάνεται η πρόβλεψη του Μεσοπρόθεσμου για μείωση των δαπανών για επενδύσεις το 2015 κατά 400 εκατ. σε σχέση με φέτος. Έτσι το 2015, οι δημόσιες δαπάνες για επενδύσεις θα περιοριστούν στο 3,4% του ΑΕΠ – ιστορικό χαμηλό ακόμα και σε σχέση με 2013-2014. Η πολιτική αυτή έρχεται σε αντίθεση όχι μόνο με τις προτάσεις των διεθνών οργανισμών αλλά και με τους στόχους της κυβέρνησης για ανάπτυξη μέσω επενδύσεων.

Χρέος

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης στο τέλος του 2014 αναμένεται να διαμορφωθεί στα €318 δις σημειώνοντας οριακή μείωση στο απόθεμα σε σχέση με το 2013 – μείωση κατά €1,1 δις. Αυτό που έχει ενδιαφέρον, όμως, είναι το εξής:

Ενώ στο Προσχέδιο προβλεπόταν μείωση και του ποσοστού χρέους/ΑΕΠ, τώρα προβλέπεται ότι το χρέος θα συνεχίσει να αυξάνεται! Από 174,9% του ΑΕΠ το 2013, θα διαμορφωθεί σε 177,7% του ΑΕΠ το 2014. Αυτό οφείλεται στην αρνητική επίδραση του αποπληθωρισμού και την αναθεώρησή του από -0,7% σε -2,5%, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως

Για το 2015, προβλέπεται να μειωθεί το απόθεμα του χρέους και πάλι οριακά, κατά €1,1 δις, αλλά το ποσοστό χρέους/ΑΕΠ θα μειωθεί κατά 6,3 μονάδες και θα διαμορφωθεί στο

171,4%. Έτσι, η βελτίωση για το 2015 οφείλεται κυρίως στον παρονομαστή, δηλ. στην υπόθεση ότι το ΑΕΠ θα αυξηθεί κατά 2,9% και ότι ο πληθωρισμός θα επιστρέψει σε θετικά επίπεδα (0,4%).

Η πρόβλεψη αυτή είναι πολύ εύθραυστη – αν η ανάπτυξη δεν είναι τόσο υψηλή ή/και αν ο πληθωρισμός παραμείνει αρνητικός τότε η μείωση του ποσοστού χρέους/ΑΕΠ θα είναι ακόμα πιο οριακή. Σε κάθε περίπτωση, ακόμα κι αν επαληθευτούν οι προβλέψεις, το χρέος με την υφιστάμενη πολιτική δεν μπορεί να καταστεί βιώσιμο

3. Συμπεράσματα

3.1 Το μοντέλο είναι λάθος

Η καλύτερη απόδειξη για την αποτυχία της ίδιας της θεωρίας της κυβέρνησης και των κυρίαρχων δυνάμεων στην Ευρώπη είναι η διαχρονική υπερεκτίμηση των επενδύσεων. Από την αρχή του Μνημονίου, παρατηρείται το εξής φαινόμενο. Για κάθε έτος γίνεται μια πρόβλεψη για το ύψος των επενδύσεων. Στις επόμενες εκθέσεις το ύψος αυτό μειωνόταν. Τελικά, όμως, αυτό που παρατηρούνταν ήταν ότι το μέγεθος των επενδύσεων ήταν πάντα χαμηλότερο ακόμα και από τις πιο απαισιόδοξες προβλέψεις.

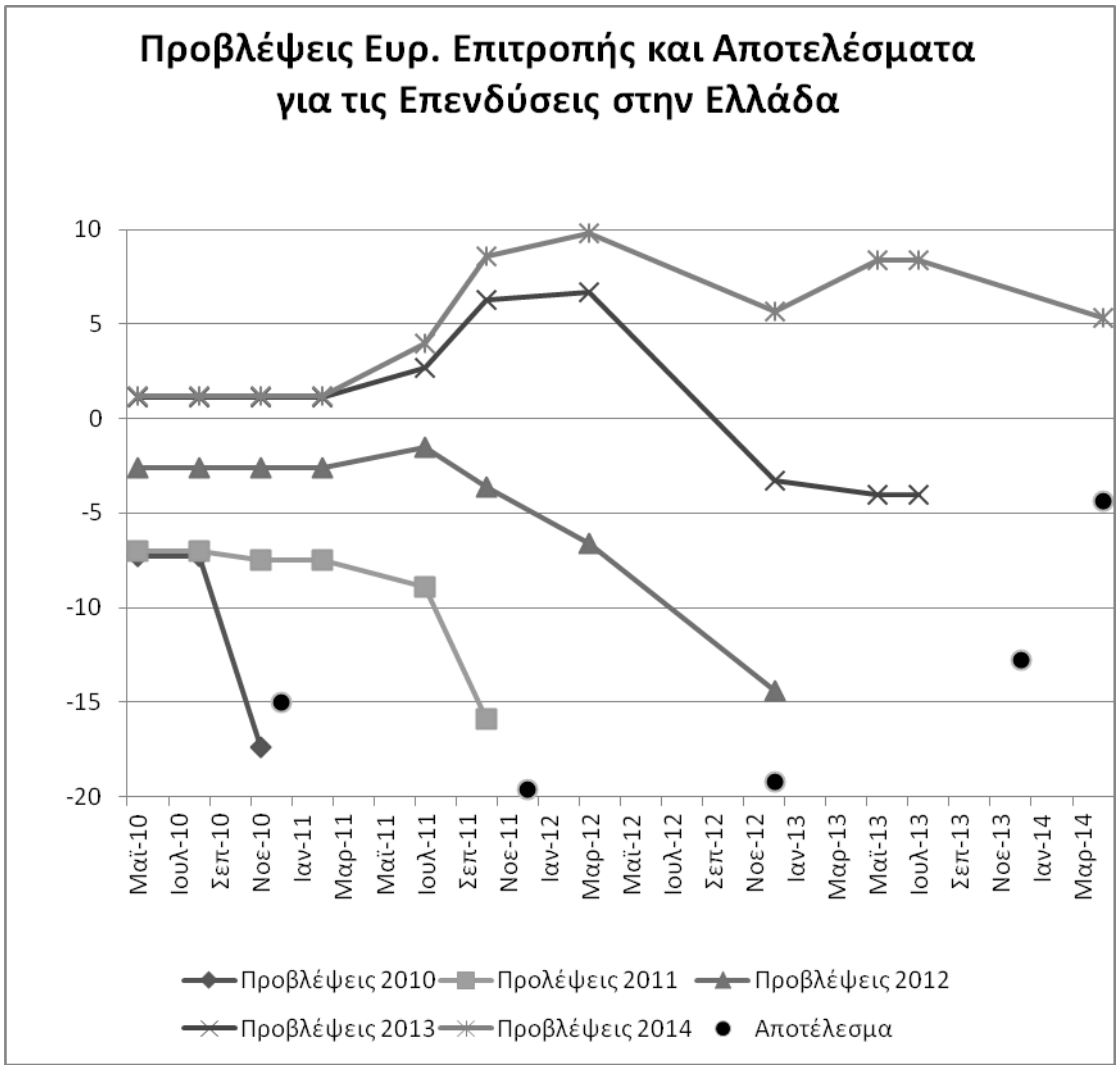

Πηγή: Επεξεργασία στοιχείων από Εκθέσεις Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Το διάγραμμα παρουσιάζει για κάθε χρόνο ξεχωριστά από το 2010 και έπειτα την πορεία των προβλέψεων της Επιτροπής για το ρυθμό μεταβολής των επενδύσεων στην Ελλάδα και το τελικό αποτέλεσμα. Ας πάρουμε ως παράδειγμα το 2011 (η γραμμή με τα τετράγωνα στο διάγραμμα). Αρχικά, η Επιτροπή προέβλεπε ότι το 2011 οι επενδύσεις θα μειώνονταν κατά 7% σε σχέση με το 2010. Λίγους μήνες αργότερα, η πρόβλεψη επιδεινώθηκε και έπεσε στο 7,5%. Η αναθεώρηση προς τα κάτω συνεχίστηκε, με την τελική πρόβλεψη τον Οκτώβριο του 2011 να δείχνει μείωση των επενδύσεων κατά 15,9%. Τελικά, η πτώση που παρατηρήθηκε ήταν ακόμα μεγαλύτερη και έφτασε στο 19,6%. Η ίδια εικόνα παρατηρείται και στα επόμενα έτη.

Αυτή η συστηματική υπερεκτίμηση των επενδύσεων (με εξαίρεση το 2010) εξηγεί σε μεγάλο βαθμό και την υπερεκτίμηση του ΑΕΠ, αφού στα υπόλοιπα συστατικά του (κατανάλωση, καθαρές εξαγωγές) οι αποκλίσεις των προβλέψεων δεν ήταν πολύ μεγάλες. Για παράδειγμα οι αρχικές προβλέψεις της Ευρ. Επιτροπής για το ΑΕΠ της Ελλάδας το 2012 έκαναν λόγο για ανάπτυξη 1%. Όσο περνούσε ο καιρός, οι προβλέψεις όλο και επιδεινώνονταν και στα τέλη του 2012 έφτασαν στο -6%. Τελικά, το ΑΕΠ μειώθηκε το 2012

κατά 7%. Η Ελλάδα αποτελεί ένα ακραίο παράδειγμα μόνο, καθώς το ίδιο φαινόμενο παρατηρείται και σε σχέση με τις προβλέψεις για το ΑΕΠ της ευρωζώνης.

Αν γίνονταν λάθη και προς τις δύο κατευθύνσεις – τη μια χρονιά υπερεκτίμηση και την άλλη υποεκτίμηση – θα μπορούσε κανείς να ισχυριστεί ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Όταν, όμως, το λάθος γίνεται πάντα στη μια κατεύθυνση, αυτό δείχνει ότι το μοντέλο δεν είναι σωστό, κι έτσι

- η οικονομία της αγοράς δεν είναι σταθερή
- σε μια ύφεση οι μηχανισμοί της αγοράς δεν λειτουργούν

4.2 Ανάγκη για άλλη διαπραγμάτευση

Η αποτυχία του μοντέλου και της πολιτικής του Μνημονίου αναδεικνύει την ανάγκη για μια άλλη διαπραγμάτευση για την Ελλάδα. Κεντρικό θέμα αυτής της διαπραγμάτευσης οφείλει να είναι το ζήτημα της βιωσιμότητας του χρέους.

Ο ΣΥΡΙΖΑ λέει ότι πρέπει να αρχίσει κανείς με το χρέος και συγχρόνως να θέσει ως προτεραιότητα την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίση και την άμεση επανεκκίνηση της οικονομίας. Διότι έτσι μπαίνουν τα θεμέλια για να προχωρήσει η οικονομία στην παραγωγική ανασυγκρότηση.

Η κυβέρνηση από την άλλη υποβαθμίζοντας το ζήτημα του χρέους και μην αρχίζοντας από την ανθρωπιστική κρίση και την επανεκκίνηση της οικονομίας, συντηρεί τα προβλήματα. Ούτε το χρέος γίνεται βιώσιμο, ούτε έρχονται οι επενδύσεις, ούτε διορθώνονται τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας.

Όσο δεν υπάρχει λύση για το πρόβλημα του χρέους, η ελληνική οικονομία πάντα θα είναι εξαρτημένη από τους δανειστές. Το αν είτε αυτοί είναι επίσημοι μέσω της Τρόικας ή ανεπίσημοι μέσω των διεθνών αγορών και με την υποστήριξη μιας προληπτικής γραμμής πίστωσης, είναι δευτερεύον ζήτημα. Το ΔΝΤ υποτίθεται ότι είναι ένας θεσμός υποστηρικτικός στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου και σε εκείνες τις δυνάμεις που έχουν πολλά να κερδίσουν από την μορφή του οικονομικού ελέγχου που επιβάλλουν οι διεθνείς αγορές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, εκτός από την ανάδειξη της αποτυχίας της πολιτικής του Μνημονίου, θα θέσει στη συζήτηση και όλες τις παραβιάσεις ευρωπαϊκών και διεθνών συνθηκών .

Οι μειώσεις μισθών, οι αλλαγές στις εργασιακές σχέσεις, οι περικοπές δαπανών στην υγεία παραβιάζουν σειρά άρθρων της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ – η οποία από το 2007 έχει ενσωματωθεί στις Συνθήκες.

Η εμπλοκή άλλωστε των οργάνων της ΕΕ στην κοινωνική πολιτική ενός κράτους μέλους παραβιάζει και το άρθρο 153 της Συνθήκης Λειτουργίας της ΕΕ.

Παραβιάσεις Δικαίου ΕΕ	**Μνημονιακή Πολιτική**
Άρθρο 28 Χάρτας Δικαιωμάτων ΕΕ – Δικαίωμα στις Συλλογικές Διαπραγματεύσεις.	Αλλαγές στο καθεστώς ιεράρχησης των Συλλογικών Συμβάσεων και Τροποποίηση (‘κατάργηση’) των Συλλογικών Διαπραγματεύσεων. Εισαγωγή Ελαστικών Σχέσεων Εργασίας.

Άρθρο 31 Χάρτας Δικαιωμάτων ΕΕ – Δίκαιες και Πρόσφορες Συνθήκες Εργασίας	Μειώσεις μισθών στο Δημόσιο και Ιδιωτικό Τομέα, μειώσεις στις υπερωρίες και στα επιδόματα και δώρα.
Άρθρο 34 της Χάρτας Δικαιωμάτων ΕΕ – Κοινωνική Ασφάλιση και Κοινωνική Αρωγή	Μειώσεις στις δαπάνες για κοινωνική Στέγη. Αφαίρεση και μείωση παροχών κοινωνικής ασφάλισης, επιδομάτων και μισθων/συντάξεων
Άρθρο 35 της Χάρτας Δικαιωμάτων ΕΕ – Προστασία της Υγείας	Μειώσεις δαπανών για την Υγεία. Μειώσεις αριθμού γιατρών. Εισαγωγή χρεώσεων για τις επισκέψεις στα νοσοκομεία και αύξηση συμμετοχής στα φάρμακα.
Άρθρο 153 της Συνθήκης Λειτουργίας της ΕΕ	Η Ένωση και οι θεσμοί της (Κομισιόν, Συμβούλιο κτλ) έχουν μόνο συμπληρωματικό ρόλο να παίξουν στη χάραξη των κοινωνικών πολιτικών ενός κράτους μέλους. Η παρουσία της ΕΕ στην Τρόικα, με τους κάθε φορά εκβιασμούς, αποδεικνύει το ακριβώς αντίθετο.

Επιπλέον, αυτές οι μνημονιακές πολιτικές παραβιάζουν και άρθρα άλλων διεθνών συμβάσεων, γεγονός που έχει ήδη τονιστεί από το Συμβούλιο της Ευρώπης και τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας.

4.3 Ανάγκη για εξωτερικό θετικό σοκ

Ο ΣΥΡΙΖΑ επιμένει ότι για να βγει η χώρα από αυτή την κρίση και να διορθωθούν τα προηγούμενα λάθη χρειάζονται πολύ διαφορετικές πολιτικές

Περί κατανάλωσης

Το γεγονός ότι η κατανάλωση στην Ελλάδα ως ποσοστό του ΑΕΠ παραμένει υψηλότερη από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, που είναι το βασικό επιχείρημα του Υπουργείου Οικονομικών όταν απαντά στο ΣΥΡΙΖΑ, δεν μπορεί να ακυρώσει τη σημασία της ζήτησης. Η κατανάλωση παραμένει υψηλή ως ποσοστό του ΑΕΠ επειδή αυτό κάνει ο κόσμος σε μια τόσο μεγάλη κρίση – προσπαθεί να διατηρήσει την κατανάλωσή του σε βάρος των αποταμιεύσεων (που είναι σήμερα αρνητικές). Το επιχείρημα δεν είναι ότι η Ελλάδα χρειάζεται μια γενικευμένη αύξηση της κατανάλωσης, αλλά μια στοχευμένη αύξηση στις μερίδες της κοινωνίας που το έχουν πιο πολύ ανάγκη. Μια τέτοια προσέγγιση θα δημιουργήσει πολύ καλύτερο έδαφος για τις αναγκαίες διαρθρωτικές αλλαγές στην πραγματική οικονομία.

Περί Επενδύσεων

Οι επενδύσεις είναι βέβαια χαμηλές, αλλά θα έρθουν ως αποτέλεσμα της ανάπτυξης. Και δεν μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη:

- Όταν εφαρμόζονται πολιτικές λιτότητας, όταν πρέπει να επιτυγχάνονται τεράστια πρωτογενή πλεονάσματα – που αφαιρούν πόρους από την οικονομία – και όταν επιχειρείται να μειωθεί η κατανάλωση του ιδιωτικού τομέα.
- Όταν οι πολίτες και οι επιχειρήσεις προσπαθούν να αυξήσουν τις αποταμιεύσεις τους για να μειώσουν τα χρέη τους και το κράτος κάνει ταυτόχρονα το ίδιο, τότε το μοναδικό αποτέλεσμα είναι η μείωση των εισοδημάτων χωρίς να αυξάνονται οι αποταμιεύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Επειδή δεν υπάρχει κανένα σημάδι ότι αυτή η κυβέρνηση μαθαίνει κάτι από την εμπειρία του παρελθόντος, συνεχώς θα επιδιώκει τη μείωση της κατανάλωσης όταν οι πολιτικές της δεν αποδίδουν τα αναμενόμενα.

Ένας Άλλος Δρόμος

Η μόνη λογική απάντηση από μια κυβέρνηση που κατανοεί τα οικονομικά της ύφεσης θα ήταν να μην προσπαθήσει να αυξήσει τις αποταμιεύσεις της αλλά να αντισταθμίσει την απομόχλευση του ιδιωτικού τομέα με στοχευμένες παρεμβάσεις για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την επανεκκίνηση της οικονομίας. Στην αρχική φάση τουλάχιστον η διεθνής εμπειρία δείχνει ότι αυτές οι παρεμβάσεις πρέπει να συμπληρώνονται με αύξηση των δημοσίων επενδύσεων. Το βασικό ζήτημα είναι ότι σε μεγάλες υφέσεις μόνο η κυβέρνηση μπορεί να σπάσει τους φαύλους κύκλους που δημιουργούνται.

Οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις επίσης χρειάζονται, πολύ διαφορετικές βέβαια από αυτές που προωθεί η κυβέρνηση, αλλά δεν μπορούμε να περιμένουμε πότε θα απαντήσει η αγορά. Δεν συνέβη κάτι τέτοιο στη Μεγάλη Κρίση του ’30, δεν συμβαίνει και σήμερα.

Πρέπει να επανεκκινήσουμε την οικονομία έτσι ώστε οι πολίτες να αισθάνονται μια ελπίδα για ανάκαμψη, πρέπει να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας για να έρθουν οι επενδύσεις (κι όχι αντίστροφα) και προπαντός πρέπει να απομακρυνθεί ο φόβος, που είναι ο μεγαλύτερος εχθρός των επενδύσεων.

Γι’ αυτό στον Προϋπολογισμό του ΣΥΡΙΖΑ, θα περιλαμβάνονται τα μέτρα που εξαγγείλαμε στη ΔΕΘ:

Για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης:

- Παροχή δωρεάν ρεύματος και επιδότηση διατροφής σε 300.000 νοικοκυριά
- Επαναφορά 13^{ης} σύνταξης
- Δωρεάν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη για ανασφάλιστους
- Κάρτα μετακίνησης για ανέργους
- Κατάργηση της εξίσωσης του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης

Όλα αυτά τα μέτρα στοιχίζουν €1,9 δις δηλαδή 1% του ΑΕΠ. Χρειάζεται πολύ θράσος για να χαρακτηριστούν ως παροχολογία, ιδιαίτερα δε όταν θα ανακουφίσουν τα φτωχότερα στρώματα της κοινωνίας.

Για την επανεκκίνηση της οικονομίας

- Δημιουργία 300.000 θέσεων εργασίας μέσω ΕΣΠΑ – αντί να περιμένεις τις επενδύσεις, δημιουργείς απασχόληση και εισόδημα που θα φέρουν τις επενδύσεις.
- Επαναφορά κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ και εργασιακής νομοθεσίας
- Ρυθμίσεις οφειλών σε Κράτος και τράπεζες
- Κατάργηση ΕΝΦΙΑ και θέσπιση φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, αφορολόγητο στα 12.000 ευρώ
- Ίδρυση Αναπτυξιακής Τράπεζας

Αυτά τα μέτρα αν μη τι άλλο δείχνουν μια αίσθηση του επείγοντος, πράγμα απαραίτητο αν θέλουμε να βγούμε από αυτή την κρίση. Αυτή η αίσθηση είναι που λείπει από ολόκληρο τον Προϋπολογισμό που παρουσίασε η κυβέρνηση.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΙΩΑΝΝΗ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΛΕΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Ιωάννη Κουτσούκου
Βουλευτή Ηλείας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2015 δεν γίνεται σε συνθήκες εργαστηρίου, ούτε θερμοκηπίου, αλλά σε μια κρίσιμη συγκυρία για τη χώρα μας, όπου ολοκληρώνεται ένα σχέδιο διάσωσης από μια άτακτη χρεοκοπία, το οποίο ξεκίνησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2010, στο οποίο στη συνέχεια και αφού πέρασαν την αντιμνημονιακή τους φάση, ενσωματώθηκαν και άλλες δυνάμεις.

Θεωρούμε ότι αυτή η διαπραγμάτευση που διεξάγεται αυτή την περίοδο συμπυκνώνει τις προσπάθειες αυτής της πενταετίας και πως σε αυτή την περίοδο θα κριθεί εάν οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού -πάνω στους οποίους στηρίχθηκαν τα επιτεύγματα της περιόδου, δηλαδή η δημοσιονομική εξυγίανση, κατά κύριο λόγο- θα πιάσουν τόπο ή θα γυρίσουμε στο σημείο μηδέν, στην αφετηρία. Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είμαστε από εκείνους που σχίζουν μνημόνια κάθε μέρα, ούτε από αυτούς που ορισμένοι νεοφιλελεύθεροι τους κατηγορούν ότι τρόμαξαν τις αγορές και θέλουν να τιμωρήσουν παραδειγματικά την Ελλάδα.

Έχουμε καταθέσει ένα πάρα πολύ συγκεκριμένο σχέδιο ασφαλούς εξόδου από την κρίση -το έχει παρουσιάσει αρκετές φορές ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τελευταία φορά στην συζήτηση για την ψήφο εμπιστοσύνης- τα λεγόμενα επτά σημεία που περιλαμβάνουν την τρέχουσα επιθεώρηση (review), τα stress tests των τραπεζών, την ολοκλήρωση του Ευρωπαϊκού Προγράμματος στις 31 Δεκεμβρίου 2014, την διαμόρφωση της περιόδου μετά το Πρόγραμμα με βάση τις αποφάσεις του Συμβουλίου Κορυφής του Δεκεμβρίου του 2012 (που προβλέπει την γραμμή της πιστωτικής στήριξης με δύο εναλλακτικά σενάρια), το σχέδιο απεγκλωβισμού από το ΔΝΤ και τον ρόλο του και το εθνικό σχέδιο των διαρθρωτικών αλλαγών, τις αλλαγές δηλαδή που εμείς θέλουμε να κάνουμε και δεν είναι επιταγές κανενός άλλου, αλλά είναι απαραίτητες για να προχωρήσει μπροστά η ελληνική κοινωνία.

Διαπραγματευόμαστε με τους εταίρους μας με επιχειρήματα, με βάση τα επιτεύγματα που έχει πραγματοποιήσει η χώρα μας, είτε αυτά αφορούν την δημοσιονομική εξυγίανση, είτε αφορούν την έναρξη μιας περιόδου ανάπτυξης η οποία αποτυπώνεται δειλά στα απολογιστικά στοιχεία του 2014 και εκτιμούμε ότι θα είναι πολύ καλύτερη το 2015. Ελπίζουμε ότι μέχρι τις 8 Δεκεμβρίου, που είναι το Eurogroup, θα έχει ολοκληρωθεί αυτή η πορεία και φυσικά προσδοκούμε ότι το μείζον ζήτημα πάνω στο οποίο κρίνεται η πορεία της ελληνικής οικονομίας, δηλαδή της σταθερότητας, θα το υπερβούμε χωρίς αναταράξεις που θα προκύψουν από μια διαδικασία επανειλημμένων εκλογών, για αυτό επιδιώκουμε να εκλεγεί

Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκειμένου να προχωρήσει η χώρα με πιο ενωμένες τις δυνάμεις στο εσωτερικό μέτωπο. Και αυτό γιατί θεωρούμε ότι η οποιαδήποτε διαπραγμάτευση έχει να κάνει με το πόσο είναι αρραγές το εσωτερικό μέτωπο, καθώς είναι φανερό ότι όταν υπάρχουν πολιτικές υπονόμευσης ή τοποθετήσεως εν αμφιβόλω των διαπραγματευτικών δυνατοτήτων της χώρας και της ικανότητά της να προχωράει σε συμφωνίες με τους δανειστές και τους εταίρους μας, τότε αδυνατίζετε η ίδια τη διαπραγμάτευση.

ΑΕΠ , Έσοδα, Δαπάνες, Έλλειμμα, Χρέος Γενικής Κυβέρνησης

		2009	2010	2011	2012
ΑΕΠ	(εκατ. ευρώ)	231.081	222.151	208.532	193.749
Έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης (-) / Πλεόνασμα (+) ΔΥΕ Β.9	(εκατ. ευρώ)	-36.166	-23.715	-19.869	-17.414
	(% του ΑΕΠ)	-15,7	-10,7	-9,5	-9,0
Πρωτογενές έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης (-) / Πλεόνασμα (+)[1/]	(εκατ. ευρώ)	-24.190	-10.860	-4.981	-7.771
	(% του ΑΕΠ)	-10,5	-4,9	-2,4	-4,0
Δαπάνες Γενικής Κυβέρνησης	(εκατ. ευρώ)	124.736	114.250	108.437	103.856
	(% του ΑΕΠ)	54,0	51,4	52,0	53,6
Έσοδα Γενικής Κυβέρνησης	(εκατ. ευρώ)	88.628	90.197	88.439	86.380
	(% του ΑΕΠ)	38,4	40,6	42,4	44,6
Χρέος Γενικής Κυβέρνησης[2/]	(εκατ. ευρώ)	299.690	329.514	355.141	303.928
	(% του ΑΕΠ)	129,7	148,3	170,3	156,9

[1/] Το πρωτογενές έλλειμμα Γενικής κυβέρνησης ορίζεται ως το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης μείον τα έξοδα τόκων (κατά ΔΥΕ) των φορέων Γενικής Κυβέρνησης σε άλλους τομείς της οικονομίας.

[2/] Η μείωση του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης το 2012 αντικατοπτρίζει μεταξύ άλλων την ανταλλαγή ομολόγων μέσω της εμπλοκής του ιδιωτικού τομέα (PSI).

Τα τελευταία πέντε χρόνια η Ελλάδα έχει να παρουσιάσει σημαντικά αποτελέσματα διότι πρέπει να θυμηθούμε πού βρισκόμαστε το 2009 και πού βρισκόμαστε σήμερα. Είχαμε το 2009 έναν δημοσιονομικό εκτροχιασμό ο οποίος οδήγησε στην αμφισβήτηση της ικανότητας της χώρας να δανείζεται για να καλύψει τα ελλείμματά της και χρειάστηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πάρει τότε δραματικές αποφάσεις για να δημιουργήσει ένα πλαίσιο μέσα από το οποίο η χώρα μας θα απέφευγε την άτακτη χρεοκοπία.

Υπενθυμίζουμε ότι το 2009 το έλλειμμα ήταν 15,7% του ΑΕΠ ή περίπου 36 δισεκατομμύρια ευρώ και το χρέος είχε διπλασιαστεί, κοντά στα 360 εκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα είχαμε πολλαπλά ελλείμματα, ελλείμματα ανταγωνιστικότητας, διαφάνειας, αξιοπιστίας της χώρας και έτσι ταυτόχρονα με τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής πήραμε και άλλες αποφάσεις, που είχαν να κάνουν με την αντιμετώπιση αυτών των ελλειμμάτων. Στόχος μας ήταν να σταθεροποιήσουμε το τραπεζικό σύστημα, γιατί αυτό δεν

αφορούσε τους τραπεζίτες, αλλά τις καταθέσεις του ελληνικού λαού και την ίδια την πορεία της ελληνικής οικονομίας και να δημιουργήσουμε και να διατηρήσουμε τις συνθήκες μιας βιώσιμης ανάπτυξης. Είναι γνωστό ότι τη διετία 2010-2012 το διαρθρωτικό δημοσιονομικό έλλειμμα μειώθηκε από το 19,1% του Α.Ε.Π. σε 8,3% του Α.Ε.Π. το 2011 και στο 2,6% το 2012, ενώ από το 2013 και μετά παρουσιάζει πλεόνασμα.

Αυτή η πρωτοφανής δημοσιονομική προσαρμογή, που δεν έχει γίνει σε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, ούτε σε χώρα του Ο.Ο.Σ.Α., έγινε σε πολύ δύσκολες και πρωτοφανείς συνθήκες, όπου το πολιτικό κόστος το επωμίστηκε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και εκτιμούμε ότι τα αποτελέσματα θα ήταν πιο καλά και πιο γρήγορα, χωρίς δηλαδή τις τεράστιες κοινωνικές επιπτώσεις στο επίπεδο ζωής, στην ανεργία, εάν τότε είχαμε και τη στήριξη άλλων πολιτικών δυνάμεων, που τότε βρίσκονταν στη φάση της αντιμνημονιακής περιόδου. Βέβαια σήμερα μπορούμε να πούμε ότι υπάρχει πρόοδος, διότι πολύ περισσότερες πολιτικές δυνάμεις έχουν συμμεριστεί την άποψη ότι όταν μία χώρα αντιμετωπίζει τόσο κρίσιμα και σοβαρά προβλήματα, χρειάζονται ευρύτερες πολιτικές συναινέσεις για την αντιμετώπιση τους.

Με τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 26ης και 27ης Οκτωβρίου του 2011 η χώρα διασφάλισε το δεύτερο πρόγραμμα που της έδωσε τη δυνατότητα στη συνέχεια να μειώσει το χρέος μέσω του PSI και σε συνδυασμό με την επαναγορά του χρέους, που έγινε μερικούς μήνες αργότερα, κατάφερε, αυτό που είναι πάλι πρωτοφανές σε ευρωπαϊκό επίπεδο, τη μείωση του χρέους κατά 126 δισεκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα με αυτό το πρόγραμμα διασφαλίστηκαν και τα χρήματα για την ανακεφαλαιοποίηση ύψους 50 δισεκατομμυρίων ευρώ των ελληνικών τραπεζών χάρη στο οποίο διασώθηκαν και σήμερα μας περισσεύουν και 11 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία θα ανάλογα με τις εξελίξεις θα αξιοποιήσουμε, είτε ως ένα «μαξιλάρι» είτε για τη μείωση του χρέους.

Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να σημειώσουμε ότι τα 2/3 αυτής της διαρθρωτικής προσαρμογής, δηλαδή η απόσταση που καλύψαμε γύρω στα 27 δισεκατομμύρια ευρώ από το 2009 μέχρι σήμερα, οφείλεται στις αποφάσεις που πήρε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέχρι το 2012 και το υπόλοιπο αναλογεί στις αποφάσεις που έλαβε η συγκυβέρνηση Ν.Δ.-ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά το 2012.

Είναι γνωστή αυτή η πορεία και ακούμε και άλλες προτάσεις. Ο ΣΥΡΙΖΑ μας παρουσίασε μια πρόταση για την αντιμετώπιση του χρέους, η οποία λέει να αθροίσουμε τα δικά μας 300 δισεκατομμύρια ευρώ χρέος με τα τρισεκατομμύρια ευρώ των χρεών των χωρών του νότου –το οποίο φθάνει σε δυσθεώρητο ύψος- και να πάμε σε μια συνολική διαπραγμάτευση. Εάν θεωρεί κανένας Έλληνας πολίτης ότι μπορεί σήμερα να υπάρξει ένα παγκόσμιο σοκ που θα ανατρέψει τη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού συστήματος σε παγκόσμιο επίπεδο και ότι αυτό μπορεί να το κάνει από μόνη της μια μικρή χώρα όπως είναι η Ελλάδα μπορεί να προσχωρήσει σε αυτή την άποψη και «γαία πυρί μειχθήτω».

Φυσικά, είναι γνωστό ότι όταν παίρνεις περιοριστικά μέτρα, έχεις επιπτώσεις στο κοινωνικό επίπεδο και το κάνεις συνειδητά, για να φθάσεις σε μία άλλη περίοδο που θα μπορείς να εφαρμόσεις προοδευτικές πολιτικές, αν υλοποιηθεί το σχέδιο σου. Αν δεν υλοποιηθεί το σχέδιο σου, τότε τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα. Αυτό θεωρούμε ότι είναι το διακύβευμα πάνω στο οποίο θα πρέπει να τοποθετείται κάθε Έλληνας πολίτης.

Εξάλλου, θα πρέπει να μας απαντήσουν και ορισμένοι στη θεωρία, ότι στις συνθήκες της κρίσης και με την ανάπτυξη να πηγαίνει προς τα κάτω, ότι δεν είναι πάντα επιτυχημένες οι κευνσιανές πολιτικές. Το παράδειγμα είναι πάρα πολύ πρόσφατο, στην Ελλάδα. Όταν, δηλαδή, την περίοδο 2007-2009 οι δαπάνες «εκτροχιάστηκαν», αυτό δεν σημαίνει ότι αυτή η σπατάλη μετατράπηκε σε ανάπτυξη. Άρα, για να πας σε πολιτικές ανατροπής της ύφεσης μέσω τόνωσης της ζήτησης, πρέπει να διασφαλίσεις και ορισμένες άλλες προϋποθέσεις που έχουν να κάνουν πρώτον, με την σταθεροποίηση και την αντιμετώπιση του χρέους και δεύτερον, το πολιτικό κλίμα. Αν αυτά δεν υπάρχουν, τότε θα πηγαίνουν στον «πίθο των Δαναΐδων» οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού και θα έρθει η ώρα που δεν θα υπάρχει περίπτωση να σε δανείσει κανένας, για να αντιμετωπίσεις τις δαπάνες και άρα, θα βρεθείς μπροστά στην χρεοκοπία.

Όλοι ξέρουμε ότι η Ελλάδα βρέθηκε στη φάση της ύφεσης από το 2008 και μετά. Τότε, πίστευαν πολλοί, ότι θωράκισαν την ελληνική οικονομία ή δεν εκτιμούσαν το μέγεθος της κρίσης που ερχόταν από την Αμερική και σιγά-σιγά πολλαπλασίαζε τα προβλήματα μας. Βέβαια, πρέπει να πούμε, ότι μέσα από τις προσπάθειες όλων αυτών των ετών βρισκόμαστε σήμερα σε μία φάση που ανετράπη η πορεία προς την ύφεση, σταθεροποιήθηκε η οικονομία και έχουμε τα πρώτα δείγματα της ανάπτυξης.

Αυτό σημαίνει, ότι εάν δημιουργήσεις προϋποθέσεις σταθερότητας στο οικονομικό σύστημα, υπάρχει περίπτωση να αντιμετωπίσεις και τα ζητήματα της ανάπτυξης. Μπορεί να γίνει εύκολη κριτική στις δημόσιες δαπάνες, το ΕΣΠΑ και τις διάφορες επενδύσεις, αλλά πρέπει να έχουμε μία αίσθηση της πραγματικότητας, πώς αν δεν υπάρξουν ιδιωτικές επενδύσεις στη χώρα μας δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί το μεγάλο ζήτημα της ανεργίας. Δεν θέλουμε να υποτιμήσουμε καθόλου τη συμβολή των δημοσίων δαπανών, αλλά πρέπει να έχουμε γνώση πως για μία ριζική αντιμετώπιση του προβλήματος, πρέπει να προσελκύσουμε ξένες επενδύσεις και αυτό έχει να κάνει με το πολιτικό κλίμα.

Με τις δικές μας προσπάθειες η Ελλάδα εξασφάλισε από τους εταίρους της ένα χρηματοδοτικό πρόγραμμα, το οποίο μέσα από τη συνεχή διαπραγμάτευση και τη διόρθωσή του έχει οδηγήσει σήμερα να έχουμε χαμηλότερο επιτόκιο από αυτό που δανείζονται οι εταίροι μας. Εκτιμούμε ότι απέναντι σε αυτό το σχέδιο που ξεκίνησε να υλοποιείται το 2010 και βρίσκεται στη φάση ολοκλήρωσής του, θα κρίνει ο ιστορικός του μέλλοντος αν υπήρχε άλλη εναλλακτική πρόταση, το λεγόμενο «Σχέδιο Β». Πάντως, από ότι φαίνεται, δεν υπήρχε.

Πίνακας 4.2 Χρέος Γενικής Κυβέρνησης (σε εκατ. ευρώ)				
	2012	2013	2014*	2015**
Α. Χρέος Κεντρικής Διοίκησης	**305.537**	**321.478**	**321.800**	**321.300**
Β Χρέος ΝΠΔΔ, κέρματα κ.λπ. μείον επενδύσεις σε τίτλους ΕΔ	6.589	5.413	3.400	2.800
Γ. Χρέος Κεντρικής Κυβέρνησης κατά ESA (Α+Β)	**312.126**	**326.891**	**325.200**	**324.100**
Δ Χρέος ΟΤΑ, ΟΚΑ μείον ενδοκυβερνητικό χρέος	-7.435	-7.758	-7.200	-7.200
Ε. Χρέος Γενικής Κυβέρνησης (Γ+Δ)	**304.691**	**319.133**	**318.000**	**316.900**
(ως % του ΑΕΠ)	**156,9%**	**174,9%**	**177,7%**	**171,4%**
ΑΕΠ	194.204	182.438	178.944	184.870

Οι βασικές παραδοχές του προϋπολογισμού είναι ότι θα αυξηθεί το Α.Ε.Π. κατά 2,9% και ότι αυτή η αύξηση θα προέλθει κυρίως από την ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης και την περαιτέρω ενίσχυση των επενδύσεων και των εξαγωγών. Είναι ουδέτερη αυτή η προσέγγιση από το τι γίνεται γύρω μας; Προφανώς, όχι, διότι είμαστε σε ένα περιβάλλον αστάθειας. Η Ελλάδα μοιάζει με μια νησίδα ειρήνης και ασφάλειας στη νοτιοανατολική Ευρώπη, ενώ ταυτόχρονα στην Ε.Ε. έχουμε συνθήκες ύφεσης και παγκόσμια επικρατούν κανόνες αστάθειας. Ελπίζουμε ότι θα πετύχουμε αυτό το στόχο και αυτό το στηρίζουμε στην πορεία της ελληνικής οικονομίας το χρόνο που μας πέρασε, όπου μετά τη δημοσιονομική ισορροπία, έχουν προβάλει δειλά τα πρώτα βήματα ανάπτυξης.

Πίνακας 1.3 Βασικά μεγέθη της Ελληνικής οικονομίας (% ετήσιες μεταβολές, σταθερές τιμές)			
	2013*	2014**	2015***
ΑΕΠ	-3,9	0,6	2,9
Ιδιωτική κατανάλωση	-2,0	0,2	1,6
Δημόσια κατανάλωση	-6,5	-1,8	-2,0
Επενδύσεις	-9,5	1,0	11,7
Εξαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	2,1	8,2	5,2
Εισαγωγές αγαθών και υπηρεσιών	-1,6	2,3	2,2
Εναρμονισμένος ΔΤΚ	-0,9	-1,0	0,3
Αποπληθωριστής ΑΕΠ	-2,3	-2,5	0,4
Απασχόληση**	-3,8	0,6	2,6
Ποσοστό ανεργίας**	25,5	24,8	22,6

* Αναθεωρημένα στοιχεία ESA 2010
** Σε εθνικολογιστική βάση
*** Εκτιμήσεις/Προβλέψεις

Η παραδοχή του προϋπολογισμού είναι ότι τα ποσοστά της ανεργίας προσαρμόζονται με σχετική υστέρηση στην πορεία της οικονομικής δραστηριότητας και έτσι εκτιμούμε ότι θα υπάρχει μια περαιτέρω μείωση. Σε εθνικολογιστική βάση θα διαμορφωθεί σε 22,6% από 24,8% το 2014. Αυτό είναι περίπου 100 χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και είναι κάτι που δεν μπορούμε να το υποτιμούμε. Σκεφτείτε, τι σημαίνει αυτό για κάθε οικογένεια που μπορεί να στείλει ένα παιδί να δουλέψει ή για τα έσοδα των ασφαλιστικών ταμείων.

Πίνακας 3.5 Έσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού (σε εκατ. ευρώ)

	2013	2014		2015	Μεταβολή %	
	Πραγμ/σεις	Προβλέψεις ΜΠΔΣ	Εκτιμήσεις πραγμ/σεων	Προβλέψεις	2014/2013	2015/2014
Α. Τακτικά έσοδα (I+ II + III + IV)	**47.164**	**49.916**	**49.141**	**50.324**	**4,2**	**2,4**
I. Άμεσοι φόροι	**20.058**	**22.568**	**21.396**	**21.880**	**6,7**	**2,3**
Φόρος εισοδήματος	**11.489**	**13.529**	**12.778**	**13.184**	**11,2**	**3,2**
φυσικών προσώπων	7.971	7.399	8.224	8.744	3,2	6,3
Νομικών προσώπων	1.681	4.043	2.806	2.740	66,9	-2,4
Ειδικών κατηγοριών	1.837	2.087	1.748	1.700	-4,8	-2,7
Φόροι στην περιουσία	**2.991**	**3.842**	**3.432**	**3.512**	**14,7**	**2,3**
Άμεσοι φόροι ΠΟΕ	**2.826**	**2.078**	**2.105**	**2.474**	**-25,5**	**17,5**
Λοιποί άμεσοι φόροι	**2.752**	**3.119**	**3.081**	**2.710**	**12,0**	**-12,0**
II. Έμμεσοι φόροι	**24.556**	**24.281**	**24.228**	**25.154**	**-1,3**	**3,8**
Φόροι συναλλαγών	14.673	14.245	14.541	15.085	-0,9	3,7
ΦΠΑ	13.856	13.766	13.892	14.411	0,3	3,7
πετρελαιοειδών	2.224	2.343	2.276	2.309	2,3	1,4
καπνού	682	668	668	676	-2,1	1,2
λοιπών	10.950	10.755	10.948	11.426	0,0	4,4
Λοιποί φόροι συναλλαγών	817	479	649	674	-20,6	3,9
(μεταβίβαση κεφαλαίων)	503	172	269	277	-46,5	3,0
(χαρτόσημο)	**313**	**299**	**379**	**385**	**21,1**	**1,6**
Φόροι κατανάλωσης	8.995	9.034	8.804	8.922	-2,1	1,3
φόρος ασφαλίστρων	316	309	309	314	-2,2	1,6
Τέλος ταξινόμησης οχημάτων	56	55	86	87	53,6	1,2
ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων	4.230	4.334	4.202	4.267	-0,7	1,5
Λοιποί ΕΦΚ (καπνού κ.λπ.)	2.906	2.893	2.798	2.833	-3,7	1,3
Τέλη κυκλοφορίας οχημάτων	1.183	1.139	1.139	1.156	-3,7	1,5
Λοιποί φόροι κατανάλωσης	**304**	**304**	**270**	**265**	**-11,2**	**-1,9**
Έμμεσοι φόροι ΠΟΕ	**533**	**653**	**500**	**756**	**-6,2**	**51,1**
Λοιποί έμμεσοι	355	349	383	391	7,9	2,1
Σύνολο φορολογικών εσόδων (I+II)	**44.614**	**46.849**	**45.624**	**47.033**	**2,3**	
III. Απολήψεις από ΕΕ	**183**	**279**	**183**	**231**	**0,0**	**26,2**
IV. Λοιπά μη φορολογικά έσοδα	**2.367**	**2.788**	**3.334**	**3.060**	**40,9**	**-8,2**
Σύνολο μη φορολογικών εσόδων (III+IV)	**2.550**	**3.067**	**3.517**	**3.291**	**37,9**	**-6,4**
Β. Μη τακτικά έσοδα	**4.268**	**3.773**	**3.670**	**2.847**	**-14,0**	**-22,4**
Έσοδα καταργηθέντων ειδικών λογαριασμών	900	753	752	709	-16,4	-5,7
Έσοδα προγράμματος ενίσχυσης της ρευστότητας λόγω της χρηματοπιστωτικής κρίσης	600	358	398	123	-33,7	-69,1
Μεταφορά αποδόσεων από τη διακράτηση ομολόγων του ΕΔ στα χαρτοφυλάκια των Κεντρικών Τραπεζών του Ευρωσυστήματος	2.715	2.608	2.466	2.015	-5,4	-18,3
Έσοδα από ΝΑΤΟ	53	54	54	0	1,9	-100,0
Γ. Έσοδα αποκρατικοποιήσεων	**86**	**230**	**474**	**577**	**451,2**	**21,7**
Δ. Γενικό σύνολο εσόδων (Α + Β + Γ)	**51.519**	**53.919**	**53.285**	**53.748**	**3,4**	**0,9**
Ε. Επιστροφές εσόδων	**3.105**	**3.136**	**3.136**	**2.877**	**1,0**	**-8,3**
ΣΤ. Επιστροφές φόρων από ειδική πίστωση	**642**	**0**	**0**	**0**		
Ζ. Καθαρά έσοδα (Δ-Ε-ΣΤ)	**47.773**	**50.783**	**50.149**	**50.871**	**5,0**	**1,4**
Η. Έσοδα Προϋπολογισμού Δημόσιων Επενδύσεων (1+2)	**4.665**	**5.152**	**5.131**	**4.732**	**10,0**	**-7,8**
1. Εισροές από την ΕΕ	4.511	4.952	4.931	3.982	9,3	-19,3
2. Ίδια έσοδα	154	200	200	750	29,9	275,0
Σύνολο εσόδων Κρατικού Προϋπολογισμού (Ζ+Η)	**52.438**	**55.935**	**55.280**	**55.603**	**5,4**	**0,6**

* Δεν συμπεριλαμβάνονται έσοδα από αποκρατικοποιήσεις ύψους 584 εκατ. ευρώ περίπου για το 2014 και 1.889 εκατ. ευρώ για το 2015.

** Δεν συμπεριλαμβάνονται έσοδα από τόκους των ομολόγων των ΔΕΚΟ που ανταλλάχθηκαν στο πλαίσιο της εφαρμογής του προγράμματος εθελοντικής συμμετοχής των ιδιωτών (PSI).

Ο εναρμονισμένος δείκτης τιμών-καταναλωτή, λόγω της εκτιμώμενης ανάπτυξης θα παρουσιάσει μια αύξηση κατά 0,3% και το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί στα 5,6 δις ή στο 3% του Α.Ε.Π., δηλαδή, εντός του στόχου του προγράμματος. Αυτό θα γίνει χωρίς πρόσθετα φορολογικά μέτρα και επιβαρύνσεις, με

δεδομένο ότι η αύξηση των εσόδων συνδέεται με την ανάπτυξη και τη βελτίωση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι σε αυτές τις εκτιμήσεις για το πρωτογενές πλεόνασμα, έχουν ενσωματωθεί οι αποφάσεις που πήραμε και νομοθετήσαμε, για τη μείωση 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, τη διατήρηση του Φ.Π.Α στην εστίαση και στα τρόφιμα στο 13% και η μείωση 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης. Με βάση αυτά, το ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης προβλέπεται ισοσκελισμένο. Εκτιμάται, σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών, δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2% του Α.Ε.Π. το 2015, από 1,3% το 2014 και 1,6% το 2013. Δηλαδή, ουσιαστικά μηδενικό.

Σε ότι αφορά το χρέος, οι εκτιμήσεις είναι ότι θα διαμορφωθεί στα 317 δισεκατομμύρια ευρώ ή 171% του Α.Ε.Π., μειωμένο κατά 6 και πλέον ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π., έναντι του 2014. Οι δαπάνες για τόκους προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 200 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το ΜΠΔΣ. Πρέπει να θυμίσουμε ποσό ήταν δαπάνες για τόκους ως ποσοστό το 2009 και το 2010, και πόσο είναι σήμερα, για να εκτιμήσει κανείς την προσπάθεια που έγινε και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν.

Ο προϋπολογισμός έχει τακτικά έσοδα 50,8 δις, δηλαδή 722 εκατ. περισσότερα σε σχέση με το 2014, από τα οποία οι άμεσοι φόροι είναι 21,8 δισεκατομμύρια. Αυτοί αναλύονται, σε φόρο φυσικών προσώπων 8,7 δις, νομικών 2,7 δις, περιουσίας 3,5 δις, εισπράξεις προηγούμενων οικονομικών ετών 2,4 δις και λοιπούς 2,7 δις. Εδώ αξίζει να σημειώσουμε ότι οι αυξήσεις στους άμεσους φόρους έχουν να κάνουν με την προσδοκώμενη ανάπτυξη και της περιουσίας έχουν να κάνουν με την είσπραξη των δύο δόσεων του ΕΝΦΙΑ του 2014 που θα πάει στο 2015. Οι έμμεσοι φόροι θα είναι 25,1 δις, αυξημένοι κατά 925 εκατομμύρια του και η αύξηση του Φ.Π.Α θα είναι κατά 519 εκατομμύρια στα 14,4 δις, ενώ οι φόροι κατανάλωσης στα 8,9 δις.

Σε ότι αφορά το ΠΔΕ, έχει ακολουθήσει μία πορεία φθίνουσα από το 2009 και μετά και στην παρούσα φάση θα διαμορφωθεί στα 4,7 δισ. ευρώ, κατά 950 εκατ. ευρώ παραπάνω. Ως αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων και επιτυχιών της Κυβέρνησης θα έχουμε επιστροφές ύψους 2 δις από τη μεταφορά των διαφορών από την διακράτηση των ελληνικών Ομολόγων από το κεντρικό ευρωπαϊκό σύστημα.

Πίνακας 3.14 Διαχρονική εξέλιξη ΠΔΕ (2004-2015) (σε εκατ. ευρώ)			
Έτη	ΠΔΕ		
	Λοιποί εθνικοί πόροι	Συγχρηματοδοτούμενο	Σύνολο
2004	4.639	4.883	9.522
2005	2.569	4.955	7.524
2006	2.673	5.511	8.184
2007	2.763	6.046	8.809
2008	2.559	7.065	9.624
2009	2.455	7.133	9.588
2010	2.218	6.236	8.454
2011	1.885	4.722	6.608
2012	1.412	4.710	6.122
2013	783	5.867	6.650
2014	700	6.100	6.800
2015	700	5.700	6.400

Πηγή: Υπουργείο Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας.

Έχει γίνει μια μεγάλη ζήτηση στη χώρα μας για την υπερφορολόγηση. Με βάση τους ευρωπαϊκούς μέσους όρους τα έσοδα είναι πολύ κάτω, ως ποσοστά του Α.Ε.Π., από ότι συμβαίνει στις υπόλοιπες χώρες της Ε.Ε. και του Ο.Ο.Σ.Α.. Η αλήθεια όμως είναι ότι υπάρχει μια αύξηση των φορολογικών εσόδων διαχρονικά από το 2005. Εάν δούμε δηλαδή τη δεκαετία, τα φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του Α.Ε.Π., αυξάνονταν διαχρονικά. Αυτό γιατί έγινε; Γιατί είχαμε μια υπέρογκη αύξηση των φορολογικών εσόδων; Έγινε και γιατί είχαμε μια μείωση του Α.Ε.Π. και σε αντίθεση με τις πολιτικές που ακολουθήθηκαν, έχει εκπληρωθεί σε ένα βαθμό και μια άποψη των προοδευτικών οικονομολόγων που λένε ότι η σχέση άμεσης και έμμεσης φορολογίας δείχνει και το χαρακτήρα του φορολογικού συστήματος. Δηλαδή, το 2005 η σχέση ήταν 1,29 και τώρα είναι 1,15.

Σε κάθε περίπτωση πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτά τα φορολογικά έσοδα αντλούνται από τους συνεπείς και τους ειλικρινούς φορολογούμενους, που κατά κύριο λόγο είναι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Και άρα έχουμε πολύ δρόμο ακόμα να κάνουμε σε σχέση με την πάταξη της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

Αυτό το τονίζουμε γιατί πάντα υπάρχει το ζήτημα των φορολογικών ελαφρύνσεων που συνδέεται τόσο με την επίτευξη των στόχων, όσο και με την αντιμετώπιση του ζητήματος του πλεονάσματος, διότι όταν θέτεις πολύ μεγάλους και υψηλούς στόχους για πλεόνασμα, τότε προφανώς δεν έχεις και τη δυνατότητα να κάνεις ελαφρύνσεις. Εξάλλου, η αντιπαράθεση αυτή τη στιγμή με την Τρόικα στη διαφορά των εκτιμήσεων έχει να κάνει, όχι με το πραγματικό πλεόνασμα, αλλά με τον υποτιθέμενο στόχο για το 2015 και ούτω καθεξής.

Αναφορικά με τις δαπάνες αυτές είναι στο ύψος των 49 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή είναι συγκρατημένες κατά 1 δις περίπου, όμως οι δαπάνες για μισθούς και συντάξεις είναι περίπου οι ίδιες, παρά το γεγονός ότι οι συνταξιούχοι του Δημοσίου μέσα στην πενταετία, για την οποία συζητάμε, αυξήθηκαν κατά 55 περίπου χιλιάδες. Είχαμε μια έκρηξη εξόδου.

Οι καταναλωτικές δαπάνες του Δημοσίου είναι κατά 390 εκατ. μειωμένες, ενώ οι μεταβιβάστηκες πληρωμές, δηλαδή, η εισφορά του Προϋπολογισμού στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, στα Νοσοκομεία, στους ΟΤΑ, και λοιπά, είναι περίπου 15 δις, με προβλεπόμενο αποθεματικό 1 περίπου δισεκατομμύριο. Προφανώς, τα παραμετρικά στοιχεία που συγκροτούν τη βιωσιμότητα του ασφαλιστικού συστήματος είναι κατοχυρωμένα και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα υπερασπίζεται και βεβαίως η υλοποίηση της μεταρρύθμισης που κάναμε το 2010 έχει να κάνει με την εφαρμογή και την ανάπτυξη του συστήματος και τη μείωση της ανεργίας αλλά, τούτην την ώρα που μιλάμε, οι συντάξεις των εργαζομένων, είτε αυτές είναι στο δημόσιο είτε είναι στο Ι.Κ.Α., είναι εγγυημένες στο σημερινό επίπεδο, χάριν της δυνατότητας που έχει ο προϋπολογισμός να ενισχύει τα ασφαλιστικά ταμεία.

Πίνακας 3.27 Ενοποιημένος κοινωνικός προϋπολογισμός σε ταμειακή βάση (σε εκατ. ευρώ)

	2014 Εκτιμήσεις	2015 Προβλέψεις
Έσοδα	**35.537**	**33.762**
Ασφαλιστικές εισφορές	18.620	18.775
Έσοδα από τόκους	350	367
Λοιπά έσοδα	2.274	1.933
Μεταβιβάσεις από Τακτικό Προϋπολογισμό(2)	14.070	12.496
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	193	190
Μεταβιβάσεις από άλλους φορείς Γενικής Κυβέρνησης	31	0
Έξοδα	**36.279**	**34.660**
Αμοιβές προσωπικού	572	535
Συντάξεις(3)	23.289	23.276
Λοιπές μεταβιβάσεις	9.187	7.580
Διοικητικές και λοιπές δαπάνες	3.232	3.268
Ισοζύγιο(1)	**-741**	**-898**

(1) Περιλαμβάνεται το ισοζύγιο των ΟΚΑ, νοσοκομείων και ΠΕΔΥ.
(2) Στις μεταβιβάσεις από τον Τακτικό Προϋπολογισμό περιλαμβάνεται και η ειδική χρηματοδότηση για εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ν. 4093/2012 και του ν.4281/2014.
(3) Συμπεριλαμβάνεται ποσό 80 εκατ. ευρώ ως εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ΜΤΠΥ.

Ως τάξη μεγέθους, να έχουμε υπόψη μας, ότι από τα έσοδα των οργανισμών που καλύπτει ο κοινωνικός προϋπολογισμός που είναι περίπου 33,7 δισ. ευρώ, οι μεταβιβάσεις είναι περίπου 12 δις, άρα είναι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό. Για να έχουμε εικόνα και σε ότι

αφορά το κόστος των συντάξεων, πρέπει να ξέρουμε ότι είναι 23,2 δισεκατομμύρια από τα οποία 19,6 δις είναι για τις κύριες συντάξεις και 3,5 δις για τις επικουρικές. Η ενίσχυση των συντάξεων από τον προϋπολογισμό είναι στα 9,5 δις ευρώ και χάριν αυτής της ενίσχυσης, το ασφαλιστικό σύστημα, σήμερα, στέκεται όρθιο στα πόδια του.

Να σημειώσουμε ακόμα ότι, σε ότι αφορά τον κοινωνικό προϋπολογισμό, είναι μια σημαντική αύξηση της επιχορήγησης του ΟΑΕΔ κατά περίπου 500 εκατ. ευρώ διότι θέλουμε, εμπροσθοβαρείς πολιτικές για την καταπολέμηση της ανεργίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο ΟΑΕΔ θα έχει πρόγραμμα 600 εκατομμυρίων ευρώ, για ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης. Μαζί με την ανάπτυξη, πρέπει να παίρνεις και πρωτοβουλίες για να αντιμετωπίσεις τα ζητήματα της ανεργίας.

Επειδή, η συζήτηση αυτών των ημερών επικεντρώνεται στη διαπραγμάτευση και στο χρέος. Το χρέος προβλέπεται να είναι στα 316,9 δις ευρώ ή 171,4% του Α.Ε.Π., από 318 δις ευρώ πέρυσι. Οι δαπάνες των τόκων έχουν μειωθεί από 13,2 δις που ήταν 2010, σε 5,9 δις. Δηλαδή από 5,8% του Α.Ε.Π., σε 3,7% του Α.Ε.Π.. Αυτή ήταν είναι μια σημαντική επιτυχία, όπως επίσης θεωρούμε, στη διαδικασία της μείωσης του χρέους, μέσω του PSI, πετύχαμε το χρέος μας να είναι κατά 68% στο μηχανισμού στήριξης και μόνο κατά 20% στα ομόλογα. Θα πρέπει να σκεφτούμε την αλλαγή του χαρακτήρα του χρέους μας που το 2010 ήταν, κατά κύριο λόγο, σε ομόλογα, ενώ σήμερα ένα μικρό ποσοστό μέρος του χρέους μας είναι σε ομόλογα. Βέβαια, οι αγορές δείχνουν μια επιθετικότητα, όμως ελάχιστα μπορούν να επηρεάσουν το χρέος με δεδομένη τη σύνθεση του. Αυτό έχει να κάνει με την επιτυχία του PSI και την επαναγορά. Στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης, πετύχαμε και μείωση του επιτοκίου το οποίο είναι στο 2,1%, από 5% και μια επιμήκυνση του χρέους.

Διάγραμμα 4.2 Σύνθεση χρέους Κεντρικής Διοίκησης την 30/9/2014

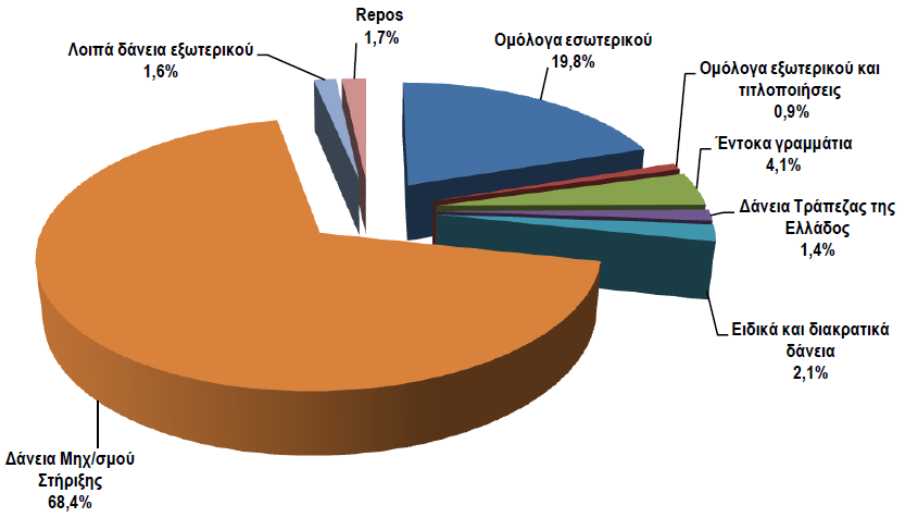

Εξέλιξη δημόσιου χρέους της Ελλάδας

Πηγή: Γενικό Λογιστήριο του Κράτους / www.minfin.gr / Δελτία δημόσιου χρέους

ΜΑΡΤ.2004	184.514,30
ΙΟΥΝ.2004	195.739,30
ΣΕΠΤ.2004	202.506,04
ΔΕΚ.2004	**201.244,05**
ΜΑΡΤ.2005	204.563,18
ΙΟΥΝ.2005	213.517,17
ΣΕΠΤ.2005	217.414,34
ΔΕΚ.2005	**215.415,74**
ΜΑΡΤ.2006	219.811,98
ΙΟΥΝ.2006	224.813,07
ΣΕΠΤ.2006	227.164,33
ΔΕΚ.2006	**226.217,60**
ΜΑΡΤ.2007	235.365,29
ΙΟΥΝ.2007	235.969,48
ΣΕΠΤ.2007	238.465,63
ΔΕΚ.2007	**239.658,32**
ΜΑΡΤ.2008	247.434,09
ΙΟΥΝ.2008	251.945,77
ΣΕΠΤ.2008	257.203,18
ΔΕΚ.2008	**262.070,75**
ΜΑΡΤ.2009	282.071,00
ΙΟΥΝ.2009	292.306,45
ΣΕΠΤ.2009	297.920,91
ΔΕΚ.2009	**298.524,20**
ΜΑΡΤ.2010	310.384,06
ΙΟΥΝ.2010	316.954,67
ΣΕΠΤ.2010	336.807,35
ΔΕΚ.2010	**340.277,56**
ΜΑΡΤ.2011	354.540,91
ΙΟΥΝ.2011	353.693,38
ΣΕΠΤ.2011	360.379,16
ΔΕΚ.2011	**367.978,00**
ΜΑΡΤ.2012	280.292,44
ΙΟΥΝ.2012	303.527,12
ΣΕΠΤ.2012	303.508,80
ΔΕΚ.2012	**305.537,33**

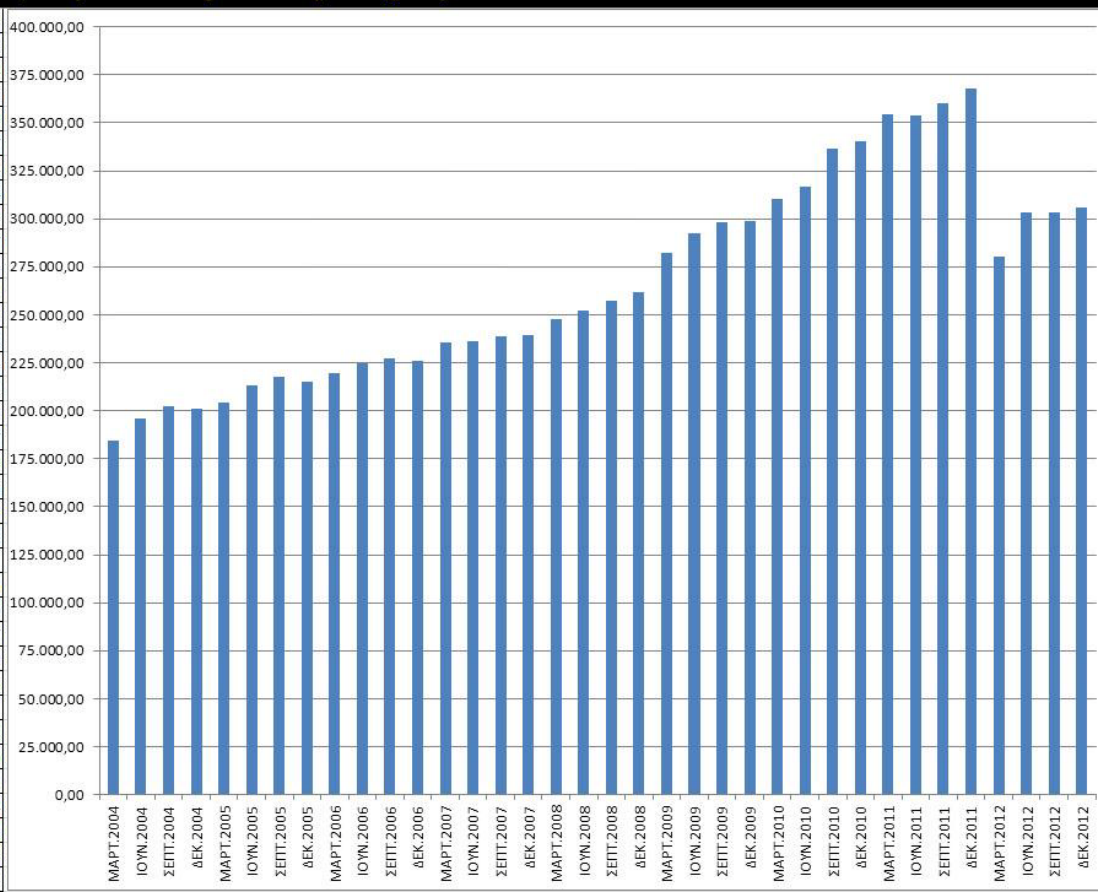

Προσέξτε πόσο επικίνδυνο είναι να λέει κάποιος ότι το χρέος είναι μη βιώσιμο όταν σχεδιάζει να απεγκλωβίσει την Ελλάδα από τα μνημόνια και τις δανειακές συμβάσεις και άρα

θα καλύψει τις χρηματοδοτικές του ανάγκες, από πού; Από τις αγορές. Και ποια αγορά θα σε δανείσει, όταν ξέρει ότι αύριο δεν θα την πληρώσεις; Εμείς δεν έχουμε κανένα λόγο να κάνουμε μια ψεύτικη αντιπαράθεση με κανένα πολιτικό κόμμα. Εμείς μιλάμε και θέλουμε να μιλάμε με τη γλώσσα της αλήθειας.

Όταν υπονομεύεις την ίδια σου την χώρα δημιουργείς δυσκολότερους όρους και για σένα μεθαύριο να ασκήσεις την οποιαδήποτε πολιτική. Έτσι λοιπόν υλοποιούμε έναν προϋπολογισμό ο οποίος δεν περιλαμβάνει πρόσθετα βάρη και θυσίες στους Έλληνες πολίτες, αποτελεί συνέχεια μιας συνεπούς προσπάθειας που ξεκίνησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το 2010 ότι η επίτευξη της διαπραγμάτευσης θα μας δώσει την δυνατότητα να μπούμε με ασφάλεια στην νέα φάση θωρακισμένοι έναντι των αγορών και ότι αυτή η προσπάθεια θέλει την μέγιστη εθνική και κοινωνική συνεννόηση και προφανώς ότι οι πολιτικές για την ενίσχυση της ανάπτυξης πρέπει να επιταχυνθούν και να ενισχυθούν.

Δεν αναφερόμαστε μόνο στις εμπροστοβαρείς βάσεις του ΕΣΠΑ ή στις προσπάθειες για την ρευστότητα στην οικονομία μέσω του ΕΤΕΑΜ και για τους εμπόρους, και για τους αγρότες, αλλά και στην απελεύθερη των ιδιωτών από το χρέος που συσσωρεύτηκε όχι μόνο στην διάρκεια της κρίσης αλλά και προ της κρίσης, με τις ρυθμίσεις που έγιναν για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές και για τα λεγόμενα «κόκκινα δάνεια» και βεβαίως, σε αυτό το πλαίσιο είσαι υποχρεωμένος να κρατήσεις την κοινωνία ζωντανή για να πάρει μέρος στη νέα φάση. Άρα έχει ιδιαίτερη σημασία πως κατανέμεις το όποιο πλεόνασμα μέσω του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος ή το κοινωνικό μέρισμα έχει σημασία, πως ενισχύεις τις κοινωνικές υποδομές σε συνεργασία με τις περιφέρειες και τους Δήμους πως καλύπτεις, την ακραία φτώχεια.

Εκτιμούμε ότι οποιαδήποτε άσκηση προοδευτικής πολιτικής εδράζεται στην επιτυχία του σχεδίου μας. Εμείς πιστεύουμε ότι η επιτυχία του σχεδίου ασφαλούς εξόδου της χώρας από την κρίση, δεν θα αποτελεί μόνο δικαίωση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ιστορικά. Θα αποτελεί και δικαίωση των κόπων και των θυσιών του ελληνικού λαού και σε αυτή την προσπάθεια εμείς δεν πρόκειται ούτε να δημαγωγήσουμε ούτε να τάξουμε σε κανέναν τίποτα ούτε να πούμε κανένα ψέμα. Θα λέμε την αλήθεια και ο λαός προσδοκούμε ότι θα κρίνει με βάση την αλήθεια.

Ιωάννης Κουτσούκος

Βουλευτής Ηλείας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων
Νικόλαου Νικολόπουλου
Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Μετά από μια πενταετία ύφεσης θα περίμενε κανείς έναν προϋπολογισμό ανάπτυξης. Έναν προϋπολογισμό να μπορέσει (τουλάχιστον) να στηρίξει την πρόβλεψη της Κυβέρνησης για το 2015. Εκτιμά η Κυβέρνηση ανάπτυξη 2,9%. Ας δούμε όμως ποιές θα είναι οι αναπτυξιακές συνιστώσες του παρόντος προϋπολογισμού και θα κρίνουμε μόνοι μας. Διότι πιστεύω ότι περιλαμβάνει αρκετές αισιόδοξες εκτιμήσεις και μεγάλα ρίσκα ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι του 2015. Ένας παράγοντας ανάπτυξης είναι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων μειώνεται από 6,8 δις το 2014 σε 6,4 δις ευρώ το 2015.

Το ζήτημα ωστόσο είναι πως την ίδια χρονιά που το δημόσιο περιορίζει τις επενδύσεις του, προβλέπει στον προϋπολογισμό τόνωση των συνολικών (δημόσιων και ιδιωτικών) επενδύσεων κατά 11,8% από μόλις 1% που είναι η εκτίμηση για το 2014!! Το ενδεχόμενο αυτό (δηλαδή του δεκαπλασιασμού των επενδύσεων) δεν έχει συμβεί ποτέ και πουθενά. Θυμάστε τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στην ΔΕΘ; Ε. λοιπόν ξεχάστε τες. Δεν θα τις βρείτε πουθενά στον συζητούμενο προϋπολογισμό. Ο προϋπολογισμός του 2015 δεν προβλέπει φοροελαφρύνσεις, μας καθησυχάζουν όμως, ότι δεν έχει νέα μέτρα. Και όμως προβλέπει νέους φόρους, 1,3 δις. ευρώ. Η διαθρυλούμενη αποκλιμάκωση των φορολογικών συντελεστών για ιδιώτες και επιχειρηματίες, παραπέμπεται για άλλη μια φορά στις καλένδες.

Έτσι μετά τις μεγάλες επιτυχίες, μετά τις εθνοσωτήριες παρεμβάσεις και τα πλεονάσματα, για τα οποία πανηγυρίζουν οι μνημονιακοί βαστάζοι, έρχεται μια νέα φοροκαταιγίδα, που φέρνει 100 εκ. φόρους ημερησίως! Ο προϋπολογισμός το γράφει καθαρά. Η σκληρή λιτότητα θα συνεχιστεί και το 2015, ενώ ταυτόχρονα, θα κληθούν να βιώσουν την 6η χρονιά λιτότητας οι Έλληνες φορολογούμενοι καταβάλλοντας επιπλέον φόρους και μάλιστα χωρίς κονδύλια κοινωνικής πολιτικής. Ο συνολικός λογαριασμός φτάνει στα 3 δις. ευρώ, αν υπολογιστεί και η περιστολή των δαπανών. Θα επαναλάβω λοιπόν για να το ακούσουν οι συνάδελφοι της συμπολίτευσης, ότι ο προϋπολογισμός του που θα ψηφίσουν, φέρνει νέους φόρους, σε νοικοκυριά και επιχειρήσεις. Ευθύς εξαρχής, είναι σημαντικό επίσης να τονίσουμε ότι η Εθνοσωτήριος Κυβέρνηση, για να πιάσει το στόχο του πλεονάσματος, που παρακολουθεί επισταμένως η τρόικα, πετσοκόβει τα συνολικά έξοδα του κράτους κατά 1,5 δις. ευρώ με ότι σημαίνει αυτό, ενώ προβλέπει και πάγωμα μισθών και συντάξεων.

Και για να καταλάβουμε τι σημαίνει αυτό, λέω τούτο. Ανησυχία μέχρι και πανικό προκαλεί το γεγονός ότι για παράδειγμα ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εργασίας, θα είναι το 2015 μειωμένος κατά 110 εκατ. ευρώ σε σχέση με φέτος, παρά το γεγονός ότι έχει να χρηματοδοτήσει τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και το ασφαλιστικό σύστημα της

χώρας. Μας ενημέρωσε άλλωστε ο πρώην Υπουργός Εργασίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Γιώργος Κουτρουμάνης λέγοντας ότι «τα μέτρα που ζητάει η τρόικα μπορεί να οδηγήσουν σε μια μείωση της τάξης έως και 20%στις κύριες συντάξεις από την πρώτη του έτους. Αυτή η μείωση θα επιβαρύνει εργαζομένους που θα βγουν στη σύνταξη το 2015 και μετά", αλλά όπως επεσήμανε "δεν μπορεί να εγγυηθεί κάνεις, πως δεν θα πειραχτούν και οι συντάξεις των συνταξιούχων πριν το 2015». Συζητούμε λοιπόν έναν προϋπολογισμό σφαγείο των συνταξιούχων, με μια τρόικα να ζητά εδώ και τώρα κι άλλα μέτρα. Τα νούμερα δεν βγαίνουν με κανένα νέο Μνημόνιο, όπως και αν ονομαστεί η νέα επαχθής συμφωνία των Παρισίων.

Πόσες πραγματικά δυνατότητες έχει μία οικονομία να βγει από την κρίση, όταν δεν επενδύεται σε αυτή ούτε ένα ευρώ. Τι περιμένει μία κοινωνία που χάνει τα καλύτερα στελέχη της, καθώς αυτά αναζητούν μία καλύτερη ζωή στο εξωτερικό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χρειάζεται να έχει κανείς μεγάλη φαντασία, για να καταλάβει, ποιά θα είναι η συνέχεια σε μία κοινωνία που ένας εργαζόμενος καλείται να ζήσει έναν συνταξιούχο και όμως η τρόικα ζητά καινούργιο ασφαλιστικό, με μια κεντρική φιλοσοφία, που θέλει η κάλυψη των υποχρεώσεων να γίνεται χωρίς την συνεισφορά του κρατικού προϋπολογισμού. Τι σημαίνει αυτό; Ακούστε. Το 2013 τα ασφαλιστικά ταμεία χρειάστηκαν περί τα 28 δις. ευρώ, εκ των οποίων το 56% ήταν η συνδρομή του κρατικού προϋπολογισμού. Σήμερα που ο Υπουργός Εργασίας μιλάει για μείωση της συμμετοχής του κρατικού προϋπολογισμού, βάζει «βόμβα» στα θεμέλια του ασφαλιστικού συστήματος.

Το γνωρίζετε όλοι, ότι ασφαλιστικό σύστημα χωρίς κρατική συνδρομή, είναι αδύνατο να υπάρξει. Εκτός και αν πάρουν όλοι οι συνταξιούχοι από 300 ευρώ σύνταξη και έχουν και ανάλογες φυσικά, ιατροφαρμακευτικές καλύψεις. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ασφαλιστικά ταμεία αποτελούν από μόνα τους ίσως, τη μεγαλύτερη παγίδα του προϋπολογισμού. Ήδη το τελικό κείμενο ανέδειξε τρύπα ύψους 1,6 δις. ευρώ, καθώς το έλλειμμα στο ισοζύγιο των ασφαλιστικών ταμείων, θα κλείσει φέτος στα 807 εκ. ευρώ, ενώ ήδη έχουν χρειαστεί επιπλέον 793 εκ. ευρώ για να καλυφθούν οι αυξημένες ανάγκες για δαπάνες. Τα στοιχεία λοιπόν μιλούν από μόνα τους, την ίδια ώρα που οι κυβερνητικοί πανηγυρίζουν, επειδή πιστεύουν (σκόπιμα για να κοροϊδεύουν τον κόσμο) πως κατάφεραν και πάλι να σώσουν την ελληνική οικονομία. Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες θα ζήσουν με λιτότητα 3 δις €. και σε μηνιαία βάση με καταβολή φόρων 3 δις, εκ των οποίων τα 1,85 δις. ευρώ αφορούν σε άμεσους φόρους και τα 2,15 δις. ευρώ σε έμμεσους φόρους (φυσικά και Νομικά πρόσωπα, αλλά και φόρους στην περιουσία).

Το Υπουργείο Οικονομικών προσδοκά να εισπράξει το 2015 22,114 εκατομμύρια € έναντι 21,339 δις εκατομμύρια ευρώ εφέτος. Από τους έμμεσους φόρους (Φ.Π.Α., ειδικοί φόροι κατανάλωσης καυσίμων, τσιγάρων ποτών) η κυβέρνηση προσδοκά το 2015 έσοδα 25,242 δις. Ευρώ, έναντι εσόδων 24,312 δις. Ευρώ το 2014. Λιτότητας έπεται η συνέχεια για 6η χρονιά, ενώ το ενδεχόμενο να προκύψουν και πρόσθετα βάρη για τους φορολογούμενους είναι ανοιχτό, καθώς η τρόικα δεν έχει πει ακόμα τον...τελευταίο της λόγο. Η αναθεώρηση ακόμα είναι ανοιχτή, λόγω των απαιτήσεων των δανειστών για νέα μέτρα στο όνομα του

δημοσιονομικού κενού που επικαλούνται, πέραν των εξωφρενικών αλλαγών, που ζητούν για το δημόσιο, τα εργασιακά το ασφαλιστικό και λοιπά.

Αλήθεια μετά από όλα αυτά νιώθετε ότι πετύχατε; Όταν το δημόσιο χρέος πριν από τα μνημόνια ήταν 229,6 δις και τώρα είναι 318,6 δις, μαζί με όλα αυτά τα δυσβάσταχτα μέτρα, που έχουν καταστρέψει ολόκληρη την κοινωνία; Όταν το ποσοστό του χρέους στο ΑΕΠ από το 129,7% σκαρφάλωσε στο 174,8%; Όταν η ΕΛΣΤΑΤ του Γεωργίου, με τις τελευταίες ανακοινώσεις της για τα δημοσιονομικά στοιχεία και τις συνθήκες διαβίωσης της χώρας για την περίοδο 2010 – 2013, προσγείωνε τους πάντες στην σκληρή πραγματικότητα;

Όταν τα ελληνικά νοικοκυριά έχουν χάσει τα τελευταία χρόνια 170 δις. Ευρώ; Όταν η εμπορική δραστηριότητα έχει χάσει πάνω από 650 δις ευρώ; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς θα εξασφαλιστεί ρυθμός Ανάπτυξης 2,9% όταν στην ευρωζώνη δεν θα ξεπεράσει το 1,5% το 2015; Μήπως με την επίτευξη του όποιου πρωτογενούς πλεονάσματος, μετά από την μείωση ακόμα και των πρωτογενών δαπανών, ακόμα και στα θέματα περίθαλψης και κοινωνικής προστασίας με 460 εκατομμύρια; Αλήθεια πώς θα απορροφήσει η κυβέρνηση τους πόρους από το ΕΣΠΑ, όταν το ΠΔΕ για το 2015, θα είναι μειωμένο κατά 400 εκ ευρώ του 2014 και κατά 250 εκατομμύρια έναντι του 2013;

Ποιος δεν γνωρίζει ότι είναι πλήρης η στασιμότητα στην αναπτυξιακή διαδικασία, με αποτέλεσμα την εκτόξευση της ανεργίας, τη μείωση του ΑΕΠ, την αύξηση του χρέους στα 480 δις, που το καθιστούν μη βιώσιμο; Ίσως μόνον ο Πρωθυπουργός και ο συν-πρωθυπουργός να επιμένουν ακόμα ότι το χρέος είναι βιώσιμο. Εξακολουθούν να λένε ότι χρηματοδοτικό κενό το 2015, θα καλυφθεί με δανεισμό από τις αγορές, παρότι οι δανειστές και η ευρωπαϊκή επιτροπή τα αντίθετα πιστεύουν! Ο Μάριο Ντράγκι λέει ότι, «χωρίς ευρωπαϊκό πρόγραμμα η ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα δεν θα αγοράσει ελληνικά πιστοποιημένα δάνεια και καλυμμένα ομόλογα» και η Κριστίν Λαγκάρντ επιμένει ότι «η Ελλάδα πρέπει να παραμείνει σε πρόγραμμα Προληπτικής Στήριξης». Όλοι οικονομολόγοι εντός και εκτός Ελλάδος αμφισβητούν, τόσο τις προβλέψεις του προϋπολογισμού, όσο και την οικονομική επιχειρηματολογία της κυβέρνησης συνολικά. Οι διεθνείς οργανισμοί σας διαψεύδουν κύριοι της κυβέρνησης. Πέντε χρόνια έχουν περάσει και όμως η κατάσταση στην Ελλάδα πηγαίνει απ' το κακό στο χειρότερο.

Μήπως όμως οι θυσίες της ύφεσης και οι πολιτικές λιτότητας έφεραν θετικά αποτελέσματα στην οικονομία; Ένα 47,5% των Ελλήνων δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε έκτακτες, αλλά και αναγκαίες δαπάνες. Ένα ποσοστό 30% δεν έχει πρόσβαση σε ικανοποιητική θέρμανση. Ένα ποσοστό 42% ανταποκρίνεται δύσκολα στις ανάγκες στέγασης και το 37%των συμπατριωτών μας αντιμετωπίζουν δυσκολίες αποπληρωμής δανείων.

Την διαφορά στα έσοδα, όπως και φέτος έτσι και του χρόνου, θα κάνουν οι φόροι στην περιουσία, που λόγω του ΕΝΦΙΑ δημιουργούν ένα λογαριασμό 3,5 δις ευρώ, ας σημειωθεί ότι η Κυβέρνηση θα «αρμέξει» περισσότερους από 5,5 εκ. ιδιοκτήτες ακινήτων, για να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των δανειστών - δυναστών. Αξίζει να υπογραμμίσουμε, ότι σε σχέση με το 2010, δηλαδή την πρώτη χρονιά εφαρμογής του μνημονίου στην Ελλάδα, οι φόροι στα ακίνητα, είναι αυξημένοι κατά ένα δις. ευρώ! Θα επιμείνω, κυρίες και κύριοι

συνάδελφοι, σύμφωνα με το νέο προϋπολογισμό, τα έσοδα από την άμεση φορολογία αυξάνουν κατά 484εκ. ευρώ το 2015 στα 21,8 δις. ευρώ και από την έμμεση κατά 924εκ. ευρώ στα 25,1 δις. ευρώ. Εάν στις δύο αυτές κατηγορίες, προστεθούν και οι εισπράξεις ύψους 15 δις. ευρώ από τον ΦΠΑ και από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης (τέλη κυκλοφορίας, ποτά, τσιγάρα κ.λ.π.) ύψους 8,9 δις ευρώ, τα συνολικά έσοδα του προϋπολογισμού, προβλέπεται να φτάσουν στα 50,3 δις. ευρώ (αύξηση 1,1 δις ευρώ).

Η αύξηση αυτών των εσόδων είναι αποτέλεσμα της ανακόλουθης στάσης της κυβέρνησης, στο θέμα των φοροελαφρύνσεων. Η εξαγγελία του Πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, για σταδιακή μείωση των ανώτατων φορολογικών συντελεστών, όπως και στην αρχή σας είπα, σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά, δεν υπάρχει ούτε σαν σχόλιο στο βασικό κείμενο του προϋπολογισμού. Τα αυξημένα φορολογικά έσοδα θα προέλθουν συγκεκριμένα από:

- Την αύξηση του συντελεστή φορολόγησης στα εισοδήματα από ενοίκια στο 11% από 10%
- Τη φορολόγηση με συντελεστή 13% από το πρώτο ευρώ των αγροτών χωρίς αφορολόγητο.
- Τη φορολόγηση των παροχών ως εισόδημα.
- Την αύξηση του φορολογητέου εισοδήματος των μισθωτών λόγω της μείωσης των ασφαλιστικών, εισφορών.
- Την αύξηση της παρακράτησης φόρου από συντάξεις, μετά την εκκαθάριση των πολλαπλών συντάξεων από έναν εκκαθαριστή.
- Έσοδα 775 εκατ. ευρώ αναμένεται να προέλθουν από τον ΕΝΦΙΑ.
- Η μειωμένη κατά 30% εισφορά αλληλεγγύης για το 2015 αναμένεται να εισφέρει 750 εκ. ευρώ.
- Στα 400 εκατ. ευρώ αναμένονται τα έσοδα από τη νέα ρύθμιση ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών οφειλών.

Αν οι κυβερνητικοί υπολογισμοί επιβεβαιωθούν, από άμεσους και έμμεσους φόρους, το Δημόσιο θα εισπράττει σε ημερήσια βάση το 2015 περίπου 100 εκατ. ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην εισηγητική έκθεση και στους τόμους, που αναλύουν το γενικό κρατικό προϋπολογισμό του 2015 είναι συγκλονιστικά και πιστοποιούν την χρεοκοπία της χώρας. Ο Πρωθυπουργός της χώρας με τους Βενιζέλος, Στουρνάρα, Χαρδούβελη και σία, πρέπει να παραπεμφθούν σε ειδικό δικαστήριο, για τη διάπραξη εγκλημάτων κατά του ελληνικού έθνους. Οι ευθύνες τους είναι τεράστιες και μειοδοτικές. Παρακαλώ προσέξτε τα ακόλουθα στοιχεία:

Το 2014 τα πιστωτικά έσοδα της χώρας, δηλαδή το επίπεδο του κρατικού δανεισμού από την πλευρά του Υπουργείου Οικονομικών, ανήλθαν στο τρομακτικό ποσό των 145, 2 δισεκατομμυρίων €. Από το ποσό των 145,2 δις ευρώ τα 83,3 δις αντιπροσωπεύουν swaps, κάτι που πιστοποιείται στον κωδικό 5172. Το 2013, αυτά στον ίδιο κωδικό είναι μηδέν! Αυτό σημαίνει το πραγματικό χρέος της κεντρικής κυβέρνησης δεν είναι 32 5,2 δις ευρώ, που

αναφέρει ο πίνακας 4.1 της εισηγητικής έκθεσης, αλλά 408,5 δις ευρώ η 22,83% του ΑΕΠ (325,2+83,3=408,5). Το δεύτερο εντυπωσιακό στοιχείο, είναι ότι το 2014, τα τοκοχρεολύσια και οι λοιπές δαπάνες για την εξυπηρέτηση του Δημοσίου χρέους ανήλθαν σε 15 1,8 δις ευρώ. Τέτοιο κολοσσιαίο ποσό εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους της Ελλάδας δεν έχει καταγραφεί ουδέποτε στην οικονομική ιστορία του τόπου. Ο Πρωθυπουργός της χώρας και το οικονομικό του επιτελείο, οφείλουν και έχουν χρέος προς τον ελληνικό λαό, να εξηγήσουν σε ποιους παράγοντες οφείλονται τα αστρονομικά επίπεδα των πιστωτικών εσόδων και των δαπανών εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους.

Κύριε Υπουργέ, πριν λίγες μέρες ένας συμπατριώτης σας, στο συνέδριο των ΑΝΕΛ μου ζήτησε να σας ρωτήσω, εάν εσείς έχετε πάρει στα χέρια σας τις δανειακές συμβάσεις, εάν τις έχετε δει με τα μάτια σας και ακόμα θέλει και αυτός όπως κι εμείς να μας πείτε, γιατί δεν τις φέρνετε στη Βουλή, παρότι και εγώ προσωπικά και ο Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων Πάνος Καμμένος, εγγράφως σας τις ζητάμε εδώ και καιρό. Αλήθεια κύριοι συνάδελφοι οι κύριοι υπουργοί έκαναν ποτέ ένα λογιστικό έλεγχο να δουν όλα αυτά τα τεράστια πόσα που υπάρχουν; Να σας πω ένα - δυο παραδείγματα για να αντιληφθείτε τι εννοώ: Την περίοδο 2013 – 2014 οι δαπάνες σε τόκους, χρεολύσια και λοιπές κατηγορίες δαπανών, για την εξυπηρέτηση του Δημοσίου χρέους, από 69,4 αυξήθηκαν σε 145 δισεκατομμύρια €; Ακόμη να σας πω ότι την περίοδο 2013 τα πιστωτικά έσοδα – δανεισμός του Ελληνικού κράτους από 76,6 εκτινάχτηκαν σε 140 δις ευρώ. Στον πίνακα 4.1 της εισηγητικής έκθεσης του κρατικού προϋπολογισμού αναφέρεται ότι το δημόσιο χρέος – χρέος κεντρικής κυβέρνησης– παρέμεινε αμετάβλητο στα 326 δις €.

Θέλω λοιπόν να θέσω το εξής ερώτημα: Εφόσον το δημόσιο χρέος ήταν σταθερό 326 δισεκατομμύρια €, μπορείτε να μας εξηγήσετε γιατί την περίοδο 2013 – 2014 ο κρατικός δανεισμός – πιστωτικά έσοδα – σημείωσε επιπρόσθετη αύξηση της τάξης των 63, 4 δις €; (140,0 – 76,6 = 63,4). Γιατί τα 63,4 δις € δεν αθροίστηκαν στο δημόσιο χρέος της χώρας; Και τέλος ας μιλήσουμε για το χρηματοδοτικό κενό.

Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι, ότι το χρηματοδοτικό κενό είναι το άθροισμα του δημοσιονομικού κενού και των πληρωμών των τοκοχρεολυσίων. Μπορεί κάποιος να μας πει με βεβαιότητα πόσα είναι τα τοκοχρεολύσια, που θα πληρωθούν από τον ελληνικό προϋπολογισμό και πόσα από την τρόικα; Ποια λοιπόν είναι πραγματικά; Ποια είναι πλασματικά; Γιατί αποκρύπτονται οι τελικές υπογεγραμμένες συμβάσεις από το Κοινοβούλιο; Για άλλη μια φορά σας ζητάμε τις τελικές δανειακές συμβάσεις, τόσο τις διακρατικές, όσο και αυτές με τον EFSF. Ο λαός απαιτεί διαύγεια και ενημέρωση στο τι έχει υπογραφεί. Φέρτε μας τις δύο υπογεγραμμένες συμβάσεις δανεισμού της Ελλάδος με το ΔΝΤ. Δεν έχουμε δει ούτε τα σχέδια των συμβάσεων. Τι μπορείτε να κάνετε πάνω σ' αυτό; Αλήθεια κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, εάν σας ρωτήσει ο πατέρας σας ή τα παιδιά σας τι θα τους απαντήσετε; Τέλος οφείλετε να μας εξηγήσετε, γιατί δεν γράφετε στον προϋπολογισμό το κατοχικό δάνειο, το οποίο όπως καλά γνωρίζετε δεν είναι προϊόν διαπραγμάτευσης, αλλά είναι ένα δάνειο το οποίο υφίσταται και υπάρχει και στην τράπεζα της Ελλάδος και στην τράπεζα της Γερμανίας,

μα προπαντός πρόκειται για ένα δάνειο, που είχε αρχίσει να αποπληρώνεται. Οι άλλες χώρες γιατί τα κατάφεραν και εισέπραξαν αυτά τα δάνεια από τη Γερμανία;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο στοίχημα όμως που μπορεί να εξελιχθεί σε παγίδα του προϋπολογισμού, είναι ο στόχος της αύξησης του Α.Ε.Π., από 0,6% που είναι η πρόβλεψη για το 2014, στο 2,9% το 2015. Η επίτευξη του στόχου προϋποθέτει ένα ιδιαίτερα σταθερό οικονομικό περιβάλλον, το οποίο ωστόσο αμφισβητείται από τα στοιχεία για την πορεία της διεθνούς οικονομίας. Είναι χαρακτηριστικό, ότι στο τελικό κείμενο του προϋπολογισμού προβλέπεται ότι αύξηση του ΑΕΠ θα προέλθει, κυρίως, από την ενίσχυση των επενδύσεων κατά 11,8% το 2015, από μόλις 1%, που είναι η εκτίμηση. Αντίστοιχα οι εξαγωγές θα πρέπει να τρέξουν το 2015 με ρυθμό 5,2% αν και προς το παρόν το 2014 κινούνται με αρνητικούς ρυθμούς. Η επίτευξη του στόχου για την αύξηση των επενδύσεων θα πρέπει να στηριχτεί κυρίως στον ιδιωτικό τομέα, καθώς ο προϋπολογισμός προβλέπει την περικοπή του προγράμματος επενδύσεων, κατά 400 εκατομμύρια € στα 6,4 δις € σε σχέση με τα 6,8 δις € που είναι η εκτίμηση για το 2014.

Η επίτευξη των στόχων για αύξηση της εγχώριας ζήτησης και ιδιωτικής κατανάλωσης, θα παίξει σημαντικό ρόλο τόσο στο ρυθμό ανάπτυξης, όσο και στην επίτευξη του στόχου για την αύξηση των εσόδων. Ωστόσο, οι στόχοι που έχουν τεθεί χαρακτηρίζονται ως υπεραισιόδοξοι καθώς προβλέπεται αύξηση της εγχώριας ζήτησης κατά 2,1% και της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 1,6% από μόλις 0,2% που είναι η εκτίμηση για το 2014. Ο στόχος αύξησης των καθαρών εσόδων κατά 720 εκατομμύρια € και των φορολογικών εσόδων κατά 1,4δις. € το 2015, χωρίς τη λήψη νέων μέτρων, αποτελεί από τα μεγαλύτερα ρίσκα του προϋπολογισμού.

Άλλωστε είναι χαρακτηριστικό, ότι η τρόικα ήδη δεν αποδέχεται τη συγκεκριμένη εκτίμηση, με αποτέλεσμα να φουσκώνει τις προβλέψεις της για το δημοσιονομικό κενό το 2015. Η κυβέρνηση όχι μόνο δεν αποδέχεται την ύπαρξη του Δημοσιονομικού κενού, αλλά στο τελικό κείμενο του Προϋπολογισμού αναθεώρησε επί τα βελτίω τις προβλέψεις της, εκτιμώντας ότι δεν θα υπάρχει δημοσιονομικό κενό το 2015 (0,1% ήταν η πρόβλεψη στο προσχέδιο του προϋπολογισμού). Παγίδα μπορεί να κρύβει και η εκτέλεση τού Προϋπολογισμού στο σκέλος των δαπανών, καθώς προβλέπει νέα περικοπή κατά 530 εκατομμύρια €. Ωστόσο, η πορεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού το 2014 δείχνει μεγάλα προβλήματα στην προσπάθεια συγκράτησης των δαπανών. Με βάση αυτά τα προβλήματα, στην προσπάθεια της, η κυβέρνηση να μην αποτύχει η εκτέλεση, καθυστερεί την επιστροφή των ληξιπρόθεσμων χρεών της, ώστε να κρατήσει εντός στόχων τις δαπάνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαισθάνομαι τις επόμενες βδομάδες πως δεν θα πιστεύουμε αυτά που θα βλέπουν τα μάτια μας, μετά το «τελευταίο ταγκό» στο Παρίσι». Μετά από όλα αυτά ποιος δεν αντιλαμβάνεται ότι ο συζητούμενος κρατικός προϋπολογισμός είναι ένα συνονθύλευμα από κατασκευασμένα στοιχεία τα οποία δεν έχουν ουδεμία σχέση με την αληθινή κατάσταση των δημοσίων οικονομικών της χώρας. Δυστυχώς έχουμε στα χέρια μας έναν προϋπολογισμό με τις πιο υπεραισιόδοξες εκτιμήσεις για την εξέλιξη των βασικών δεικτών της ελληνικής οικονομίας και κυρίως για τους ρυθμούς μεγέθυνσης και ανάπτυξης,

αλλά και για τη μείωση της ανεργίας. Ένας προϋπολογισμός που δεν ακουμπά τα θέματα της κοινωνικής ανέχειας και της διάρρηξης της κοινωνικής συνοχής, γι' αυτό και η συμμαχία των ΑΝ.ΕΛ., του Άρματος Πολιτών και του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος, τον καταψηφίζουμε.

Νικόλαος Νικολόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ

ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ - ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΗΛΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή
Ηλία Παναγιώταρου
Βουλευτή Β΄ Αθηνών

(Η εισήγηση του Γενικού Εισηγητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων την 25.11.2014)*

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ (Γενικός Εισηγητής του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, ακούγοντας τον Εισηγητή της Ν.Δ. για μια ακόμη φορά, νομίζαμε ότι βλέπαμε την περσινή συζήτηση στην Επιτροπή για τον Προϋπολογισμό του 2014. Ειπώθηκαν ακριβώς τα ίδια με ολίγον από ανάπτυξη. Επί της ουσίας και διαβάζοντας κανείς τον Προϋπολογισμό μαζί με όλα τα παρελκόμενα, θα διαπιστώσει ότι πρόκειται περί ενός αποικιοκρατικού Προϋπολογισμού. Τα χειροπιαστά αποτελέσματα, που ανέφερε ο Εισηγητής της Ν.Δ., θα φέρουν την αισιοδοξία και την ελπίδα και θα τα δει κανείς στον Προϋπολογισμό του 2015. Όπως είπε, θα φέρουν τον περιορισμό στις σπατάλες, στη διοικητική μεταρρύθμιση και στην ανάκαμψη της οικονομίας, ενώ χρησιμοποιούνται κάποιες φράσεις, οι οποίες δεν βγάζουν νόημα για κανέναν σχεδόν Έλληνα πολίτη. Θα αναφερθούμε πιο κάτω σε κάποιες από αυτές, που χρησιμοποιούν στο Προσχέδιο του Προϋπολογισμού, στην κατάθεση του Προϋπολογισμού, αλλά και αλλού και με αυτές τις εκφράσεις προσπαθούν να πείσουν τους Έλληνες πολίτες ότι όλα πάνε καλά.

Η πραγματικότητα, όμως, είναι εντελώς διαφορετική. Το 2008, το χρέος της πατρίδας μας βρισκόταν στο 105,8% του ΑΕΠ. Το 2014, μετά από 5 χρόνια στυγνής λιτότητας, έκλεισε στο 177,7% του Α.Ε.Π. προσπερνώντας ακόμη και τις δυσοίωνες προβλέψεις του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής που μιλούσε για 174,8%. Ο Εισηγητής της Ν.Δ. είπε ότι το 2015 προβλέπεται να υπάρχει μείωση της ανεργίας και να φτάσει στο 22,6%, από 24,8% που κλείνει, ενδεχομένως, το 2014.

Βέβαια, η πραγματική ανεργία είναι πολύ μεγαλύτερη και σε αυτούς που εργάζονται και δεν μπορούν να προσμετρηθούν ως άνεργοι, γιατί είναι και πάρα πολλοί που εργάζονται δωρεάν σε κάποια προγράμματα, ενώ θα έπρεπε να έπαιρναν και κάποια λεφτά μέσω διαφόρων επιδοτήσεων, αλλά δεν τα παίρνουν, γιατί τα παίρνουν διάφοροι άλλοι φορείς και Οργανισμοί, προκειμένου να τους εκπαιδεύσουν και να τα βάζουν στους προσωπικούς τους λογαριασμούς.

Επίσης, αν ανατρέξει κανείς σε στατιστικά θα δει ότι οι δημόσιες επενδύσεις το 2007 ήταν μεγαλύτερες των 60 δις και το 2014 λιγότερο των 24 δις, παρά το γεγονός ότι αυτός ο προϋπολογισμός, αλλά και ο προηγούμενος πέρυσι μιλούσε για ανάπτυξη, για επενδύσεις και έταζε λαγούς με πετραχήλια. Ο προϋπολογισμός για τον οποίο συζητούμε σήμερα, δεν λέει λέξη για το γεγονός ότι εκατοντάδες χιλιάδες συμπολίτες μας, νέοι, η αφρόκρεμα, το καλύτερο δυναμικό της πατρίδας μας έχει φύγει στο εξωτερικό σε όλα τα μήκη και πλάτη, προκειμένου να βρει εργασία και να προσφέρει τις γνώσεις του, τις υπηρεσίες του αλλού και όχι στην

ελληνική οικονομία, που ακμάζει και που προβλέπεται να έχει μια τεράστια ώθηση, όπως λέει ο προϋπολογισμός του 2015.

Βέβαια, θα πρέπει να βάλουμε στα επιτεύγματα, στα χειροπιαστά αποτελέσματα που είπε ο κύριος Λυκουρέντζος, τις χιλιάδες των συμπολιτών μας, οι οποίοι αυτοκτόνησαν. Συνεχίζεται αυτή η δραματική κατάσταση, καμία βελτίωση πουθενά, φαίνεται ότι όλοι αυτοί δεν είχαν ενημερωθεί για το γεγονός ότι η οικονομία ανακάμπτει, υπάρχουν δουλειές όλα είναι τέλεια και δεν υπάρχει λόγος ούτε γι' αυτούς τους εκατοντάδες που έφυγαν και φεύγουν, αλλά ούτε για αυτούς τους χιλιάδες που αυτοκτόνησαν.

Ένα άλλο στατιστικό, το οποίο είναι της ΕΛΣΤΑΤ της δικιάς σας- του κυρίου Γεωργίου του υπόδικου- είναι ότι λόγω της ανάπτυξης έκλεισαν πάνω από 3.000 επιχειρήσεις φέτος, μετακόμισαν στην Βουλγαρία και τη Ρουμανία. Από 6.000 που ήταν το 2012 ελληνικές εταιρείες στα Βαλκάνια, φέτος έχουν ξεπεράσει τις 9.000. Και δεν συνυπολογίζουμε και τις πολύ μεγάλες εταιρείες, τους μεγαλοκαρχαρίες, οι οποίοι άλλαξαν έδρα. Έφυγαν από την Ελλάδα πήγαν στο Λουξεμβούργο, του φίλου σας του κυρίου Γιούνγκερ που μιλάει με πολύ καλά λόγια για την Ελλάδα, αλλά έκαναν τα deal κάτω από το τραπέζι. Και που είδαν αυτές οι μεγάλες εταιρείες, ότι επιχειρηματικά δεν πρόκειται να δουν φώς εδώ και άλλαξαν έδρα, φορολογούνται αλλού και γίνονται όλα όσα γίνονται. Φαίνεται δεν είχα ακούσει τον κύριο Λυκουρέντζο, να μιλάει για τα χειροπιαστά αποτελέσματα.

Για τα χειροπιαστά αποτελέσματα στην υγεία, θα ξεκινήσω με ένα σχόλιο, το οποίο έγινε προχθές σε μια Επιτροπή, όπου ο Υπουργός Υγείας ενημέρωνε τους Βουλευτές. Και σε μια ερώτηση κάποιου Βουλευτού είπε ότι: «ναι και όσοι Έλληνες είναι ανασφάλιστοι, οι οποίοι πλήρωναν για δεκαετίες τις εισφορές τους, όταν δούλευαν, αλλά τώρα δεν έχουν καμία δυνατότητα να πληρώσουν καμία εισφορά, θα τύχουν της ίδιας ευνοϊκής μεταχείρισης, που τυγχάνουν και οι λαθρομετανάστες, που έχουν δωρεάν περίθαλψη».

Αυτό για να καταλάβετε αγαπητοί συμπολίτες-όσοι θα δείτε αυτήν τη συνεδρίαση της Επιτροπής από την τηλεόραση- για να καταλάβετε που έχει φτάσει το επίπεδο της υγείας στην πατρίδα μας. Όσο για τα νούμερα, υπολογίζονται μειώσεις γύρω στο 23% στα κονδύλια για την υγεία. Όποιος έχει επισκεφτεί ένα δημόσιο νοσοκομείο, θα δει ότι παρά την φιλότιμη προσπάθεια του προσωπικού, των νοσηλευτών, των ιατρών, η κατάσταση είναι τραγική και θυμίζει τριτοκοσμικές χώρες.

Είχαμε και ένα τραγικό περιστατικό και σήμερα παραιτήθηκε ο Πρόεδρος του ΕΚΑΒ, διότι δεν μπόρεσε να πάει το ΕΚΑΒ να παραλάβει έναν ασθενή που πέθανε. Δεν υπάρχουν οχήματα, 50 ασθενοφόρα του ΕΚΑΒ χρησιμοποιούνται για ολόκληρη την Αθήνα, των 5,5 και πλέον εκατομμυρίων πολιτών.

Την ίδια ώρα, βέβαια, αν ανατρέξει κανείς να δει τις συμβάσεις του παρελθόντος, το πώς αγόραζαν τα ασθενοφόρα, θα βρείτε δεκάδες εκατοντάδες στους όρχους του ΕΚΑΒ, τα οποία όμως δεν μπορούν να κινηθούν, διότι είτε δεν υπάρχουν ανταλλακτικά είτε δεν υπάρχουν καύσιμα ή το πιο σημαντικό δεν υπάρχουν οδηγοί και το απαραίτητο προσωπικό προκειμένου να τα λειτουργήσει. Αυτό είναι το success story και αυτά είναι τα χειροπιαστά αποτελέσματα της συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας - ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Όσον αφορά στην παιδεία, τα βλέπουμε, τα ζούμε, τα βιώνουμε όλοι και πάνω απ' όλα οι μαθητές, οι σπουδαστές και οι φοιτητές, οι οποίοι βλέπουν τα κονδύλια να έχουν μειωθεί δραματικά. Δεν μπορούν να γίνουν ούτε οι στοιχειώδεις λειτουργίες των Πανεπιστημίων. Εκατοντάδες σχολεία έχουν κλείσει, δάσκαλοι και καθηγητές δεν υπάρχουν και τα παιδιά χρειάζεται να περπατούν χιλιόμετρα ειδικότερα στην επαρχία, που θα έπρεπε να την έχουμε σε πρώτη μοίρα, προκειμένου να πάνε στο σχολείο τους ή πηγαίνουν επάνω σε καρότσες φορτηγών ή με γαϊδούρια ή με τρακτέρ ή δεν ξέρω και εγώ με τι άλλο, διότι δεν είχαν προβλεφθεί τα απαραίτητα κονδύλια για τη μεταφορά τους είτε με ταξί είτε με λεωφορείο. Αυτά είναι από τα χειροπιαστά αποτελέσματα, οι επιτυχίες της συγκυβέρνησης, τις οποίες τις ζούμε μέχρι τώρα, αλλά που βάσει του Προϋπολογισμού του 2015, θα πάψουν ως δια μαγείας, διότι αυξάνεται το ΑΕΠ και για πρώτη φορά θα έχουμε ανάπτυξη, δεν θα υπάρχει ύφεση και όλα θα είναι «ρόιδο».

Όσον αφορά στην Άμυνα, ένα άλλο σημαντικό κομμάτι για το οποίο ο Προϋπολογισμός του 2015, έχει δώσει ιδιαίτερη έμφαση, συνεχίζονται οι μειώσεις των δαπανών. Το προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, το οποίο έχει νιώσει στο «πετσί» του, καταρχάς τη δραματική μείωση των μισθών, αλλά και των συντάξεων των αποστράτων, που τους εμπαίζουν και τους κοροϊδεύουν από την Κυβέρνηση ότι θα πάρουν πίσω τα χρήματά τους και παρ' ότι υπάρχει δικαστική απόφαση, θα τα πάρουν σε δόσεις, θα τα πάρουν ενδεχομένως κάποια στιγμή ή πάει κάποιος να τα πάρει από την τράπεζα και η τράπεζα του τα έχει «τραβήξει» για κάποιον άλλο λόγο και η κοροϊδία συνεχίζεται.

Σχετικά με τον εξοπλισμό των Ενόπλων Δυνάμεων και τις αμυντικές δαπάνες, εκεί και αν έχουν γίνει τεράστιες περικοπές, την ίδια στιγμή που οι «γείτονές» μας, οι «φίλοι και σύμμαχοί» μας, οι Τούρκοι, με την εγχώρια αμυντική τους βιομηχανία κατασκευάζουν τα πάντα πλέον και εξάγουν παντού σε όλο τον κόσμο και βλέπουμε πραγματική ανάπτυξη, διότι σε αυτές τις βιομηχανίες που κατασκευάζονται τα οπλικά τους συστήματα ποιοι δουλεύουν; Δουλεύουν Τούρκοι βέβαια, δεν δουλεύουν λαθρομετανάστες, όπως γίνεται πολλές φορές εδώ και να πως έρχεται η ανάπτυξη σε μια κοινωνία.

Τα χειροπιαστά αποτελέσματα της Κυβέρνησης, τα οποία φαίνονται και στον Προϋπολογισμό του 2015, είναι ότι θα υπάρχουν επιπλέον φόροι 1,4 με 1,7 δισεκατομμύρια ευρώ, εξαρτάται. Επίσης, βλέπουμε τον ΕΝΦΙΑ, ο οποίος δεν μειώνεται ούτε κατά ένα ευρώ και έχει δημιουργήσει ασφυξία στην κυριολεξία, σε όλους τους Έλληνες πολίτες και ανεξαρτήτως κοινωνικής θέσης, αν είναι φτωχός ή πλούσιος, υψηλόβαθμος ή χαμηλόβαθμος όλοι δεινοπαθούν από αυτόν τον τουρκικής εμπνεύσεως φόρο, που κάνει να φαντάζει το ΕΕΤΗΔΕ, που ίσχυε μέχρι πρότινος, ως βάλσαμο και κάτι πάρα πολύ ωραίο. Όσον αφορά στην Άμυνα, θα μπορούσαμε να μιλάμε ατελείωτες ώρες για όλα όσα συμβαίνουν εκεί.

Η Στατιστική Υπηρεσία, η ΕΛ.ΣΤΑΤ., σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ και με την EUROSTAT, έβγαλαν και κάποια πορίσματα για την επιτυχία του προγράμματος, το οποίο τηρείται κατά γράμμα, και διαπίστωσαν ότι στην Ελλάδα υπάρχουν 2 εκατομμύρια φτωχοί και άλλα 2,6 εκατομμύρια στο όριο της φτώχειας με καμία προοπτική να αλλάξουν αυτοί οι συσχετισμοί και αυτοί οι αριθμοί.

Επίσης, μίλησε ο Υπουργός, για την τεράστια επιτυχία στον τουρισμό. Ναι, είχαμε πολύ περισσότερους τουρίστες και λόγω της κατάστασης στην Ανατολική Μεσόγειο, αλλά αν ρωτήσετε τους επιχειρηματίες, όλους όσους ασχολούνται με τον τουρισμό, θα σας πουν ότι το μόνο το οποίο επετεύχθη, σε κάποιους εξ αυτών, με όλη αυτή την τεράστια πλημμυρίδα τουριστών είναι ότι μπόρεσαν να κρατήσουν τους τζίρους τους, σε επίπεδα προηγούμενων ετών, όπου με πολύ λιγότερους τουρίστες, σχεδόν τους μισούς, είχαν ίδιους τζίρους ή ακόμη και μεγαλύτερους.

Μίλησε ο Εισηγητής της συγκυβέρνησης για την επιτυχία της διοικητικής μεταρρύθμισης και το βλέπουμε το μπάχαλο, τη γραφειοκρατία, την αναποτελεσματικότητα παντού σε όλο το δημόσιο τομέα, κανείς δεν μπορεί να κάνει τίποτε, καμία πράξη. Είπαν ότι θα εξαλείψουν τη γραφειοκρατία και όπου και να πας χρειάζεται ένας πακτωλός δικαιολογητικών και στο τέλος συνήθως, δεν γίνεται και η δουλειά του πολίτη. Αν αυτό λέγεται επιτυχία στη διοικητική μεταρρύθμιση ή το γεγονός ότι όπου και αν πας, σε όποια υπηρεσία, υπάρχουν ελάχιστοι υπάλληλοι, γιατί οι περισσότεροι έχουν απολυθεί ή βγαίνουν στη σύνταξη άρον-άρον προκειμένου να έχουν κάποια σύνταξη, γιατί απ' ό,τι φαίνεται στο μέλλον δεν θα παίρνουν σύνταξη οι περισσότεροι. Θα παίρνουν τα 360 ευρώ, που θα είναι το εγγυημένο και από εκεί και πέρα το απόλυτο χάος.

Είδαμε και την αποτελεσματικότητα, τα χειροπιαστά αποτελέσματα αυτής της συγκυβέρνησης και στην ασφάλεια του πολίτη. Έχουμε γίνει Μπογκοτά, απαγωγές, λες και είμαστε Κολομβία και μάλιστα απαγωγές, όχι ζάμπλουτων Ελλήνων πολιτών ή άλλων, αλλά απαγωγές για λίγες χιλιάδες ευρώ και ενδεχομένως, εκεί που πηγαίνει η κατάσταση με το success story, σε λίγο θα γίνονται απαγωγές και για κατοστάρικα. Αυτά είναι τα χειροπιαστά αποτελέσματα και στην ασφάλεια του πολίτη. Για να μη μιλήσουμε, για το τι γίνεται έξω. Καθημερινά βλέπουμε διάφορους παρανοϊκούς, οι οποίοι πυροβολούν με καλάσνικοφ αδιακρίτως σε μαγαζιά, σε καφέ, στο δρόμο, οπουδήποτε, μπαίνουν σε σπίτια, σιδερώνουν στη μούρη Έλληνες πολίτες και πάει λέγοντας και όλως τυχαίως, όλοι τους είναι λαθρομετανάστες που δεν προσφέρουν τίποτα απολύτως στην ελληνική οικονομία και στον προϋπολογισμό του 2015 και 2014.

Μιλήσατε για τον περιορισμό της σπατάλης στο δημόσιο, το βλέπουμε με κάτι τρελούς μισθούς που παίρνουν όλοι αυτοί οι υπεύθυνοι, οι οποίοι είναι στο ΤΧΣ, στο ΤΑΙΠΕΔ ή αλλού. Είδαμε την επιτυχία του ΤΑΙΠΕΔ, 50 δισ. ιδιωτικοποιήσεις λέγατε ότι θα κάνετε, τελικά ρίξατε λίγο τον πήχη στα 2,9 δισ. και ίσως να τα ρίξετε κι άλλο, γιατί παρά το γεγονός ότι ξεπουλάτε τα πάντα, τα χαρίζετε, δεν βρίσκονται αγοραστές.

Ένα ακόμα παράδειγμα για περιορισμό σπατάλης είδαμε στο δημόσιο, την ίδια ώρα που η συνομοσπονδία των ΑΜΕΑ δεν έχουν χρήματα, τα άτομα με ειδικές ανάγκες δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τις λειτουργίες τους, οι τομείς υγείας τους έχουν βάλει στο απόσπασμα στην κυριολεξία, να εγκρίνεται κονδύλι από τον Υπουργό κ. Κεγκέρογλου 600.000 ευρώ για έξοδα γραφείου. Όποιος κατάλαβε, κατάλαβε. Κατά τα λεγόμενά σας, για τρίτη συνεχή χρονιά με αίσθημα ευθύνης είστε εντός προγράμματος και επιτυγχάνετε τους στόχους. Τώρα ποίων τους στόχους, αυτό είναι ένα άλλο θέμα. Σίγουρα όχι τους στόχους

υπέρ των Ελλήνων πολιτών. Μάλλον επιτυγχάνετε τους στόχους των χρεοκοπημένων τραπεζιτών, οι οποίοι έχουν εισπράξει δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ με έμμεση ή άμεση ανακεφαλαιοποίηση, ενώ οι καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών είναι γύρω στα 160 δισεκατομμύρια ευρώ, με διάφορους τρόπους σε τράπεζες έχουν πάρει γύρω στα 230 δισεκατομμύρια ευρώ. Τώρα, πώς γίνεται να έχουν πάρει τόσα λεφτά και στην πραγματική οικονομία να μην πέφτει ούτε ευρώ; Το ακούσαμε και αυτό από τον Εισηγητή, θα αναφερθούμε λίγο πιο κάτω. Άρα, τους μόνους στόχους που επιτυγχάνετε είναι των αποτυχημένων χρεοκοπημένων τραπεζιτών, οι οποίοι συνεχώς καταστρέφουν ακόμα και τις τράπεζες τους, αλλά βρίσκεται το ελληνικό κράτος, οι φίλοι τους, τους βοηθούν συνεχώς, τους αναδεικνύουν και τους δίνουν συνεχώς θέσεις. Επιτυγχάνονται οι στόχοι των διεθνών κερδοσκοπικών κορακιών, των διαφόρων funds και λοιπών αρπακτικών, οι οποίοι έχουν βρει εδώ τα θύματα στην πατρίδα μας, καμιά διαπραγμάτευση φυσικά από καμία κυβέρνηση, καμία αντίσταση, τίποτε απολύτως. Αγοράζουν έναντι πινακίου φακής ομόλογα, τα εισπράττουν αργότερα, θα τα εισπράξουν, αν δεν κάνουμε κάτι στο εκατονταπλάσιο, στο πεντηκονταπλάσιο, κανείς δεν ξέρει σε τι νούμερα όταν θα έρθει το πλήρωμα του χρόνου. Είναι οι ίδιοι που αγοράζουν γη τσάμπα και ύδωρ, τα καλύτερα κομμάτια της πατρίδας μας, επιχειρήσεις και προχωράει. Επιτύχατε τους στόχους των εγχώριων «νταβατζήδων». Βλέπουμε ότι τα μόνα έργα που προχωρούν και αυτά μετά από εκβιασμούς και αφού τους έχετε προπληρώσει πάρα πολλές φορές, το οδικό δίκτυο που είναι ένα απέραντο εργοτάξιο για είκοσι και πλέον χρόνια, χωρίς να έχουν ολοκληρωθεί οι οδικοί άξονες.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχουν εκατοντάδες διόδια σε όλη την ελληνική επικράτεια, χωρίς να έχουν κατασκευαστεί δρόμοι, τους έχετε δώσει προκαταβολές ξανά και ξανά. Είναι οι ίδιοι φυσικά, γιατί 20 οικογένειες είναι συνολικά όλες κι όλες αυτές που κινούν τα νήματα, που έχουν καταχρεώσει το ελληνικό δημόσιο, γιατί ήθελαν να κάνουν το κομμάτι τους στο Μέγαρο Μουσικής και οφείλουν πάνω από 250 εκατομμύρια ευρώ και που με διάφορους τρόπους τώρα εσείς πάτε να τους βγάλετε λάδι, πάτε να «χάσετε» αυτά τα δάνεια ή νομιμοποιείται αλλά τερατουργήματα, όπως το Mall στο Μαρούσι, το οποίο είναι 100% παράνομο και εάν υπήρχε νόμος σε αυτή τη χώρα και θέλατε να δώσετε το καλό παράδειγμα, θα έπρεπε να το γκρεμίσετε μονομιάς, αλλά επειδή είναι οι φίλοι σας, αυτοί που συγχρόνως είναι και αποτυχημένοι τραπεζίτες, με διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις, διατάξεις, κόλπα, τερτίπια θα τους βγάλετε λάδι και θα πληρώσουν ελάχιστα, τίποτα, ένα πολύ μικρό ποσό, προκειμένου να νομιμοποιήσουν αυτό το τεράστιο αίσχος.

Μίλησε ο Εισηγητής της Ν.Δ. για την ανάκαμψη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων λόγω της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών και ότι τώρα θα πέσουν τα λεφτά στην αγορά, πρέπει να είσαι πολύ θύμα για να πιστεύεις όλα αυτά, για να πιστεύεις αυτές τις πολύ ωραίες διαφημίσεις που ξαφνικά έβγαλαν όλες οι τράπεζες πάλι και τις βλέπουμε στις τηλεοράσεις ή στις εφημερίδες με ολοσέλιδες ή ημισέλιδες καταχωρήσεις. Είναι ένας ωραίος τρόπος, όταν βλέπεις σε όλες τις εθνικές εφημερίδες την διαφήμιση της ίδιας τράπεζας, παντού στην πρώτη, στην τελευταία σελίδα. Ε, κάτι σημαίνει αυτό, δεν είναι τυχαίο και δεν δίνεται σε όλες τις εφημερίδες, κατά το δοκούν. Άμα ρωτήσετε έναν μικρομεσαίο ή ενδεχομένως και έναν

μεγάλο-μεσαίο, εάν έχει πάρει δάνειο ελάτε να μας το πείτε και εμάς, ούτε με εγγύηση κατοικίας, ούτε με εγγύηση ακινήτου δεν δίνουν πλέον δάνεια, σας κοροϊδεύουν, θέλουν μόνο να δείξουν κάποια καλά στοιχεία για να περάσουν τα stress test, όπως τα πέρασαν και εάν τα πέρασαν, αυξάνοντας το χαρτοφυλάκιο με πλασματικά νούμερα. Είχαμε ένα παράδειγμα, μια κατοικία που με σημερινές τιμές δεν θα κόστιζε πάνω από 60.000-80.000 ευρώ, η τράπεζα την κοστολογεί γύρω στις 300.000 μόνο και μόνο για να δείξει στα stress test ότι το χαρτοφυλάκιο της είναι πολύ δυνατό, πολύ βαρβάτο, αλλά επί της ουσίας τίποτε απολύτως. Τώρα αρχίζουν κάποιες από αυτές τις πολύ ωραίες ορολογίες που χρησιμοποιήθηκαν και τις διαβάσαμε και στο προσχέδιο του προϋπολογισμού ή στον προϋπολογισμό και αλλού, η θετική τάση της οικονομικής μεγέθυνσης, σταθεροποίηση που θα γίνει μέσω της σταθεροποίησης της κατανάλωσης. Πώς γίνεται να έχουμε σταθεροποίηση της κατανάλωσης την ίδια στιγμή που εσείς οι ίδιοι μιλάτε για μείωση της αγοραστικής δύναμης των νοικοκυριών, αυτό είναι στην καλύτερη των περιπτώσεων ένα ευχολόγιο που και αυτό μάλλον είναι αποτυχημένο.

Μιλήσατε για τις συντάξεις και θέλει πολύ θράσος να μιλάς για συντάξεις, όταν την τελευταία τετραετία οι συντάξεις των Ελλήνων πολιτών, όλων των κατηγοριών, έχουν μειωθεί έως και 50%-60%. Ξέρουμε πλέον όλοι ότι σε λίγο καιρό, όπως είπε και ο Υπουργός Εργασίας, το κράτος θα εγγυάται 360 ευρώ και από κει και πέρα ο Θεός να βάλει το χέρι του. Άρα, αυτό που λέγατε και φαινόταν σαν αστείο, ακουγόταν σαν ανέκδοτο πριν από πέντε χρόνια, ότι οδηγείτε την Ελλάδα στο να γίνει Ρουμανία ή Βουλγαρία, μάλλον εκεί πηγαίνουμε, αλλά με τη διαφορά ότι οδηγείται και τους Έλληνες στη Ρουμανία και τη Βουλγαρία μέσω των επιχειρήσεών τους, μέσω άλλων καταστάσεων. Επίσης, έχετε υποσχεθεί ότι δεν θα μειωθούν άλλο συντάξεις και κάντε κάτι πολύ ωραίο, δεν μειώσατε τις συντάξεις, αυξήθηκαν οι κρατήσεις, οπότε το αποτέλεσμα είναι το ίδιο τραγικό για κάποιον που πάει να πάρει την σύνταξή του και βλέπει ότι μήνα με τον μήνα όλο και περισσότερο μειώνετε το ποσό που θα βάλει στην τσέπη του. Ο Εισηγητής της Ν.Δ. σε κάποιο σημείο μίλησε περί δημοκρατίας, θα θέλαμε να πούμε στον Εισηγητή και σε όσους μας ακούν ότι η δημοκρατία δεν μπορεί να λογίζεται, όταν το ελληνικό κοινοβούλιο λειτουργεί με 292 Βουλευτές, γιατί υπάρχουν 8 αδίκως προφυλακισμένοι Βουλευτές, ο αρχηγός της Χρυσής Αυγής, Βουλευτές της. Δεν τους δίνεται το δικαίωμα να ασκήσουν τα καθήκοντά τους.

Ξέρετε, ο τρομοκράτης της 17 Νοέμβρη που σκότωνε κόσμο είχε πάρει 290 διήμερες άδειες, προκειμένου να σπουδάζει και δεν δίνετε άδεια στον Αρχηγό ενός νόμιμου πολιτικού κόμματος με υπογραφή Κοτζαμάνη –προ τριών μηνών περίπου- να έρχεται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, για να ασκεί τα καθήκοντά του και να περνάτε νόμους όχι με 151 πλέον, αλλά με 146 και αργότερα δεν ξέρει κανείς άλλος με πόσους βουλευτές, αφού θα τους έχετε ή θα προσπαθήσετε ενδεχομένως να βάλετε και άλλους στην φυλακή ή να εκβιάσετε άλλους, όπως το κάνετε μέσω των πολλών βραχιόνων του συστήματος που έχετε, το ΣΔΟΕ, την δικαιοσύνη, διάφορες άλλες υπηρεσίες, τα ΜΜΕ. Έχετε πάρα πολλά βρώμικα ο ένας για τον άλλον και τα χρησιμοποιείτε κατά περίπτωση. Φαίνεται, το έχουμε πάρει χαμπάρι το

γνωρίζουν και οι πέτρες εσείς μόνο δεν μπορείτε να το καταλάβετε ότι εκτός του ότι είναι εντελώς ανήθικο αυτό που πράττετε δεν πείθει κανέναν.

Βλέπουμε τώρα, είδαμε και χθες στην συνέντευξη βγάλατε έναν άλλο λαγό προκειμένου η συγκυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ, προκειμένου να κόψεις ψήφους από την Χρυσή Αυγή, βγήκε και ο Μπαλτάκος με αυτό το περίφημο βίντεο, βεβαίως για το βίντεο λέξη χθες, αυτά τα οποία έλεγε ότι ο Πρωθυπουργός έπαιρνε τηλέφωνο τον Υπουργό Δικαιοσύνης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης τους δικαστές και χειραγωγούσαν πλήρως όλο το δικαστικό σύστημα και έβαζαν στην φυλακή τον Αρχηγό της ΧΑ, βουλευτές και λοιπούς.

Το γνωρίζουν όλοι, ό,τι και να κάνετε, δεν μπορείτε να αλλάξετε ούτε με αυτό, ούτε με το γεγονός ότι έχετε βάλει τις εταιρίες δημοσκοπήσεων να βγάζουν δημοσκοπήσεις, οι οποίες στην κυριολεξία είναι για γέλια και γελάει το πανελλήνιο με τις εταιρίες δημοσκοπήσεων διότι αν δει και κανείς τι έλεγαν πριν από τις ευρωεκλογές, τι έλεγαν πριν από τις εκλογές και πάει λέγοντας, ότι λειτουργούν και αυτές ως βραχίονας του συστήματος, κατά το δοκούν, κατά περίπτωση.

Όπως επίσης, δημοκρατία δεν είναι όταν σε όλα τα ΜΜΕ δεν παίζει ένα πολιτικό κόμμα, διότι έτσι τους καπνίζει, έτσι τους κάνει κέφι, παρόλο που αυτό το πολιτικό κόμμα είναι τρίτη δύναμη πλέον σε αυτή την χώρα, το πέμπτο κόμμα στην Βουλή προς το παρόν, τέταρτο είμαστε μάλλον ασχέτως, εάν είμαστε πέμπτο. Στις ομιλίες και πάει λέγοντας. Με αυτού του τύπου την δημοκρατία, σίγουρα δεν υπάρχει κανενός είδους ανάπτυξη. Είπατε ότι υπάρχει δυνατότητα να αλλάξουμε την πατρίδα. Με το να την κάνεις στάχτη, αλλαγή είναι. Την πατρίδα. Το θέμα είναι τι είδους αλλαγή θέλετε να κάνετε στην πατρίδα. Μιλήσατε και για το διεφθαρμένο κράτος που 40 χρόνια διοικούσε αυτό τον τόπο. Εσείς δηλαδή, οι αφεντιές σας. Το ΠΑΣΟΚ και η ΝΔ. Δεν ήταν κανείς άλλος, ο οποίος κυβέρνησε αυτόν τον τόπο, μάλλον κατά κάποιο τρόπο συγκυβέρνησαν και οι διάφοροι συνδικαλιστές της Αριστεράς που και αυτοί είναι η ίδια όψη του ιδίου νομίσματος, με τις φαύλες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Συγκυβερνήσατε εσείς, εσείς που λέτε ότι κυβερνάτε το διεφθαρμένο κράτος. Συγκαλύψατε την λίστα Λαγκάρντ που παλεύετε με νύχια και με δόντια να μην παραπεμφθεί ο διεφθαρμένος Μιχελάκης που τα έπαιρνε από επιχειρηματίες για να κάνει ερωτήσεις και να καρφώνει άλλους επιχειρηματίες και θα δούμε την Τετάρτη πόσο εξευτελισμένο είναι το ελληνικό κράτος, το ελληνικό κοινοβούλιο, πέστε το όπως θέλετε. Όπου, θα έρθει η άρση ασυλίας για πραγματικά περιστατικά και που φυσικά, όπως έγινε και στην περίπτωση του λαλίστατου κατά τα άλλα κυρίου Σταθάκη, ο οποίος εδιώκετο για κακούργημα και ενώ παραπέμφθηκαν οι 16 σε βαθμό κακουργήματος ο κ. Σταθάκης με τις ευλογίες της Βουλής ως 17^{ος} δεν παραπέμφθηκε. Για να καταλάβετε τι γίνεται.

Για τις 100 αιτήσεις δικογραφίες, που είναι θαμμένες στην Βουλή, που έχουν έρθει για διάφορους Βουλευτές, αλλά δεν περνάνε. Μόνον για τους βουλευτές της ΧΑ ή για το σκάνδαλο SIEMENS που ούτε καν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό δεν τηρεί η SIEMENS και κάποια λίγα ψίχουλα που ήταν να ρίξει υπό μορφή εκπαίδευσης, υπό μορφή ΙΕΚ και αλλού, δεν κάνει ούτε αυτό. Είχε φάει δισεκατομμύρια από το ελληνικό κράτος, έχει λαδώσει με

δισεκατομμύρια διεφθαρμένους Έλληνες πολιτικούς, ποιος θα ξεχάσει τον Τσουκάτο που έμπαινε με τις βαλίτσες στα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, ποιός θα ξεχάσει τον Μαντέλη, ποιός θα ξεχάσει τους άλλους απατεώνες που κυβερνούσαν αυτό τον τόπο, κάτι άλλους τοκογλύφους και πάει λέγοντας. Να μην μιλήσουμε για το σκάνδαλο των υποβρυχίων που τώρα το έχουν αποσιωπήσει που παλαιότερα η ΝΔ έλεγε ότι θα στείλει την υπόθεση στην δικαιοσύνη, αλλά πως θα γίνει τώρα το «συνεταιράκι» τον Βενιζέλο θα στείλουμε στην δικαιοσύνη; Δεν γίνεται και ας πλήρωσε ο ελληνικός λαός δύο φορές επάνω τα περίφημα υποβρύχια.

Μιλήσατε για ιστορική δικαίωση της προσπάθειας. Ναι. Με ένα νέο μνημόνιο, διότι όσο και αν προσπαθείτε να το συγκαλύψετε δεν μπορείτε να το συγκαλύψετε, δεν συγκαλείπτεται αυτό, διότι ο ευρωπαϊκός μηχανισμός στήριξης στα χρηματοδοτικά του εργαλείο που υποτίθεται ότι θα σας βοηθήσει μετά την έξοδο του μνημονίου, προβλέπει προληπτική γραμμή πίστωσης με προϋποθέσεις.

Με λίγα λόγια προβλέπει τον τρόπο χρηματοδότησης, που πρότεινε η κα Λαγκάρντ και λίγο πιο κάτω στον εν λόγω μηχανισμό η προληπτική γραμμή πίστωσης με προϋποθέσεις προβλέπει ξεκάθαρα υπογραφή μνημονίου συνεννόησης με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Γι' αυτό «κόψτε τα φούμαρα» και μην κοροϊδεύετε τους Έλληνες πολίτες λέγοντάς τους διάφορες «αρλούμπες». Δυστυχώς, η ιστορική δικαίωση αυτής της προσπάθειας, όπως τη λέτε εσείς, την έχετε γράψει με μαύρα γράμματα, με αίμα Ελλήνων πολιτών και με τεράστιες θυσίες χωρίς κανένα απολύτως αντίκρισμα. Η ύστατη προσπάθειά σας να κρατηθείτε στην εξουσία μέσω της προπαγάνδας, μέσω των εκβιασμών. Βλέπουμε τι γίνεται τώρα με τους 180 βουλευτές, έχει εκφυλιστεί στην κυριολεξία ο θεσμός της δημοκρατίας με τις «κολοτούμπες» βουλευτών. Είδαμε πριν, μόλις τελείωσε την ομιλία του ο εισηγητής της Ν.Δ., δέχθηκε συγχαρητήρια από βουλευτές της Ν.Δ., δέχθηκε συγχαρητήρια και από τον κ. Μαρκόπουλο που στον περσινό προϋπολογισμό ήταν σε άλλο κόμμα και καθύβριζε τη Ν.Δ.. Αν δείτε τι έλεγε ο κ. Μαρκόπουλος και πως τώρα χειροκροτούσε τον εισηγητή της Ν.Δ., αυτά είναι πράγματα, τα οποία χρήζουν κάποιας άλλης επιστήμης. Με τα ψέματα, όπου έρχεται ένα μνημόνιο και εσείς λέτε ότι δεν πρόκειται να έρθει τίποτα και όλα αυτά, δεν πρόκειται να κρατηθείτε στην εξουσία.

Τώρα θα πούμε και δύο λέξεις για τους κυρίους του ΣΥΡΙΖΑ, οι οποίοι καταρχάς έκαναν πολύ καλές επενδύσεις. Αυτό πρέπει να το δεχθούμε και να ελπίζουμε ότι ενδεχομένως έτσι θα επενδύσουν και τα λεφτά του ελληνικού λαού, προκειμένου να έχουμε έσοδα. Γιατί είδαμε ότι οι αριστεροί από τη μια ξεσηκώνουν τους κατοίκους στις Σκουριές κατά της εταιρίας TVX GOLD, αλλά η μητρική εταιρία, η BLACK ROCK και άλλες που έχει τα funds πάνω στα οποία στηρίζονται να είναι εταιρείες τις οποίες έχουν χρηματοδοτήσει πάρα πολλοί βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ να έχουν επενδύσεις σε κεφάλαια, σε ομόλογα και δεν ξέρω κι εγώ τι άλλο. Πάρα πολλοί επιτυχημένοι, αυτό είναι κάτι που θα πρέπει να το εξηγήσουν κάποια στιγμή στον ελληνικό λαό πώς γίνεται αυτό, πώς έχουν τις γνώσεις, τις πληροφορίες, πώς κάνουν κάποιες κινήσεις, μήπως και κάποιοι φουκαράδες Έλληνες πολίτες καταφέρουν να επενδύσουν και αυτοί τα μικρά ποσά που έχουν, όχι τα τεράστια ποσά που έχουν επενδύσει οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, προκειμένου να έχουν κάποιο έσοδο.

Αν θα θέλατε ανάπτυξη, το έχουμε πει, το λέμε και θα συνεχίσουμε να το λέμε, θα έπρεπε καταρχάς να έχετε κάνει λογιστικό έλεγχο του χρέους -κάτι το οποίο το είχατε ψελλίσει παλαιότερα, όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση, αλλά τώρα που είστε στην κυβέρνηση πού να τα πείτε αυτά- για να δούμε επιτέλους πόσο χρωστάμε, τι χρωστάμε, σε ποιους το χρωστάμε και πώς το χρωστάμε, με τι είδους δάνεια και δανειακές συμβάσεις έγιναν όλα αυτά. Φυσικά πρέπει να υπάρχει και αντίστοιχη αστική ποινική δίωξη, βάσει του ευρωπαϊκού δικαίου, σε όλους αυτούς που υπέγραψαν τα μνημόνια και συνεχίζουν να υποδουλώνουν την πατρίδα μας με τον πιο βάρβαρο τρόπο.

Θα έπρεπε να έχει γίνει εγγραφή του κατοχικού δανείου, άμεση εγγραφή του κατοχικού δανείου - το είχαμε πει και πέρυσι αυτό- στον προϋπολογισμό του κράτους ως έσοδο και από κει και πέρα να δείτε για πότε οι δανειστές μας, για πότε οι Γερμανοί θα έρχονταν εδώ να συζητήσουν και το ζήτημα του δανείου από μόνοι τους, αλλά και τις γερμανικές αποζημιώσεις, που είμαστε η μοναδική χώρα που δεν τις έχουμε πάρει - βασικά δεν τις έχουμε καν διεκδικήσει για να τις πάρουμε για να λέμε την αλήθεια. Θα έπρεπε να έχουμε θεσπίσει ΑΟΖ, όπως είχε πει και ο κ. Σαμαράς στα 18 σημεία, αλλά φυσικά τέτοιο πράγμα δεν γίνεται. Εδώ μια θέσπιση ΑΟΖ με την Αλβανία είχαμε κάνει και πήραν πίσω την υπογραφή τους οι Αλβανοί και είμαστε πάλι στο σημείο μηδέν. Θα έπρεπε να ενισχύονται οι μικρομεσαίοι, οι οποίοι είναι οι στυλοβάτες κάθε εθνικής οικονομίας και όχι κάποια τεράστια funds, κάποιοι «επενδυτές», οι οποίοι κοιτούν μόνο την τσέπη τους και τίποτα άλλο. Θα πρέπει να αποκατασταθεί άμεσα η αδικία με τους βασικούς σημαντικούς επενδυτές του ελληνικού κράτους, που ήταν για δεκαετίες οι μικροομολογιούχοι που έδιναν από το υστέρημά τους, επένδυαν τα λεφτά τους στο ελληνικό δημόσιο και είχαν και αυτοί κάποιο έσοδο αλλά και το ελληνικό δημόσιο. Τώρα με αυτό το αίσχος που έγινε ούτε το ελληνικό δημόσιο παίρνει λεφτά από αυτούς τους μικροεπενδυτές πλέον, ούτε οι μικροεπενδυτές έχουν τη δυνατότητα διότι έχασαν όλα τους τα λεφτά επειδή τα ήθελαν κάποιοι κύριοι Βενιζέλοι και κάποιοι Σαμαράδες.

Σίγουρα πρέπει να υπάρχει προστατευτισμός της ελληνικής οικονομίας, να βοηθάμε τον Έλληνα απέναντι στον οποιαδήποτε, τον Ιταλό, τον Γερμανό, τον Γάλλο, τον Ασιάτη και δεν ξέρω και εγώ ποιον άλλον. Πρέπει να υπάρχει έρευνα για καινοτομία. Μίλησε ο κ. Λυκουρέντζος για καινοτομία, αλλά καινοτομία πώς θα κάνεις όταν τα καλύτερα μυαλά σου, οι νέοι σου φεύγουν, πάνε στο εξωτερικό και δεν μένει κανείς για να μπορέσει να λειτουργήσει και αυτοί που θέλουν να επενδύσουν, να πράξουν κάτι δεν έχουν τη δυνατότητα. Βλέπουμε, το λέμε και θα συνεχίσουμε να το λέμε, ότι το κατ' εξοχήν ελληνικό αυτοκίνητο, το ΡΟΝΥ, προσπαθεί να ξαναβγεί στην αγορά μήνες τώρα, χρόνια και δεν παίρνει τις απαραίτητες άδειες, έχει μπλέξει στα γρανάζια της γραφειοκρατίας και δεν του δίνουν άδεια προκειμένου να μπει σε λειτουργία και 10, 20, 30, 40, 50 να βρουν εργασία και να πάρουν και έσοδα για την εταιρία και άρα και για το ελληνικό κράτος.

Σίγουρα πρέπει να υπάρχει ένα υγιές τραπεζικό σύστημα, όχι αυτό το καρκίνωμα και το αίσχος που υπάρχει τώρα. Έλεγχος όλων των δανειακών συμβάσεων, όχι μόνο με τους δανειστές μας, αλλά και με τους Έλληνες πολίτες, για να δούμε τα μικρά γράμματα, τις παράνομες συμβάσεις και επιτέλους να εφαρμοστεί ο νόμος γιατί δεν είναι δυνατόν μονά και

ζυγά να είναι υπέρ των τραπεζών. Να φύγουν όλα τα κοράκια που δεν είναι επενδυτές από την Ελλάδα, να υπάρξουν διαγραφές χρεών ναι, όπως έγινε κούρεμα σε άλλους, να γίνει κούρεμα και στα χρέη αγροτών, βιοτεχνών, μικροεμπόρων και άλλων κατηγοριών ανθρώπων, έτσι ώστε να μπορέσει να πάρουν επιτέλους μια ανάσα και να μπορέσουν να κάνουν κάτι, να προχωρήσουν μπροστά. Να υπάρξουν εποικοδομητικές συμμαχίες σε όλους τους τομείς είτε στην ανεργία είτε σε γεωκτηνοτροφικές καλλιέργειες είτε σε οπλικά συστήματα σε συμπαραγωγή είτε - είπε - είτε.

Όχι να κάνουμε συμμαχίες με τον πιστόλι στον κρόταφο οι οποίες δεν προσφέρουν τίποτε απολύτως στην Ελληνική Οικονομία, στην Ελληνική Κοινωνία, πουθενά. Να υπάρχει δίκαιη φορολόγηση, γιατί δεν είναι δυνατόν να φορολογείται ο Έλληνας πολίτης με υποτιθέμενους μαθηματικούς τύπους και να πληρώνει για πράγματα για τα οποία δεν τα έχει ή δεν γίνετε να τα έχει ποτέ. Έχουμε την ελληνική ναυτιλία, τις ναυτικοεπισκευαστικές ζώνες που είναι νεκρές και θα μπορούσαν να κατασκευάζουν πλοία και χιλιάδες Έλληνες εργαζόμενοι να παράγουν εκεί, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, έναν υγιή τουρισμό, την αμυντική βιομηχανία που την ξεπουλάτε έναντι πινακίου φακής. Έχουμε την αλιεία, η Ελλάδα περικλείεται από θάλασσα, θα μπορούσε να έχει μια τεράστια αλιευτική βιομηχανία. Μιλήσαμε για την ΑΟΖ, μιλήσαμε για πολλά πράγματα, αλλά όλα αυτά απαιτούν εθνική ηγεσία, κάτι το οποίο σίγουρα δεν είστε εσείς.

Απαιτούν αγάπη για την Πατρίδα, απαιτούν να μην κυβερνούν με αυτό τον τόπο οι ξένοι, οι μασόνοι, ούτε τα αφεντικά τους, ούτε οι τραπεζίτες, αλλά να κυβερνούν Έλληνες προς όφελος των Ελλήνων. Καταψηφίζουμε τον εν λόγω αποικιοκρατικό Προϋπολογισμό του 2015.

Ηλίας Παναγιώταρος

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΑΣΗΜΙΝΑΣ ΞΗΡΟΤΥΡΗ - ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
της Γενικής Εισηγήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς
Ασημίνας Ξηροτύρη-Αικατερινάρη
Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Α. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η κυβέρνηση με τον Προϋπολογισμό για το 2015 που κατέθεσε εμμένει στη συντηρητική μνημονιακή πολιτική της εισοδηματικής και δημοσιονομικής λιτότητας συντηρώντας ουσιαστικά την ύφεση, ενώ δεν την απασχολεί η αδήριτη ανάγκη αποκατάστασης της κοινωνικής συνοχής, ούτε και η δημιουργία προϋποθέσεων για την επανεκκίνηση της αναπτυξιακής διαδικασίας μέσω ενός συγκροτημένου εθνικού σχεδίου.

Πρόκειται για έναν καθαρά εισπρακτικού χαρακτήρα Προϋπολογισμό χωρίς πολιτικό σχέδιο και αναπτυξιακούς στόχους που συντάχθηκε υπό το άγχος της λογιστικής επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων, που συνάδουν με τους στόχους του ΜΠΔΣ, όσο και της συμφωνίας που θα επιτύχει η κυβέρνηση με την τρόικα και τους εταίρους για το δημοσιονομικό κενό του 2015.

Μπορεί για κάποια οικονομικά μεγέθη που έχουν σχέση με την σταθεροποίηση οι επιδόσεις να έχουν σημειώσει κάποια πρόοδο, εκείνο όμως που είναι δυστυχώς κοινά αποδεκτό:

Είναι η κατακόρυφη πτώση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών, οι αδικίες που γίνονται και οι κοινωνικές ανισότητες που διευρύνονται.

Είναι η πλήρης στασιμότητα στην αναπτυξιακή διαδικασία και στην τόνωση της πραγματικής οικονομίας με αποτέλεσμα την εκτόξευση της ανεργίας, την βύθιση του ΑΕΠ και την παραμονή του χρέους σε δυσθεώρητα ύψη χωρίς προοπτικές βιωσιμότητάς του**.**

Και το αποκορύφωμα,

Είναι η διαφωνία της Τρόικας για το <u>«δημοσιονομικό κενό»,</u> διαφωνία που προβάλλει βίαια για να επιβάλλει νέα, βαρύτατα μέτρα, κυρίως στο ασφαλιστικό και τα εργασιακά και για να αποτρέψει κάθε συζήτηση για την αναδιάρθρωση του χρέους.

Για κανένα από αυτά τα κρίσιμα προβλήματα δεν γίνεται ένα ουσιαστικό βήμα επίλυσής τους στον Προϋπολογισμό ή έστω να διαγράφονται προοπτικές. Βασίζεται επικοινωνιακά και μόνο, στην ευημερία των αριθμών, σε αντικρουόμενα στοιχεία, σε έωλες παραδοχές και σε αισιόδοξες εκτιμήσεις κυρίως για τους ρυθμούς μεγέθυνσης της οικονομίας και ανάπτυξης, αλλά και για τη μείωση της ανεργίας, ενώ επιδεινώνονται αντί να απαλύνονται τα προβλήματα της κοινωνικής ανέχειας και διάρρηξης της κοινωνικής συνοχής.

Και παρόλα αυτά είναι ένας Προϋπολογισμός που κατατέθηκε χωρίς την έγκριση της τρόικας και συνεπώς τελεί υπό αναθεώρηση, προφανώς προς το δυσμενέστερο.

Β. ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Συνοπτικά τα κύρια στοιχεία, που χαρακτηρίζουν τον Προϋπολογισμό και αναδεικνύουν τις μεγάλες αδυναμίες του, είναι τα εξής:

1. Οι εκτιμήσεις για την εξέλιξη της δημόσιας οικονομίας στηρίζονται σε υπεραισιόδοξες προβλέψεις, αλλά και αντιφάσεις, τόσο για τους ρυθμούς μεγέθυνσης της οικονομίας και ανάπτυξης όσο και για τη μείωση της ανεργίας:

- **Η επιτυχής εκτέλεση του προϋπολογισμού στηρίζεται στο σενάριο ότι η ελληνική οικονομία θα επιτύχει ρυθμούς ανάπτυξης 2,9% του ΑΕΠ το 2015**, έναντι του αμφισβητούμενου ακόμη 0,6% το 2014, σενάριο που ξεπερνά όλα τα επίσημα στοιχεία και μάλιστα αυτά των πινάκων του Προϋπολογισμού απ' όπου προκύπτει ότι η ανάπτυξη στην Ευρωζώνη είναι σήμερα στο 1,1% και με δυσκολία θα φτάσει στο 1,5% το 2015. Από την άλλη πλευρά, απ' όλους και στο κείμενο διαπιστώνονται οι αβεβαιότητες ως προς τις μεσοπρόθεσμες προοπτικές της οικονομικής ανάπτυξης σε Ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Μάλιστα, κατά την εισηγητική έκθεση, αβεβαιότητες που πιθανόν δεν έχουν ενσωματωθεί στο μακροοικονομικό σενάριο.

Το προβλεπόμενο ποσοστό ανάπτυξης 2,9%, δεν είναι εμφανές από πού προκύπτει και αριθμητικά. Η προσδοκία για αύξηση της κατανάλωσης κατά 1,6% σε σύγκριση με το 2013 είναι φιλόδοξη, δεδομένου ότι έχουν συσσωρευτεί ληξιπρόθεσμες οφειλές και έχουν αυξηθεί οι επιβαρύνσεις από διάφορα τέλη - φόρους και κατάργηση των φοροαπαλλαγών. Οι φοροελαφρύνσεις που αναφέρονται στο προσχέδιο περιορίζονται στην ήδη θεσμοθετημένη μείωση του ΕΦΚ κατά 30% για το πετρέλαιο θέρμανσης. Εξίσου φιλόδοξες είναι και οι παραδοχές που αφορούν επενδύσεις (11.7%) και εξαγωγές (5.2%).

- **Ειδικότερα σε ότι αφορά το ΑΕΠ,** για το οποίο εμείς έχουμε κουραστεί να τονίζουμε ότι είναι ο μαγικός παρονομαστής που από την αύξησή του εξαρτάται η μεγέθυνση της οικονομίας, η ανάσχεση της ανεργίας και ουσιαστικά ο δείκτης βιωσιμότητας του χρέους, παρατηρούμε ότι:

Το ΑΕΠ το 2012 ήταν 194,204 δις €, το 2013 μειώθηκε στα 182,400 δις €, **το 2014 κατά τις εκτιμήσεις μειώνεται ακόμη περισσότερο στα 178,944 δις €, και το 2015 κατά τις προβλέψεις μόλις ανακάμπτει στα 184,870 δις €,** όσο περίπου το 2013. Οι αριθμοί δεν ευημερούν και απέχουν από τις δικές σας γενικές και αόριστες εκτιμήσεις περί μεγέθυνσης της οικονομίας, σχετική έξοδο από την ύφεση και τους υφεσιακούς προϋπολογισμούς και προσδιορίζει την σκληρή πραγματικότητα για το χρέος. Παρατηρούμε λοιπόν, ότι ενώ στον πίνακα 4.3 <Εξέλιξη του Χρέους της Γενικής Κυβέρνησης> εμφανίζεται η χειρότερη στην πενταετία εξέλιξη για το ΑΕΠ στα 178,9 δις και το υψηλότερο ποσοστό του χρέους στο 177,7%. εσείς έρχεστε να το συγκρίνετε με το 2015, που εκτιμάται μικρή αύξηση αυτού (στα επίπεδα του 2013) και να στηρίξετε έτσι όλες τις υπεραισιόδοξες προβλέψεις σας για τα μεγέθη της οικονομικής ανάκαμψης και της ανεργίας.

Συγκεκριμένα, το ΑΕΠ του **2014** στο **προσχέδιο** υπολογιζόταν σε **182.231** (σε ονομαστικές τιμές) και ο αποπληθωριστής υπολογιζόταν **σε -0,7.** Στην **εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού το ΑΕΠ του 2014** εκτιμάται σε **178.944** ενώ ο αποπληθωριστής του ΑΕΠ υπολογίζεται **σε -2,5.** Και στις δυο παραπάνω περιπτώσεις η ανάπτυξη υπολογίζεται σε **0,6%** για το 2014. Στην περίπτωση που θα χρησιμοποιούσατε τον αποπληθωριστή του προσχεδίου (-0,7) θα προέκυπτε **ύφεση -0,5%** οπότε θα επαληθευόταν το σενάριο του ΟΟΣΑ. Τελικά τι έγινε μέσα σ' ένα μήνα μέσα **και άλλαξε ο αποπληθωριστής που χρησιμοποιήθηκε;**

- **Η κυβέρνηση υπερεκτιμά τις επιπτώσεις των -μικρών ούτως ή άλλως- φοροελαφρύνσεων στην ανάκαμψη της οικονομίας**. Το ίδιο ισχύει και για τους στόχους για επενδύσεις, όπου η κυβέρνηση εκτιμά για φέτος επέκταση όγκου επενδύσεων 1,0% (όταν στο προσχέδιο προβλεπόταν 5,3%) κι ανάπτυξη 0,6%, όταν στο α' εξάμηνο οι επενδύσεις υποχωρούν 4,2% και το ΑΕΠ 0,7% αντίστοιχα. Την ίδια στιγμή η ρευστότητα στην πραγματική οικονομία εξακολουθεί να είναι ζητούμενο παρά την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και η πρόσβαση σε δανεισμό είναι και δύσκολη και ακριβή. Με αυτά τα δεδομένα δεν μπορεί να εκτιμάται αύξηση επενδύσεων 11,7% το 2015! Και πολύ περισσότερο όταν επικρέμαται η δαμόκλεια σπάθη του μη βιώσιμου χρέους.

- **Η κυβέρνηση στηρίζεται για την ανάκαμψη σχεδόν αποκλειστικά στο ΕΣΠΑ.**

Όμως και εκεί υπάρχει αντίφαση αφού το ΠΔΕ για το 2015 συνεχίζει να μειώνεται **κατά 400 εκατ. €** έναντι του 2014 και κατά 250 εκατ. € έναντι του 2013 (παρότι έχει μεγάλο πολλαπλασιαστικό συντελεστή), γεγονός που ενισχύει τον αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα του προϋπολογισμού και επιβεβαιώνει το επιχείρημα ότι η επίτευξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων λειτουργεί σε βάρος της ανάπτυξης.

Η χώρα εκτός από το ΕΣΠΑ μπορεί και πρέπει να διεκδικήσει και να πετύχει ένα πρόσθετο αναπτυξιακό πρόγραμμα, ακόμη και να δανειστεί, με στόχευση και δέσμευση την ανάσχεση της ανεργίας, την τόνωση της ρευστότητας και την ενίσχυση των δημόσιων επενδύσεων.

2. Αναφορικά με το ποσοστό ανεργίας αυτό αισιόδοξα προβλέπεται ότι θα μειωθεί σε εθνικολογιστική βάση, στο 22,6% του εργατικού δυναμικού το 2015, από 24,8% το 2014 (σε μη προσαρμοσμένες τιμές το ποσοστό ανεργίας θα κυμανθεί στο 25,0% το 2015 από 26,8% φέτος). Η ΕΕ και το ΔΝΤ προβλέπουν μείωση στο 24,4%, ενώ ο ΟΟΣΑ είναι ακόμη πιο επιφυλακτικός. Και ενώ από τον ίδιο τον προϋπολογισμό, αλλά και τους Ευρωπαίους εταίρους εκτιμάται ως το μεγαλύτερο πρόβλημα για την ανάκαμψη της χώρας, (και άρα για το 2,9% της ανάπτυξης) η υψηλή ανεργία και η διάρθρωσή της, ιδιαίτερα το ποσοστό στους νέους, ούτε πρόσθετο σχέδιο υπάρχει με στοχευμένες αναπτυξιακές παρεμβάσεις για την ανάσχεσή της, ούτε διεκδικείται η συγχρηματοδότησή του **ως μία ρήτρα ανάπτυξης**. Παρά μόνο ως μοναδικά εργαλεία αναφέρονται οι γνωστές αποσπασματικές

παρεμβάσεις των προγραμμάτων απασχόλησης χρηματοδοτούμενων από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Μετά από τα παραπάνω γεννάται το ερώτημα από που πηγάζει η βεβαιότητα της κυβέρνησης ότι θα εξασφαλίσει ρυθμούς ανάπτυξης 2,9% και θα μειώσει την ανεργία στο 22,6% σε μία εποχή που αναζωπυρώνεται η ύφεση στην Ευρώπη, και ειδικότερα για τη χώρα όταν η αναπτυξιακή διαδικασία λόγω του υφεσιακού προγράμματος προσαρμογής είναι μέχρι σήμερα στην κατάψυξη και όταν απουσιάζει ένα σαφές και βιώσιμο σχέδιο για την ανάπτυξη της; Άλλωστε στο ίδιο το κείμενο του προϋπολογισμού αναφέρεται η παραδοχή ότι δεν έχει ακόμα διαμορφωθεί ένα εθνικό πρόγραμμα για την εποχή μετά το τρέχον «μνημόνιο» (που τελειώνει το 2014). Άρα όσα έχουν αναγγελθεί έως τώρα για ένα τέτοιο σχέδιο επαναλαμβάνουν γενικούς στόχους (ανταγωνιστικότητας, εξωστρέφειας κλπ) χωρίς να συνοδεύονται από συγκεκριμένα μέτρα και στοχεύσεις, χρονοδιαγράμματα, αιτιολογήσεις.

Ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα που θα στόχευε στην ανασυγκρότηση της παραγωγικής βάσης θα έπρεπε πρωτίστως να είναι δική μας υπόθεση. Και είναι αναγκαίο στο δύσκολο αυτό περιβάλλον, η σύνταξη ενός αξιόπιστου αναπτυξιακού προγράμματος να στηρίζεται σε φθηνούς πόρους που προέρχονται από τον ΕΜΣ, ΕΚΤ και άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

3. Ο Προϋπολογισμός για το 2015 εμφανίζει σχεδόν ισοσκελισμένο ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης (έλλειμμα 0,2 % του ΑΕΠ), στηριζόμενος και πάλι στην αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1,4 δις € και στη μείωση των δαπανών επίσης κατά 1,6 δις.

- **Καταρχήν το 2015 προβλέπεται αύξηση των άμεσων φόρων κατά 2,3% σε σχέση με το 2014.** Ειδικότερα όμως ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων προβλέπεται αυξημένος κατά 6,3% σε σχέση με το 2014. Αυξημένοι κατά 3,8% προβλέπονται και οι έμμεσοι φόροι. Όλα αυτά την στιγμή που τα εισοδήματα των πολιτών έχουν φτάσει στο ναδίρ και οι συνεχείς ανασχεδιασμοί στο φορολογικό σύστημα δεν επιτρέπουν κάποια αισιόδοξη πρόβλεψη για γρήγορη αύξηση των εσόδων και μείωση της φοροδιαφυγής, για την πάταξη της οποίας τα αποτελέσματα είναι ιδιαίτερα φτωχά.

- **Χαρακτηρίζονται λοιπόν ιδιαίτερα αισιόδοξες οι προβλέψεις <u>για πλεόνασμα 5,6 δις €</u> ή 3% του ΑΕΠ το 2015 έναντι 3,3 δις € ή 1,8% του το 2014**. Δυστυχώς, ο στόχος αυτός πέρα από το ότι θα έχει υφεσιακές επιπτώσεις στην οικονομία, στηρίζεται και πάλι στη μη πληρωμή υποχρεώσεων του Δημοσίου, στη μείωση του ΠΔΕ, στη μείωση των απαραίτητων δημοσίων, κυρίως κοινωνικών, δαπανών και στην υπερφορολόγηση, ενώ δεν υπάρχει πρόοδος στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Για την επίτευξη του όποιου πρωτογενούς πλεονάσματος θα έχουμε δηλαδή περαιτέρω μείωση των πρωτογενών δαπανών τόσο στα θέματα ασφάλισης, περίθαλψης και κοινωνικής προστασίας, **505 εκ. €**, επίσης **250 εκ. €** στην Παιδεία κ.ο.κ., δηλαδή όπου πονάνε περισσότερο και δεν αντέχουν άλλο οι πολίτες, όσο και στις δαπάνες των Δημοσίων Επενδύσεων, οι οποίες το 2015 μειώνονται κατά **400 εκ. €**, σε πλήρη δηλαδή αντίφαση με

την πολιτική εκκίνησης της αναπτυξιακής διαδικασίας και της επιδίωξης υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και ποσοστών μείωσης της ανεργίας.

Και παράλληλα θα εξακολουθούν να παραμένουν στην ένδεια οι δαπάνες για την Υγεία και τον πολιτισμό.

- Όσον αφορά το <u>«δημοσιονομικό κενό»,</u> η Τρόικα το προβάλλει βίαια θα έλεγα σήμερα για να επιβάλλει και άλλα επαχθή μέτρα και για να πιέσει το ανεβάζει στα 3,6 δις,

Από πέρυσι στη Βουλή τόσο στον προϋπολογισμό του 2014 και στο Μεσοπρόθεσμο ΠΔΣ 2015-2018, όσο και πριν ένα μήνα στο Προσχέδιο του Προϋπολογισμού για το 2015, όταν με υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα η Κυβέρνηση παρουσίασε περίπου μηδενικό το κενό για το 2014 και το 2015, **είχαμε πει ότι έπρεπε να κλείσει το θέμα αυτό με την Τρόικα, γιατί δεν υπάρχει περίπτωση για άλλα μέτρα μετά τις τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού και την πρωτοφανή προσαρμογή, ούτε βέβαια η χώρα ήταν έτοιμη να βγει στις αγορές για δανεισμό.** Και ότι έπρεπε προ πολλού να ανοίξει με συστηματικό και γενναίο τρόπο την διαπραγμάτευση για την αναθεώρηση του χρέους, για να αξιοποιήσει έτσι και τις μεγάλες θυσίες των πολιτών όπως και **την απόφαση του Eurogroup το 2012** για περαιτέρω ελαφρύνσεις στο χρέος. Απόφαση που οι εταίροι μας έχουν ξαφνικά ξεχάσει - φοβάμαι το ίδιο και η Κυβέρνηση - και απρόκλητα δηλώνουν ότι το ζήτημα της ελάφρυνσης του χρέους δεν βρίσκεται σήμερα στο επίπεδο των διαπραγματεύσεων με την Ελληνική Κυβέρνηση.

4. Η χώρα διέρχεται μία μεγάλη ανθρωπιστική κρίση και δεν διαφαίνεται καμία σοβαρή προσπάθεια αντιμετώπισής της. Δεν προβλέπονται άμεσα μέτρα ανακούφισης των πολιτών, παρά μόνο κάποια ψίχουλα φοροελαφρύνσεων, για τις οποίες η Τρόικα μας έχει κηρύξει πόλεμο. Όταν μάλιστα οι πάντες διαπιστώνουν, και η κυβέρνηση στα κείμενά της, ότι η δημοσιονομική προσαρμογή (η μεγαλύτερη στον κόσμο για σειρά ετών) δημιούργησε τεράστιο κοινωνικό κόστος με το υψηλό επίπεδο ακραίας φτώχειας και διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Αντίθετα δε με όλες τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες που βρίσκονται σε Πρόγραμμα προσαρμογής, η χώρα βραδυπορεί δραματικά στην αποκατάσταση της κοινωνικής συνοχής με ανύπαρκτο κάθε δίχτυ κοινωνικής προστασίας.

Παρά ταύτα η Κυβέρνηση, εδώ και αρκετό καιρό προσπαθεί να διαμορφώσει ένα τεχνητό κλίμα αισιοδοξίας, υποστηρίζοντας μάλιστα ότι έφτασε το τέλος των μνημονίων. Πως άραγε; Αφού η προσπάθειά της προσκρούει στην πραγματικότητα της συντηρητικής της πολιτικής και στην αδυσώπητη, ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό, εμμονή της τρόικας και των εταίρων για συνέχιση των μνημονιακών δεσμεύσεων με νέα επαχθή μέτρα, που ουσιαστικά συντηρούν την ύφεση και διατηρούν το χρέος σε δυσθεώρητο ύψος, λειτουργώντας αποτρεπτικά για την κοινωνική συνοχή και τις προοπτικές διεξόδου από την κρίση.

Γ. ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ

Όσον αφορά το Δημόσιο Χρέος, η Κυβέρνηση πρόσφατα ισχυρίσθηκε ότι βγαίνουμε από το μνημόνιο και ότι το χρέος είναι βιώσιμο. Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης εκτιμάται ότι **θα διαμορφωθεί στα 318 δις € ή στο 177,7% του ΑΕΠ, αυξημένο σε σχέση με το 2013** (319,3 δις €, 174,9 % του ΑΕΠ). Το 2015 το χρέος θα διαμορφωθεί στα 316,9 δις € ή 171,4 % του ΑΕΠ μειωμένο κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες έναντι του 2014. Κατά την Κυβέρνηση η μείωση αυτή οφείλεται στην επίτευξη σημαντικού πρωτογενούς πλεονάσματος, την πρόοδο των αποκρατικοποιήσεων και την αναμενόμενη αύξηση του ΑΕΠ.

Ο χρονικός ορίζοντας των λήξεων του χρέους της Κεντρικής Διοίκησης εκτείνεται μέχρι το 2057, πενήντα χρόνια περίπου.

Και αναρωτιέται κανείς πως θα τα καταφέρουμε; Όταν οι κανόνες της νέας Οικονομικής διακυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ιδιαίτερα αυστηροί. Όταν ο στόχος για το χρέος των κρατών – μελών είναι μόλις στο 60% του ΑΕΠ, και όταν οι κανόνες γίνονται πολύ αυστηρότεροι για χώρες που βρίσκονται σε προσαρμογή όπως η δική μας, η οποία το 2020 και αν θα τα καταφέρει, θα έχει δημόσιο χρέος 125% του ΑΕΠ;

Και βέβαια για το λόγο αυτό μέχρι το 2020 θα πρέπει να πληρώσουμε 77,7 δις ευρώ σε χρεολύσια και 49,4 δις περίπου σε τόκους, δηλαδή συνολικά 127 δις.

Πως θα εξευρεθούν αυτοί οι πόροι και επί πλέον θα περισσέψουν για την ανάπτυξη και την κοινωνική και παραγωγική ανάκαμψη της χώρας;

Μίας χώρας που έχει φθάσει σε συνθήκες, οιονεί πολεμικής καταστροφής από την οικονομική κρίση, με την μεγαλύτερη τα τελευταία εκατό χρόνια ύφεση σε χώρα.

Η κυβέρνηση κινήθηκε και συνεχίζει να κινείται με ευχολόγια, αδικαιολόγητη αδράνεια και επιπολαιότητα και όχι με συγκεκριμένο σχέδιο. Λείπουν οι εθνικές προτάσεις και κάθε πρωτοβουλία διαβούλευσης για ευρύτερες συναινέσεις στη διαμόρφωσή τους. Προχωρά σε απίθανες απλουστεύσεις που αντί να πείσουν τους εταίρους ότι η αναγκαιότητα της χώρας, είναι η αναδιάρθρωση του χρέους, οδηγούμαστε είτε στην αδυσώπητη πίεση των αγορών, είτε σε μία διαρκή επιτήρηση, **με νέου τύπου μνημόνιο,** απαίτηση άλλωστε που απορρέει και από τη νέα οικονομική διακυβέρνηση στη ΕΕ.

Οι εξελίξεις τον τελευταίο μήνα είναι ραγδαίες και οδυνηρές. Κυκλοφορούν διάφορα σενάρια:

Το μεν ΔΝΤ μέσω της Κ. Λαγκάρντ ομιλεί για ένα άλλο πρόγραμμα **τύπου <προληπτικής στήριξης και εποπτείας>** στις ταραγμένες αυτόν τον καιρό διεθνείς αγορές. Υπονοεί ότι η πόρτα της εξόδου από το μνημόνιο είναι ανοικτή αρκεί το ΔΝΤ να πάρει στο ακέραιο τα χρήματά του και να προχωρήσουν οι δύσκολες μεταρρυθμίσεις στο Δημόσιο, στα εργασιακά και στο ασφαλιστικό, ενώ επανειλημμένα έχει ζητήσει από τους Ευρωπαίους να εγγυηθούν ξανά τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους.

Η ΕΕ από την άλλη πλευρά μιλά για την **"ενισχυμένης εποπτείας προληπτική**

γραμμή" (ECCL) από τις αρχές του 2015, που εντάσσεται στο οπλοστάσιο των πιστωτικών προληπτικών γραμμών του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας (ESM). Οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι φαίνεται να ξεχνούν τις αποφάσεις του **Eurogroup το 2012** που προέβλεπαν περαιτέρω νέες ελαφρύνσεις για το ελληνικό χρέος υπό την προϋπόθεση επίτευξης πρωτογενών πλεονασμάτων και διατυπώνουν ότι το ζήτημα της ελάφρυνσης του ελληνικού χρέους δεν βρίσκεται σήμερα στην ατζέντα των διαπραγματεύσεων με την Ελληνική Κυβέρνηση και ότι οι διαπραγματεύσεις για περαιτέρω ανακούφιση του χρέους θα ξεκινήσουν μετά την ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος.

Στο πνεύμα αυτό τελευταία ο κ. Ντράγκι μας προτρέπει να εστιάσουμε στις μεταρρυθμίσεις που θα ενισχύσουν την ανταγωνιστικότητα. Πώς άραγε; Με μια περαιτέρω μείωση μέχρις εξοντώσεως του εργατικού κόστους; Για να συνεχίσει ότι σε ότι αφορά την αναδιάρθρωση του χρέους ότι αυτή δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε χρήσιμη.

Επίσης, ένα ειδικό αλλά σοβαρό θέμα άνοιξε μετά την επιτυχία των stress tests των ελληνικών τεσσάρων συστημικών τραπεζών για το μαξιλάρι των 11,5 δις του ΤΧΣ, με τον Πρωθυπουργό να δηλώνει στη Βουλή για επιστροφή αυτών ώστε να μειωθεί το χρέος και τον κ. Στουρνάρα να προσθέτει εφόσον αυτό το δεχθούν τα ευρωπαϊκά κοινοβούλια, αλλιώς θα παραμένει ως χρέος για την κάλυψη τυχόν υποτροπής των Τραπεζών.

Τέλος, ενισχυμένο διαφαίνεται και το ενδεχόμενο να ζητήσουν οι πιστωτές παράταση του προγράμματος για 6 μήνες έως και 1 χρόνο. Ενδεχόμενο που είναι αδύνατο να περάσει από το ελληνικό κοινοβούλιο!

Τελικά μετά από πέντε χρόνια βίαιης προσαρμογής και θυσιών αντί να πάμε μπροστά πάμε πολύ πίσω και η θηλιά του χρέους σφίγγει ακόμη περισσότερο τη χώρα. Η διαπραγμάτευση που γίνεται αυτές τις μέρες με τους δανειστές δεν μπορεί και δεν πρέπει να ανοίξει ένα νέο γύρο επώδυνων μέτρων, ούτε να καταλήξει σε δεσμεύσεις που θα κρατήσουν τη χώρα όμηρο των γνωστών υφεσιακών, καταστροφικών όπως έχει αποδειχθεί πολιτικών.

Σε αυτό το πολύπλοκο και σκληρό περιβάλλον για μας το θέμα των διαπραγματεύσεων – διεκδικήσεων για την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους αποτελεί υπόθεση <εθνικού χαρακτήρα>.

Είναι κοινή διαπίστωση ότι η μελλοντική πορεία της χώρας είναι γεμάτη αβεβαιότητα.

Η αυταπάτη όμως που δημιουργεί η Κυβέρνηση για την πολιτική σταθερότητα ότι αυτή μπορεί να εξασφαλίζεται με την ευθυγράμμιση στις σήμερα ασκούμενες πολιτικές ακυρώνει κάθε προσπάθεια προόδου και διεκδικήσεων.

Η εμπειρία δείχνει ότι υπάρχει στενή σχέση ανάμεσα σε οικονομική και πολιτική σταθερότητα πάρα ταύτα δεν κατατέθηκαν ποτέ και απουσιάζουν οι εθνικές προτάσεις για τη μελλοντική πορεία της χώρας και το σημαντικότερο λείπει κάθε πρωτοβουλία διαβούλευσης για την επίτευξη ευρύτερων πολιτικών και κοινωνικών συναινέσεων.

Απαιτείται να διεκδικήσει η χώρα από τους εταίρους μια ουσιαστική αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, ώστε να καταστεί δυνατή η εξυπηρέτησή του με οικονομικούς και κοινωνικούς όρους. Ταυτόχρονα απαιτείται ένα ευρωπαϊκό επενδυτικό πρόγραμμα, με ενίσχυση των δημοσίων επενδύσεων και παροχή εγγυήσεων και ρευστότητας στην αγορά, που θα δημιουργήσει προϋποθέσεις για την αναπτυξιακή ώθηση της χώρας και πρωτίστως την αντιμετώπιση της ανεργίας.

Το θέμα είναι και δύσκολο και σοβαρό.

Η διεκδίκηση της λύσης γίνεται με τη μέγιστη δυνατή συνεννόηση στο εσωτερικό της χώρας και τη δημιουργία ευρύτερων συμμαχιών σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Στην κατεύθυνση αυτή της διερεύνησης και της επίτευξης ουσιαστικών συγκλίσεων η Δημοκρατική Αριστερά επισημαίνει ότι αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους αποτελεί υπόθεση εθνικού χαρακτήρα.

Έχει καταθέσει προ πολλού γι αυτό μία δέσμη προτάσεων ενώ έχει αναλάβει σχετικές πρωτοβουλίες και δηλώνει ότι είναι έτοιμη να συμμετάσχει στη διαμόρφωση ενός κοινά αποδεκτού πλαισίου για τη διαπραγμάτευση για την αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους.

Πάγια θέση της ΔΗΜΑΡ είναι ότι η δημοσιονομική εξισορρόπηση, κατά συνέπεια και η εξυπηρέτηση του χρέους, πρέπει να επιδιωχθεί μέσα από μια πολιτική που θα αυξάνει το παραγόμενο προϊόν της οικονομίας και όχι μέσω μιας πολιτικής λιτότητας και περικοπών, προκειμένου ο στόχος της δημοσιονομικής σταθερότητας να μην αντιστρατεύεται τους στόχους της ανάπτυξης και της καταπολέμησης της ανεργίας.

Αποτελεί ύψιστη προτεραιότητα η αποδέσμευση της οικονομικής πολιτικής από τους υφεσιακούς περιορισμούς του Προγράμματος Δημοσιονομικής Στήριξης της Ελλάδας που έχει συμφωνηθεί μεταξύ της ελληνικής κυβέρνησης και της Τρόικας. Συνεπώς, πρέπει να αποφευχθεί περαιτέρω δανεισμός από το ΔΝΤ ή από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης και η αναδιάρθρωση του χρέους να μην περιλαμβάνει τη σύναψη νέων δανείων.

Καταρχήν πέρα από τις κοινές θα έλεγα προτάσεις για την ανάγκη **επιμήκυνσης του χρόνου αποπληρωμής του, αλλά και περαιτέρω δραστικής μείωσης των επιτοκίων εξυπηρέτησής του**, είναι ανάγκη να εξετασθεί το σενάριο για <παύση για ένα διάστημα των πληρωμών των τοκοχρεολυσίων>, ώστε τα χρήματα να κατευθυνθούν για ένα αναπτυξιακό σοκ στην οικονομία, με αυστηρά ελεγχόμενο πρόγραμμα και χρονοδιάγραμμα.

Σε κάθε περίπτωση υπάρχει ανάγκη να ενεργοποιηθεί μια διαδικασία διαλόγου αναφορικά με την ανάπτυξη κοινών εργαλείων για τη διαχείριση του δημόσιου χρέους σε κοινοτικό επίπεδο (ευρω-ομόλογο, αμοιβαιοποίηση του χρέους, λειτουργία της ΕΚΤ ως δανειστή ύστατης στιγμής, παρέμβαση της ΕΚΤ στην πρωτογενή αγορά ομολόγων κλπ). Υπάρχει επίσης ανάγκη θεσμοθέτησης σε εθνικό επίπεδο της «ρήτρας απασχόλησης», δηλαδή της νομοθετικής δέσμευσης ότι τμήμα (π.χ. 30%) των επιπλέον πόρων που θα προκύψουν από την ελάφρυνση λόγο της αναδιάρθρωσης του χρέους θα προσανατολιστεί σε προγράμματα ενίσχυσης της απασχόλησης και καταπολέμησης της ανεργίας.

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε εδώ τις τελευταίες διαπιστώσεις του ΟΟΣΑ για το ελληνικό χρέος, στη νέα του έκθεση για την ελληνική οικονομία: ότι το υψηλό χρέος παραμένει μεγάλη πρόκληση για την ελληνική οικονομία, καθώς για να μειωθεί σε «συνετά επίπεδα» θα απαιτηθούν πολλά χρόνια σταθερής ανάπτυξης και δημοσιονομικής πειθαρχίας. Αυτό εκτιμά ο ΟΟΣΑ επισημαίνοντας μάλιστα πως με δεδομένο το ύψος του χρέους που αναμένεται να υπερβεί το 175% του ΑΕΠ φέτος, ίσως απαιτηθούν πρόσθετα μέτρα ελάφρυνσης, ***με επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής του, αλλά και μείωση των επιτοκίων εξυπηρέτησής του. Σπεύδοντας όμως ναν τονίσει πως η δίκαιη κατανομή των βαρών της δημοσιονομικής προσαρμογής, μεταξύ όλων των κοινωνικών ομάδων, πρέπει να παραμείνει προτεραιότητα****!*

Δ. ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΤΕΡΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Δ.1. Οι εκτιμήσεις του Υπουργείου για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2014

Σύμφωνα με την εισηγητική τα βασικά χαρακτηριστικά του τρέχοντος προϋπολογισμού:

Επιτυγχάνονται θετικοί ρυθμοί μεταβολής στην οικονομική μεγέθυνση λόγω, κυρίως, της επίπτωσης στην κατανάλωση από το «κοινωνικό μέρισμα», των ιδιαίτερα αυξημένων εισπράξεων από τον τουρισμό, της συνέχισης αποπληρωμής ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα και της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών.

Μειώνεται το ποσοστό της ανεργίας με την υλοποίηση δέσμης παρεμβάσεων, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται προγράμματα ενεργητικής απασχόλησης που θα προσφέρουν ευκαιρίες εισόδου στην αγορά εργασίας σε περισσότερους από 440.000 ανέργους, χρηματοδοτούμενα κυρίως από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Προβλέπεται η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά. Η επίτευξη αυτών των στόχων παρείχε βαθμούς ελευθερίας για τη μείωση του φορολογικού βάρους νοικοκυριών και επιχειρήσεων, αλλά και για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Έτσι για το 2014 ο προϋπολογισμός προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 3,3 δις. € ή 1,8% του ΑΕΠ. Ο στόχος είναι μειωμένος σε σχέση με την πρόβλεψη του προσχεδίου που προέβλεπε πλεόνασμα 3,6 δις. € ή 2% του ΑΕΠ. Αντίστοιχα το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής προβλέπει πρωτογενές πλεόνασμα 2,684 δις € ή 1,5% του ΑΕΠ ενώ το ΜΠΔΣ προβλέπει πλεόνασμα 4,191 δις ή 2,3% του ΑΕΠ. Ως εκ τούτου οι προβλέψεις για το πρωτογενές αποτέλεσμα του προϋπολογισμού του 2014 εμφανίζουν πλεόνασμα 614 εκ. € σε σχέση με το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής και δημοσιονομικό κενό 892 εκ. € σε σχέση με το ΜΠΔΣ.

Είναι δυνατόν να περιμένει κανείς οικονομική μεγέθυνση π.χ. από το τις επιπτώσεις στην κατανάλωση από το «κοινωνικό μέρισμα»; ή ότι η επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων, για τρίτη συνεχόμενη χρονιά θα δώσει βαθμούς ελευθερίας για τη μείωση του

φορολογικού βάρους νοικοκυριών και επιχειρήσεων, αλλά και για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής, όταν η υπερφορολόγηση καλά κρατεί και οι κοινωνικές δαπάνες μειώνονται ακόμη περισσότερο;.

Εμείς διαπιστώνουμε ότι η επίτευξη των εκτιμήσεων αυτών εδράζονται κυρίως στη υπερκάλυψη των στόχων του πρωτογενούς πλεονάσματος και του ελλείμματος, η οποία όμως επιτυγχάνεται μέσω της υπερφορολόγησης, της μείωσης των δαπανών και όχι μέσω της ανάπτυξης. Εξάλλου η φοροδοτική ικανότητα των πολιτών έχει σχεδόν εξαντληθεί και τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο αυξάνονται (αγγίζουν πλέον τα 70 δις). Διότι όπως προκύπτει από όλα τα στοιχεία οι ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών προς το δημόσιο αυξάνονται με ρυθμό περίπου 1 δις. το μήνα.

Επί πλέον θα πρέπει να επισημάνουμε ότι η επίτευξη του στόχου καθίσταται δύσκολη καθώς τα προσωρινά στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού για το 10μηνο δεν είναι ενθαρρυντικά αφού εμφανίζουν υστέρηση στα έσοδα κατά 1,81 δις.

Οι αβεβαιότητες ως προς την επίτευξη του στόχου οφείλονται στις εκκρεμότητες της οικονομικής πολιτικής, στην πορεία των φορολογικών εσόδων (π.χ. αν θα επιτευχθεί η είσπραξη του 25% των νέων ληξιπρόθεσμων οφειλών των ιδιωτών προς το Δημόσιο).

Δ.2. Ανάλυση Προϋπολογισμού 2014 και 2015

Ταμειακή Βάση

Τα τακτικά έσοδα σε ταμειακή βάση εμφανίζουν υστέρηση 775 εκατ. Ειδικότερα οι άμεσοι φόροι εμφανίζουν υστέρηση 1.172 εκατ. και οι έμμεσοι φόροι 53 εκατ.

Επίσης σε ταμειακή βάση οι δαπάνες για κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη σημειώνουν υπέρβαση κατά 634 εκατ.

Το ταμειακό πρωτογενές αποτέλεσμα του Κρατικού προϋπολογισμού για το 2014 εκτιμάται σε 3.720 εκατ. ή 2,1% του ΑΕΠ. Αν όμως αφαιρέσουμε τα ANFAs (2.466 εκατ.) τα οποία πάνε για την αποπληρωμή του χρέους τότε το πρωτογενές πλεόνασμα σε ταμειακή πάντα βάση περιορίζεται στα 1.254 εκατ.

Δεδουλευμένη Βάση (κατά ESA)

Μετά τις εθνικολογιστικές προσαρμογές το κατά ESA πρωτογενές αποτέλεσμα του Κρατικού Προϋπολογισμού εκτιμάται στα 1319 εκατ. ή 0,7% του ΑΕΠ.

Σε αυτό το πρωτογενές αποτέλεσμα έρχονται να προστεθούν το πλεόνασμα των νομικών προσώπων πλην ΔΕΚΟ (1.091 εκατ.) το πλεόνασμα των επαναταξινομημένων ΔΕΚΟ (596 εκατ.) το πλεόνασμα των νοσοκομείων κατά ESA (359 εκατ.) το πλεόνασμα των ΟΤΑ κατά ESA (638 εκατ.) και το κερασάκι στην τούρτα το πλεόνασμα κατά ESA των ΟΚΑ εκτός νοσοκομείων (1.229 εκατ.). Όλα αυτά οδηγούν σε ένα πρωτογενές πλεόνασμα 5.250 εκατ. ή,9% του ΑΕΠ το οποίο είναι υποδεέστερο κατά 1.119 εκατ. από το στόχο του ΜΠΔΣ.

Πίνακας 3.1 Αποτελέσματα Γενικής Κυβέρνησης περιόδου 2013 – 2015 (σε εκατ. ευρώ)

Γενική Κυβέρνηση κατά ESA ανά υποτομέα	2013 Απολογισμός	2014 Εκτίμηση	2015 Πρόβλεψη
1. Ισοζύγιο Κρατικού Προϋπολογισμού (Βουλή, Υπουργεία, Περιφερειακές Υπηρεσίες Υπουργείων και Αποκεντρωμένες Διοικήσεις)	-11.351	-6.181	-3.388
2. Ισοζύγιο Κεντρικής Κυβέρνησης (Κράτος, ΝΠ, ΔΕΚΟ ταξινομημένες εντός της Γενικής Κυβέρνησης και νοσοκομεία)	-7.039	-4.135	-573
3. Ισοζύγιο Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ)	756	638	863
4. Ισοζύγιο Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ) εκτός Νοσοκομείων	3.352	1.229	-750
5. Ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης (2+3+4)	**-2.931**	**-2.268**	**-459**
% του ΑΕΠ	*-1,6*	*-1,3*	*-0,2*
6. Ενοποιημένοι τόκοι Γενικής Κυβέρνησης	7.271	7.518	7.867
% του ΑΕΠ	*4,0*	*4,2*	*4,3*
7. Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία ESA (5+6)	**4.340**	**5.250**	**7.408**
% του ΑΕΠ	*2,4*	*2,9*	*4,0*
8. Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	**2.145**	**3.299**	**5.595**
% του ΑΕΠ	**1,2**	**1,8**	**3,0**
9. Ενοποιημένο Χρέος Γενικής Κυβέρνησης	**319.133**	**318.000**	**316.900**
% του ΑΕΠ	*174,9*	*177,7*	*171,4*
ΑΕΠ	**182.438**	**178.944**	**184.870**

Παρατηρήσεις:

1 Στα έτη 2013 και 2014 στα αποτελέσματα των υποτομέων της Γενικής Κυβέρνησης περιλαμβάνεται και η επίπτωση του προγράμματος εξόφλησης απλήρωτων υποχρεώσεων από την ειδική πίστωση.

2 Στο έτος 2013 δεν περιλαμβάνεται η επίπτωση του Προγράμματος Στήριξης των Χρηματοπιστωτικών Ιδρυμάτων.

Πίνακας 3.4 Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής (σε εκατ. ευρώ)

	2013	2014		2015	
	Πραγματοποιήσεις	Προβλέψεις ΜΠΔΣ	Εκτιμήσεις	Προβλέψεις ΜΠΔΣ	Προβλέψεις
1. Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία ESA (μεταφορά από πίνακα 3.2)	**4.340**	**6.449**	**5.250**	**6.853**	**7.408**
Προσαρμογές Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	**-2.225**	**-2.258**	**-1.951**	**-2.117**	**-1.812**
Μεταφορά εσόδων από ANFAs και SMPs (σε δεδουλευμένη βάση)	-2.701	-2.443	-2.419	-2.117	-2.098
Αναδρομική μείωση επιτοκίου δανείων 80 δισ. ευρώ από ΕΕ (GLF)	-286				
Προσαρμογή για ΕΕΤΑ (πρώην ΕΕΤΗΔΕ)	406	185	193		
Προσαρμογή για επιστροφές φόρων προ Οκτωβρίου 2012	467				
Προσαρμογή για το πρόγραμμα στήριξης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων	30				
Έσοδα αποκρατικοποιήσεων	-111		-388		-137
Διαφορά φυσικών παραλαβών και παραλαβών κατά EDP των εξοπλιστικών δαπανών			663		423
2. Πρωτογενές αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	**2.145**	**4.191**	**3.299**	**4.736**	**5.595**
% ΑΕΠ	**1,2%**	**2,3%**	**1,8%**	**2,5%**	**3,0%**
3. Στόχος Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	**0**	**2.733**	**2.684**	**5.648**	**5.546**
% ΑΕΠ	**0,0%**	**1,5%**	**1,5%**	**3,0%**	**3,0%**
4. Δημοσιονομικό Κενό(-) ή Πλεόνασμα(+) Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής	**2.145**	**1.457**	**614**	**-912**	**49**
% ΑΕΠ	**1,2%**	**0,8%**	**0,3%**	**-0,5%**	**0,0%**
ΑΕΠ	182.438	182.231	178.944	188.265	184.870

Έτσι αφού αφαιρεθούν τα ANFAs τα SMPs (2419 εκατ) έσοδα αποκρατικοποιήσεων και διάφορα άλλα καταλήγουμε σε **ένα πρωτογενές αποτέλεσμα σύμφωνα με το Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής ύψους 3.299 εκατ. ή 1,8% του ΑΕΠ που είναι μεγαλύτερο κατά 614 εκατ. από το στόχο του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής αλλά 892 εκατ. χαμηλότερο σε σχέση με το ΜΠΔΣ.**

Το ενδιαφέρον στοιχείο του πρωτογενούς πλεονάσματος είναι ότι το 37% προκύπτει από το πλεόνασμα που εμφανίζουν οι ΟΚΑ.

Το ερώτημα είναι πως προκύπτουν αυτά πλεονάσματα στο βαθμό που όπως φαίνεται και από τον παρακάτω πίνακα ο ενοποιημένος κοινωνικός προϋπολογισμός παρουσιάζει έλλειμμα σε ταμειακή βάση. Είναι ενδεικτικό ότι 2015 οι ΟΚΑ προβλέπεται να εμφανίσουν έλλειμμα 750 εκατ.

Δ.3. Οι προοπτικές το 2015 σύμφωνα με την Εισηγητική Έκθεση

«Για το 2015 προβλέπεται ουσιαστική ανάκαμψη της οικονομίας με αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,9%» .Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, θετικές επιδράσεις στην πραγματική οικονομία θα έχουν:

Η ανάκαμψη της ιδιωτικής κατανάλωσης*. Συγκεκριμένα, εκτιμάται ότι η ιδιωτική κατανάλωση θα αυξηθεί κατά 1,6% το 2015.*

Χωρίς όμως αύξηση μισθών, και με το μόνο μέτρο που αναφέρεται να είναι η μείωση κατά 30% του ΕΦΚ και η μείωση της εισφοράς αλληλεγγύης που ουσιαστικά αποτελεί νέο μέτρο αφού από 1/1/2015 θα έπρεπε να καταργηθεί;.

Η περαιτέρω ενίσχυση των επενδύσεων *με τη συνέχιση του ενδιαφέροντος των ξένων επενδυτών που καταγράφηκε το 2014. Εκτιμάται ότι οι επενδύσεις θα αυξηθούν κατά 11,7% το 2015 (το 2014 αυξήθηκαν κατά 1%).*

Ωστόσο, τα εμπόδια των ξένων επενδυτών παραμένουν π.χ. ασταθές φορολογικό περιβάλλον, γραφειοκρατία κλπ και το κυριότερο η αβεβαιότητα από τη δαμόκλειο σπάθη του μη βιώσιμου χρέους.

Η περαιτέρω αύξηση των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών*. Εκτιμάται ότι το 2015, οι εξαγωγές θα αυξηθούν κατά 5,2%. Ωστόσο, εκτιμάται ότι και οι εισαγωγές θα αυξηθούν 2,2%.*

Αν και δηλώνεται ότι αυξήθηκαν οι εξαγωγές, **ο Πανελλήνιος Σύνδεσμος Εξαγωγέων δηλώνει ότι οι εξαγωγές παρουσιάζουν πρόβλημα το 2014 το οποίο και ενδέχεται να ενταθεί λόγω του Ρωσικού εμπάργκο το οποίο επηρεάζει όλη την εξαγωγική βιομηχανία**. Επιπλέον, η έρευνα οικονομικής συγκυρίας του ΙΟΒΕ (Σεπτέμβριος 2014) αναφέρει ότι **οι τάσεις στους δείκτες που συνδέονται με την εξαγωγική δραστηριότητα των επιχειρήσεων είναι καθοδικές**, οι δε εκτιμήσεις για τις εξαγωγές το τελευταίο τρίμηνο χάνουν αισθητά έδαφος, ενώ παράλληλα επιδεινώνονται και οι εκτιμήσεις για παραγγελίες και ζήτηση εξωτερικού αλλά και οι προβλέψεις για εξαγωγές του προσεχείς μήνες.

Η υλοποίηση των επενδυτικών σχεδίων από πόρους του ΕΣΠΑ, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και του νεοσυσταθέντος Ελληνικού Επενδυτικού Ταμείου.

Ωστόσο οι δύο τελευταίες δράσεις καθυστερούν σημαντικά.

Συνοψίζοντας τα Σχόλιά μας:

Όσον αφορά το προβλεπόμενο ποσοστό ανάπτυξης δεν είναι εμφανές από πού προκύπτει και αριθμητικά το 2,9%. Η προσδοκία για αύξηση της κατανάλωσης κατά 1,6% σε σύγκριση με το 2013 είναι φιλόδοξη, δεδομένου ότι έχουν συσσωρευτεί ληξιπρόθεσμες οφειλές και έχουν αυξηθεί οι επιβαρύνσεις από διάφορα τέλη-φόρους και κατάργηση των φοροαπαλλαγών. Οι φοροελαφρύνσεις που αναφέρονται στο προσχέδιο περιορίζονται στην ήδη θεσμοθετημένη μείωση του ΕΦΚ κατά 30% για το πετρέλαιο θέρμανσης. Οι υπόλοιπες παρεμβάσεις είναι ελλιπώς τεκμηριωμένες ως προς την ποσοτική τους επίδραση. Η μείωση της εισφοράς αλληλεγγύης ουσιαστικά αποτελεί νέο μέτρο, καθώς θα τερματιζόταν αυτοδίκαια η εφαρμογή της στο τέλος του έτους. Εξίσου φιλόδοξες είναι και οι παραδοχές που αφορούν επενδύσεις (11.7%) και εξαγωγές (5.2%). Είναι ενδεικτικό ότι στο προσχέδιο του προϋπολογισμού προβλεπόταν αύξηση των επενδύσεων κατά 5,3% το 2014 ενώ στην εισηγητική έκθεση η πρόβλεψη έχει μειωθεί στο 1%.

Το σημαντικότερο όμως από όλα είναι ότι δεν υπάρχει αναπτυξιακό σχέδιο. Σύμφωνα με το ΓΠΚ, δεν έχει ακόμα διαμορφωθεί ένα εθνικό πρόγραμμα για την εποχή μετά το τρέχον «μνημόνιο» (που τελειώνει το 2014). Όσα έχουν αναγγελθεί έως τώρα για ένα τέτοιο σχέδιο επαναλαμβάνουν γενικούς στόχους (ανταγωνιστικότητας, εξωστρέφειας κλπ) χωρίς να συνοδεύονται από συγκεκριμένα μέτρα, χρονοδιαγράμματα, αιτιολογήσεις.

Ένα νέο πρόγραμμα που θα στόχευε στην ανασυγκρότηση της παραγωγικής βάσης θα έπρεπε πρωτίστως να είναι δική μας υπόθεση. Ωστόσο, η σύνταξη ενός αξιόπιστου αναπτυξιακού προγράμματος πρέπει να στηρίζεται σε φθηνούς πόρους που προέρχονται από τον ΕΜΣ, ΕΚΤ και άλλους ευρωπαϊκούς θεσμούς. **Επίσης**

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση θετικοί παράγοντες είναι οι εξής:

Στο πλαίσιο της αρμοδιότητας της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ανακοινώθηκαν σημαντικά εργαλεία χαλάρωσης της νομισματικής πολιτικής (όπως τα μεσοπρόθεσμα δάνεια σε τράπεζες LTRO, η αγορά τίτλων έναντι περιουσιακών στοιχείων ABS, το πρόγραμμα καλυμμένων ομολόγων, αγοράς κρατικών ομολόγων και η μείωση των επιτοκίων).

Ωστόσο, η Ελλάδα θα μπορεί να συμμετάσχει σε αυτά τα προγράμματα αλλά με συνεχιζόμενη και αυξημένη εποπτεία και υπό την προϋπόθεση ότι συνεχίζει τη δημοσιονομική προσαρμογή δηλαδή τη λιτότητα και αυτό γιατί οι ελληνικοί τίτλοι είναι κατώτερης αξιολόγησης από αυτή που κανονικά απαιτεί η ΕΚΤ.

Στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με δηλώσεις του νέου Προέδρου της, η εφαρμογή μεγάλου επενδυτικού προγράμματος (του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα) ύψους 300 δισ. ευρώ, θα οδηγήσει σε ευνοϊκότερο εξωτερικό περιβάλλον αλλά και σε άμεσο όφελος για την Ελληνική οικονομία.

Το πρόγραμμα αυτό (που μπορεί να ανέλθει και στα 500 δις €) είναι σημαντικό και προορίζεται και για τα 28 κράτη – μέλη. Στοχεύει στη διευκόλυνση των επενδύσεων και στη δημιουργία απασχόλησης για την ενίσχυση των ασθενέστερων αγορών. Μεγάλο μέρος του θα διανεμηθεί στις οικονομίες που χρειάζονται άμεση στήριξη όπως της Γαλλίας, της Ιταλίας και της Ελλάδας. Σημειωτέον ότι αυτή τη στιγμή η άμεση προτεραιότητα για την ΕΕ είναι η Γαλλία και η Ιταλία.

Καθοριστική προβλέπεται να είναι και η βελτίωση στις συνθήκες ρευστότητας της οικονομίας, που αναμένεται να επηρεαστούν θετικά από την επιτυχημένη ολοκλήρωση της διαδικασίας ενίσχυσης της κεφαλαιακής επάρκειας των τραπεζών, καθώς και την ακολουθούμενη νομισματική πολιτική στην Ευρωζώνη με την απόφαση να διεξαχθούν μία σειρά από στοχευμένες πράξεις μακροπρόθεσμης αναχρηματοδότησης, οι οποίες θα λήγουν το Σεπτέμβριο του 2018.

Έως τώρα δεν έχουμε δει, παρά τις ανακεφαλαιοποιήσεις, να περνάει κάτι στη πραγματική οικονομία, οι τράπεζες συνεχίζουν να κρατάνε κλειστή τη στρόφιγγα.

Δ.4. Ανεργία-Απασχόληση (2015)

Το ποσοστό ανεργίας προβλέπεται να μειωθεί το 2015 (22,6% του εργατικού δυναμικού, έναντι 24,8% το 2014, σε εθνικολογιστική βάση.

Η απασχόληση προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,6% το 2015, *λόγω της ανάκαμψης της οικονομικής δραστηριότητας και των μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας*.

Η ανεργία είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα της χώρας και ελάχιστα έχουν γίνει έως τώρα για την ανάσχεσή της. Εξάλλου τα τελευταία στοιχεία της ΕΕ δείχνουν τη χώρα πρώτη στους μακροχρόνια ανέργους, γεγονός που σημαίνει ότι μεγαλώνει ο χρόνος που κάποιος παραμένει άνεργος, αλλά και ότι δεν έχουν εμπεδωθεί ενεργητικές πολιτικές για επανένταξή τους στην αγορά εργασίας.

Θα επισημάνουμε και πάλι ότι για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της υψηλής ανεργίας και της διάρθρωσής της, ιδιαίτερα του ποσοστού στους νέους, ούτε πρόσθετο σχέδιο υπάρχει με στοχευμένες αναπτυξιακές παρεμβάσεις για την ανάσχεσή της, ούτε διεκδικείται η συγχρηματοδότησή του **ως μία ρήτρα ανάπτυξης**. Παρά μόνο ως μοναδικά εργαλεία αναφέρονται οι γνωστές αποσπασματικές παρεμβάσεις των προγραμμάτων απασχόλησης χρηματοδοτούμενων από τα ευρωπαϊκά ταμεία.

Δ.5. Προβλέψεις για τα βασικά μακροοικονομικά μεγέθη της Ελληνικής οικονομίας το 2015.

Για το 2015, η δημοσιονομική στρατηγική είναι προσανατολισμένη στην επίτευξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων και διατηρήσιμων ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης. Προτεραιότητες θα είναι η επιτάχυνση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος και η περαιτέρω προώθηση των αποκρατικοποιήσεων, καθώς και:

- *Η επίτευξη ακόμη υψηλότερου πρωτογενούς πλεονάσματος*

Συνταγή που όλοι διαπιστώνουν πλέον ότι δεν είναι αποτελεσματική και χρειάζεται αναθεώρηση.

- *Η σταδιακή ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών (π.χ. μείωση του ΕΦΚ στο πετρέλαιο θέρμανσης).*

Το να μονιμοποιείς όμως φόρους (έκτακτη εισφορά) με μια μικρή μείωση ή να μειώνεις φόρους κατά 30% όταν τους είχες αυξήσει περισσότερο πλέον του 400% πέρα από το ότι δεν ανακουφίζει πραγματικά τους πολίτες προκαλεί και τη νοημοσύνη τους.

- *Η υλοποίηση ενός ολοκληρωμένου και συνεκτικού αναπτυξιακού σχεδίου που θα στηρίζεται σε μία ανταγωνιστική παραγωγική οικονομία με εξωστρεφή προσανατολισμό*

Αξίζει στο σημείο αυτό να τονιστεί το σχόλιο του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους ότι δεν έχει διαμορφωθεί ακόμα ένα πειστικό εθνικό πρόγραμμα για την εποχή μετά το τρέχον μνημόνιο, ενώ όσα έχουν αναγγελθεί έως τώρα για ένα τέτοιο σχέδιο επαναλαμβάνουν γενικούς στόχους (ανταγωνιστικότητας, εξωστρέφειας κλπ) χωρίς να συνοδεύονται από συγκεκριμένα μέτρα, χρονοδιαγράμματα, αιτιολογήσεις.

Δ.6. Βασικά μεγέθη Προϋπολογισμού (2015)

Σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών, το **ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης** προβλέπεται να εμφανίσει **έλλειμμα ύψους 459 εκατ. ή 0,2% του ΑΕΠ** (ΜΠΔΣ 2015-2018 έλλειμμα 2,3 δισ. ή 1,2% του ΑΕΠ).

Το **πρωτογενές αποτέλεσμα της Γενικής Κυβέρνησης** προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί σε **πλεόνασμα ύψους 7,4 δισ. ευρώ ή στο 4% του ΑΕΠ** (αυξημένο κατά 0,4% του ΑΕΠ σε σχέση με το στόχο του ΜΠΔΣ 2015-2018).

Σύμφωνα με τη μεθοδολογία του Προγράμματος Οικονομικής Πολιτικής, **το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης** προβλέπεται να διαμορφωθεί στα **5,6 δισ. ή στο 3,0% του ΑΕΠ** (αυξημένο από το στόχο του ΜΠΔΣ 2015-2018: 4,7 δισ. ή 2,5% του ΑΕΠ,).

Στα μεγέθη δεν έχουν υπολογιστεί, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση, θετικές δυνητικές επιδράσεις από: *την εξοικονόμηση λειτουργικών, κυρίως, δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού στο 2014, τις δευτερογενείς επιδράσεις στην απασχόληση, το ΑΕΠ και τα δημόσια έσοδα από τη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών κ.λπ.*

Δ.7. Τακτικός Προϋπολογισμός (2015)

Έσοδα

Τα καθαρά έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού, σε ταμειακή βάση, προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 50.871 εκατ. €, αυξημένα κατά 722 εκατ. περίπου από το 2014 και κατά 1.464 έναντι του στόχου του ΜΠΔΣ 2015-2018. Η αύξηση αυτή αναμένεται να προέλθει, κυρίως, από:

- *Τα αυξημένα έσοδα, λόγω της είσπραξης τους πρώτους μήνες του 2015 των δύο δόσεων του ΕΝΦΙΑ του έτους 2014* (αυτό θα καταγραφεί στο 2014 όμως)
- *Την αύξηση της παρακράτησης φόρου από συντάξεις, μετά την εκκαθάριση των πολλαπλών συντάξεων από έναν εκκαθαριστή (ΗΔΙΚΑ).*
- *Την περαιτέρω βελτίωση της είσπραξης φόρων παρελθόντων ετών, εξαιτίας των δράσεων και των πρωτοβουλιών που έχουν σχεδιασθεί από τις αρχές, μεταξύ άλλων και με τη βελτίωση του πλαισίου ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων (*κι αυτό όμως σε προηγούμενα έτη δεν θα πρέπει να καταγραφεί;)
- *Την αύξηση του φορολογητέου εισοδήματος των μισθωτών, λόγω της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών* (**άρα η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών δεν είναι και τόσο υπέρ των πολιτών όσο μας το παρουσιάζουν**)

Τα έσοδα θα είναι μειωμένα εξαιτίας του ΕΦΚ και της μείωσης της εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%.

Σημειώνεται ότι οι άμεσοι φόροι το 2015 είναι αυξημένοι κατά 2,3% σε σχέση με το 2014. Ειδικότερα ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων εμφανίζεται αυξημένος κατά 6,3%.

Τα έσοδα του ΠΔΕ είναι αυξημένα κατά 954 εκατ. €, σε ταμειακή βάση, έναντι του στόχου του ΜΠΔΣ 2015-2018 και κατά 754 εκατ. €, σε δεδουλευμένη βάση

Δαπάνες

Οι συνολικές δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν στα 49.305 εκατ. €, αυξημένες κατά 251 εκατ. € έναντι του στόχου του ΜΠΔΣ 2015-2018, μειωμένες όμως σε σύγκριση με το 2014

Από τη μία γιατί στο 2014 υπολογίζονταν και δαπάνες ύψους 1.219 εκατ. € για το πρόγραμμα εξόφλησης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων και από την άλλη λόγω μείωσης των δαπανών στην κατηγορία «κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη»

Ανάλυση δαπανών κατά κατηγορίες

Μισθοί και συντάξεις

Οι δαπάνες για μισθούς, συντάξεις και πρόσθετες παροχές εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν σε 18.766 εκατ. €, αυξημένες κατά 218 εκατ. € έναντι του 2014. Η εξέλιξη αυτή αποδίδεται, κυρίως, στην αύξηση των δαπανών μισθοδοσίας λόγω:

Της μεταφοράς πιστώσεων από τους λοιπούς υποτομείς της Γενικής Κυβέρνησης, κυρίως από τους ΟΤΑ α' βαθμού και από τον ΕΟΠΥΥ, λόγω της μεταφοράς προσωπικού σε φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, κυρίως στα Υπουργεία Υγείας, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, στο πλαίσιο της διαδικασίας κινητικότητας του προσωπικού,

Των νέων προσλήψεων προσωπικού με βάση τον κανόνα 1:1

Της καταβολής αυξημένων αποδοχών των στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, εν ενεργεία και συνταξιούχων και

της καταβολής της πρώτης δόσης των αναδρομικών περικοπών αποδοχών και συντάξεων των δικαστικών και των στελεχών των Ενστόλων.

Ασφάλιση, περίθαλψη και κοινωνική προστασία

Οι σχετικές δαπάνες εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν σε 13.931 εκατ. €, μειωμένες κατά 173 εκατ. έναντι του στόχου του ΜΠΔΣ 2015-2018 και κατά 459 εκ. σε σχέση με το 2014.

Η μείωση αυτή αποδίδεται κυρίως στη μείωση της επιχορήγησης στον ΕΟΠΥΥ λόγω των μειωμένων δαπανών μισθοδοσίας του, μετά τη μεταφορά του μεγαλύτερου μέρους του ιατρικού και υγειονομικού προσωπικού του στο νεοσύστατο Πρωτοβάθμιο Εθνικό Δίκτυο Υγείας (ΠΕΔΥ). Ωστόσο, στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού δεν αναφέρεται συγκεκριμένη αιτιολόγηση. Δεν μας διευκρινίζεται όμως ο λόγος της μείωσής τους σε σύγκριση με το 2014, κατά 459 εκατ. € από 14.390 εκατ. € το 2014 σε 13.931 εκατ. € το 2015, ειδικά εάν λάβουμε υπόψη ότι «οι πιστώσεις αυτές εγγράφονται για την αντιμετώπιση των επιχορηγήσεων των ασφαλιστικών ταμείων, των νοσοκομείων και των δαπανών για την κοινωνική προστασία (επιδόματα πολυτέκνων, επίδομα θέρμανσης, απόδοση πόρων στο ΑΚΑΓΕ, χορήγηση επιδομάτων σε φοιτητές που σπουδάζουν σε σχολές εκτός του τόπου κατοικίας τους καθώς και σε άλλες δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα)».

Επίσης, οι κοινωνικές δαπάνες συντηρούνται σε ιδιαίτερα χαμηλά επίπεδα μετά την μείωση κατά 1,7 δις που έγινε το 2013.

Πιλοτική εφαρμογή ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος

Το μέτρο του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος εφαρμόζεται πιλοτικά το τελευταίο τρίμηνο το 2014 σε 13 δήμους με αρχική διάρκεια 6 μήνες. Για την καθολική εφαρμογή του σε εθνικό επίπεδο (η οποία δεν διευκρινίζεται πότε ακριβώς θα γίνει) *οι πιστώσεις αναμένεται να καλυφθούν από πόρους που θα προέλθουν αποκλειστικά από τη συνολική αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας στη χώρα*.

Υπενθυμίζεται ότι έχουμε καταθέσει πολλές ερωτήσεις για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα η πιλοτική εφαρμογή του οποίου θα έπρεπε να έχει ξεκινήσει από την 01/01/2014. Έχει ήδη καθυστερήσει πάνω από δέκα μήνες ακόμα και η πιλοτική εφαρμογή του, ενώ ακόμα και τώρα δεν διευκρινίζεται πότε θα υλοποιηθεί καθολικά σε όλη τη χώρα το μέτρο. Επίσης, χρειάζεται διευκρίνιση σχετικά με την προέλευση των πόρων που θα καλύψουν την υλοποίηση του μέτρου (θα μειωθούν τα υπόλοιπα κοινωνικά επιδόματα;).

Η καθυστέρηση είναι τεράστια και η ανθρωπιστική κρίση στην χώρα γιγαντώνεται. Σύμφωνα με την έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής περίπου 2,5 εκατομμύρια Έλληνες βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, ενώ ακόμη 3,8 εκατομμύρια πολίτες απειλούνται άμεσα από τη φτώχεια με βάση το εισόδημα του μεσαίου νοικοκυριού (το 60%).

Η Ελλάδα, σύμφωνα με την Eurostat, βρίσκεται στην χειρότερη θέση στην ΕΕ-28 όσον αφορά τον κίνδυνο φτώχειας. Η Ελλάδα επίσης συγκαταλέγεται στην ομάδα των χωρών με τη μεγαλύτερη φτώχεια (23,1%).

Επίσης, σύμφωνα με έρευνα του ΟΟΣΑ, η Ελλάδα βρίσκεται στην τέταρτη χειρότερη θέση μεταξύ 35 χωρών με βάση τους δείκτες ευημερίας και ποιότητας ζωής.

Επιπλέον τα στοιχεία για την ανεργία είναι αμείλικτα. Πιο συγκεκριμένα το Β' τρίμηνο του 2014 το ποσοστό ανεργίας στη χώρα ήταν 26,6%, **συνεχίζει δηλαδή να είναι το υψηλότερο στην ΕΕ**. Η ζήτηση για κοινωνική μέριμνα από την πλευρά των πολιτών είναι έντονη ενώ η προσφορά από το κράτος χαρακτηρίζεται από αποσπασματικότητα και διοικητικές δυσλειτουργίες. **Έτσι το δίχτυ κοινωνικής ασφάλειας χαρακτηρίζεται από αναποτελεσματικότητα ενώ παράλληλα δεν προβλέπεται αναπλήρωση των εισοδηματικών απωλειών από την οικονομική ύφεση στο άμεσο μέλλον.**

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ)

Το ύψος του ΠΔΕ προβλέπεται στα 6.400 εκατ. €, όσο προβλέπονταν και στο ΜΠΔΣ 2015-2018. Οι δαπάνες αυτές κατανέμονται σε 5.700 εκατ. € για την προώθηση των έργων που θα χρηματοδοτηθούν και από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε 700 εκατ. € για τα έργα που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους.

Ωστόσο, για το 2014 οι δαπάνες του ΠΔΕ ήταν 6.800 εκατ. €, 400 εκατ. € περισσότερα από αυτά που προβλέπονται για το 2015).

Όσον αφορά την υλοποίηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων της νέας περιόδου 2014-2020, αναφέρεται ότι επιχειρείται η εμπροσθοβαρής απορρόφηση πόρων για την ενίσχυση της απασχόλησης και της επιχειρηματικότητας.

Το ΠΔΕ για το 2015 προβλέπεται μειωμένο κατά 400 εκατ. € έναντι του 2014 και κατά 250 εκατ. € έναντι του 2013 **γεγονός που ενισχύει τον αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα του προϋπολογισμού** και επιβεβαιώνει το επιχείρημα ότι η επίτευξη υψηλών πρωτογενών πλεονασμάτων λειτουργεί σε βάρος της ανάπτυξης. Η χώρα εκτός από το ΕΣΠΑ μπορεί και πρέπει να διεκδικήσει και να πετύχει ένα πρόσθετο αναπτυξιακό πρόγραμμα με στόχευση και δέσμευση την ανάσχεση της ανεργίας, την τόνωση της ρευστότητας και την ενίσχυση των δημόσιων επενδύσεων. Ενός προγράμματος που μπορεί να κατευθυνθεί στο μεγαλύτερο μέρος του στις δημόσιες επενδύσεις, οι οποίες δεδομένου του πολλαπλασιαστικού τους αποτελέσματος θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας επιπλέον εισόδημα και εν τέλει θα δημιουργήσουν ένα ελκυστικό περιβάλλον και για τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ)

Ασφαλιστικά Ταμεία, Το ταμειακό ισοζύγιο αναμένεται να διαμορφωθεί σε -1.189 εκατ. € το 2015, έναντι -807 εκατ. € το 2014.

Σύμφωνα με την εισηγητική, η συνταξιοδοτική δαπάνη αναμένεται να ανέλθει σε 23.276 εκατ. € το 2015, έναντι 23.209 εκατ. € το 2014. Η αύξηση αυτή οφείλεται στους νέους

συνταξιούχους, καθώς και στην καταβολή αναδρομικών μετά την οριστική έκδοση των συντάξεων.

Οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις για το 2015, θα στηριχθούν σε δύο πυλώνες, στη στήριξη της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος (Π.Χ. ένταξη στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης σταδιακά όλων των επικουρικών ταμείων) και την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και τη βελτίωση της εισπραξιμότητας των εισφορών.

Ε. Ο ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟ 2015

Όπως αποτυπώνονται οι δαπάνες στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2015 για τα Υπουργεία, προβλέπεται μείωση 1 δις ευρώ περίπου το 2015 έναντι του 2014 και 5,2 δις έναντι του 2013. Η σημαντικότερη μείωση αφορά τις δαπάνες από το ΠΔΕ, το οποίο μειώνεται το 2015 κατά 400 εκατ. ευρώ, ενισχύοντας έτσι τον αντιαναπτυξιακό χαρακτήρα του Προϋπολογισμού. **Ειδικότερα:**

Υπουργείο Εθνικής Άμυνας

Στον Προϋπολογισμό του Υπ. Εθνικής Άμυνας προβλέπονται 3.305 εκατ. € για το 2015, από 3.115 εκατ. που εκτιμώνται για το 2014, ενώ το ΠΔΕ αυξάνεται κατά 6 εκατ.. Στον ΤΠ περιλαμβάνονται και οι δαπάνες για την υλοποίηση εξοπλιστικών προγραμμάτων , οι οποίες -αν και θα περίμενε κανείς το αντίθετο- θα αυξηθούν στα 700 εκατ., δηλαδή αυξημένες κατά 250 σε σχέση με το 2014 και μειωμένες κατά 79 εκατ. έναντι του 2013.

Σημειώνεται αύξηση σε σχέση με το 2014 στις αποδοχές και συντάξεις, η οποία οφείλεται κυρίως στην καταβολή αυξημένων αποδοχών στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων (εν ενεργεία και συνταξιούχους) και στην τμηματική καταβολή των αναδρομικών περικοπών αποδοχών και συντάξεών τους.

Υπουργείο Υγείας

Στον Προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας προβλέπονται 4.228 εκατ. € για το 2015, από 4.744 εκατ. € που εκτιμώνται για το 2014 (μείωση 10,9%), ενώ η μείωση σε σχέση με το 2013 ξεπερνά τα 1,2 δις € (-22,1%). Ο ΤΠ για το Υπουργείο μειώνεται κατά 505 εκατ. € (-10,8%), ενώ το ΠΔΕ μειώνεται κατά 11 εκατ. € (-18,6%). Παρότι στον προϋπολογισμό του 2015 αναμένεται θετικότερη εικόνα στο σκέλος των εσόδων των νοσοκομείων αλλά και για τον ΕΟΠΥΥ, διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας. Ενδεικτικά αναφέρεται το παράδειγμα της **μειωμένης κρατικής κάλυψης της φαρμακευτικής δαπάνης που οδηγεί στο διπλασιασμό της εισφοράς των πολιτών για την αγορά των συνταγογραφούμενων φαρμάκων, και κατ' επέκταση δημιουργεί συνθήκες ανθρωπιστικής κρίσης.**

Υπουργείο Παιδείας & Θρησκευμάτων

Όπως προκύπτει από τα αριθμητικά δεδομένα, η ήδη υποβαθμισμένη παιδεία πλήττεται σημαντικά, καθώς ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Παιδείας για το 2015

μειώνεται περισσότερο (σε σχέση και με το 2014). Συγκεκριμένα, στον ΤΠ για το Υπουργείο, προβλέπονται 4.331 εκατ. € έναντι 4.587 εκατ. € του 2014. Προκύπτει λοιπόν μια διαφορά της τάξης των 256 εκατ. € (-5,59%). Επίσης, προβλέπονται λιγότερα κονδύλια και από τις δημόσιες δαπάνες, αφού οι πιστώσεις ανέρχονται σε 474 εκατ. € έναντι των 490 εκατ. € το 2014. Προκύπτει διαφορά της τάξης των 16 εκατ. €, δηλαδή -3,26%. Ειδικότερα, σε σχέση με το 2014, **μειώνονται οι δαπάνες για την Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση** (περίπου κατά 116 και 52 εκατ. € αντίστοιχα), αλλά και **για τις αποδοχές μονίμων και αναπληρωτών** (περίπου κατά 115 εκατ. € για την Πρωτοβάθμια και κατά 51 εκατ. € για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση).

Υπουργείο Πολιτισμού & Αθλητισμού

Όπως προκύπτει από τα αριθμητικά δεδομένα, ο Προϋπολογισμός του Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού παραμένει στα ίδια περίπου επίπεδα. Η πρόβλεψη για το 2015 είναι **424 εκατ €. Συγκεκριμένα, στον ΤΠ** για το Υπουργείο Πολιτισμού**, προβλέπονται 290 εκατ. €.** Επίσης, **από τις δημόσιες δαπάνες, οι πιστώσεις ανέρχονται σε 134 εκατ. €.**

Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων

Όσον αφορά τον Προϋπολογισμό του Υπουργείου, η πρόβλεψη κατά ESA για το 2015 είναι 1.278 εκατ. € από 1.119 εκατ. € το 2014 (αύξηση 14,2% από το 2014 στο 2015) και 911 εκατ. € το 2013. Ωστόσο, παρατηρείται ΣΗΜΑΝΤΙΚΉ μείωση της τάξης των 9,1 εκατ. € (18,9%) στους μισθούς και στις συντάξεις των υπαλλήλων. Σχετικά με τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες που αναφέρονται, η πάγια θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς για την ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα είναι η δημιουργία ενός μακροπρόθεσμου, βιώσιμου νέου μοντέλου ανάπτυξης και όχι μεμονωμένες, αποσπασματικές δράσεις. Όσον αφορά το Ταμείο Αγροτικής Επιχειρηματικότητας που μέχρι σήμερα δεν έχει ενεργοποιηθεί πλήρως, παραπέμπει στο ζήτημα της άρνησης των τραπεζών για την ενίσχυση της ρευστότητας και της πιστωτικής επέκτασης και σε αυτόν τον τομέα. Εδώ και πάρα πολύ καιρό επίσης επισημαίνουμε την ανάγκη της προώθησης των εξαγωγών αγροτικών προϊόντων και της ενίσχυσης της κτηνοτροφίας.

Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Σε ότι αφορά τον ΤΠ παρουσιάζεται μία μικρή αύξηση 6 εκατ. € μεταξύ του 2013 και του 2015. Η χρηματοδότηση από το ΠΔΕ παρουσιάζει σημαντική αύξηση μεταξύ 2013 και 2014, ενώ το 2015 μειώνεται και πάλι, αν και αυξημένη σε σχέση με τις προβλέψεις του ΜΠΔΣ. Κυρίως χρηματοδοτούνται έργα ΑΠΕ, αλλά και έργα που συμβάλλουν στη προστασία και αναβάθμιση του περιβάλλοντος. **Με δεδομένο ότι οι πολίτες δεν έχουν πλέον πρόσβαση σε φθηνή θέρμανση λόγω της οικονομικής κρίσης, είναι απαραίτητη η αύξηση των πιστώσεων με στόχευση την ενεργειακή θωράκιση των κατοικιών.**

Υπουργείο Εργασίας Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Ο ΤΠ του Υπουργείου Εργασίας παρουσιάζεται συνεχώς μειούμενος: από τα 15.237 εκατ. € το 2013, σε 12.239 εκατ. € το 2014 και 12.067 εκατ. € το 2015, παρά το γεγονός ότι έχει να χρηματοδοτήσει τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας. Η πρόβλεψη για το 2015 αναγράφει ελλειμματικό ταμειακό ισοζύγιο των ασφαλιστικών ταμείων κατά -1.189 εκατ. € το 2015, έναντι -807 εκατ. € το 2014, χωρίς όμως το ασφαλιστικό σύστημα να περιμένει να πάρει χρήματα από το μαξιλάρι των αποθεματικών του –αφού αυτό καταναλώθηκε το 2014 για να μην επιβαρυνθεί ο τακτικός προϋπολογισμός**. Παρότι έχουν γίνει κάποιες διαρθρωτικές παρεμβάσεις, κυρίως διοικητικού χαρακτήρα, δεν φαίνεται να δίνουν λύση, έστω προοδευτικά, στο βασικό πρόβλημα της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων και στην διασφάλιση του κοινωνικού κράτους το οποίο συνεχώς αποδυναμώνεται.**

Υπουργείο Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας

Η χρηματοδότηση από τον ΤΠ παραμένει στάσιμος για το 2014 και το 2015, ενώ μειώνεται κατά 10 εκατ. € από το 2013 στο 2015, παρά το γεγονός ότι στο Υπουργείο έχουν δημιουργηθεί νέες δομές (όπως η Γενική Γραμματεία Στρατηγικών Επενδύσεων). Η χρηματοδότηση από το ΠΔΕ θα ανέλθει σε 2.199 εκατ. €, έναντι 2.191 εκατ. το 2014 και 2.174 εκατ. το 2013, η οποία χρηματοδοτεί δράσεις: του αναπτυξιακού νόμου, στήριξης των ΜμΕ, ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας και της εσωστρέφειας, ενίσχυσης των υπηρεσιών εμπορίου κ.λπ. Δεδομένου της σημαντικότητας των δράσεων αυτών **η χρηματοδότηση δεν είναι ικανοποιητική**.

Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών & Δικτύων

Στον ΤΠ του Υπουργείου προβλέπονται 518 εκατ. € για το 2015, από 551 εκατ. € που εκτιμώνται για το 2014, ενώ το ΠΔΕ μειώνεται από 1,9 στα 1,8 δις €.

Με τη συμφωνία για την αναμόρφωση της τιμολογιακής πολιτικής του ΟΑΣΘ (ΔΕΚΟ) εκλογικεύεται μεν το ποσό της ετήσιας ενίσχυσής του από τον Κρατικό Προϋπολογισμό αλλά επβαρύνεται το επιβατικό κοινό εξαιτίας της ταυτόχρονης αύξησης του κομίστρου.

Σε ότι αφορά τις μεταρρυθμίσεις και τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, εκκρεμούν έργα όπως η εκπόνηση ενός Εθνικού Σχεδίου Ευρυζωνικότητας για την προώθηση των στόχων του Ψηφιακού Θεματολογίου και της Ψηφιακής εποχής. Οι δικτυακές υποδομές νέας γενιάς δεν έχουν ακόμα προχωρήσει. Πρωτοβουλίες απαραίτητες για τη μετάβαση στη νέα ψηφιακή εποχή.

Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου

Στον ΤΠ του Υπουργείου προβλέπονται 309 εκατ. € για το 2015, από 306 εκατ. € που εκτιμώνται για το 2014, ενώ το ΠΔΕ μειώνεται από 46 σε 36 εκατ. €. Το συνολικό αποτέλεσμα των προϋπολογισμών των νομικών προσώπων του Υπουργείου προβλέπεται να είναι θετικό (7 εκατ. ευρώ) για το 2015, λόγω των προϋπολογισμών των 13 Λιμενικών Ταμείων (ΝΠΔΔ) -

προβλέπεται αρνητικό (-1,0 εκατ. ευρώ) και επιχορηγούνται από το ΠΔΕ- και των 11 Οργανισμών Λιμένων (ΑΕ).

Ασημίνα Ξηροτύρη-Αικατερινάρη

Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Νικόλαου Καραθανασόπουλου
Βουλευτή Αχαΐας

(Η εισήγηση του Γενικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων την 25.11.2014)*

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ (Γενικός Εισηγητής του Κ.Κ.Ε.): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, δεν θα κάνουμε, βεβαίως, δίκη προθέσεων. Για τη διευκόλυνση της συζήτησης, ας δεχθούμε ότι αυτό που λέει η Κυβέρνηση θέλει να το κάνει, δηλαδή ότι την ενδιαφέρει πώς μέσα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2015 θα σταθεροποιήσει και θα αναπτύξει ακόμη περισσότερο την οικονομική πορεία, δηλαδή πώς θα επιτευχθεί ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη. Ας δεχθούμε ότι αυτές είναι οι πραγματικές προθέσεις της Κυβέρνησης και δεν το αμφισβητούμε. Τουλάχιστον αυτό θέλει να κάνει η Κυβέρνηση, αυτό την ενδιαφέρει, να υπάρξουν ακόμη μεγαλύτεροι ρυθμοί ανάπτυξης.

Αυτοί οι ρυθμοί ανάπτυξης αναφέρεται μέσα στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού ότι θα επιτευχθούν, αφενός μεν, από την τήρηση των κανόνων της δημοσιονομικής πειθαρχίας και, αφετέρου, από την επιτάχυνση και την ολοκλήρωση των διαρθρωτικών αλλαγών. Ας δούμε, λοιπόν, αυτούς τους δύο παράγοντες κάπως πιο αναλυτικά. Δημοσιονομική πειθαρχία σημαίνει αύξηση των εσόδων και μείωση των δαπανών για δημιουργία αμέσως υψηλού πρωτογενούς πλεονάσματος, για να μπορέσουν έτσι να εξυπηρετηθούν καλύτερα οι ανάγκες του δημόσιου χρέους. Αυτή η αύξηση των εσόδων θα προέλθει μέσα από τη φορολογική πολιτική, δηλαδή μέσα από μια νέα επιδρομή που σχεδιάζει η Κυβέρνηση για το 2015 απέναντι στα λαϊκά εισοδήματα και τα στοιχεία δεν χωρούν καμία αμφισβήτηση.

Προβλέπει, λοιπόν, αύξηση των εσόδων από τη φορολογία των φυσικών προσώπων κατά περίπου 520 εκατ. ευρώ επιπλέον και άλλα 930 εκατ. ευρώ που προβλέπονται από την αύξηση των έμμεσων φόρων. Άρα, δηλαδή, περίπου 1,45 δισ. θα προέλθουν μέσα από μια νέα αφαίμαξη των εργατικών λαϊκών στρωμάτων και την ίδια στιγμή που προβλέπει, σχεδιάζει και υλοποιεί μια νέα φοροεπιδρομή, υπόσχεται στα νομικά πρόσωπα, δηλαδή στις επιχειρήσεις, ότι θα έχουν μικρότερη φορολογική επιβάρυνση κατά περίπου 100 εκατ. ευρώ.

Δηλαδή, επί της ουσίας, η τυπική και όχι ουσιαστική συμμετοχή των επιχειρήσεων στα φορολογικά έσοδα θα είναι μόνο στο 5,8% του συνόλου των φορολογικών εσόδων και όλα αυτά τα κάνει, διότι την ενδιαφέρει, όπως λέει στην εισηγητική έκθεση, να μειωθούν ακόμη περισσότερο οι φορολογικοί συντελεστές των επιχειρήσεων στο όνομα του φορολογικού ανταγωνισμού και της θωράκισης της ανταγωνιστικότητας των ελληνικών επιχειρήσεων και, ταυτόχρονα, περιλαμβάνει και νέους φόρους. Ο νέος φόρος είναι η διατήρηση του τέλους αλληλεγγύης και βεβαίως «βαφτίζει το κρέας ψάρι» η Κυβέρνηση, λέγοντας ότι το μειώνει κατά 30%, όταν το τέλος αλληλεγγύης, με βάση τις προηγούμενες νομοθετικές πράξεις, δεν ίσχυε για το 2015. Τελείωνε το 2014 η ισχύς του και το επεκτείνει για δύο χρόνια με

προοπτική αυτό να μονιμοποιηθεί, όπως μονιμοποιήθηκε το χαράτσι στην ακίνητη περιουσία μέσω του ΕΝΦΙΑ.

Από την άλλη μεριά, στο σκέλος των δαπανών πάλι δεν κρύβει τις προθέσεις της η Κυβέρνηση. Μειώνει ακόμη περισσότερο για μια ακόμη χρονιά τις δαπάνες για την υγεία κατά 500 εκατ. ευρώ συνολικά και τις δαπάνες για την παιδεία για άλλα 300 εκατ. ευρώ, σύνολο 800 εκατ.. Δηλαδή, γύρω στα 2,5 δισ. θα είναι η επιβάρυνση, είτε μέσω της φορολογίας, είτε μέσω της μεγαλύτερης εμπορευματοποίησης των κοινωνικών αναγκών για τη λαϊκή οικογένεια. Είναι ακόμη πιο αντιλαϊκός ο Προϋπολογισμός, βεβαίως.

Το δεύτερο στοιχείο, το οποίο βάζει μέσα είναι ότι πρέπει να ολοκληρωθούν και να επιταχυνθούν οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι οποίες επικεντρώνονται στην αγορά εργασίας. Λέει ότι πρέπει να γίνει ακόμη πιο ευέλικτη, με ασφάλεια και ακόμη μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας και στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, για να μπορέσουμε να προσελκύσουμε επενδύσεις και ιδιαίτερα ξένες άμεσες επενδύσεις. Πρακτικά, όλα αυτά σημαίνουν – που είναι και το πιο επικίνδυνο ακόμη και από την φοροεπιδρομή που κάνει η Κυβέρνηση, γιατί ακριβώς στοχεύει στην καρδιά και σε μια επίθεση διάρκειας χωρίς ημερομηνία λήξης – ότι θέλει να διαμορφώσει αυτούς τους μηχανισμούς που, με την μεγαλύτερη απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, θα διαμορφώνουν όλο και πιο φθηνή εργατική δύναμη με όλο και λιγότερα συγκροτημένα δικαιώματα στα εργασιακά και ασφαλιστικά τους ζητήματα.

Ταυτόχρονα, δημιουργεί ένα ακόμη πιο ευνοϊκό πεδίο για τη δράση των επιχειρηματικών ομίλων. Δεν είναι τυχαίο ότι στο επίκεντρο των διαπραγματεύσεων βρίσκονται τα ζητήματα που αφορούν την αγορά εργασίας, τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά δικαιώματα. Έτσι, λοιπόν, η Κυβέρνηση σχεδιάζει το επόμενο χρονικό διάστημα – και η Τρόικα, βεβαίως, την πιέζει να το κάνει άμεσα – να απελευθερώσει τις ομαδικές απολύσεις και να πάρει μέτρα, τα οποία θα μειώνουν ακόμη περισσότερο τους μισθούς μέσα από το νέο μισθολόγιο στο δημόσιο τομέα για τους νεοεισερχόμενους, που, βεβαίως, θα επεκταθεί και στον ιδιωτικό τομέα και στο ασφαλιστικό μέσα από την αύξηση του χρόνου που μπορεί κάποιος να κατοχυρώσει την κατώτερη σύνταξη από τα 15 στα 20 χρόνια, μέσα από την ουσιαστική ενδεχόμενα κατάργηση του ΕΚΑΣ ή μέσα από τη μείωση των συντάξεων με την αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης για ορισμένες κατηγορίες.

Άρα, λοιπόν, όλα αυτά μαζί αποτελούν τα νέα αντεργατικά και αντιλαϊκά μέτρα και ταυτόχρονα, επειδή δεν φτάνει απλά και μόνο να διαμορφώσουν τους μηχανισμούς που να αναπαράγουν μια όλο και πιο φθηνή εργατική δύναμη, πρέπει, εφόσον δεν μπορούν ή δεν είναι εύκολο να χειραγωγήσουν την εργατική τάξη, να βάλουν και στο γύψο το εργατικό κίνημα, παίρνοντας μέτρα που, επί της ουσίας, θα απαγορεύουν την απεργία ή που θα δίνουν το δικαίωμα στους εργοδότες να προχωρούν στην κήρυξη lock-out. Άρα, δηλαδή, με κάθε τρόπο η Κυβέρνηση επιδιώκει ακριβώς το πώς θα έχει μια εργατική τάξη χειραγωγημένη, ένα ανανεώσιμο και φθηνό εργατικό δυναμικό για τους κεφαλαιοκράτες.

Δεύτερον, επειδή δεν φτάνει μόνο αυτό, ταυτόχρονα και με κάθε τρόπο επιδιώκει να στηρίξει τους επιχειρηματικούς ομίλους, είτε με κρατική, είτε με κοινοτική χρηματοδότηση, είτε

με άμεσο τρόπο, είτε με έμμεσο. Για παράδειγμα, τη μείωση του ενεργειακού κόστους, λέει, για τις επιχειρήσεις θα την πληρώσουν τα λαϊκά τιμολόγια της Δ.Ε.Η., για να μπορέσει, λέει, να παραμείνει κερδοφόρα, γιατί οι επενδυτές της, λέει, σε μια απελευθερωμένη Δ.Ε.Η. θέλουν και αυτοί να διασφαλίσουν τα κέρδη τους. Έτσι, λοιπόν, είτε με τον άμεσο, είτε με τον έμμεσο τρόπο, θέλει να στηρίξει την επιχειρηματική δραστηριότητα.

Δεύτερον, θέλει να διαμορφώσει ένα νέο πεδίο κερδοφορίας για το κεφάλαιο, επεκτείνοντας τη δράση σε νέους τομείς, είτε μέσα από την ακόμη μεγαλύτερη εμπορευματοποίηση της υγείας και της παιδείας, είτε μέσα από τη διαχείριση, για παράδειγμα, των απορριμμάτων και των υδάτινων πόρων και την επιτάχυνση της προώθησης των ιδιωτικοποιήσεων, που διαμορφώνουν νέα πεδία κερδοφορίας. Συμπερασματικά, λοιπόν, αυτός ο Προϋπολογισμός ακριβώς είναι ένας ταξικός Προϋπολογισμός και, επί της ουσίας, επιβεβαιώνει για ακόμη μια φορά ότι αποτελεί ένα εργαλείο αναδιανομής του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου από τους πολλούς στους λίγους. Δηλαδή, τα παίρνει από το λαό για να στηρίξει, να ικανοποιήσει και να διαμορφώσει αυτό το περιβάλλον, το οποίο διευκολύνει και ικανοποιεί τις ανάγκες των μονοπωλίων και του κεφαλαίου.

Το δεύτερο συμπέρασμα που προκύπτει είναι ότι, ακόμη και σε συνθήκες ανάπτυξης, λέγοντας ότι επιβεβαιώνονται οι συνθήκες ανάπτυξης που προβλέπει η Κυβέρνηση για 2,9%, θα συνεχιστεί η αντιλαϊκή πολιτική και μάλιστα θα συνεχιστεί και σε συνθήκες ανάπτυξης τα επόμενα χρόνια η αντιλαϊκή πολιτική στο όνομα τού να διατηρήσουμε την ανάπτυξη. Άρα, πάλι βρίσκουν ένα πρόσχημα για να επιβάλουν νέα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα. Από αυτήν την άποψη, δεν είναι τυχαίο ότι στις διαπραγματεύσεις που γίνονται δεν πρέπει να μένουμε σε αυτό το οποίο φαίνεται, αλλά πρέπει να προσπαθούμε να ανακαλύψουμε την ταξική ουσία των παζαριών και ποια είναι τα πραγματικά προαπαιτούμενα αυτής της διαπραγμάτευσης που προδιαγράφουν τη συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής.

Ανεξάρτητα από την έκβαση των διαπραγματεύσεων, η Κυβέρνηση θέλει να κερδίσει χρόνο για το πότε θα υλοποιήσει αυτά τα αντιλαϊκά προαπαιτούμενα, αλλά να το κάνει και με έναν τέτοιον τρόπο που να μην ξεσηκωθεί η λαϊκή οργή, δηλαδή να μπορέσει να αποπροσανατολίσει τον κόσμο. Ανεξάρτητα, λοιπόν, από αυτό και ανεξάρτητα, σε τελική ανάλυση και από το ποιος θα είναι ο διαχειριστής της αστικής διακυβέρνησης – διότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση διατείνεται ότι η Κυβέρνηση δεν κάνει διαπραγμάτευση και αυτή θα είναι πιο καλός διαπραγματευτής – το αποτέλεσμα δεν αλλάζει, γιατί όλα αυτά τα οποία μπαίνουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων αποτελούν προαπαιτούμενα για να υπάρξει καπιταλιστική ανάπτυξη.

Είναι προαπαιτούμενο να έχεις μια πιο φθηνή εργατική δύναμη. Είναι προαπαιτούμενο να διαμορφωθούν νέα πεδία περιβάλλοντος για να μπορέσει το κεφάλαιο να επεκτείνει τη δράση του. Άρα, λοιπόν και η Κυβέρνηση και η Αξιωματική Αντιπολίτευση πάνε σε μια διαπραγμάτευση, όπου συζητούν το μήκος του «κρεβατιού του Προκρούστη», επί της ουσίας.

Έτσι λοιπόν, δεύτερο στοιχείο για τις διαπραγματεύσεις που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας, είναι ότι αυτοί γίνονται σε ένα περιβάλλον, το οποίο χαρακτηρίζεται από μια νέα

επιβράδυνση της οικονομίας της Ευρωζώνης. Αυτή η νέα επιβράδυνση της οικονομίας της Ευρωζώνης, και μάλιστα για τις πιο ισχυρές οικονομίες, εντείνει ακόμη περισσότερο τους ανταγωνισμούς που αναπτύσσονται στους κόλπους της Ευρωζώνης. Εντείνει ακόμη περισσότερο τις αντιθέσεις, εντός των πλαισίων της Ευρωζώνης για το ποιο μείγμα διαχείρισης θα ακολουθηθεί, για το ποιές θα είναι προτεραιότητες;

Έτσι λοιπόν, αυτά τα παζάρια, αυτές οι διαπραγματεύσεις εντός των τειχών, έχουν αποκλειστικά ένα προαπαιτούμενο, το πώς θα διατηρηθεί και θα ενισχυθεί η αντιλαϊκή επίθεση, ως προϋπόθεση της ανάπτυξης. Και αυτό το προαπαιτούμενο δεν προέρχεται από την Τρόικα. Αυτό το προαπαιτούμενο, δεν το θέτει η Τρόικα ούτε καν η Κυβέρνηση, το πώς θα συνεχιστεί η αντιλαϊκή επίθεση. Αυτό το προαπαιτούμενο το θέτουν οι βιομήχανοι, το θέτουν οι τραπεζίτες και οι εφοπλιστές. Για να είμαστε επί της ουσίας ακριβείς για το τι λένε.

Έτσι λοιπόν, τα Μνημόνια βεβαίως ταυτίζονται με την πολιτική της Κυβέρνησης, βεβαίως και με την πολιτική της Ε.Ε., αλλά, ταυτίζονται, επίσης, και με την αναγνώριση του δημόσιου χρέους, ανεξάρτητα αν κάποιος το κρίνει βιώσιμο ή μη βιώσιμο. Ταυτίζονται βεβαίως, και με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης. Από αυτήν την άποψη, δεν πρόκειται οι λαοί να ξεμπερδέψουν, όσες διαπραγματεύσεις και να γίνουν, όσες και σκισίματα του μνημονίου και να γίνουν, του μνημονίου διαρκείας που καθορίζει το καπιταλιστικό σύστημα, που καθορίζει η Ε.Ε..

Και αυτό, το νέο Μνημόνιο είτε είναι μέσα από την παράταση του ισχύοντος είτε είναι από την προληπτική πιστοληπτική γραμμή, είτε είναι μέσα από τους νέους κανόνες που καθορίζουν την νέα οικονομική διακυβέρνηση σε επίπεδο Ε.Ε., είναι ένα μνημόνιο διαρκείας για όλους τους λαούς. Για όσους λαούς, δεν επιλέγουν ένα διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης. Και αυτό, ο ριζικός αυτός δρόμος ανάπτυξης βεβαίως, δεν είναι δρόμος που προτείνει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Ισχυρίστηκε ο κύριος Τσακαλώτος, ότι έχει μια τελείως διαφορετική πολιτική πρόταση, που οδηγεί σε μια ριζική αλλαγή. Για να οδηγήσει η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ σε ριζική αλλαγή, πρέπει να αμφισβητήσει τους βασικούς πυλώνες. Αμφισβητεί αλήθεια ο ΣΥΡΙΖΑ, την Ε.Ε.; Κάθε άλλο, την θεωρεί μονόδρομο την πορεία της Ελλάδας στην Ε.Ε. Δεν φτάνει ούτε καν στο σημείο να αμφισβητήσει τη νέα οικονομική διακυβέρνηση. Δηλαδή, το μνημόνιο διαρκείας μιλώντας για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς. Και βεβαίως, πολύ περισσότερο δεν αμφισβητεί τις στρατηγικές επιλογές της Ε.Ε., από την Συνθήκη του Μάαστριχτ και μετά, μέχρι την ατζέντα 2020, στρατηγικές επιλογές που αποσκοπούν στην θωράκιση της ανταγωνιστικότητας των ευρωπαϊκών μονοπωλιακών ομίλων.

Αμφισβητεί μήπως το ΣΥΡΙΖΑ, το ρόλο των καπιταλιστικών επιχειρήσεων και τη δράση τους; Κάθε άλλο, μιλάει για υγιή επιχειρηματικότητα. Συναντάται με τα διάφορα hedge funds; Θέλει να διαμορφώσει, όπως είπε και ο κύριος Τσίπρας, ένα ευνοϊκό περιβάλλον για τη δράση επιχειρηματικών ομίλων. Και μάλιστα, θέλει να πάρει και κρατική στήριξη μέσα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, στους επιχειρηματικούς ομίλους. Είχε δίκιο σε αυτό που είπε ο Μίμης ο Ανδρουλάκης, ότι μια σειρά από τις πατέντες που υπάρχουν στα κινητά τηλέφωνα, είναι από κρατική χρηματοδότηση. Άρα, θες την κρατική χρηματοδότηση για να

στηρίξεις τους επιχειρηματικούς ομίλους και την κερδοφορία, μέσα από το πρόγραμμα δημόσιων επενδύσεων. Εκεί αποσκοπούσε εκεί αποσκοπεί.

Και επειδή ακριβώς δεν αμφισβητεί την ανταγωνιστικότητα, ο κύριος Τσακαλώτος θέλει να κάνει μάθημα στους κεφαλαιοκράτες. Τι είναι προτιμότερο για αυτούς, και τους λέω κάτι πολύ απλό που το είχε πει ο Μάρξ, ότι το βασικό που πρέπει να σας ενδιαφέρει δεν είναι το απόλυτο μέγεθος του μισθού. Δηλαδή, δεν είναι το ζήτημα να αυξήσετε την απόλυτη υπεραξία, αλλά πρέπει να αυξήσετε την σχετική υπεραξία πέρα από τον εργαζόμενο, μέσα από την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας του. Θα σας αποδώσει πολλαπλάσιο κέρδος αυτό το πράγμα.

Άρα λοιπόν, ως καλός μελετητής του Μάρξ δεν αξιοποιεί την θεωρία του, για να απελευθερώσει την εργατική τάξη από την σκλαβιά της μισθωτής εργασίας, αλλά τον χρησιμοποιεί για να δώσει όπλο στους κεφαλαιοκράτες, πως θα γίνουν πολύ πιο αποτελεσματικοί στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Τέτοιου είδους μαθήματα, δίνουν οι εκπρόσωποι του ΣΥΡΙΖΑ. Έτσι λοιπόν, όσο παραμένει κάποιος προσαρμοσμένος στις ανάγκες διαχείρισης του κεφαλαίου, δεν πρόκειται να προβάλει για το λαό μια ριζική διαφορετική διέξοδο.

Θα υπάρχουν διαφορές ανάμεσα στα κόμματα της Κυβέρνησης και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, διαφορές που αφορούν, όμως τις προτεραιότητες για το πιο τμήμα του κεφαλαίου, πρέπει να στηριχθούν κατά προτεραιότητα και ποια όχι. Θα έχουν διαφορές, ως προς τα μέσα διαχείρισης των ακραίων φαινομένων της φτώχιας. Η Κυβέρνηση μιλάει για ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ο ΣΥΡΙΖΑ μιλάει για δίχτυ αντιμετώπισης ανθρωπιστικής κρίσης. Που είναι το ίδιο πράγμα, καλλιεργούν στο λαό τη λογική ότι θα ζεις με τη φτώχεια, ότι σε αυτή τη φτώχεια θα συνδράμουν οι υπόλοιποι, που δεν τα έχουν ακόμη προσεγγίσει τα όρια της φτώχειας, για να αντιμετωπίσεις τα βασικά τα πλέον αναγκαία για να επιβιώσεις, και να ξεχάσεις τις σύγχρονες και διευρυμένες ανάγκες.

Άρα δηλαδή, πρέπει να χαμηλώσεις το πήχη των απαιτήσεων σε όλα αυτά, σε αυτό το επίπεδο που μπορεί να σε διατηρήσει απλά και μόνο στη ζωή και όχι να διεκδικήσεις την ικανοποίηση των σύγχρονων και διευρυμένων αναγκών. Και από αυτήν την άποψη, αυτό που έχει αξία κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, είναι να προσεγγίσουμε, αν όντως υπάρχει ένας ριζικά διαφορετικός δρόμος ανάπτυξης. Αν όντως είναι ρεαλιστικό, είναι υπαρκτό το ζήτημα της ανάγκης μιας ριζικής αλλαγής στην πορεία της οικονομίας και της κοινωνίας.

Και για να το προσεγγίσει κάποιος αυτό το βασικό, το θεμελιώδες κατά τη γνώμη μας ερώτημα, είναι κυρίαρχο από πιο ερώτημα πρέπει να ξεκινήσουμε. Θα ξεκινήσουμε την κουβέντα, από το δευτερεύον ερώτημα ποιο θα είναι το νέο μοντέλο της ανάπτυξης, και ποιες οι προϋποθέσεις για να υλοποιηθεί αυτό; Εμείς λέμε ότι αυτό το ερώτημα είναι το δευτερεύον, δεν μπορεί να βάζεις το κάρο μπροστά από το άλογο. Ποιο είναι το πρωτεύον ερώτημα; Τι είδους ανάπτυξη θέλω; Θέλω μια ανάπτυξη, για να ικανοποιώ τις λαϊκές ανάγκες ή θέλω μια ανάπτυξη για ικανοποιώ το καπιταλιστικό κέρδος;

Αν δεν απαντήσουμε στο βασικό ερώτημα αυτό, οι απαντήσεις που θα δίνουμε στα βασικά ερωτήματα, θα έχουν ως προαπαιτούμενο ότι εγώ σχεδιάζω το νέο οικονομικό

μοντέλο, με βάση την ικανοποίηση των αναγκών του καπιταλιστικού κέρδους, κάτι το οποίο ισχύει σήμερα. Άρα, δεν θέλω να το αλλάξω θέλω αυτό να παραμείνει και για να βελτιώσω το καπιταλιστικό κέρδος, προσαρμόζω το αναπτυξιακό μοντέλο στις ανάγκες του καπιταλιστικού κέρδους, και όχι στις λαϊκές ανάγκες.

Έτσι λοιπόν, η δικιά μας λογική ξεκινάει από διαφορετική αφετηρία. Γιατί ξεκινάμε από διαφορετική αφετηρία; Γιατί πλέον γνωρίζουμε πολύ καλά, τις συνέπειες της καπιταλιστικής ανάπτυξης, όχι της καπιταλιστικής κρίσης. Και αυτό προσπαθούμε να αποκαλύψουμε σε πλατιά λαϊκά στρώματα. Ποιες είναι οι συνέπειες της καπιταλιστικής ανάπτυξης; Είναι η καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων, ο Καπιταλισμός και στην περίοδο της ανάπτυξης, καταστρέφει παραγωγικές δυνάμεις.

Η κλωστοϋφαντουργία, ο ιματισμός, το δέρμα, την ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, τα ναυπηγεία πότε έκλεισαν; Και άλλες μια σειρά βιομηχανίες, στις συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης ή ανάπτυξης; Σε συνθήκες καπιταλιστικής ανάπτυξης έκλεισαν αυτοί οι τομείς. Άρα λοιπόν, υπάρχουν αναξιοποίητες παραγωγικές δυνατότητες. Και βεβαίως, δεν μιλούν για την πρώτη και κύρια παραγωγική δύναμη που είναι η εργατική δύναμη. Και η οποία παραμένει αναξιοποίητη, και καταστρέφεται είτε από την ανεργία, που διογκώνεται και διευρύνεται, αλλά παραμένει ο εφεδρικός στρατός της εργασίας. Είτε από το βαθμό αξιοποίησης της ίδιας της εργατικής δύναμης.

Άρα, το πρώτο συμπέρασμα που κάνει η καπιταλιστική ανάπτυξη, είναι να καταστρέφει παραγωγικές δυνάμεις, να μην αξιοποιεί το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων. Το δεύτερο χαρακτηριστικό γνώρισμα της καπιταλιστικής ανάπτυξης, είναι η τεράστια σπατάλη πόρων. Σπαταλά πόρους, χωρίς κανένα κοινωνικό αντίκρισμα και θα φέρω ένα παράδειγμα, γιατί αναφέρθηκε η κυρία Ξηροτύρη πόσο είναι το εργατικό κόστος; Πριν από 5-6 χρόνια, είχε γίνει ένα τριήμερο συνέδριο το ΤΕΕ, πριν την κρίση για τη πορεία της βιομηχανίας στην Ελλάδα.

Εκεί είχε παρουσιαστεί μια μελέτη και έφερε ως παράδειγμα την Adidas, πως καθορίζεται το κόστος μιας μονάδας προϊόντος της Adidas. Το εργατικό κόστος ήταν μόνο το 3%, γιατί βεβαίως η Adidas παράγει τα προϊόντα της στο Πακιστάν, όπου υπάρχει παιδική εργασία. Το υψηλότερο μέρος του κόστους μιας μονάδας προϊόντος της Adidas ήταν η δαπάνη για την διαφήμιση. Η διαφήμιση είναι σπατάλη στην κυριολεξία. Άρα, λοιπόν, η μεγαλύτερη επιβάρυνση στο κόστος ενός παπουτσιού Adidas είναι η διαφήμιση, που είναι μια σπατάλη δυνατοτήτων και παραγωγικών πόρων.

Τρίτο στοιχείο που έχει ο καπιταλισμός, εκτός, λοιπόν, από την σπατάλη και την καταστροφή, είναι ότι είναι γεμάτος αντιφάσεις. Άκουσα τον κ. Τσακαλώτο να λέει, ότι υπάρχει ο κίνδυνος του αποπληθωρισμού, γιατί λέει μέσα από τον αποπληθωρισμό αφενός αυξάνεται το δημόσιο χρέος, αφετέρου δημιουργούνται εμπόδια στις προσδοκίες των επενδυτών για να επενδύσουν. Άρα, για να μην έχουμε αποπληθωρισμό, πρέπει να έχουμε πληθωρισμό. Ο πληθωρισμός από την άλλη μεριά μειώνει την αγοραστική αξία των εισοδημάτων των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων. Άρα, διάλεξε τι θες. Έτσι λοιπόν, δεν υπάρχει ένα εργαλείο που να μπορεί να αντιμετωπίσει μια πολιτική, που να αντιμετωπίζει το σύνολο των

αντιφάσεων του καπιταλισμού, γι' αυτό ακριβώς τον λόγο και εκφράζονται τα αδιέξοδα της σημερινής αστικής πολιτικής διαχείρισης της κρίσης.

Τέταρτο χαρακτηριστικό γνώρισμα του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης, είναι ότι οξύνει τις κοινωνικές αντιθέσεις, τις κοινωνικές ανισότητες. Συσσωρεύει όλο και περισσότερο πλούτο σε όλο και λιγότερα χέρια, αποξενώνοντας από τον πλούτο που παράγουν τους άλλους παραγωγούς. Είναι ένα σύστημα, το οποίο δεν παίρνει γιατροσόφι, δεν παίρνει γιατρικό, γιατί από την ίδια του τη φύτρα, από τον ίδιο του το χαρακτήρα βασίζεται πάνω στην κλοπή του πλούτου που παράγουν οι εργαζόμενοι, πάνω δηλαδή στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης. Άρα, αποτελεί αυταπάτη να πεις ότι εγώ θα προσπαθήσω αυτό το εκμεταλλευτικό σύστημα, αυτό το βάναυσο απάνθρωπο σύστημα, να το εξανθρωπίσω. Δεν είναι ποτέ ούτε πρόκειται να γίνει αυτό το πράγμα. Μένει, λοιπόν, να ανατρέψουμε το βασικό χαρακτηριστικό του καπιταλιστικού συστήματος, που είναι η ατομική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα μέσα παραγωγής, μέσα από την κοινωνικοποίηση τους. Να, λοιπόν, το πρώτο ζητούμενο που χρειάζεται, κοινωνικοποιώ τα μέσα παραγωγής, διαμορφώνω τις δυνατότητες να υπάρχει κεντρικός επιστημονικός σχεδιασμός και τον εργατικό έλεγχο, για να μπορέσω με αυτόν τον τρόπο να αξιοποιήσω το σύνολο των παραγωγικών δυνατοτήτων, να εξαλείψω την ανεργία και ταυτόχρονα, να παράγω για να καλύπτω τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες και να σχεδιάζω έτσι την παραγωγή, με αυτές τις προτεραιότητες και έχει μόνο την παραγωγή μου, αλλά και τις σχέσεις με τις υπόλοιπες οικονομίες των άλλων κρατών στο όνομα αυτό, της κάλυψης των αναγκών και όχι των προτεραιοτήτων που καθορίζει η εξωστρέφεια ή όχι μιας οικονομίας.

Δεύτερο στοιχείο, είναι ότι δεν μπορώ να αναγνωρίσω το δημόσιο χρέος, που το διαμόρφωσαν οι καπιταλιστές για να ικανοποιήσουν τα συμφέροντά τους και, τρίτον, για να μπορέσω να είναι συνεπής με αυτά που λέω, πρέπει να αποδεσμευτώ από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς στην Ε.Ε., το ΝΑΤΟ, το ΔΝΤ και όλους τους υπόλοιπους.

Αυτό, λοιπόν, είναι η ρεαλιστική, η ριζική και άμεσα υλοποιήσιμη πρόταση διεξόδου που καταθέτει το ΚΚΕ. Είναι ρεαλιστική, γιατί είναι η μοναδική που συμφέρει σήμερα τις ανάγκες του λαού. Δεν υπάρχει καμία άλλη πρόταση που να συμφέρει τις ανάγκες του λαού. Μπορεί να είναι άμεσα υλοποιήσιμη, γιατί εξαρτάται από τον ίδιο τον λαϊκό παράγοντα, αν θελήσει να την επιβάλει. Όσο πιο γρήγορα το αποφασίσει, τόσο πιο γρήγορα αυτή η πρόταση μπορεί να υλοποιηθεί. Είναι μια ριζικά διαφορετική πρόταση, γιατί αμφισβητεί τους πυλώνες του συστήματος και το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, βάζει στο πραγματικό στόχαστρο τους υπεύθυνους και τους αποκαλύπτει στο λαό.

Η κυβέρνηση και η τρόικα είναι μοχλοί, εργαλεία. Ο πραγματικός υπεύθυνος είναι το κεφάλαιο, είναι οι επιχειρηματικοί μονοπωλιακοί όμιλοι και με βάση αυτή τη λογική η πρόταση του ΚΚΕ συμβάλλει στο να απελευθερώσει τη λαϊκή συνείδηση, να την ριζοσπαστικοποιήσει ακόμη περισσότερο, να την απεγκλωβίσει από την λογική της αδράνειας και της μοιρολατρίας που καλλιεργεί είτε με συστηματικό τρόπο η κυβέρνηση είτε η αξιωματική αντιπολίτευση για να μπορέσει να ενισχυθεί αποφασιστικά η ταξική πάλη, αλλά και η οικοδόμηση της λαϊκής συμμαχίας που είναι προϋπόθεση όχι μόνο για να ανακουφιστεί ο λαός και να αντιμετωπιστεί

η αντιλαϊκή επίθεση, αλλά για να μπορέσουν να αλλάξουν ριζικά οι συσχετισμοί δύναμης και να ανατραπεί αυτή η σημερινή κατάσταση και τα δεινά που συσσωρεύει στους λαούς.

Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΜΙΜΗ) ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Γενικού Εισηγητή των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών
Δημήτριου (Μίμη) Ανδρουλάκη
Βουλευτή Β΄ Αθηνών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

να μου επιτρέψετε, μιας και έχω καλυφθεί στα βασικά ζητήματα του προϋπολογισμού, να εξειδικεύσω την ομιλία μου κατ' αρχήν σε μερικές πολιτικές συγχύσεις – ακαδημαϊκές ψευδαισθήσεις, γύρω από το ζητούμενο εξωστρεφές παραγωγικό μοντέλο.

Η εσωτερική υποτίμηση στην εξωστρέφεια

Ο χρόνος στην πολιτική και την οικονομία δεν είναι ουδέτερος, δεν είναι αντιστρεπτός. Ό,τι γράφει δεν ξεγράφει. Ό,τι γίνεται δεν ξεγίνεται δίχως τίμημα μ' έναν αυτοματισμό. Ο χρόνος εμπεριέχει τη φθορά, την απώλεια «ενέργειας». Αν διανύσουμε στην οικονομία μια απόσταση **χ**, η αντίστροφη κίνηση **-χ**, δεν συνεπάγεται ισοδύναμη κατανάλωση "ενέργειας". Τα ίσα, μ' αυτήν την έννοια, είναι άνισα. Για παράδειγμα: Μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι έχουμε μια αποτυχία του ευρώ στην Ελλάδα ή μια αποτυχία της Ελλάδας στο ευρώ. Ευρύτερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Χτυπητή ένδειξη η μακροχρόνια μείωση της εξαγωγικής επίδοσης της χώρας πριν την κρίση και μετά, χωρίς το Μνημόνιο και με το Μνημόνιο. Από το 2001 έως το 2013, επί δώδεκα συνεχή χρόνια. Πρόκειται για μια μακροχρόνια παρακμή του εξωστρεφούς παραγωγικού τομέα εντός Ευρωζώνης, εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρά τη φούσκα του 2000-2009, παρά τους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης επί χρόνια που ξεπερνούσαν ακόμα και το 4%. Κι αυτό συνέβη, ενώ την ίδια περίοδο είχαμε εντυπωσιακή μεγέθυνση των δυνητικών αγορών μας, των αγορών προορισμού των ελληνικών εξαγωγών εντός και εκτός της Ευρωζώνης. Πρόκειται για ελληνική αποτυχία, αφού σημειώνεται η καθαρή πτώση της εξαγωγικής επίδοσης της Ελλάδας, με τιμές αναφοράς το 2005, όταν την ίδια περίοδο 2001-2013 η Ισπανία και η Πορτογαλία, χώρες συγκρίσιμες με μας, βελτίωσαν σημαντικά την εξαγωγική θέση τους στον διεθνή ανταγωνισμό, ενώ η Ιρλανδία και η Κύπρος την σταθεροποίησαν. Μπορεί κανείς, όμως, να υποθέσει ότι αν αντιστρέψουμε την πορεία, αν εγκαταλείψουμε το ευρώ ή την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα αντιστραφεί αυτόματα και η εξαγωγική επίδοση της χώρας; Όχι! Γενικότερα, η μετάβαση από ένα εθνικό νόμισμα σ' ένα κοινό, δεν είναι ισοδύναμη - σε πολιτική, οικονομική και κοινωνική «ενέργεια» - με την αντίστροφη μετάβαση από ένα κοινό σ' ένα εθνικό νόμισμα. Τι συμβαίνει, όμως, και κάνω αυτή τη μακροσκελή εισαγωγή;

Οι ίδιοι άνθρωποι εντός και εκτός Ελλάδας - διεθνείς οργανισμοί, πολιτικοί, ακαδημαϊκοί, αναλυτές, δημοσιογράφοι - που ονόμαζαν τη φούσκα βιώσιμη ανάπτυξη, που μ' ενθουσιασμό δικαιολογούσαν την υποβάθμιση του παραγωγικού δυναμικού και μετονόμαζαν τον "αέρα κοπανιστό" σε νέα οικονομία υπηρεσιών, οικονομία γνώσης, πράσινη ανάπτυξη και

τα ρέστα ακριβώς οι ίδιοι άνθρωποι υπέθεσαν φαντασιωτικά, μεταφυσικά ότι μέσω της εσωτερικής υποτίμησης θα επιτύγχαναν την αντιστροφή ενός μοιραίου μοντέλου που βασίστηκε στην κατανάλωση με δανεικά σ' ένα άλλο εξωστρεφές, που στηρίζεται στις εξαγωγές. Υπέθεσαν ότι η κατάρρευση της εσωτερικής ζήτησης μέσω της μείωσης μισθών, η μείωση των μη διεθνώς εμπορεύσιμων τομέων της οικονομίας θα αντισταθμιζόταν - μ' ένα μεταφυσικό αυτοματισμό - από την αύξηση των διεθνώς εμπορεύσιμων τομέων, από την αντίστοιχη αύξηση των εξαγωγών. Δυστυχώς, η πολυπλοκότητα, οι πολλαπλές συσχετίσεις εσωτερικής και εξωτερικής ζήτησης, οι πολλαπλές διακλαδικές διασυνδέσεις και οι ασυμμετρίες στην πραγματική οικονομία δεν είναι συμβατές με αυτές τις ακαδημαϊκές απλοποιήσεις. Το κενό ανάμεσα στο ένα μοντέλο – το ζητούμενο - και το παλαιό δεν είναι θεωρητικό. Είναι: άνθρωποι, άνθρωποι, άνθρωποι – 1,500,000 άνεργοι!

Το ζητούμενο, η μεγάλης κλίμακας μεταφορά πόρων, κεφαλαίου και εργασίας προς τους τομείς διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών, δεν επιτυγχάνεται. Η πτώση στους μη εμπορεύσιμους τομείς δεν αντισταθμίζεται από τον μικρό, έτσι κι' αλλιώς, εξωστρεφή τομέα της οικονομίας. Αντίθετα, όχι μόνο δεν υπήρξε αυτός ο τομέας κινητήρας της ανάπτυξης, αλλά σημειώθηκε επιδείνωση στο βαθμό συμμετοχής του στη μεγέθυνση του ΑΕΠ. Έτσι, η πρόσφατη θετική συμβολή του εξωτερικού εμπορίου στο ΑΕΠ και στο εμπορικό ισοζύγιο οφείλεται σχεδόν αποκλειστικά - όπως είχαμε προεξοφλήσει - στη μείωση των εισαγωγών λόγω δραστικής περιστολής της εσωτερικής ζήτησης, καταναλωτικής και επενδυτικής. Η μείωση του κόστους εργασίας επέτρεψε την επιβίωση παραδοσιακών κλάδων εντάσεως εργασίας ενώ υποδιπλασιάστηκε (από 6,6% το 2009 σε 3,3% το 2012) το ποσοστό των συνολικών αγαθών που προήλθαν από κλάδους υψηλής τεχνολογίας. Η ανταγωνιστικότητα ποιότητας υποχώρησε και η εξειδίκευση της οικονομίας - παρά τις προσδοκίες - στράφηκε περαιτέρω σε λάθος κατευθύνσεις. Ιδού ο Νόμος των Ακούσιων Συνεπειών. "Σπέρνεις σιτάρι θερίζεις κριθάρι". Η εσωτερική υποτίμηση πριμοδότησε τα λάθος κίνητρα. Ελάχιστες εξωστρεφείς επιχειρήσεις ιδρύθηκαν - μετρημένες στα δάκτυλα της μιας χειρός - ενώ πολλαπλασιάζονται - ανοίγουν και κλείνουν αμοιβαδικά - οι μικρές του παραδοσιακού επιχειρηματικού μοντέλου (μπαρ, ταβέρνες, κομμωτήρια κτλ). Η αντιστροφή της Ελλάδας σε Ιρλανδία δεν είναι εφικτή. Τα λάθος κίνητρα στην οικονομία πριμοδοτούσαν και αρκετές από τις ένδοξες «μεταρρυθμίσεις» των από «καθέδρας μεταρρυθμιστών», αφού θα συνέβαλαν στην περαιτέρω μεταφορά κεφαλαίων και εργασίας σε τομείς φθίνουσας απόδοσης όπως ταξί, φαρμακεία κ.ά.. Στην αγωνία των ανέργων θα απαντούσαμε: «πουλήστε το σπίτι σας να γίνετε ταξιτζήδες». Την ώρα που βουλιάζαμε και «βρωμούσε» η αγορά από πλεονασματικά ταξί, η χώρα συγκλονιζόταν το 2011 από το μέγα ζήτημα της απελευθέρωσης των ταξί, όπως τώρα κάποιοι κύκλοι προμοτάρουν επικοινωνιακά το ιντερνετικό σύστημα ταξί Uber από την Καλιφόρνια!

Το διαχρονικό πρόβλημα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας - πριν και μετά την κρίση, με ή χωρίς μνημόνιο - επιδεινώνεται παρά τη μείωση των μισθών. Γιατί; Κάποιος μπορεί – ο Καραθανασόπουλος - να πει ότι δεν πέρασαν οι μειώσεις των μισθών στις τιμές και ότι οι επιχειρηματίες αύξησαν τα περιθώρια κέρδους. Ένας άλλος, όπως ο κ. Κουτσούκος

θα πει ότι το χρήμα είναι ακριβό για τις ελληνικές επιχειρήσεις ή ο Στέφανος Σαμοΐλης που είναι half-back του ΣΥΡΙΖΑ και ο μοναδικός δικός μου μόνιμος ακροατής στην επιτροπή, θα πει ότι φταίει το ενεργειακό κόστος. Κάποιος άλλος νεοδημοκράτης, όπως η κυρία Μπακογιάννη, θα πει ότι αυξήσαμε υπερβολικά τους έμμεσους φόρους. Όλα αυτά είναι σωστά, αλλά υπάρχει κάτι βαθύτερο, θεμελιώδες, διαχρονικό. Και στη "φούσκα" και στην κατάρρευση, πριν και μετά το Μνημόνιο. Είναι μια ακολουθία από φάσεις φθίνουσας συσσώρευσης κεφαλαίου, συρρίκνωσης της παραγωγής, των επενδύσεων σε τομείς υψηλής προστιθέμενης αξίας, συρρίκνωσης γενικότερα της συσσώρευσης παγίου κεφαλαίου. Μια φθίνουσα συσσώρευση που υπερισχύει καταλυτικά έναντι της μικρής βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας μέσω της εσωτερικής υποτίμησης. Οι "εγκέφαλοι" - ξένοι και Έλληνες - φαντασιώνονταν ένα γενικευμένο πείραμα "δημιουργικής καταστροφής" – κατά Σουμπέτερ – αλλά, όπως προαναγγείλαμε πριν τις εκλογές του 2009 αυτό θα ήταν εξαρχής πιο κοντά στην σκέτη καταστροφή.

Τα ίσα, λοιπόν, είναι άνισα στις αντιστροφές πορείας και αυτό ισχύει και στην αντιστροφή της μνημονιακής νομοθεσίας και πραγματικότητας. Αυτό συμβαίνει και με την αναγκαία, στοχευμένη και σταδιακή αντιστροφή των όρων και των τελικών αποτελεσμάτων των δανειακών συμβάσεων, η οποία αν, αντιθέτως, γίνει σπασμωδικά, μηχανιστικά, με ανυπομονησία για γρήγορα, καταλυτικά αποτελέσματα, μπορεί να μας επιφυλάσσει αρκετά παράδοξα ίσως και δυσάρεστες εκπλήξεις. Οι αντιστροφές γενικά από μόνες τους, δεν μας επαναφέρουν στο πρωθύστερο σημείο. Και αυτή είναι μια καθοριστική πρόκληση για το ζητούμενο - και μη ευρισκόμενο σε καμία πλευρά - Εθνικό Σχέδιο Ανασυγκρότησης - Ανάπτυξης με μακρά διάρκεια και προοπτική, που θα συγχρονίσει τα κίνητρα όλων των συντελεστών της παραγωγικής διαδικασίας. Εθνικό Σχέδιο, που κατάντησε ένα ακόμα κενό νοήματος στερεότυπο στον δημόσιο διάλογο. Τουλάχιστον ο Στουρνάρας με ειλικρίνεια το ξεστόμισε σε' μένα πριν δύο χρόνια εδώ μέσα: Τι να το κάνουμε το Εθνικό Σχέδιο αφού έχουμε το Μνημόνιο;

Η γραμμική σκέψη η οποία κυριάρχησε στην εποχή της φούσκας - η σιδηροδρομική αντίληψη του χρόνου και της εξέλιξης - δεν μας βοηθά ούτε σήμερα. Η οικονομία και η πολιτική μοιάζουν, έλεγε ο Παλαιός, περισσότερο με την Άλγεβρα και πιο πολύ με την αλγεβρική τοπολογία. Έρχεται μια στιγμή – σε φάσεις αβεβαιότητας ή ταχύτατων μεταβολών και ανακατατάξεων - που η κατάσταση αντιστρέφεται, εμφανίζεται το πρόσημο **πλην** και το καθετί δουλεύει ανάποδα απ' ό,τι προβλέπει η θεωρία μας, το ακαδημαϊκό μας σχήμα.

Επανέρχομαι στο εξής παράδοξο: Σε σταθερές τιμές του 2005 το ΑΕΠ από την εποχή της φούσκας (2001) μέχρι το τέλος του 2013 μειώθηκε από τα 165 δις στα 160 δις, δηλαδή σημειώθηκε μείωση μόλις 3% ενώ η ανεργία αυξήθηκε κατά 160%! Μήπως αυτό το παράδοξο εξηγείται από το γεγονός ότι η μείωση του ΑΕΠ προήλθε κυρίως από τομείς με τη μεγαλύτερη συσχέτιση με την απασχόληση, όπως είναι ο οικοδομικός κλάδος και ο δημόσιος τομέας; Σε κάθε περίπτωση έχουμε μια εντυπωσιακή διασταύρωση κυκλικής και διαρθρωτικής ανεργίας.

Η δεύτερη αναδιάρθρωση του χρέους και οι ακαδημαϊκές συγχύσεις του PADRE Plan

Δύο σκέψεις τώρα για το άλλο θέμα, κύριοι συνάδελφοι, περί της βιωσιμότητας ή μη του χρέους. Ο κ. Κουτσούκος έδωσε μια εξήγηση - και είναι βάσιμο αυτό που είπε - ότι εάν θέλω να μπω άμεσα στην αγορά εντόκων γραμματίων ή ομολόγων, δεν μπορώ να λέω πρωί-μεσημέρι-βράδυ περί μη βιωσιμότητας και να το έχω σημαία. Εντάξει, αλλά η ψευδαίσθηση της βιωσιμότητας έχει άλλα αίτια και άλλες συνέπειες. Εντάξει, αλλά δεν μπορεί να ακούγεται από ελληνικά χείλη κύριοι συνάδελφοι η απονομιμοποίηση του «κουρέματος» ή της απομείωσης του ελληνικού χρέους. Δεν νομίζω να υπάρχει σοβαρός άνθρωπος που να πιστεύει ότι είναι δυνατόν τουλάχιστον τέσσερις με πέντε χώρες της Ευρωζώνης να έχουν τέτοια πρωτογενή πλεονάσματα για τόσο μακρά περίοδο μέχρι το 2030. Να έχει δηλαδή 4% η Ισπανία, 5% η Ιρλανδία, η Κύπρος και η Πορτογαλία και 7% η Ελλάδα για να πιάσει τους υποτιθέμενους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά είναι παράλογα πράγματα. Είναι εγκληματικό να έχω ενάμισι εκατομμύριο ανέργους και να είμαι υπερήφανος που θα έχω πλεόνασμα 4%. Ούτε η ενδεχόμενη ανάπτυξη κάνει βιώσιμο αυτό το χρέος, όπως είναι σήμερα. «Μην ξεγελαστείς από την ανάκαμψη» είναι ο τίτλος κεφαλαίου στο «Ε, Πρόεδρε». Αυτό που μετρά είναι η σύγκριση της δυναμικής του χρέους με τη δυναμική της ανάπτυξης που το ΔΝΤ (Ιούνιος 2014) την προσδιορίζει με δυνητικό ρυθμό μακροχρόνιας ανάπτυξης μόνο 2%. Μπορεί να σε ρίξουν σε νέα βουτιά χρεοκοπίας τα απόνερα της κρίσης, τα παλίνδρομα της κύματα, ακόμα κι αν έχεις αναπτυξιακή εκκίνηση. Τι γίνεται τώρα, λοιπόν; Το ζήτημα της βιωσιμότητας είναι ένα τεχνικό ζήτημα και επαναλαμβάνουμε: αφαιρούμε από το επιτόκιο το ρυθμό ανάπτυξης και το υπόλοιπο το πολλαπλασιάζουμε με το κλάσμα χρέος προς ΑΕΠ. Το αποτέλεσμα πρέπει να είναι μικρότερο από τα πρωτογενή πλεονάσματα. Συνεπώς, με ενδιαφέρει να κρατήσω χαμηλό μακροπρόθεσμα το επιτόκιο, να επιμηκύνω το χρέος, να μειώσω εάν τα καταφέρω τον αριθμητή δηλαδή την ονομαστική του αξία ή να αυξήσω πολύ τον παρονομαστή δηλαδή την ανάπτυξη και όλο αυτό να είναι μικρότερο από τα πρωτογενή πλεονάσματα που και αυτά πρέπει να τα μειώσω γιατί έχω ανεργία. Πρέπει, λοιπόν, να επιλύσω αυτή την εξίσωση και εδώ πρέπει να προσθέσουμε το αναδρομικό το κούρεμα ομολόγων της ΕΚΤ που είναι κοντά στα 25-30 δισ. ευρώ. Είναι λεφτά αυτά.

Στη διευθέτηση του χρέους πρέπει να εφαρμόσουμε μια στρατηγική minimax διαπραγμάτευσης. Ξέρω τα minimum, ξέρω τα maximum και θα αναζητήσω έναν optimum συμβιβασμό ανάλογα με την κατάσταση, τις συμμαχίες, τον συσχετισμό των δυνάμεων, τις διαθέσιμες επιλογές. Θα πει κανείς: «γιατί να βάλω εγώ το φορολογούμενο άλλων χωρών να πληρώσει το δικό μου χρέος;». Έτσι δεν μας λένε; Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην περίπτωση αυτή, εάν υπήρχε διορατική ηγεσία το 2010, θα έπρεπε να κάνει αυτό που τουλάχιστον εγώ είχα προτείνει. Να χτίσει μια διαπραγματευτική τακτική σε βάθος χρόνου και να πει τον Απρίλιο του 2010 ότι θα προηγηθεί σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο ζήτημα η αναδιάρθρωση του χρέους. Ένα ευρωπαϊκό Brady Plan. Ο Nicholas Brady ήταν ένας αμερικανός Υπουργός στο Treasury που προώθησε τις αναδιαρθρώσεις χρέους σε μια σειρά

χώρες. Η πρότασή μου έδινε στους επενδυτές δύο-τρεις επιλογές: ή «κούρεμα» 25% ή εάν δεν τους αρέσει αυτό, ας κρατήσουν τα ομόλογα στην ονομαστική αξία τους με ανάλογη επιμήκυνση-μείωση του επιτοκίου. Και τρίτη λύση να κάνει «κατάψυξη» του υπολοίπου χρέους η ΕΚΤ και να το διαχειριστεί σε βάθος χρόνου. Την πρόταση αυτή θα υποβάλαμε στους εταίρους με ψήφισμα της Βουλής μια Παρασκευή βράδυ. Δυστυχώς, με καθυστέρηση δύο χρόνων πληροφορήθηκα κι εγώ ότι κάποιες σκέψεις να προηγηθεί ο αναπρογραμματισμός του ελληνικού χρέους της όποιας λύσης στην διαχείριση της επικείμενης ελληνικής χρεοκοπίας, είχαν γίνει και σε κύκλους του ΔΝΤ και από τον σύμβουλο της ελληνικής κυβέρνησης, την Lazard. Λέω δυστυχώς, διότι διαφορετικά θα διαχειριζόμουν αυτή την πρόταση ήπιας αναδιάρθρωσης του χρέους που απομονώθηκε πανταχόθεν και μερικοί, λίγοι – τρεις τέσσερις ιθύνοντες - την χαρακτήρισαν το 2010 ευθέως «εγκληματική».

Θα πει κανείς ότι θα μας έλεγαν όχι, διότι ο Trichet ήθελε να σώσει τις γαλλικές και τις γερμανικές τράπεζες ή έστω φοβόταν έναν πανικό – αδικαιολόγητο - στην αγορά ομολόγων. Ας το έλεγε. Ας σου βάλει το πιστόλι στον κρόταφο - γεμάτο ή άδειο - όπως αποκάλυψε ο Ιρλανδός Πρωθυπουργός. Εσύ θα επιμείνεις και εκεί θα καταγραφεί η αντίθεσή σου, διακριτή σ' όλα τα κοινοβούλια της Ευρωζώνης. Εάν σε εξαναγκάσουν παρ' όλα αυτά σ' ένα μη αποδεκτό συμβιβασμό – όχι σε optimum συμβιβασμό – εσύ θα έχεις εγγράψει υποθήκη ότι ο πιστωτής έχει βαρύτατη ευθύνη για το τελικό αποτέλεσμα που σου επέβαλε η λάθος πολιτική του. Έκανες το ιστορικό «κούρεμα» του 2012 πολύ αργά και με λάθος τρόπο και είσαι πάλι στο 170%. Δεν έχουν ευθύνη; Ο πιστωτής – η Ευρωζώνη τώρα - πρέπει να μοιραστεί τις ευθύνες με τον υπό έλεγχο δανειζόμενο συμμετέχοντας στην απομείωση του χρέους. Άρα, λοιπόν, χτίζεις σε βάθος χρόνου μια διαπραγματευτική θέση και δεν λες «αφού δεν δέχονται το ονομαστικό κούρεμα, το αφήνω, αυτολογοκρίνομαι προκαταβολικά». Τι σημασία έχει αυτό; Εσύ πρέπει να δουλέψεις μακροπρόθεσμα. Κρατάς το «κούρεμα» στην ημερήσια διάταξη. Πολύ περισσότερο που η οριστική αναδιάρθρωση του χρέους δεν θα είναι ένα μονόπρακτο έργο. Θα περάσει από μία, δύο, πιθανόν τρεις φάσεις απομείωσης του χρέους ανάλογα και με την πορεία της ευρωπαϊκής και παγκόσμιας οικονομίας. Συνήθως, όταν γίνεται μια αναδιάρθρωση χρέους δίχως έκτακτη αναπτυξιακή υποστήριξη ακολουθεί μετά 8-10 χρόνια η επόμενη αναδιάρθρωση. Σ' εμάς θα' ρθει πιο γρήγορα η δεύτερη αναδιάρθρωση.

Εδώ υπάρχουν μια σειρά τεχνικά ζητήματα και απευθύνομαι ιδιαίτερα στην πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι σωστό να λέμε ότι μεταθέτουμε ή εντάσσουμε τη διευθέτηση του ελληνικού χρέους στο ευρύτερο πρόβλημα, διότι, πράγματι, το χρέος είναι παγκόσμιο ζήτημα και έχουμε ένα «βουνό» από χρέη που η παγκόσμια οικονομία δεν μπορεί να τα σηκώσει και αναγκαστικά θα μπούμε το επόμενο διάστημα σε πολύμορφες διαγραφές χρεών είτε δημόσιων είτε ιδιωτικών.

Το ίδιο ζήτημα είχαμε και τη δεκαετία του '30, με μαζικές «διαγραφές» χρέους. Ήταν η περίοδος ας πούμε του Fisher Plan, να τιμήσουμε και τον Irving Fisher, τον διακεκριμένο οικονομολόγο. Η Ελλάδα φερειπείν είχε τότε ελάφρυνση 43% στο χρέος της. Και μετά στη δεκαετία του '80 είχαμε ελάφρυνση των χρεών κυρίως της Λατινικής Αμερικής μέσω του Brady Plan, του Nicholas Brady. Τώρα ενδεχομένως - δεν το βλέπω προς το παρόν -

μπορούμε να το πούμε Draghi Plan. Όμως, με τη γενίκευση του ζητήματος ενδεχόμενα να πέσουμε σε μια παγίδα. Να μας πουν, κύριοι συνάδελφοι, όταν μεταθέτουμε το ελληνικό πρόβλημα στο ευρύτερο – το εξαιρετικά πολύπλοκο - να μας πουν «άντε γεια, τα λέμε όταν ωριμάσει το ζήτημα στο μέλλον». Καταλάβατε τι θέλω να πω; Ο βαθμός μετάθεσης ενός προβλήματος στο μεγάλο παγκόσμιο πρόβλημα μπορεί να σημαίνει άμεσα «άντε γεια». Διότι, πού να περιμένεις εσύ πότε και πώς θα διευθετηθεί το ιταλικό ζήτημα; Εκεί είναι πολλά τα λεφτά. Εκτός βέβαια εάν υιοθετήσετε ένα σχέδιο που κυκλοφορεί – εγώ λέω προσοχή – σε ακαδημαϊκούς κύκλους και της Αριστεράς, δηλαδή μια εναλλακτική παραλλαγή του λεγόμενου PADRE Plan (Politically Acceptable Debt Restructuring in the Eurozone) των C. Wyploz και P. Paris. Αναθέτουμε δηλαδή στην ΕΚΤ να μετατραπεί κατά κάποιον τρόπο σε μια γιγάντια Goldman Sachs, μια σούπερ Επενδυτική Τράπεζα, ένα Λεβιάθαν bad bank (κακή τράπεζα) – πράγμα που δεν έχει συμβεί ποτέ στην παγκόσμια ιστορία – η οποία θα κάνει το σούπερ swap – επίσης, πρωτοφανές στην παγκόσμια οικονομία - του μισού χρέους της Ευρωζώνης και μάλιστα μ' ένα χρονικό ορίζοντα πολλών δεκαετιών. Παραβλέπω προς το παρόν το ηθικό ζήτημα μιας τέτοιας δυσανάλογης μετάθεσης του βάρους στις επόμενες γενιές, οι οποίες στην Ελλάδα πρέπει να σηκώσουν και το αβάσταχτο φορτίο του Ασφαλιστικού – δημογραφικού προβλήματος. Παραβλέπω αυτή τη στιγμή ότι μ' αυτή τη διευθέτηση πράγματι αποφεύγεις τη σκόπελο «κούρεμα» και τη μετάθεση των βαρών στους φορολογούμενους των άλλων χωρών της Ευρωζώνης. Σημειώνω πάντως ότι πιο εύκολα περνά στα κοινοβούλια ακόμα και το «κούρεμα» παρά αυτή η πρόταση.

Αυτό το PADRE Plan είναι πάρα πολύ μεγάλο για να το αντέξει η σημερινή Ευρώπη, κύριοι συνάδελφοι, και έχει κινδύνους, διότι κι εδώ ισχύει ο «Κανόνας των Δύο». Έχουμε δύο ημισφαίρια στον εγκέφαλο, δύο πνευμόνια, δυο χέρια, δυο πόδια και εάν χαλάσει το ένα, μένεις με το άλλο. Δεν έχουμε εναλλακτική δηλαδή σε αυτή την μεγάλη, την ιστορική υπερδέσμευση επί επτά δεκαετίες και εάν πάει κάτι στραβά μπορεί ο Επενδυτικός Λεβιάθαν να εξελιχθεί σε υδρογονοβόμβα για την παγκόσμια οικονομία. Το λέω αυτό, διότι κατά τη συζήτηση του πρώτου μνημονίου, του πρώτου μεσοπρόθεσμου όταν έφεραν τις προβλέψεις τους οι ξένες και ελληνικές μεγαλοφυΐες είχα πει στη Βουλή ότι επρόκειτο για τον κύκλο μαθηματικών «Ωραίο θεώρημα, παντελώς ανεφάρμοστο». Είναι τα λεγόμενα μαθηματικά του μπιλιάρδου σε κυρτή επιφάνεια, όπου είναι αδύνατον να κάνεις οποιαδήποτε βάσιμη πρόγνωση. Οι ακαδημαϊκές ασκήσεις είναι χρήσιμες, αλλά δεν είναι πολιτική. Αυτό πρέπει να το αποφύγουμε και η ευόδωση της στρατηγικής ενός κόμματος της Αριστεράς απαιτεί να τα βγάλει πέρα με επιτυχία υποχρεωτικά με τα 3 Α και το 1 Π. 3 Α: Αβεβαιότητα – Αστάθεια – Ασάφεια (άγνωστοι – άγνωστοι). Και το Π: πολυπλοκότητα.

Ετεροχρονισμός Δέκα Πηγών Ρίσκου

Είπε ορθότατα ο συνάδελφος, κ. Τσακαλώτος, ότι απουσιάζει η αίσθηση του επείγοντος στον προϋπολογισμό. Ήθελα να σας πω δύο τρεις σκέψεις επ' αυτού και δυστυχώς επανέρχομαι στο 2009 –στο «Ε, Πρόεδρε»- πριν τις εκλογές. Στο «Μια Ωρολογιακή

Βόμβα: ο συγχρονισμός όλων των κρίσεων, όλων των δαιμόνων». Η συγκυρία είναι βέβαια διαφορετική από το 2009, αλλά το φάντασμα ενός ενδεχόμενου συγχρονισμού πολλών πηγών ρίσκου το 2015 κρέμεται πάνω από τα κεφάλια μας.

Δηλαδή, όταν αναλαμβάνεις την κυβέρνηση εν μέσω κρίσης ή στα απόνερά της σε ενδιαφέρει να μην συγχρονιστούν τα τεκτονικά ρήγματα, να μην συγχρονιστούν οι σεισμικές δονήσεις. Κάνεις δηλαδή ένα ετεροχρονισμό των κρίσεων, μια μερική αποσύνδεση της μιας πηγής ρίσκου από την άλλη και να μου επιτρέψετε επιγραμματικά να αναφέρω μερικές πηγές ρίσκου.

Πρώτη, είναι η ίδια η Ευρωζώνη, όπου αν δεν συμβεί κάτι συνταρακτικό - πέρα από τις μετέωρες, χλιαρές δεσμεύσεις Ντράγκι και Γιούνκερ - θα γλιστράει στην στασιμότητα οριστικά, στον αποπληθωρισμό, στο σύνδρομο χρόνιας απουσίας ζήτησης. Αυτή η παγίδα στασιμότητας ή νέας ύφεσης στην Ευρώπη είναι μια μεγάλη πηγή ρίσκου για την Ελλάδα καθώς δεν προβλέπεται καμιά πλημμυρίδα που θα σηκώσει και τις «βάρκες» μαζί με τα «υπερωκεάνια». Οι αντιθέσεις Γαλλίας – Ιταλίας και Βρετανίας (ΗΠΑ) με την Γερμανία μας δίνουν κάποιες ευκαιρίες αλλά πρέπει να προσέχει κανείς πώς τις διαχειρίζεται για να επωφελείται η εθνική του στρατηγική κι όχι να γινόμαστε «λαγοί» στο ξεκαθάρισμα λογαριασμών των μεγάλων δυνάμεων. Σκεφτείτε ότι η Ρωσία - με τόσες πλουτοπαραγωγικές πηγές, με αποθεματικό 430 δισ. δολάρια δεσμευμένο σε ταμεία συνταξιοδοτικά - δεν μπόρεσε να δανειστεί πρόσφατα δίνοντας 10,6% επιτόκιο, με έντοκα γραμμάτια ενός εξαμήνου! Θέλω να καταλάβουμε την φυσιογνωμία των καιρών, την πολυπλοκότητα τους. Πρώτη, λοιπόν, πηγή ρίσκου το ευρωπαϊκό και διεθνές περιβάλλον.

Δεύτερη πηγή ρίσκου: Ελλάδα - αγορές. Αυτή τη στιγμή δανειζόμαστε με 2% και θα πάμε στο 8% συν με αυστηρή επιτήρηση. Η πειθαρχία των αγορών – ανύπαρκτη στην εποχή της φούσκας- ίσως αποδειχθεί σκληρότερη κι από της τρόικας. Και προφανώς υπάρχει ένα χαιρέκακο ένστικτο από την πλευρά της Ν.Δ. ότι μπορεί αύριο να έρθει μια άλλη κυβέρνηση που θα πρέπει να βάλει την ουρά στα σκέλια και να ξαναπάει στους Γερμανούς για λεφτά αν πεταχτεί εκτός αγορών. Δυστυχώς κύριοι συνάδελφοι οι αριθμοί του προϋπολογισμού ακόμα και στο υπεραισιόδοξο κυβερνητικό σενάριο –καθαρά πολιτικού εκλογικού κύκλου- δεν μας βγάζουν από τη ζώνη υψηλού κινδύνου, τη ζώνη junk bonds. Η ενδεχόμενη αύξηση κατά 2% του ΑΕΠ αναβαθμίζει τη θέση μας κατά 0,25 βαθμούς στις αξιολογήσεις των αγορών. Η μείωση του χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά 8% -δύσκολη σε συνθήκες αποπληθωρισμού- μας δίνει μια αναβάθμιση το πολύ 0,30%. Μια μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος κατά 3 μονάδες δικαιολογεί μια αναβάθμιση 0,25. Μια ικανοποιητική – ελάχιστα πιθανή - αύξηση της εμπιστοσύνης στη διακυβέρνηση (τελικά αποτελέσματα στη φοροδιαφυγή, αύξηση της παραγωγικότητας στη διοίκηση, ικανότητα της κυβέρνησης να βάζει στόχους και να τους πραγματοποιεί, πολιτική σταθερότητα με ή χωρίς εκλογές το 2015) μπορεί να μας αναβαθμίσει κατά μισό βαθμό. Δηλαδή, ακόμα και στο πιο αισιόδοξο σενάριο το κρίσιμο πρώτο εξάμηνο του 2015 η Ελλάδα το πολύ να αναβαθμίσει τη θέση της κατά μισό έως ένα βαθμό και συνεπώς παραμένει σε ζώνη υψηλού κινδύνου είτε μ' αυτό το κυβερνητικό σχήμα είτε μετεκλογικά μ' ένα άλλο.

Τρίτη πηγή ρίσκου είναι ο τραπεζικός χώρος. Έχουμε στην καλύτερη περίπτωση 75 δισεκατομμύρια ευρώ «κόκκινα δάνεια» που πρέπει να ρυθμιστούν σιγά σιγά ανάλογα με την ανάκαμψη. Πραγματικός Γολγοθάς. Εδώ οι πολιτικοί αυτοσχεδιασμοί θα έχουν απρόβλεπτες συνέπειες. Χρειάζεται προσοχή. Μπορεί ασφαλώς να τα βγάλει πέρα το πιστωτικό σύστημα υπό προϋποθέσεις, αλλά μην ξεχνάτε ότι λήγουν το Μάρτη - ο Μάρτης θα είναι θερμός πολιτικά, μπούζι οικονομικά - τα εγγυημένα κρατικά ομόλογα που έδιναν ως ενέχυρο οι τράπεζες για να πάρουν λεφτά από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Δηλαδή, πρέπει να βρουν από τις αγορές ή τους καταθέτες 30 δισ. ευρώ για να καλύψουν αυτή την ιστορία. Είμαστε σε μια πολύ λεπτή ζώνη αβεβαιότητας και υπάρχουν και ρητορικοί τυχοδιωκτισμοί - δεν θέλω καν να ξεστομίσω αυτά που ακούστηκαν πρόσφατα από ορισμένους επιπόλαιους της κυβερνητικής πλευράς.

Τέταρτη πηγή ρίσκου βρίσκεται στην πραγματική οικονομία. Όσοι ασκούμαστε λίγο στα μαθηματικά, λέγαμε από την αρχή του 2010 ότι η πτώση της ελληνικής οικονομίας, αν δεν υπάρξουν άλλες αναπτυξιακές αντισταθμίσεις, θα είναι γύρω στο 30%. Γιατί; Υπολογίζεις πόσο Α.Ε.Π. προέκυψε από την υπερβολική πιστωτική επέκταση του κράτους και των ιδιωτών και βγάζεις περίπου ένα 30%. Στο τέλος του 2013 ήμασταν στο 27% κάτω, επομένως, μπορεί κανείς να πει θεωρητικά ότι προσεγγίζουμε έναν πάτο, αλλά ο πάτος αυτός είναι πάντα θεωρητικός. Ανά πάσα στιγμή μπορεί να υπάρξει γλίστρημα, η αναιμική ανάπτυξη μπορεί να μην είναι διατηρήσιμη, αυτό το Greecovery που λέει κι ο Economist προχθές. Είναι άλλωστε εξαρτημένο υπερβολικά από τον τουρισμό και μια σειρά από άλλους ασταθείς παράγοντες.

Πέμπτη πηγή ρίσκου βρίσκεται στο Ασφαλιστικό σύστημα και θα προσθέσω άλλη μια πηγή ρίσκου, **έκτη**, που είναι τα ελληνοτουρκικά, η ΑΟΖ της Κύπρου και τα σχετικά με τις πετρελαικές έρευνες.

Όλες αυτές τις πηγές ρίσκου η κυβερνητική πλευρά τις μετονομάζει σε μια και μοναδική πηγή ρίσκου, την Προεδρική Εκλογή. Όλα εκεί τα ανάγει.

Πράγματι υπάρχει πολιτικό ρίσκο. **Πρώτον**, η αποτυχία του success story που θα βγαίναμε υποτίθεται καθαρά στις αγορές με αυτό τον ερασιτεχνικό κακότεχνο τρόπο. Βλέπουμε τώρα τι συνέβη. Ένα επιπλέον πολιτικό ρίσκο, **δεύτερο**, είναι και οι εκλογές, οι οποίες πάντα έχουν ένα βαθμό αβεβαιότητας. Μετά τις εκλογές, άλλη πηγή ρίσκου, **τρίτη**, είναι ο σχηματισμός βιώσιμου κυβερνητικού σχήματος, έχει και αυτό μια αβεβαιότητα. Μετά τον σχηματισμό του κυβερνητικού σχήματος και εν μέσω κρίσης, **τέταρτη** πηγή ρίσκου είναι οι αντοχές του νέου κυβερνητικού σχήματος, των νέων κυβερνητικών κομμάτων, του νέου πολιτικού και κοινωνικού συνασπισμού που θα διασφαλίσει μια αλλαγή προς το καλύτερο με διάρκεια και προοπτική. Δηλαδή παρουσιάσαμε δέκα πηγές ρίσκου.

Η αναφορά στο ρίσκο δε σημαίνει να κάτσει κανείς στ' αυγά του, να υποκαταστήσει τη δημοκρατία και την ψήφο του λαού με την ψήφο των αγορών. Δεν σημαίνει συντηρητική αποδοχή του στάτους κβο. Ωστόσο, υπογραμμίζει ότι δεν θα πολιτευόμαστε ελαφρά τη καρδία, δεν θα σχεδιάζουμε το άμεσο μέλλον δίχως να αξιολογούμε συγκριτικά το ρίσκο στις διαθέσιμες επιλογές μας. Σε κάθε περίπτωση, τα κυβερνητικά κόμματα και αυτά που φεύγουν

και αυτά που έρχονται, πρέπει οπωσδήποτε να κάνουν διαχείριση αβεβαιότητας, διότι, αυτή είναι η ουσία της πολιτικής: Εναλλακτικές λύσεις και διαχείριση κινδύνων. Δηλαδή, καλούνται τα κόμματα να ετεροχρονίσουν στο μέτρο του δυνατού τις πηγές του ρίσκου, να αποσυνδέσουν μερικά έστω τις πηγές του ρίσκου. Και εδώ σταματώ. Δεν είναι της ώρας, στη συζήτηση του προϋπολογισμού, η περαιτέρω συγκεκριμενοποίηση.

Το «τίποτα» με το «πουθενά»

Επί χρόνια προσπαθούσα να πω στους Υπουργούς Οικονομικών και στους εναλλασσόμενους κεντρικούς τραπεζίτες, ότι η παραδοσιακή νομισματική πολιτική εν μέσω κρίσης δεν θα έχει αποτελέσματα, δεν μπορεί να μεταβιβαστεί στην πραγματική οικονομία, ούτε ακόμη και αν κάνεις το βασικό επιτόκιο 0, όπως και έγινε περίπου. Όλοι οι Διοικητές της Τράπεζας της Ελλάδος και οι Υπουργοί Οικονομικών έλεγαν μέχρι πρόσφατα ότι αυτά δεν γίνονται, αυτά είναι έξω από την ιδρυτική σύμβαση της Ευρωζώνης,. Κι όμως βγαίνει και τους αδειάζει ο Ντράγκι και λέει ότι θα αγοράσει assets.

Ο Υπουργός μας, ο κ. Χαρδούβελης, τον οποίο και κυνηγώ μάταια επί τέσσερις μήνες να έλθει στη Βουλή για αυτές τις συνεχείς επίκαιρες ερωτήσεις μου, είπε στη Γερμανία ότι εναποθέτει όλες του τις ελπίδες στην αγορά ενυπόθηκων ομολόγων - ABS! Αυτή η αγορά – μικρή και αμφισβητήσιμη - δεν αφορά τόσο εμάς, ούτε την πραγματική οικονομία, ούτε την απασχόληση, το πολύ πολύ οι μέτοχοι να κερδίζουν κάτι παραπάνω. Θα έπρεπε να διεκδικήσουμε, και αυτός θα ήταν ένας optimum συμβιβασμός - υπέρ και των Γερμανών που έχουν προβληματικές υποδομές - να εκδώσει ομόλογα ενός τρισεκατομμυρίου ευρώ η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, να τα αγοράσει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τα οποία θα πήγαιναν σε δημόσιες επενδύσεις για υποδομές, δίκτυα, καινοτομία, σχέδια υψηλής προστιθέμενης αξίας σε κάθε περίπτωση. Η απόλυτη σιωπή των Υπουργών Οικονομικών είναι εύγλωττη.

Τώρα, ο Γιούνκερ μας είπε σήμερα ότι θα βάλει 21 δισεκατομμύρια (16 +5) - όχι καινούργια λεφτά, παλιά λεφτά, ανακυκλωμένα - θα τα μοχλεύσει επί 15 και θα τα κάνει υποτίθεται 315 δισεκατομμύρια. Ούτε το μέγεθος φτάνει και έχουμε και την πικρή εμπειρία του πρόσφατου παρελθόντος καθώς η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων απέτυχε να ενεργοποιήσει και τα προηγούμενα αναπτυξιακά κονδύλια, διότι, θα έπεφτε η πιστοληπτική της αξιολόγηση, το φετίχ ΑΑΑ! Τώρα πάλι, αντί να βάλουνε φρέσκο, ζεστό χρήμα και να πούμε 100 δισ. με μόχλευση επί δέκα, να πάμε στο 1 τρισεκατομμύριο ώστε να κινητοποιηθούν πραγματικά ιδιωτικά κεφάλαια, βασίζονται ακόμη μια φορά στη «μαύρη μαγεία» των λόγων της Πυθίας-Ντράγκι.

Εμείς, αν ενεργοποιηθεί αυτό το ευρωπαϊκό σχέδιο, τι στόχους έχουμε όσον αφορά το μέγεθος του, τη δομή του, τη λειτουργία του και τι ώριμα επενδυτικά έργα, κύριε Υπουργέ, έχετε στο συρτάρι σας για να τα προτείνετε ώστε να τα χρηματοδοτήσει η Ε.Ε.; Η σιωπή των δύο Υπουργείων, Οικονομικών και Ανάπτυξης, είναι εκκωφαντική. Ίσως έχουν δίκιο οι Γερμανοί κι άλλοι εταίροι όταν μας λένε ότι περάσαμε και φάσεις δημόσιας υπερεπένδυσης και όμως συνδέσαμε το «τίποτα» με το «πουθενά», δηλαδή, με ελάχιστα αποτελέσματα στην

πραγματική οικονομία, στην παραγωγή, στην παραγωγικότητα και την εξωστρέφεια του παραγωγικού μας μοντέλου.

Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

Ε Ι Σ Η Γ Η Σ Ε Ι Σ

Β. ΕΙΔΙΚΩΝ ΕΙΣΗΓΗΤΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΕΒΡΩΝΙΑΣ ΠΑΤΡΙΑΝΑΚΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
της Ειδικής Εισηγήτριας της Νέας Δημοκρατίας
Φεβρωνίας Πατριανάκου
Βουλευτή Λακωνίας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συζητάμε μετά από πολλές δεκαετίες τον πρώτο ισοσκελισμένο προϋπολογισμό. Ο προϋπολογισμός του 2015 προβλέπει υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα 3% του ΑΕΠ το οποίο καλύπτει εξ ολοκλήρου τις δαπάνες για τόκους του επόμενου έτους, περαιτέρω μείωση του δημόσιου χρέους και, επιστροφή της οικονομίας στην ανάπτυξη με ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης 2,9%.

Είναι ο δεύτερος προϋπολογισμός που κατατίθεται χωρίς τη σύμφωνη γνώμη της Τρόικας. Πριν ακριβώς ένα χρόνο οι εκπρόσωποι των δανειστών χαρακτήριζαν τον προϋπολογισμό του 2014 αναξιόπιστο και ως τέτοιος έπρεπε να αναθεωρηθεί. Φυσικά διαψεύστηκαν. Μαζί τους και η αξιωματική αντιπολίτευση. Η εφαρμογή και η αξιόπιστη υλοποίηση του φετινού προϋπολογισμού, σε κάθε περίπτωση, σηματοδοτεί το τέλος μιας εποχής.

Ανεξάρτητα από την όποια κριτική για την ένταση, την ταχύτητα και το βάθος της προσαρμογής, η επίτευξη των στόχων δημοσιονομικής πειθαρχίας και εξόδου από την ύφεση, δημιουργούν συνθήκες μιας νέας αφετηρίας σε πιο στέρεες και υγιείς βάσεις για την Ελληνική οικονομία.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης αποτελεί ακόμα πεδίο σύνθεσης διαφορετικών απόψεων, με συνέπεια, την αδυναμία λήψης γρήγορων αποφάσεων ικανών να φέρουν ταχύτερη ανάκαμψη. Με ρυθμό ανάπτυξης μόλις 0,2% το τρίτο τρίμηνο του 2014 και πρόβλεψη 0,8% στο σύνολο του έτους, τα 18 κράτη-μέλη βρίσκονται αντιμέτωπα με την τριπλή πρόκληση: Της αναιμικής ανάπτυξης, της υψηλής ανεργίας και του επικίνδυνα χαμηλού πληθωρισμού, καθώς η αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών έχει εξαντληθεί λόγω των μέτρων λιτότητας που εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης τα τελευταία χρόνια.

Σε αυτό, λοιπόν, το ευρωπαϊκό περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από αστάθεια, δημοκρατικό έλλειμμα, ανισότητες και γενικευμένη αβεβαιότητα, η ελληνική οικονομία και η ελληνική κοινωνία δοκιμάστηκε και δοκιμάζεται ασύμμετρα, τόσο σε όρους δημοσιονομικής προσαρμογής όσο και σε όρους βιοτικού επιπέδου.

Σε αυτό το πεδίο μάχης, όμως, διαμορφώνονται και οι πρώτες αλλά ισχυρές ενδείξεις για την έξοδο της χώρας από την κρίση.

1. Από το 2ο τρίμηνο του τρέχοντος έτους η ελληνική οικονομία επέστρεψε στο μονοπάτι των θετικών ρυθμών οικονομικής μεγέθυνσης. Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, η ελληνική οικονομία, θα υπερκαλύψει την επίσημη πρόβλεψη για ποσοστιαία αύξηση του ΑΕΠ της τάξης του 0,6% για το 2014 ενώ για το 2015 – όπως προαναφέρθηκε - προβλέπεται ουσιαστική ανάκαμψη της οικονομίας.

2. Η ανεργία παρά το δυσθεώρητο ύψος της, για 6ο συνεχόμενο μήνα από τον Μάρτιο έως τον Αύγουστο, βαίνει μειούμενη. Η απασχόληση το τρέχον έτος, εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 0,6%, μετά την δραματική μείωση τα τρία προηγούμενα χρόνια, της τάξεως του 7% μεσοσταθμικά κατ' έτος.

Ανησυχητικό παραμένει το γεγονός ότι, από το σύνολο των ανέργων, το 75% περίπου αποτελείται από άτομα που αναζητούν εργασία περισσότερο από 12 μήνες (μακροχρόνιοι άνεργοι), έναντι 40% περίπου το 2009, ενώ σύμφωνα με την έκθεση του ΟΟΣΑ το ποσοστό της διαρθρωτικής ανεργίας φθάνει στο 15,0% έναντι 9,6%της ευρωζώνης.

Για το 2015 το ποσοστό ανεργίας, προβλέπεται να μειωθεί κατά 2,2 ποσοστιαίες μονάδες και εκτιμάται ότι θα διαμορφωθεί περίπου στο 25% του εργατικού δυναμικού (22,6% σε εθνικολογιστική βάση).

Η απασχόληση προβλέπεται να αυξηθεί κατά 2,6% λόγω της ανάκαμψης της οικονομικής δραστηριότητας και των μεταρρυθμίσεων στην αγορά εργασίας. Με σημαντικά πλεονάσματα που επιτυγχάνονται στο πρωτογενές ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης και στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, από ελλείμματα άνω του 10,0% του ΑΕΠ στην έναρξη της κρίσης.

Το σημαντικότερο είναι ότι αυτές οι ισχυρές θετικές εξελίξεις στην Ελληνική Οικονομία συνοδεύονται από ένα αναμορφωμένο θεσμικό και οργανωτικό πλαίσιο λειτουργίας της και από ένα αναδιαρθρωμένο και πλήρως κεφαλαιοποιημένο τραπεζικό σύστημα που τώρα είναι σε θέση και πρέπει να συμβάλει στην χρηματοδότηση των επιχειρήσεων και των νοικοκυριών της χώρας και στην αποτελεσματική διαχείριση των συνεπειών της κρίσης.

Σύμφωνα με την τελευταία Παγκόσμια Έκθεση Ανταγωνιστικότητας, η Ελλάδα ανέβηκε στην 81η θέση φέτος - μεταξύ 144 χωρών – από την 91η πέρυσι και με βάση τα στοιχεία που πρόσφατα δημοσιεύθηκαν από το Παγκόσμιο Δίκτυο Επιχειρηματικότητας, η Ελλάδα το 2014 κατατάσσεται 47η σε σύνολο 130 χωρών, βελτιώνοντας την θέση της κατά 11 βαθμίδες μέσα στον τελευταίο χρόνο. Σύμφωνα με την έκθεση η Ελλάδα παρουσιάζει ταυτόχρονα εξαιρετικά δυνατά σημεία, αλλά και σημαντικές ελλείψεις. Τα δυνατά σημεία της χώρας, είναι οι δεξιότητες των επιχειρήσεων σε στάδιο εκκίνησης, το ανθρώπινο δυναμικό, η ενσωμάτωση της τεχνολογίας, και η διεθνοποίηση. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που εντοπίζεται είναι η γραφειοκρατία, η οποία αποτελεί σημαντικό ανασταλτικό παράγοντα στις επιχειρηματικές της δυνατότητες.

Το 2012 όταν ξεκίνησε η θητεία της κυβέρνησης, είχαμε να αντιμετωπίσουμε την βεβαιότητα του Grexit, τον αποκλεισμό από τις αγορές, την διεθνή ανυποληψία, την απειλή της τραπεζικής κατάρρευσης, παρατεταμένη ύφεση και ανεργία, την εσωτερική κοινωνική αναταραχή, τη γενικευμένη αβεβαιότητα, τον ανεξέλεγκτο φόβο.

Δύο χρόνια μετά, η κυβέρνηση είναι στο μέσον της θητείας της και έχει κερδίσει με απτά αποτελέσματα:

- τη σταθεροποίηση στη ζώνη του ευρώ,
- τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος,
- την επιστροφή στις διεθνείς αγορές,

• τη σταδιακή ανάκτηση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας,

• την κοινωνική ειρήνη και την απομάκρυνση της ανασφάλειας

Σε αυτό το περιβάλλον η Ελληνική Κυβέρνηση στο μέσον της θητείας της, διαμορφώνει την ατζέντα για την επόμενη ημέρα της ελληνικής οικονομίας, για την διαφύλαξη των όσων, με τις τεράστιες θυσίες του ελληνικού λαού, έχουν μέχρι σήμερα επιτευχθεί και με τη συζήτηση για την ανάπτυξη της χώρας μέσα από ένα νέο παραγωγικό μοντέλο

Όμως, η διατηρησιμότητα και η ανάπτυξη διαρκείας, εξαρτώνται από:

- τη ρύθμιση του δημόσιου χρέους,
- την ποιότητα των μεταρρυθμίσεων,
- την πολιτική σταθερότητα και
- τυχόν απότομες εξωτερικές διαταραχές.

Όσον αφορά τις γεωπολιτικές εξελίξεις, η χάραξη εθνικής στρατηγικής ενταγμένης σε ευρύτερες συμμαχίες και η διαρκής εκμετάλλευση των πλεονεκτημάτων μας με βάση τις αρχές και τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, μας προφυλάσσουν κατά το δυνατόν από απρόοπτες περιπέτειες.

Εκ των ων ουκ άνευ αποτελεί η σημασία της πολιτικής σταθερότητας σε συνδυασμό με το ξεκάθαρο στίγμα και πρόγραμμα των πολιτικών δυνάμεων γενικότερα και σε περιόδους εκτάκτων συνθηκών ειδικότερα.

Η παρατεταμένη εκλογολογία που καλλιέργησε συνειδητά η αντιπολίτευση με αφορμή την διαδικασία εκλογής Προέδρου της Δημοκρατίας, επηρέασε και τις διαπραγματεύσεις με την τρόικα, τις αγορές και τους εταίρους-δανειστές μας, δυσκολεύοντας καθολικά τη θέση της χώρας.

Η παραβίαση της αρχής του Συνταγματικού νομοθέτη για ευρύτερες συναινέσεις στο πρόσωπο του Προέδρου της Δημοκρατίας για μια ακόμη φορά διαστρέφεται σε ασκήσεις ανατροπής της Κυβέρνησης.

Βασικό στοιχείο, όμως, της εξέλιξης όλων των οικονομικών μεγεθών και των ασκούμενων πολιτικών, αποτελεί η επιτυχής διαπραγμάτευση για περαιτέρω διευθέτηση του χρέους. Αποτελεί, άλλωστε, συμφωνημένη δέσμευση των εταίρων μας. Είναι γεγονός ότι το δημόσιο χρέος, είναι ιδιαίτερα υψηλό. Ωστόσο, είναι επίσης γεγονός ότι ο ρυθμός αύξησής του, έχει πλέον ανακοπεί. Το δημόσιο χρέος της χώρας μας σταμάτησε να αυξάνεται και ήδη άρχισε να μειώνεται και ονομαστικά. Η σύνθεση και η δομή του βελτιώθηκε, η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του έχει χρονικά επεκταθεί, ενώ έχουν μειωθεί αισθητά οι δαπάνες εξυπηρέτησής του.

Εάν δούμε το προφίλ του ελληνικού χρέους παρατηρούμε ότι:

- Το μεγαλύτερο μέρος του είναι στα χέρια των κρατών μελών της Ευρωζώνης.
- η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του έχει χρονικά επεκταθεί από τα 6,3 έτη το 2011, στα 16,5 έτη.
- Οι τόκοι για την εξυπηρέτησή του έχουν μειωθεί στα 6 δις από τα 16,3 δις.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν χαρακτηριστικά που επηρεάζουν τη βιωσιμότητα, αφού είναι κοινά παραδεκτό ότι ο λόγος του χρέους προς το ΑΕΠ δεν αποτελεί επαρκή δείκτη για την εξακρίβωση της βιωσιμότητας του.

Το δημόσιο χρέος δεν αποτελεί πλέον τον απόλυτα περιοριστικό παράγοντα στην ανάπτυξη, καθώς το 2016, οι ακαθάριστες δανειακές ανάγκες της χώρας μειωμένες από άλλα μη δημοσιονομικά έσοδα, όπως έσοδα από αποκρατικοποιήσεις, θα αντιστοιχούν περίπου στο 1/5 των χρηματοδοτικών αναγκών που έχουν οι άλλες χώρες του Νότου.

Σύμφωνα με δημοσιοποιημένα στοιχεία του ΔΝΤ, του Οκτωβρίου του 2014, οι χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας μας διαμορφώνονται το 2016 στο 4,3% του ΑΕΠ, έναντι 17,4% του ΑΕΠ για την Γαλλία, 24,6% του ΑΕΠ για την Ιταλία, 17,8% του ΑΕΠ για την Πορτογαλία και 19,4% του ΑΕΠ για την Ισπανία. Ουσιαστικά, οι χώρες αυτές, εκτός της Ελλάδος, δεν έχουν παρά λιγοστές προοπτικές ανάπτυξης, εφόσον πρέπει να αφιερώνουν πόρους ίσους με το 1/4 ή το 1/5 του ΑΕΠ στην εξυπηρέτηση του χρέους και όχι σε νέες επενδύσεις.

Αυτό κατά την άποψη μου θα είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα στην διαπραγμάτευση για το χρέος και με σαφήνεια προκύπτει ότι σε καμία περίπτωση δεν ευνοεί τη χώρα μας ομογενοποίηση της διευθέτησης του χρέους με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα των μεταρρυθμίσεων δομικών και διαρθρωτικών είναι άμεσα συνυφασμένο με το αναπτυξιακό παραγωγικό μοντέλο που θέλουμε να ακολουθήσουμε. Μια σειρά μεταρρυθμίσεις που μέχρι σήμερα έχουν υιοθετηθεί, αποτελούν σημαντικό βήμα για τις διαρθρωτικές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα. Αυτονόητες αλλαγές δεν στηρίχτηκαν από την αξιωματική αντιπολίτευση, διότι προσέκρουσαν στον τοίχο των αριστερών ιδεολογημάτων. Διότι, το παραγωγικό μοντέλο που εξέπνευσε με παταγώδη αποτυχία, είναι αυτό που με νεωτερισμούς υπερασπίζεται.

Εκτεταμένος δημόσιος τομέας και κρατικός παρεμβατισμός, ζήτηση με δανεικά, δουλειά χωρίς δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, χαμηλή παραγωγικότητα, κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα, ενοχοποίηση του κέρδους και του ιδιωτικού τομέα. Στη χώρα μας οι στρεβλώσεις που αναπτύχθηκαν εμποδίζουν την προώθηση των μεταρρυθμίσεων με αποτέλεσμα να μην αντιλαμβανόμαστε την ταχύτητα με την οποία προσαρμόζεται ο κόσμος γύρος μας. Η κρίση, βεβαίως, δημιούργησε τις συνθήκες και τις προϋποθέσεις για ευκολότερη αποδοχή πειστικών και μελετημένων μεταρρυθμίσεων.

Η προβλεπόμενη για το 2015 ουσιαστική ανάκαμψη της οικονομίας, σηματοδοτεί το σπάσιμο του φαύλου κύκλου της ύφεσης κυρίως από την ενίσχυση των επενδύσεων (11,7%) και τις εξαγωγές (5,2%). Αποτελεί, όμως, μονόδρομο η εφαρμογή ενός νέου Αναπτυξιακού Πρότυπου, για την ολόπλευρη ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας και το οποίο είναι σχεδιασμένο ώστε:

- Να δίνει έμφαση στην αξιοποίηση του ανεκμετάλλευτου ορυκτού μας πλούτου.
- Να αναδεικνύει τη χώρα μας σε ενεργειακό και μεταφορικό κόμβο.
- Να αξιοποιεί τη Ναυτιλιακή μας δυναμική.
- Να επενδύει στον Τουρισμό, την εθνική μας «βαρειά βιομηχανία»,

- στη συστηματοποίηση της αγροτικής μας παραγωγής και ιδιαίτερα στην διατροφική μας γεωργία.
- Να στηρίζει τη διατροφική βιομηχανία.
- Να κάνει την Ελλάδα κέντρο υψηλού επιπέδου υπηρεσιών στην ευρύτερη περιοχή μας, σε κλάδους, όπως ο Χρηματοοικονομικός, η Υγεία και η Εκπαίδευση.

Μόνο με μια τέτοια στοχευμένη πολιτική θα προσελκύσουμε επενδύσεις. Δεν νοείται, όμως, αναπτυξιακό μοντέλο χωρίς τη δημιουργία ενός ισχυρού ιστού συγκράτησης της κοινωνικής μας συνοχής. Με βραχυπρόθεσμες πολιτικές άμεσης εφαρμογής για τη στήριξη όσων έπληξε και πλήττει η κρίση και με μακροπρόθεσμο προγραμματισμό για τη δημιουργία ενός αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους.

Δεν νοείται, επίσης, νέο αναπτυξιακό μοντέλο, χωρίς τη ριζική μεταρρύθμιση, το λειτουργικό εκσυγχρονισμό και το μακροπρόθεσμο ανασχεδιασμό του κράτους. Ένα αναπτυξιακό χρηματοδοτικό εργαλείο του νέου αναπτυξιακού προτύπου αποτελεί το νέο εγκεκριμένο ΕΣΠΑ 2014-2020. Το νέο ΕΣΠΑ είναι σχεδιασμένο, ώστε να λειτουργήσει ως καταλύτης ενεργοποίησης ιδιωτικών επενδύσεων σε δυναμικούς και εξωστρεφείς κλάδους της οικονομίας.

Η διοχέτευση πόρων στις πιο παραγωγικές επενδυτικές χρήσεις είναι αναγκαία συνθήκη για τη μακροχρόνια μεγέθυνση της ελληνικής οικονομίας. Με έμφαση στον τουρισμό, λιανεμπόριο, ενέργεια, βιομηχανία και αγροτική παραγωγή, καθώς αυτοί οι κλάδοι έχουν τη μεγαλύτερη δυνατότητα να βελτιώσουν σημαντικά τη μελλοντική προοπτική ανάπτυξης της χώρας.

Στην εφαρμογή αυτού του νέου αναπτυξιακού ανασχεδιασμού, το πρόβλημα της ανεργίας δυναμιτίζει τα θεμέλια της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας. Όσο γρηγορότεροι είναι οι ρυθμοί δημιουργίας νέων θέσεων εργασίας μέσω της οικονομικής διεύρυνσης, τόσο περισσότερο ομαλά θα αποκλιμακωθούν οι συνέπειες της ανεργίας. Η συνέχιση των μεταρρυθμίσεων, τόσο στην αγορά εργασίας όσο και στην αγορά αγαθών και υπηρεσιών, αποτελεί αναγκαία συνθήκη για την αύξηση της εγχώριας παραγωγής και την παράλληλη αύξηση της απασχόλησης.

Η μακροχρόνια ανεργία, μέσω της μειωμένης παραγωγικότητας και της απόσβεσης ικανοτήτων που δημιουργεί, λειτουργεί ανασταλτικά για την επανένταξή στην αγορά εργασίας. Κύρια θύματα οι γυναίκες και οι νέοι. Οι νέοι με δεξιότητες μεταναστεύουν. Οι γυναίκες, λόγω ελλειμματικών θεσμών και μακροχρόνιων νοοτροπιών, παραμένουν αναξιοποίητες.

Μέσα από τις πολιτικές, που συστηματικά θα ασκηθούν για την μείωση της ανεργίας, την αύξηση της απασχόλησης και την ομαλή ένταξη στην αγορά εργασίας, θα ήθελα να κάνω μια αναφορά στον οικονομολόγο Νομπελίστα Edmund Phelps, ο οποίος αναζητώντας τον δυναμισμό που οδηγεί στην ευημερία, εστιάζει στις αξίες και στις συμπεριφορές των ανθρώπων στην οικονομία.

Μία αναδρομή στις εργασιακές συμπεριφορές στη χώρα μας την περίοδο της κρίσης, θα μας οδηγήσει για μια ακόμα φορά στο συμπέρασμα ότι η κρίση ήταν πρωτίστως κοινωνική και πολιτική και ως φυσική συνέπεια και οικονομική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το οικονομικό περιβάλλον της μεγάλης δημοσιονομικής προσαρμογής και των δυσβάστακτων κοινωνικών συνεπειών, επέλεξε η τρόικα να ασκήσει την διαπραγματευτική της πίεση επικαλούμενη δημοσιονομικό κενό για το 2015.

Σε αυτή την προσβλητική για την χώρα στάση που φανερώνει έλλειψη σεβασμού για τις θυσίες του λαού μας, απαιτείται συναίνεση και συνεννόηση για την ομαλή έξοδο από το μνημόνιο. Για να αποκαταστήσουμε τη σχέση μας ως ισότιμου εταίρου στην ευρωπαϊκή οικογένεια, καθώς και τη δυνατότητα να ασκήσουμε οικονομική πολιτική χωρίς ετεροκαθοριζόμενους όρους και μνημονιακές δεσμεύσεις.

Οφείλουμε, όμως, να μιλήσουμε στους συμπολίτες μας, αλλά και μεταξύ μας, ξεκάθαρα, και να διευκρινίσουμε τους όρους συμμετοχής μας στην Ε.Ε., ανεξαρτήτως κυβέρνησης. Διότι, σύμφωνα με την νέα οικονομική διακυβέρνηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλες οι οικονομίες των κρατών-μελών της υπόκειται σε ενισχυμένη εποπτεία και υποχρεώσεις, οι οποίες απορρέουν, από την υιοθέτηση του ευρωπαϊκού εξαμήνου και τους κανονισμούς για την ενίσχυση του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης και το Δημοσιονομικό Σύμφωνο που τέθηκε σε ισχύ τον Ιανουάριο του 2013. Είμαστε υποχρεωμένοι να τηρούμε τον κανόνα του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, τη μείωση κατά ένα εικοστό ετησίως, της διαφοράς του λόγου του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης από την τιμή αναφοράς του 60% του ΑΕΠ, τη διαμόρφωση μεσοπρόθεσμων στόχων (ΜΠΔΣ), τον έλεγχο του προϋπολογισμού και των μακροοικονομικών προβλέψεων από ανεξάρτητες αρχές.

Το γεγονός ότι κατετέθη ένας ισοσκελισμένος αναπτυξιακός προϋπολογισμός μετά από έξι χρόνια ύφεσης, χωρίς περαιτέρω δημοσιονομικά μέτρα που θα επιβαρύνουν τους πολίτες, αποτελεί ένα αισιόδοξο μήνυμα προς όλους. Αλλά δεν αρκεί. Ο λαϊκισμός, η χρήση επιχειρημάτων που απευθύνονται στο συναίσθημα και όχι στη λογική, που βασίζονται σε μισές έως και ανύπαρκτες αλήθειες, διακινδυνεύουν τις όποιες επιτυχίες και υπονομεύουν το μέλλον.

Φεβρωνία Πατριανάκου

Βουλευτής Λακωνίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΑΒΑΛΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Νικόλαου Παναγιωτόπουλου
Βουλευτή Καβάλας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

η Κοινοβουλευτική μας Δημοκρατία, την οποία υποθέτω ότι όλοι ενστερνιζόμαστε εδώ μέσα, διέπεται πρωτίστως από την αρχή της Κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, όπως αυτή εκφράζεται και στις διεργασίες του Κοινοβουλίου, εντός του Κοινοβουλίου, όπως αυτή διεξάγεται σήμερα. Δεν διέπεται ούτε από πορείες, πρωτίστως, ούτε από δημοσκοπήσεις ούτε από άλλου τύπου πρωτοβουλίες και με βάση αυτό νομίζω ότι ορθώς συνεχίσουμε αυτή τη διαδικασία, εφόσον όλοι παραδεχόμαστε, υποθέτω, πάλι, ότι υπηρετούμε αυτό το θεσμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη συγκυρία, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και διεθνώς, συζητούμε σήμερα το σχέδιο Κρατικού Προϋπολογισμού του 2015. Το συζητούμε εν μέσω κλίματος εκτεταμένης αβεβαιότητας και αποσταθεροποιητικών τάσεων, στο ευρύτερο γεωπολιτικό περιβάλλον μας, αλλά και επιπλέον, με δεδομένες τις συνθήκες ανισοβαρούς ανάπτυξης, χρηματοπιστωτικού κατακερματισμού και δημοσιονομικών ανισορροπιών στις χώρες-μέλη της ευρωζώνης.

Όταν παράλληλα οι Διεθνείς Οργανισμοί αναθεωρούν επί το δυσμενέστερο τις προβλέψεις τους για παγκόσμια ανάπτυξη. Το συζητούμε παράλληλα και με δεδομένες τις ενστάσεις ή αντιρρήσεις εάν θέλετε της troika στη δύσκολη διαπραγμάτευση που έλαβε χώρα τις δύο τελευταίες ημέρες και ακόμη συνεχίζεται, διότι η διαπραγμάτευση δεν σταματά ποτέ και δεν παύει να είναι σκληρή και διαρκής. Έχουμε λοιπόν τις δεδομένες αντιρρήσεις της troika, η ελληνική πλευρά όμως κάνει τις δικές τις εκτιμήσεις και βασίζεται στην αξιοπιστία που κατέκτησε από τους τελευταίους κατατεθειμένους προϋπολογισμούς. Όλες αυτές είναι παράμετροι που αναπόφευκτα επηρεάζουν την τιτάνια προσπάθεια της πατρίδας μας να φύγει από τη σκοτεινή στενωπό της μακροχρόνιας ύφεσης, να διορθώσει τα δημόσια οικονομικά της, να σταθεί στα πόδια της στηριζόμενη πλέον στις δικές της δυνάμεις για την επόμενη μέρα.

Τα προβλήματα αυτά και αυτές οι παράμετροι, μπορεί να επηρεάσουν είτε ως προβλήματα – για παράδειγμα εξαγωγή αγροτικών προϊόντων στη Ρωσία που έχουν πληγεί από αυτήν τη διεθνή συγκυρία – είτε ως ευκαιρίες για παράδειγμα η δυναμική είσοδος της χώρας στους περιφερειακούς παγκόσμιους ενεργειακούς συσχετισμούς. Από εμάς εξαρτάται να μειώσουμε τα προβλήματα και να αυξήσουμε τις ευκαιρίες. Παρά την περιρρέουσα ρευστότητα που σας περιέγραψα η κατάσταση στην ελληνική οικονομία βελτιώνεται και αυτό το αποτυπώνουν τα μακροοικονομικά μεγέθη, ομολογουμένως έχοντας εξαντλήσει τις αντοχές των Ελλήνων. Η χώρα το 2014 παρουσιάζει και θα παρουσιάσει θετικό ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης με αύξηση του ΑΕΠ κατά 0,6%. Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι, γεγονός που αποδεικνύει τη ρεαλιστική προσέγγιση

του οικονομικού επιτελείου και την τελική αξιοπιστία των προϋπολογισμών των τελευταίων ετών, με βασικό στοιχείο το πρωτογενές πλεόνασμα που θα διαμορφωθεί στα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ ή στο 1,8% του ΑΕΠ.

Το έλλειμμα της Κυβέρνησης εκτιμάται ότι θα περιοριστεί από 5,9% το 2012 στο 1,5% κατά το 2014. Το δημόσιο χρέος σταθεροποιείται οριακά χαμηλότερα από αυτό του 2014, αλλά με μια ποιοτική διαφορά προς το καλύτερο. Η αποπληρωμή του επιμηκύνεται στο χρόνο καθιστώντας έτσι ευχερέστερη την εξυπηρέτησή του αφού η μέση υπολειπόμενη φυσική διάρκειά του από 6,5 έτη το 2011, διαμορφώνεται στα 16,5 έτη το 2014. Χρωστάμε δηλαδή περίπου τα ίδια, έχουμε όμως δυόμισι φορές παραπάνω χρόνο για να τα αποπληρώσουμε με τα παραπάνω στοιχεία. Οι δαπάνες για τόκους του χρέους εξακολουθούν να μειώνονται, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών είναι πλεονασματικό, με μεγάλο ρόλο σε αυτό να παίζει η άνοδος της τουριστικής κίνησης. Εκτιμώ ότι και η πτώση διεθνώς των τιμών του πετρελαίου οπωσδήποτε θα επηρεάσει, αλλά στο δεύτερο μισό του έτους. Ο πληθωρισμός εξακολουθεί να πέφτει όντας ο χαμηλότερος στην ΕΕ, η ανεργία υποχωρεί οριακά και θα διαμορφωθεί στο 24,8 φέτος από 25,5 πέρυσι. Είναι ακόμη πολύ υψηλή βέβαια, η εικόνα είναι ζοφερή και εξελίσσεται πλέον σε διαρθρωτικό πρόβλημα εξ αιτίας των υψηλών ποσοστών της στους νέους, αλλά και στους μακροχρόνια άνεργους. Σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία του ILO, της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, οι μακροχρόνια άνεργοι αποτελούν το 70% του συνόλου των ανέργων κι αυτό πρέπει να είναι αιτία σοβαρού προβληματισμού. Οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του Δημοσίου έχουν ήδη μειωθεί κατά 50%. Όλα αυτά τα μακροοικονομικά στοιχεία δείχνουν ότι η ελληνική οικονομία έχει εισέλθει σε μια φάση σταθεροποίησης με ορατή προοπτική ανάκαμψης. Το ζητούμενο μέσα από την υλοποίηση της συνέχισης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και με απαραίτητες τις μεταρρυθμίσεις αυτές των φορολογικών ελαφρύνσεων και της επιτάχυνσης των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού περιβάλλοντος, είναι η ολική επαναφορά σε αναπτυξιακή τροχιά. Το μεγάλο ζητούμενο – αλλά και το μεγάλο ζητούμενο και πολιτικά – είναι η διάχυση αυτής της μακροοικονομικής βελτίωσης που διαπιστώνεται σε μικροοικονομικό επίπεδο ώστε να αντιληφθεί και το μέσο νοικοκυριό που δεν το έχει αντιληφθεί ως τώρα, ότι όλα αυτά τα θετικά επιτεύγματα στα βασικά μεγέθη της οικονομίας έχουν αναφορά και θα επηρεάσουν θετικά και τα δικά του οικονομικά και εν τέλει οι μεγάλες θυσίες όλων των Ελλήνων θα πιάσουν τόπο.

Δεδομένων των ανωτέρω, μέσα σε αυτό το πλαίσιο βασικές προβλέψεις του προϋπολογισμού του 2015 κινούνται στους εξής άξονες: αύξηση ΑΕΠ κατά 2,9%, διαμόρφωση πρωτογενούς πλεονάσματος Γενικής Κυβέρνησης εκ νέου στα 5,6 δισ. ή στο 3% του ΑΕΠ, ελαφρύνσεις βαρών όπου έχουμε τις μειώσεις κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης και κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης. Ήδη η ζήτηση και η κατανάλωση για το πετρέλαιο εξ αιτίας αυτού του μέτρου έχει αυξηθεί, γεγονός που αποδεικνύει ότι όλοι εκείνοι που το ζητούσαν αυτόν τον καιρό είχαν δίκιο και όλοι αυτοί που δεν το επέβαλλαν ή δεν συναινούσαν να επιβληθεί είχαν άδικο. Μείωση κατά 3,9% των

ασφαλιστικών εισφορών με δεδομένο ότι εντός του τρέχοντος έτους θα έχουμε ακόμη μια ποσοστιαία μονάδα μείωση εντός του 2015.

Βελτίωση πλαισίου της ρύθμισης των ληξιπρόθεσμων οφειλών και είδαμε προχθές με την πρώτη μέρα λειτουργίας του νέου ηλεκτρονικού συστήματος πόσες αιτήσεις υποβλήθηκαν και πόσο μεγάλο ποσό οφειλών ρυθμίστηκε. Ελπίζω η ρύθμιση αυτή να καταστεί υλοποιήσιμη τους επόμενους μήνες. Ισοσκελισμένο – μηδενικό δηλαδή – ισοζύγιο Γενικής Κυβέρνησης για πρώτη φορά μεταπολεμικά, κάτι που νομίζω ότι έχει τη δική του σημασία και ξεχωριστό συμβολισμό. Διαμόρφωση χρέους στα 317 δισ. δηλαδή στο 171% του ΑΕΠ, μειωμένο κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες σχετικά με το ποσό του 2014. Συνέχιση αποκρατικοποιήσεων μέσω ΤΑΙΠΕΔ: χθες ανακοινώθηκε μια ακόμη μεγάλη αποκρατικοποίηση και μέχρι τώρα έχουν γίνει αποκρατικοποιήσεις συνολικής αξίας 5,4 δισ. ευρώ από το 2011 και έχουν καταβληθεί ως τίμημα 3 δισ. ευρώ.

Γνωρίζουμε όλοι την καινούρια μεγάλη εξέλιξη για τα περιφερειακά αεροδρόμια. Εκτός από το συνολικό τίμημα 2,1 δισ. που θα αποφέρει στο ελληνικό Δημόσιο νομίζω ότι έχει το δικό του συμβολισμό γιατί αποτελεί μια δήλωση στήριξης στις ευοίωνες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Επιπλέον, μείωση ποσοστού ανεργίας όπως σας είπα έστω και οριακά αλλά με παράλληλη αύξηση του ρυθμού ανάπτυξης απασχόλησης στα 2,6% όπως την υπολογίζει το Υπουργείο Οικονομικών, στο 1,3% η ILO, η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας και το γεγονός είναι ότι η απασχόληση θα έχει αυξητικούς ρυθμούς στον επόμενο χρόνο. Θέλει όμως και πολλά μέτρα στήριξης, τα οποία θα σας εκθέσω ειδικότερα παρακάτω. Στη συνέχεια, αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1,4 δισ. και αύξηση και των πρωτογενών δαπανών κατά 465 εκατ. κυρίως λόγω της αύξησης του κονδυλίου για μισθούς και συντάξεις, καθώς και της αποκατάστασης των μισθών των ένστολων.

Τώρα θα περάσω, κυρίες και συνάδελφοι, στον κοινωνικό προϋπολογισμό. Είναι ο προϋπολογισμός που έχει να κάνει με κοινωνική ασφάλιση, υγεία, πρόνοια, την κοινωνική προστασία και είναι, βέβαια, το κομμάτι αυτό που βρίσκεται στο κέντρο κάθε διαπραγμάτευσης, ακόμη και αυτής που λαμβάνει χώρα με τους δανειστές μας και το κομμάτι που υφίσταται τις περισσότερες μεταβαλλόμενες συνθήκες.

Τα έξι χρόνια, λοιπόν, συνεχιζόμενης ύφεσης και οι πολιτικές των περικοπών και λιτότητας, όσο αναπόφευκτες και αναγκαίες και αν ήταν, επέφεραν δυσμενέστατες και πολύ συχνά, δραματικές κοινωνικές επιπτώσεις. Αυτές αποτυπώνονται στα ζοφερά νούμερα της ανεργίας αλλά και του κινδύνου φτωχοποίησης ενός μεγάλου ποσοστού των ελληνικών νοικοκυριών. Δεν είμαστε αδιάφοροι σε αυτό τον κίνδυνο, γι' αυτό να είστε σίγουροι.

Βασικός στόχος της Κυβέρνησης, είναι η εξυγίανση, ο εξορθολογισμός η στήριξη των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης, απασχόλησης, υγείας και κοινωνικής προστασίας, σε στέρεες και υγιείς, πλέον, βάσεις, μέσα σε δεδομένες συνθήκες ύφεσης και δημοσιονομικής προσαρμογής. Ζητείται, λοιπόν:

Πρώτον, η εξασφάλιση της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, μέσω διαρθρωτικών παρεμβάσεων και μέτρων εξυγίανσης, προκειμένου να διασφαλιστεί και να επιταχυνθεί η εισπραξιμότητα σε όλα τα ταμεία.

Δεύτερον, η ενίσχυση των διαρθρωτικών δράσεων στον τομέα της υγείας, για την περιστολή των δαπανών, ιδίως της φαρμακευτικής και την επιτάχυνση των πληρωμών των υποχρεώσεων των φορέων.

Τρίτον, ο σχεδιασμός και υλοποίηση ενός συγκροτημένου σχεδίου κοινωνικής προστασίας, με γνώμονα το τετράπτυχο: Αυξανόμενες ανάγκες, μειούμενοι πόροι, ορθολογική διαχείριση και μέγιστη αποτελεσματικότητα των χρησιμοποιούμενων πόρων.

Τέταρτον, γίνεται ειδική μνεία στη στοχευμένη δράση της πιλοτικής εφαρμογής του θεσμού του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, με στόχο την καταπολέμηση της ακραίας και αχαρτογράφητης, αυτής δηλαδή που δεν εμφανίζεται σε κανένα στοιχείο του κράτους, φτώχειας. Ήδη, έχουν επιλεγεί 13 δήμοι για την εφαρμογή. Διατίθενται 35 εκατ. γι' αυτό το πρόγραμμα και μέσα από αυτή την πρώτη πιλοτική φάση, νομίζω, ότι θα προχωρήσουμε και σε μια ολοκληρωμένη εφαρμογή σε όλη την Επικράτεια στα επόμενα χρόνια.

Πέμπτον, η εφαρμογή μέτρων ενίσχυσης της απασχόλησης και καταπολέμησης ανεργίας. Παρά τη δύσκολη κατάσταση, η ενθαρρυντική εξέλιξη είναι ότι, έστω και οριακά, μειώθηκε το 2014 με πρόβλεψη για περαιτέρω μείωση το 2015, στο 22,6% από 24,8% φέτος. Εδώ θα πρέπει να σημειωθεί διότι, το Υπουργείο Εργασίας, χειρίζεται απλά τα προγράμματα σαν εργαλεία ανάσχεσης του φαινομένου ή αν θέλετε, προσωρινής ανακούφισης από την ανεργία. Η μόνη, όμως, ασφαλής και σταθερή συνθήκη για την καταπολέμηση της και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, είναι η επαναφορά της οικονομίας σε τροχιά ανάπτυξης. Τα σημεία μακροοικονομικής βελτίωσης δημιουργούν έναν τόνο αισιοδοξίας για το μέλλον.

Κάποιες προβλέψεις, για επιμέρους τομείς, του κοινωνικού προϋπολογισμού, πάντα. Συνολικά έσοδα ενοποιημένου κοινωνικού προϋπολογισμού του 2015, δηλαδή, οι οργανισμοί κοινωνικής ασφάλισης, νοσοκομεία και σύστημα ΠΕΔΥ: προβλέπεται μείωση το 2015 σε σχέση με το 2014, στα 33.7 δις έναντι 35,5 δις το 2014. Λόγω μείωσης μεταβιβάσεων από τον τακτικό προϋπολογισμό. Πρέπει να σας πω ότι το 2014 δαπανήθηκαν 939 εκατομμύρια για εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων σε τρίτους. Αυτό δεν υπάρχει φέτος. Επιπλέον, λόγω της κατάργησης των μη ανταποδοτικών πόρων. Είναι οι κοινωνικοί πόροι υπέρ φορέων κοινωνικής ασφάλισης, όπως είναι η γνωστή στο Υπουργείο Εργασίας.

Ως προς τα συνολικά έξοδα του 2015, προβλέπεται μείωση κατά 1,6 δις σε σχέση με το 2014, λόγω εξόφλησης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων, ύψους 1,3 δις περίπου. Σας υπενθυμίζω, στον προϋπολογισμό του 2014, είχε προβλεφθεί έκτακτη επιχορήγηση ύψους 1 δις, για πληρωμή ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων. Αυτή η πρόβλεψη δεν υπάρχει, σύμφωνα με τους παρόντες υπολογισμούς, στον Προϋπολογισμό 2015.

Το ισοζύγιο των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης, που περιλαμβάνει: Οργανισμούς απασχόλησης, ασφαλιστικά ταμεία, ΕΟΠΥΥ και νοσοκομεία, προβλέπει έλλειμμα σε ταμειακή βάση 1,18 δις. Αυτή είναι η περίφημη «τρύπα» του ασφαλιστικού, για την οποία τόσος λόγος γίνεται και αποτελεί και το κρίσιμο στοιχείο της διαπραγμάτευσης που λαμβάνει χώρα.

Οι λόγοι είναι. Η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, λόγω ύφεσης και εισφοροδιαφυγής, η αύξηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης – 23,278 δις το 2015 έναντι 23,209 δις το 2014 – ο λόγος είναι ότι υπάρχουν περισσότεροι νέοι συνταξιούχοι αλλά και ότι

καταβάλλονται μεγαλύτερα ποσά αναδρομικών, σε περιπτώσεις συντάξεων που έχουν οριστικοποιηθεί προς απονομή. Επίσης, ο τρίτος λόγος είναι, η αύξηση δαπάνης του ΕΚΑΣ – 708 εκατ. στους συνολικά 230.000 δικαιούχους – αλλά και η αύξηση των δαπανών των παρόχων των υπηρεσιών υγείας.

Το θετικό στοιχείο συνόλου αυτή την υπόθεση είναι ότι, σε δημοσιονομική δράση, το ισοζύγιο διαμορφώνεται σε πλεόνασμα, ύψους 1,6 δις, λόγω μείωσης των απλήρωτων υποχρεώσεων κατά 2,7 δις, μετά από την πληρωμή ληξιπρόθεσμων σε τρίτους. Για να αντισταθμιστούν αυτές οι απώλειες, το υπουργείο εργασίας αναλαμβάνει και προωθεί δράσεις με στόχο την ενίσχυση της εισπραξιμότητας των ταμείων και καταπολέμηση της αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας. Δηλαδή, της εισφοροδιαφυγής.

Ειδικότερα. Κάποια διαχειριστικά μέτρα. Γίνονται καθολικοί διασταυρωτικοί έλεγχοι μεταξύ δηλωθέντων και καταβληθέντων εισφορών στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.. Λειτουργεί σε επιχειρησιακή βάση το κέντρο είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών, το οποίο εισάγει ενιαίες διαδικασίες και κανόνες για όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Επιπλέον, ολοκληρώνονται οι διαδικασίες συμψηφισμού και ήδη υλοποιούνται. Φορολογικών απαιτήσεων, δηλαδή, Φ.Π.Α και φόρου εισοδήματος, με τις ασφαλιστικές εισφορές. Λαμβάνονται διαρθρωτικά μέτρα για τη λειτουργία του Οργανισμού Απασχόλησης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), όπως η μετατροπή των διμηνιαίων εισφορών, σε μηνιαίες για να υπάρχει ευχερέστερη, υποθέτω, καταβολή. Αυτό το κομμάτι είναι ιδιαίτερα προβληματικό και το βασικό του πρόβλημα είναι, λόγω της ύφεσης, έχει επιδεινωθεί ραγδαία η ροή των εισφορών.

Δηλαδή, περίπου ένας στους δύο ασφαλισμένους αδυνατεί να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις κάλυψης της ασφαλιστικής του εισφοράς. Θεωρώ, ότι το πρόβλημα πρέπει να το εξετάσουμε ειδικά, διότι ο ελεύθερος επαγγελματίας, θα έλεγα, ότι βιώνει κατά τον πιο δραματικό τρόπο τις συνέπειες της ύφεσης, αφού δεν υπάρχει κατανάλωση για τα προϊόντα του, ζήτηση για τα προϊόντα του κι επομένως, δεν τζιράρει και δεν μπορεί να καταβάλει με συνέπεια τις ασφαλιστικές εισφορές, θεωρώ ότι εδώ πρέπει να γίνει μια ειδική εξέταση αυτού του προβλήματος και να εξεταστούν όλες οι προτάσεις που έχουν «μπει στο τραπέζι» εφόσον, αυτό όλοι είναι εφικτό και υπάρχουν πολλές και από την πλευρά της ΓΕΣΣΕΒΕ, αλλά ακόμα και από την πλευρά άλλων φορέων. Αυτά όσον αφορά τον Οργανισμό Απασχόλησης Ελεύθερων Επαγγελματιών.

Επιπροσθέτως, μέσα στο 2015 θα ολοκληρωθεί ο νέος ασφαλιστικός χάρτης της χώρας με την περαιτέρω διοικητική ενοποίηση των Ταμείων στη βάση της μελέτης που έχει εκπονήσει το ΚΕΠΕ. Θα δημιουργηθεί έτσι, το Ενιαίο Κέντρο Απονομής Συντάξεων μετά την ολοκλήρωση του συστήματος «Άτλας», μιας άλλης διαχειριστικής πρωτοβουλίας του Υπουργείου Εργασίας μέσω της οποίας θα οριστικοποιηθεί η ψηφιακή καταγραφή του ασφαλιστικού ιστορικού όλων των εργαζομένων, η άμεση απονομή της σύμβασης ,δεδομένης αυτής της ευχέρειας και η πρόσβαση κάθε ασφαλισμένου στο ασφαλιστικό ιστορικό του.

Μέχρι το 2017 θα έχει ολοκληρωθεί η δημιουργία ενοποιημένου μοντέλου είσπραξης ασφαλιστικών εισφορών και φορολογικών εσόδων και νομίζω, αυτή είναι η μεγάλη συνεισφορά της παρούσης πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου, στο ηλεκτρονικό «νοικοκύρεμα» του συστήματος.

Ως προς την κοινωνική πρόνοια και τα επιδόματα. Εδώ, το ζητούμενο είναι ο εξορθολογισμός του συστήματος και η στήριξη των επιδομάτων ιδίως των αναπηρικών. Το σύνολο των προνομιακών παροχών για το 2014 ,ανήλθε στα 2,2 δισ. €. Προβλέπεται για το 2015 να ανέλθει στο 1,9 δισ. €, και κάτι παραπάνω. Βλέπουμε μείωση ως προς τον απόλυτο αριθμό, αλλά αυτοί θεωρώ ότι οφείλεται όχι λόγω μείωσης των επιδομάτων, άλλωστε αυτή δεν έχει επέλθει ιδίως στα αναπηρικά που παρέμειναν εντελώς αμετάβλητα, αλλά λόγω του εξορθολογισμού του συστήματος ως προς τον αριθμό των δικαιούχων.

Να συνεχίσω κάνοντας μια αναφορά για την Υγεία, επειδή είναι αμέτρητα στην ουσία τα στοιχεία και νομίζω ότι θα πρέπει να καλύψουμε όλο αυτό το φάσμα. Εδώ, ο στόχος είναι η στήριξη του συστήματος. Επιτυγχάνεται και χάριν στη συνδρομή κάτω από δύσκολες συνθήκες του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού αλλά και ο άλλος στόχος που είναι η συγκράτηση της δαπάνης ακόμη και η μείωσή της. Γιατί, νομίζω ότι όλοι θα παραδεχθούμε ότι υπήρξαν σοβαρές σπατάλες στο σύστημα τα τελευταία χρόνια.

Ο ΕΟΠΠΥ θα παρουσιάσει ταμειακό έλλειμμα 200 εκατ. € για το 2014, λόγω της προσπάθειας επιτάχυνσης πληρωμών και της μείωσης των απλήρωτων υποχρεώσεων. Για εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων προς τρίτους, θα λάβει έως το τέλος 2014, 344 εκατ. € ειδική χρηματοδότηση. Το 2014 στην λήξη του έτους, θα έχει πληρώσει 652 εκατ. €.

Ως προς τη φαρμακευτική δαπάνη προβλέπεται μείωση 2 δισ. € για το 2015, όπως και για το 2014. Και αυτή επιτυγχάνεται μέσω των μηχανισμών καθιέρωσης του ποσού επιστροφής (rebate), αλλά και της αυτόματης επιστροφής, του claw back. Αυτό γίνεται ακόμη και στην κατηγορία παρόχων υγείας, δηλαδή, το claw back και το rebate στα νοσήλια ειδικών κλινικών, διαγνωστικές εξετάσεις και φυσικοθεραπείες. Η φαρμακευτική δαπάνη θα μειωθεί και μέσω διαρθρωτικών παρεμβάσεων: Ηλεκτρονική συνταγογράφηση, αναθεώρηση των τιμών των φαρμάκων και εισαγωγή των γενοσήμων.

Τα νοσοκομεία θα παρουσιάσουν ένα Ταμειακό έλλειμμα 42 εκατ. € το 2014, αλλά προβλέπεται πλεόνασμα 76 εκατ. € το 2015. Οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις τους θα μειωθούν κατά 400 εκατ. €.

Να συνεχίσω μιλώντας για την ανεργία. Η προσήλωση της κυβέρνησης στην καταπολέμηση της ανεργίας αποτυπώνεται στις κρατικές επιχορηγήσεις του ΟΑΕΔ. Το 2015 διατίθεται 750 εκατ. €, ενώ το 2014 είχαν διατεθεί 457 εκατομμύρια ευρώ, έχουμε μια αύξηση περίπου 40% από τη μια στην άλλη χρονιά. Αυτή, κατευθύνεται στο σχεδιασμό χρηματοδότηση, υλοποίηση εμπροσθοβαρών προγραμμάτων ενεργητικής πολιτικής ενίσχυσης της απασχόλησης. Προβλέπεται ετήσιο κόστος 600 εκατ. € το 2015 για αυτά τα προγράμματα, έναντι 373 εκατ. €, για το 2014.

Οι στόχοι είναι η αντιμετώπιση της ανεργίας των νέων, άλλωστε, είναι και στόχος εκπεφρασμένος της Ε.Ε. αλλά και ειδικές παροχές στήριξης στους μακροχρόνια ανέργους.

Κάποιες από τις ειδικές δράσεις και προγράμματα ενεργητικής πολιτικής τα απαριθμώ επιγραμματικά:

Υλοποίηση Εθνικού Σχεδίου Δράσης εγγύηση για τη νεολαία με προγράμματα για νέους από 18 έως 24 ετών, όπως η επιταγή εισόδου στην αγορά εργασίας για 12.000 νέους.

Επιταγή εισόδου στην αγορά εργασίας για νέους από 18 έως 29 ετών σε ιδιωτικές επιχειρήσεις, 38.000 ωφελούμενοι.

Πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας, ωφελούμενοι 50.000 μακροχρόνια άνεργοι, ή άνεργοι που συζούν σε νοικοκυριά χωρίς κανέναν εργαζόμενο.

Πρόγραμμα για την προώθηση απασχόλησης μέσω Προγραμμάτων Επαγγελματικής Κατάρτισης και εγγυημένης απασχόλησης, ωφελούμενοι 16.600 περίπου άνεργοι 29 έως 64 ετών με χαμηλά τυπικά προσόντα.

Πρόγραμμα εναρμόνισης οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής 2014- 2015, 55.000 οφειλόμενες μητέρες, 68.500 παιδιά για την περίοδο αυτή.

Επιχορηγήσεις επιχειρήσεων για την πρόσληψη ανέργων 30 έως 66 ετών με 10.000 ωφελούμενος ή για πτυχιούχους έως 35 ετών, με 7200 ωφελούμενους.

Εθνικό Δίκτυο Άμεσης Αντιμετώπισης της Φτώχειας 12.000 ωφελούμενοι από ευπαθείς ομάδες, ενίσχυση όλων των σχετικών δομών. Και βέβαια, κάτι που θα γίνει μέσα στο 2015, είναι η λειτουργία των περιφερειακών μηχανισμών υποστήριξης ανάπτυξης και προώθησης των κοινωνικών συνεταιριστικών επιχειρήσεων, οι λεγόμενες ΚΟΙΝ.Σ.ΕΠ. με 10.000 περίπου ωφελούμενους.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως σας είπα είναι μεγάλο κομμάτι του προϋπολογισμού και κυρίως κομμάτι με τεράστια κοινωνική αναφορά. Η εικόνα που σας περιέγραψα συνοπτικά δεν είναι μια εικόνα εξωραϊσμένη. Είναι μια εικόνα σκληρής προσπάθειας να στηριχθεί το σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης Υγείας και Κοινωνικής Προστασίας κάτω από ασφυκτικές πιέσεις και δυσκολίες. Αλλά να στηριχθεί σε υγιείς βάσεις. Είναι μια προσπάθεια διαρκής που γίνεται με προβλήματα, με καθυστερήσεις αλλά και με κάποια ορατά αποτελέσματα.

Το σύστημα οργανώνεται, τα αυτονόητα υλοποιούνται, οι πόροι κατευθύνονται με αυξανόμενο ρυθμό σε αυτούς με τις μεγαλύτερες ανάγκες. Η προσπάθεια όμως πρέπει να συνεχιστεί και να καλυφθούν νέα πεδία στη βάση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου για την κοινωνική προστασία.

Ανέκαθεν υποστήριζα δημόσια την τήρηση μιας λεπτής και κρίσιμης ισορροπίας ανάμεσα στον δημοσιονομικό εξορθολογισμό, αφενός, και τη διατήρηση ή μη διακινδύνευση της κοινωνικής συνοχής, αφετέρου. Οφείλουμε ως διακυβέρνηση, να είμαστε προσηλωμένοι στο πρώτο οπωσδήποτε, δηλαδή, τον δημοσιονομικό εξορθολογισμό, διότι η οικονομική κρίση που βιώνουμε είναι αποτέλεσμα της δημοσιονομικής εκτροπής λόγω της διόγκωσης του κράτους και του υπερδανεισμού για να συντηρηθεί αυτό το κράτος. Κυρίως αυτό είναι, και μετά όλα τα άλλα .

Πρέπει, όμως, να μεριμνούμε ώστε να διασωθεί και το δεύτερο, δηλαδή, η κοινωνική συνοχή. Διότι εάν η κοινωνική συνοχή κινδυνεύσει εξαιτίας της μονοδιάστατης προσπάθειας

επίτευξης δημοσιονομικού εξορθολογισμού, τότε οι συνέπειες πολύ φοβάμαι θα είναι πολύ επικίνδυνες και ίσως μοιραίες, όχι μόνο για την κοινωνία, την οικονομία, αλλά για την ίδια τη δημοκρατία μας. Καταλαβαίνετε ότι αναφέρομαι στην ανάπτυξη ακραίων πολιτικών συμπεριφορών και στην πόλωση εξαιτίας κατά μεγάλο ποσοστό της απογοήτευσης, της ανέχειας, της οργής στον πυρήνα της κοινωνίας. Είναι χρέος μας, εάν δεν το καταλαβαίνουν εκτός Ελλάδας είτε οι εποπτικοί μηχανισμοί μας, είτε οι ευρωπαίοι εταίροι μας που θα το ζήσουν είτε αύριο, μεθαύριο, εάν δεν το ζουν ήδη στις κοινωνίες τους, να τους το δώσουμε να το καταλάβουν.

Αυτό είναι και το νόημα της διαπραγμάτευσης. Λαμβάνει χώρα μια κρίσιμη διαπραγμάτευση αυτή την ώρα, η τρόικα τηρεί μια άκαμπτη και σκληρή στάση στηριζόμενη εν πολλοίς στις δογματικές έμμονες ισχυρών εταίρων μας εντός της Ε.Ε.. Στο κέντρο της διαπραγμάτευσης αυτής βρίσκεται ο κοινωνικός προϋπολογισμός. Η κυβέρνηση διαπραγματεύεται που όπως το έκανε από την πρώτη μέρα της λειτουργίας της, παρά τους περί του αντιθέτου ισχυρισμούς. Η ελληνική πλευρά, είναι γνωστή η θέση της απορρίπτει νέα μείωση των συντάξεων, κάνει τις δικές της προτάσεις, επιμένει ότι δεν χρειάζονται άλλες δομικές αλλαγές στο ασφαλιστικό.

Στις 8 Δεκεμβρίου ο Υπουργός Οικονομικών, θα μεταβεί στο Eurogroup και θα πρέπει να έχει στα χέρια του το διαπραγματευτικό πλεονέκτημα του ψηφισμένου Προϋπολογισμού. Νομίζω ότι όλοι έχουμε τη συλλογική, αλλά και την ατομική ευθύνη να τον στηρίξουμε, διότι συνδράμουμε στην προσπάθεια της χώρας να βγει από το πρόβλημα. Έτσι σας καλώ να το κάνουμε αυτό, ψηφίζοντας το σχέδιο Προϋπολογισμού για το 2015.

Νικόλαος Παναγιωτόπουλος

Βουλευτής Καβάλας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΗΜΑΘΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Απόστολου Βεσυρόπουλου
Βουλευτή Ημαθίας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Έχω την τιμή να είμαι ειδικός αγορητής της Νέας Δημοκρατίας στην συζήτηση για τον κρατικό προϋπολογισμό του 2015. Είναι γεγονός ότι είμαστε σε μία κρίσιμη καμπή, σε μία κρίσιμη συγκυρία με τις διαδικασίες για την τελική αξιολόγηση και τα κρίσιμα τελευταία μέτρα αυτής της προσπάθειας, να είναι σε εξέλιξη.

Σε αυτή τη συγκυρία κανείς, στο εσωτερικό και στο εξωτερικό, δεν μπορεί να προσποιείται ότι δεν γνωρίζει. Ότι αγνοεί τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών και κυρίως τα θεαματικά αποτελέσματα που πέτυχε η Ελλάδα, στο πεδίο της δημοσιονομικής εξυγίανσης και προσαρμογής.

Η μείωση των ελλειμμάτων, τα πρωτογενή πλεονάσματα και οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί, επιτεύχθηκαν χάρη στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών. Η σταθεροποίηση της Ελληνικής οικονομίας πιστώνεται στους πολίτες, στην αποφασιστικότητα αυτής της κυβέρνησης, σε αυτούς που ανέλαβαν ευθύνες και δυσανάλογο κόστος. Η χώρα ανάκτησε την αξιοπιστία της, μπορεί και διαπραγματεύεται όσο και αν κάποιοι το αμφισβητούν. Ποιοι το αμφισβητούν;

Αυτοί που αμφισβητούσαν ότι θα παίρναμε την πρώτη δόση της δανειακής σύμβασης, αυτοί που φαντασιώνονταν κοινωνική αναταραχή και εξέγερση, αυτοί που αμφισβητούσαν την ύπαρξη πρωτογενούς πλεονάσματος. Αυτοί που σε όλα διαψεύστηκαν. Ο ομιλών δεν συνηθίζει να μιλάει με αφορισμούς, αλλά με επιχειρήματα. Δεν πιστεύω στους αποκλεισμούς και στην οξύτητα αλλά στη συνεννόηση και στη συνεργασία. Με μία προϋπόθεση: η συνεννόηση και ο διάλογος να στηρίζονται στην ειλικρίνεια, να μην κυριαρχεί ένας πολιτικός τακτικισμός και καιροσκοπισμός μιας άλλης εποχής.

Την ώρα που υπάρχει σε εξέλιξη η διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας, κάποιοι θεωρούν ότι διαπραγματεύεται η κυβέρνηση. Δεν μπορούν να αντιληφθούν ότι στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης κάθεται η Ελλάδα. Το χειρότερο είναι ότι κάποιοι επιχαίρουν και επενδύουν στο αδιέξοδο και στη ρήξη. Η Ελλάδα στάθηκε όρθια, δεν διεκδικεί τίποτα λιγότερο από το να σχεδιάσει το αύριο, να προχωρήσει με ασφάλεια στην επόμενη μέρα για την Ελληνική οικονομία και τους πολίτες αυτής της χώρας. Και η επόμενη μέρα, μας αφορά όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2015 αυτό ακριβώς αποτυπώνει. Την θέλησή μας να προχωρήσουμε, με ασφάλεια, στην επόμενη μέρα. Είναι η τρίτη χρονιά που συνδέεται με απτά αποτελέσματα στον τομέα της δημοσιονομικής προσαρμογής και εξυγίανσης. Είναι η δεύτερη συνεχόμενη χρονιά με πρωτογενές πλεόνασμα και η χώρα επιστρέφει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Για το 2015, προβλέπεται αύξηση του

ΑΕΠ σε ποσοστό 2,9%. Θα υποχωρήσει η ανεργία από στο 22,6%, έναντι 24,8%, που προβλέπεται ότι θα κλείσει το 2014. Ο δείκτης τιμών καταναλωτή, θα αυξηθεί κατά 0.3%, επιβεβαιώνοντας την βελτίωση της οικονομικής δραστηριότητας. Το πρωτογενές πλεόνασμα, θα διαμορφωθεί στο 3% του ΑΕΠ, που σε πραγματικά νούμερα αντιπροσωπεύει 5,6 δισ. ευρώ. Σταθεροποιείται το χρέος της γενικής κυβέρνησης στα 317 δισ. ευρώ. Η εικόνα και τα χαρακτηριστικά του, είναι εμφανώς βελτιωμένα. Αναλυτικά στοιχεία για το προφίλ του δημόσιου χρέους έχει δώσει ο κ. Σταϊκούρας. Οι δαπάνες για τους τόκους του χρέους εμφανίζονται μειωμένες κατά 200 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με ό,τι προέβλεπε το Μεσοπρόθεσμο και διαμορφώνονται στα 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Το ισοζύγιο της γενικής κυβέρνησης θα είναι ισοσκελισμένο. Προβλέπεται δημοσιονομικό έλλειμμα 0,2% το 2015. Να επισημάνω ότι το 2014 κλείνει στο 1,3% και το 2013 έκλεισε στο 1,6%. Σίγουρα δεν χρειάζεται να επισημάνω και να υπενθυμίσω ότι όλες αυτές τις εκτιμήσεις, όπως και το πρωτογενές πλεόνασμα, τα αμφισβητούσαν και πέρυσι και πρόπερσι. Και διαψεύστηκαν.

Στον κρατικό προϋπολογισμό του 2015, προβλέπεται αύξηση των φορολογικών εσόδων, στοιχείο που διαστρέφεται καταλλήλως από ορισμένους, στην κατεύθυνση της δημιουργίας εντυπώσεων. Η αλήθεια, όμως, και η πραγματικότητα τους διαψεύδουν. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων δεν συνδέεται με κανένα νέο φόρο, με καμία πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση. Υπολογίζεται με βάση τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, που θα οδηγήσουν σε αύξηση των φορολογικών εσόδων αλλά και στη βελτίωση των εισπρακτικών μηχανισμών και στην εμπέδωση της φορολογικής συνείδησης.

Συγκεκριμένα προβλέπονται, σε σύγκριση με το 2014, επιπλέον έσοδα 484 εκατομμυρίων ευρώ από τους άμεσους φόρους, 406 από το φόρο εισοδήματος, 926 εκατομμύρια από τους έμμεσους φόρους, με 519 εκατομμύρια ευρώ επιπλέον έσοδα από το ΦΠΑ. Συνολικά η αύξηση των φορολογικών εσόδων από τα 45 δισ. 624 εκατομμύρια ευρώ του 2014, θα ανέλθει στα 47 δισ. 33 εκατομμύρια ευρώ το 2015. Θα υπάρχει, δηλαδή, μια αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1,4 δισ. ευρώ. Επαναλαμβάνω ότι η αύξηση αυτή δεν προέρχεται από την επιβολή καμίας νέας φορολογικής επιβάρυνσης. Υπολογίζεται με γνώμονα τους θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Σε όλους τους υπολογισμούς μας αυτά τα δυόμιση χρόνια, υπήρξαμε συντηρητικοί και όχι αμετροεπείς. Και πάντα όχι μόνο επιβεβαιωνόμαστε, αλλά τα αποτελέσματα υπερέβαιναν, πολλές φορές, τους στόχους που είχαμε θέσει. Κάποιοι το αμφισβητούν. Είναι λογικό σε μια διαπραγμάτευση να το αμφισβητούν οι δανειστές μας, θέλοντας να επιβάλλουν τις προτάσεις τους. Δεν είναι, όμως, λογικό να το αμφισβητούν κάποιοι στο εσωτερικό της χώρας, υπηρετώντας κομματικές σκοπιμότητες. Επιτέλους, ας συνειδητοποιήσουν ποιους εξυπηρετεί αυτή η αμφισβήτηση. Ας καταλάβουν ότι υπάρχουν και όρια στην κομματική αντιπαράθεση.

Σε ό,τι αφορά μάλιστα τα έσοδα, οφείλω να επισημάνω ότι υπολογίζονται με βάση και την ενσωμάτωση της μείωσης κατά 30% της έκτακτης εισφοράς και όχι μόνο. Υπολογίζεται η διατήρηση στο 13% του ΦΠΑ στην εστίαση, η μείωση κατά 30% του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης, η διατήρηση, αλλά και η διεύρυνση των κριτηρίων

χορήγησης του επιδόματος του πετρελαίου θέρμανσης, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, η ενίσχυση των εισοδημάτων των ένστολων, εν ενεργεία και συνταξιούχων. Κυρίως όμως συνυπολογίζονται τα δεδομένα από το νέο πλαίσιο ρυθμίσεων των οφειλών προς την εφορία και τα ασφαλιστικά ταμεία. Ένα πλαίσιο που πιστεύουμε ότι θα μας δικαιώσει και θα αποδώσει και αποτελέσματα. Θα δώσει ανάσα και θα επαναφέρει σε ρυθμούς κανονικότητας χιλιάδες πολίτες, επιχειρηματίες και επαγγελματίες που βρίσκονταν σε αδιέξοδο.

Έγιναν λάθη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά τη ρύθμιση, αναφέρομαι στον ΕΝΦΙΑ. Η κυβέρνηση, όμως, υπερασπίστηκε με σθένος αυτό το πλαίσιο, το επέβαλλε μονομερώς, γιατί αυτό επιτάσσουν οι κοινωνικές συνθήκες. Γιατί πρέπει να δοθεί ανάσα, ελπίδα και προοπτική σε χιλιάδες φορολογούμενους, επιχειρηματίες και επαγγελματίες. Περίσσευσε και εδώ η υποκρισία και η έλλειψη γενναιότητας από κάποιους. Θα εύχονταν να είχαμε υποκύψει στις πιέσεις για την απόσυρση της ρύθμισης, δεν έχουν το σθένος να στηρίξουν αυτή τη ρύθμιση, πλην εξαιρέσεων βέβαια. Όσο επιτυγχάνονται οι δημοσιονομικοί στόχοι, θα υπάρχουν αυξημένες δυνατότητες φορολογικών ελαφρύνσεων. Ακόμα, όμως, και εντός αυτού του πλαισίου, προωθήθηκαν φορολογικές ελαφρύνσεις, οι οποίες και θα συνεχιστούν.

Τονίζω ότι μειώθηκε η φορολογική επιβάρυνση για μισθωτούς και συνταξιούχους με ετήσιο εισόδημα έως 23.000 ευρώ. Ο ανώτατος συντελεστής φορολογίας εισοδήματος μισθωτών και συνταξιούχων μειώθηκε από 45% σε 42%. Ο φόρος στα μερίσματα μειώθηκε από 25% σε 10%, κάτι που συνιστά κίνητρο για την επενδυτική δραστηριότητα. Το ειδικό τέλος ακινήτων μειώθηκε συνολικά κατά 15% μέσω της αντικατάστασης του ΕΕΤΗΔΕ με το ΕΤΑΑ, ενώ αναλογική μείωση προκύπτει και από την αντικατάσταση του ΕΤΑΑ και του ΦΑΠ με τον ΕΝΦΙΑ, για τον οποίο υπάρχουν περιθώρια διορθωτικών παρεμβάσεων, που μπορούν να εκκινηθούν με την αναπροσαρμογή και μείωση των αντικειμενικών αξιών. Μειώθηκε ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων στο 3%. Μειώθηκε ο ΦΠΑ στην εστίαση από 23% στο 13%, και ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30%, την ίδια στιγμή που παρέμειναν και διευρύνθηκαν τα κριτήρια χορήγησης του επιδόματος θέρμανσης. Ταυτόχρονα άρχισε η σταδιακή μείωση της έκτακτης εισφορά αλληλεγγύης κατά 30%, με άμεσο στόχο την κατάργηση της.

Στα έσοδα περιλαμβάνονται και αυτά που προέρχονται από την αξιοποίηση των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου. Για το 2015 υπολογίζεται αύξηση εσόδων από τις αποκρατικοποιήσεις και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Τα έσοδα θα ανέλθουν σε 2,5 δισ. ευρώ και επισημαίνω ότι βρίσκονται σε εξέλιξη μια σειρά διαγωνιστικών διαδικασιών. Από το 2012 υλοποιήθηκαν αποκρατικοποιήσεις, με συνολική αξία 5,4 δισ. ευρώ. Το τίμημα που έχει καταβληθεί, μέχρι σήμερα, βάσει των συμβατικών υποχρεώσεων από τις συμφωνίες είναι 3 δισ. ευρώ.

Στην συνολική εικόνα που προκύπτει για τα έσοδα και τις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού του 2015, έχουμε τα εξής δεδομένα: Υπολογίζεται ότι τα καθαρά έσοδα του τακτικού προϋπολογισμού θα ανέλθουν στα 50,9 δισεκατομμύρια ευρώ, αυξημένα κατά 720

εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2014. Σε ότι αφορά τις πρωτογενείς δαπάνες του προϋπολογισμού, αυτές υπολογίζονται ότι θα ανέλθουν στα 41,9 δισεκατομμύρια ευρώ. Μπορεί να είναι μειωμένες κατά 530 εκατομμύρια ευρώ σε σχέση με το 2014 αλλά η μείωση αυτή αφορά καταναλωτικές δαπάνες του δημοσίου και μείωση της σπατάλης. Πάντως σε σχέση με τους υπολογισμούς του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος, οι δαπάνες είναι αυξημένες κατά 457 εκατομμύρια ευρώ. Πού οφείλεται αυτό; Στη μερική και σταδιακή αποκατάσταση των αποδοχών των εν ενεργεία και συνταξιούχων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας. Υπάρχει σεβασμός στις δικαστικές αποφάσεις, είναι όμως, δεδομένη η πεποίθηση μας για την αποκατάσταση αδικιών. Στο μέτρο πάντα που επιτρέπεται από τις δημοσιονομικές ανάγκες και τις αντοχές της οικονομίας. Πως όμως μειώθηκαν οι δαπάνες κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό σίγουρα δεν προέκυψε δια μαγείας ούτε αυτόματα.

Υπήρξε ένα αποτελεσματικό πλαίσιο ελέγχου και κυρίως βούληση στη συγκράτηση, στον έλεγχο δαπανών και κυρίως στην εξάλειψη και στον περιορισμό της σπατάλης. Σας αναφέρω κάποια ενδεικτικά στοιχεία. Γνωρίζετε όλοι ότι υπάρχει ένα πλαίσιο ελέγχου δαπανών από τις υπηρεσίες δημοσιονομικού ελέγχου και τα αρμόδια όργανα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Τα ποσά απόρριψης μη νόμιμων δαπανών ήταν 36,7 εκατομμύρια ευρώ το 2011, έφτασαν τα 47,5 εκατομμύρια ευρώ το 2012 και τα 61,8 εκατομμύρια ευρώ το 2013. Και αφορούν δαπάνες υπουργείων, αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Αφορούσαν οδοιπορικά, υπερωρίες, πρόσθετες παροχές και μισθώματα κτηρίων. Η προσπάθεια αυτή, συνεχίζεται και αποδίδει καρπούς. Έχει ένα και μόνο προαπαιτούμενο, την ύπαρξη αποφασιστικότητας και βούλησης. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων διαμορφώνεται στα επίπεδα που είχε τεθεί και στο Μεσοπρόθεσμο. Θα διατεθούν 6.4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σταθεροποίηση της οικονομίας οφείλεται σε μια συνεπή και συνεχή προσπάθεια. Αυτή η προσπάθεια πρέπει να συνεχιστεί, η χώρα πρέπει να προχωρήσει με ασφάλεια στην επόμενη φάση. Στη φάση της ομαλοποίησης, της ανάπτυξης, της απρόσκοπτης εξόδου στις αγορές. Ζούμε μέσα σε ένα ιδιαίτερα δύσκολο και ευμετάβλητο διεθνές οικονομικό περιβάλλον. Η Ευρώπη επιδιώκει να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της, μέσα από ένα ευρύ πλέγμα μεταρρυθμίσεων. Είναι δεδομένο ότι υπάρχουν διαφορετικές προσεγγίσεις. Δεν μπορούμε να συμφωνούμε σε όλα. Είναι απαραίτητο όμως να τεθούν ορισμένα προτάγματα. Να γίνει κοινή συνείδηση ότι οι μονομερείς ενέργειες που συνιστούν ρήξη με τους εταίρους μας, τις αγορές και το διεθνές περιβάλλον δεν είναι απλά μη διαχειρίσιμες. Είναι καταστροφικές. Διαβλέπω την προσπάθεια ορισμένων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ να κινηθούν σε μια πιο ρεαλιστική κατεύθυνση. Θα ήταν ευχής έργον, η τάση αυτή να μετατραπεί σε κεντρική πολιτική επιλογή. Η επιστροφή στην Ελλάδα του χθες, των ανισορροπιών, των προνομίων, της εκτεταμένης φοροδιαφυγής, της κυριαρχίας των συντεχνιών και της ατομικότητας, είναι αδύνατη. Αυτή η Ελλάδα ανήκει στο χθες, συνδέεται με τις παθογένειες που μας οδήγησαν στα αδιέξοδα που βιώσαμε, προκάλεσαν πόνο και άδικες περικοπές.

Οφείλουμε να δούμε την αλήθεια και την πραγματικότητα. Να δημιουργήσουμε όλοι μαζί τις προϋποθέσεις για μια βιώσιμη και σταθερή ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Η επόμενη μέρα μας αφορά όλους. Πρέπει να την προετοιμάσουμε και να την διαχειριστούμε όλοι μαζί. Το Εθνικό Σχέδιο είναι υπόθεση όλων μας. Πρέπει να διαμορφωθεί μέσα σε ένα κλίμα πολιτικής και κοινωνικής σταθερότητας. Να αρχίσει να μειώνεται το οικονομικό και κοινωνικό κόστος που κατέβαλλε η χώρα. Αυτοί που το αρνούνται, ενδέχεται να διαπιστώσουν με πολύ σκληρό τρόπο την αναγκαιότητα του. Προέχει, όμως, σε αυτή τη φάση να αντιληφθούμε όλοι ότι δεν μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο η εθνική προσπάθεια.

Κάποιοι ελπίζω να αντιλήφθηκαν, μετά και τη χθεσινή εξέλιξη, ότι η διαπραγμάτευση που γίνεται δεν είναι εύκολη, είναι κοπιώδης και επίπονη. Υπάρχουν διαφορετικές εκτιμήσεις ως προς το δημοσιονομικό κενό. Υπάρχει, όμως, και μια κυβέρνηση, που διαπραγματεύεται. Μία κυβέρνηση που γνωρίζει ότι υπάρχουν όρια αντοχών. Που διεκδικεί και έχει επιχειρήματα. Αυτοί, οι οποίοι επιχαίρουν από το γεγονός ότι δεν επετεύχθη χθες η συμφωνία για να προχωρήσει η αξιολόγηση και τα επόμενα βήματα, είναι οι ίδιοι που θα κατηγορούσαν την κυβέρνηση για ενδοτισμό, σε περίπτωση που καταλήγαμε σε συμφωνία, όπως ακριβώς την ήθελε η άλλη πλευρά και με οποιοδήποτε κόστος. Η λογική άσπρο - μαύρο και η καλλιέργεια ψευδαισθήσεων βρήκαν πρόσφορο έδαφος, όλη αυτή τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε.

Ακούστηκαν ακρότητες, όλοι εμείς που αναλάβαμε ευθύνες, που δεν μας αναλογούσαν, δεχθήκαμε ανεπίτρεπτους και προσβλητικούς χαρακτηρισμούς. Κάποιοι επιχείρησαν να δημιουργήσουν διχαστικό κλίμα μέσα στην κοινωνία. Η χώρα, όμως, δεν μπορεί να προχωρήσει έτσι. Η Ελλάδα είναι αυτή που διαπραγματεύεται με τους εταίρους και δανειστές της. Συνειδητοποιείστε το όσο είναι καιρός. Μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο δεν υπάρχουν περιθώρια για μονομερείς κινήσεις. Οι εχέφρονες και οι ρεαλιστές στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, φαίνεται ότι σιγά - σιγά το αντιλαμβάνονται. Όπως αντιλαμβάνονται ότι η ανάπτυξη θα έρθει μόνο μέσα από την επιχειρηματική δραστηριότητα και τις επενδύσεις. Για αυτό, άλλωστε, αρχίζει ο ΣΥΡΙΖΑ να συνομιλεί μαζί τους. Γι' αυτό και θα πρέπει να προσέχετε τι λέτε. Γιατί ό,τι λέγεται έχει επίπτωση πάνω στη χώρα, οι αγορές λειτουργούν πραγματιστικά, με τους δικούς τους όρους. Οι απειλές προς τους επενδυτές απομακρύνουν την ανάπτυξη.

Χθες, επετεύχθη μια επωφελής συμφωνία με υψηλό τίμημα και με επενδύσεις εκατομμυρίων ευρώ για τα περιφερειακά αεροδρόμια. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι πρόκειται για μια σημαντική επένδυση, με εξίσου σημαντικό δημόσιο όφελος αλλά και με προοπτικές που συνδέονται με την ανάπτυξη των περιφερειακών μας αεροδρομίων. Χαίρομαι, γιατί σε γενικές γραμμές ο ΣΥΡΙΖΑ κράτησε σχετικά χαμηλούς τόνους απέναντι σε αυτή τη συμφωνία. Θα μπορούσε μήπως να εξαγγείλει ότι θα την ακυρώσει, αν και όποτε έλθει στην εξουσία; Είναι σοβαρή και υπεύθυνη θέση αυτή; Είναι μια θέση που βοηθάει τη χώρα;

Είναι, επίσης, καιρός να αντιληφθείτε ότι η πόλωση, η οξύτητα, οι απειλές αποσταθεροποίησης της χώρας, δυσκολεύουν, σε ένα βαθμό, την προσπάθεια της κυβέρνησης. Δυσκολεύουν όμως ,κατά κύριο λόγο, την προσπάθεια της χώρας και των

πολιτών. Αυτούς πρέπει να έχουμε όλοι, ως σημείο αναφοράς. Και να τους μιλάμε με τη γλώσσα της αλήθειας γιατί τις υποσχέσεις και τις ανέφικτες εξαγγελίες, οι πολίτες τις έχουν πληρώσει πολύ ακριβά.

Ο δρόμος της ευθύνης απέναντι στη χώρα, περνάει μέσα από τη συνεννόηση, τη σύγκλιση και κυρίως την ειλικρίνεια. Η ψήφιση του προϋπολογισμού ενέχει ψήφο εμπιστοσύνης της κυβέρνησης. Υπό τις παρούσες συνθήκες προσλαμβάνει το χαρακτήρα ψήφου εμπιστοσύνης σε μια πορεία με ασφάλεια για τη χώρα και τους πολίτες.

Απόστολος Βεσυρόπουλος

Βουλευτής Ημαθίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΙΩΑΝΝΗ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας
Ιωάννη Καράμπελα
Βουλευτή Βοιωτίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

πριν αναφερθώ στον προϋπολογισμό που συζητούμε σήμερα, θα ήθελα να σταθώ στα αποτελέσματα του περσινού προϋπολογισμού. Έναν προϋπολογισμό, που η αντιπολίτευση χαρακτήριζε ουτοπικό. Παρ' όλ' αυτά, κυρίες και κύριοι της αντιπολίτευσης, η κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά σας διέψευσε με τον πιο πανηγυρικό τρόπο. Και διέψευσε όχι μόνο εσάς αλλά και τις προβλέψεις των δανειστών μας.

Ήταν ένας προϋπολογισμός απόλυτα επιτυχημένος, που όχι μόνο έπιασε τους στόχους του, αλλά τους ξεπέρασε κιόλας. Το ύψος του πρωτογενούς πλεονάσματος ξεπερνάει την εκτίμηση του προϋπολογισμού και διαμορφώνεται στα 3,3 δις ευρώ. Ενώ, παράλληλα, δώσαμε πάνω από 0,5 δις ως κοινωνικό μέρισμα και πάνω από 0,5 δις για την μερική αποκατάσταση των μισθών και συντάξεων, των Σωμάτων Ασφαλείας, των Ενόπλων Δυνάμεων και των δικαστών, ποσά που δεν υπήρχαν στις εγγραφές του προϋπολογισμού. Επίσης, μειώσαμε κατά 30% τον ειδικό φόρο κατανάλωσης του πετρελαίου θέρμανσης και καταργήσαμε μέρος των εργοδοτικών και ασφαλιστικών εισφορών. Η κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά εργάζεται μεθοδικά για την ανάκαμψη της χώρας και η προσπάθεια αυτή εκτελείται πάνω σε ρεαλιστικές βάσεις.

Χρόνο με το χρόνο, τα πρωτογενή πλεονάσματα θα μας δίνουν τη δυνατότητα, να ελαφρύνουμε τις πλάτες του Έλληνα φορολογούμενου, που δικαιολογημένα νιώθει την οικονομική εξάντληση που του έχει προκαλέσει η υπερφορολόγηση. Δεν διαφημίζουμε μαγικές συνταγές, αλλά δείχνουμε στην πράξη ποια είναι η συνταγή εξόδου από την κρίση. Γι' αυτό και είμαστε έτοιμοι να σας διαψεύσουμε για ακόμα μια χρονιά.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, το ίδιο ρεαλιστικός με τον περσινό, θα είναι και ο προϋπολογισμός του 2015, ο οποίος σηματοδοτεί μια πολύ σημαντική χρονιά από πολλές απόψεις. Είναι η χρονιά αναθεώρησης της σχέσης μας με τους εταίρους και πιστωτές μας, αφού το μνημόνιο τελειώνει, η χώρα έχει αποκαταστήσει πλήρως την αξιοπιστία της και πατάει ξανά γερά στα πόδια της. Προσέξτε, όμως, δεν σημαίνει ότι θα πάψει να υπάρχει η δημοσιονομική πειθαρχία. Η οικονομική κρίση ανέδειξε τις αστοχίες της αρχικής αρχιτεκτονικής της ΟΝΕ κι η Ελλάδα ως κράτος – μέλος, αλλά κι εξερχόμενη από μια βαρύτατη δημοσιονομική κρίση, είναι υποχρεωμένη ν' ακολουθεί το νέο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Είναι επίσης, η χρονιά του υψηλότερου πρωτογενούς πλεονάσματος παγκοσμίως, με εκτίμηση να αγγίξει τα 5,6 δις ευρώ, το οποίο μαζί με το πρόγραμμα των αποκρατικοποιήσεων, θα φέρει αξιοσημείωτη μείωση του χρέους.

Είναι η χρονιά του πρώτου ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, με δημοσιονομικό έλλειμμα μόλις 0,2% έναντι ελλείμματος 0,8% το 2014 και 1,9% το 2013. Είναι η χρονιά

επιστροφής στην ανάπτυξη με αύξηση του ΑΕΠ κατά 2,9%, από τις υψηλότερες σε ευρωπαϊκό επίπεδο, έναντι του 0,6% που κλείνει η φετινή χρονιά μετά από 6 χρόνια συνεχούς ύφεσης, στη χειρότερη και πιο παρατεταμένη οικονομική κρίση που βίωσε η Ελλάδα. Βασικό εργαλείο της αναπτυξιακής πολιτικής και της ανασυγκρότησης της πραγματικής οικονομίας, αποτελεί το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο επιχειρεί να συνδυάσει τη δημοσιονομική σταθερότητα, με αναπτυξιακές δράσεις που θα ενισχύσουν την ελληνική οικονομία, συμβάλλοντας στην ανάκαμψή της. Η αναπτυξιακή πολιτική της χώρας προωθεί την κατασκευή έργων που φέρνουν αύξηση στο ιδιωτικό και δημόσιο κεφάλαιο της οικονομίας, στηρίζοντας τον εκσυγχρονισμό της χώρας σε μακροχρόνια βάση.

Το ύψος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, στον φετινό προϋπολογισμό φτάνει τα 6,4 δις ευρώ. Είναι το μόνο κομμάτι του προϋπολογισμού που μειώνεται, αλλά παραμένει, όσο προβλεπόταν και στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα Δημοσιονομικής Σταθερότητας 2015 – 18. Εμφανίζεται, δηλαδή, κατά 400 εκατομμύρια ευρώ μειωμένο, σε σχέση με τον προϋπολογισμό του 2014.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων χωρίζεται σε δύο σκέλη:

α) Το Εθνικό, όπου υλοποιείται από αμιγώς εθνικούς πόρους και για το 2015 έχει προϋπολογιστεί στα 700 εκατομμύρια ευρώ, ακριβώς όσα δηλαδή και το 2014.

β) το Συγχρηματοδοτούμενο, το οποίο υλοποιείται με κοινοτικούς πόρους και για το 2015, προβλέπεται στα 5,7 δις ευρώ, σε σχέση με τα 6,1 δις του τρέχοντος έτους.

Εδώ θα ήθελα να τονίσω, ότι το ποσοστό συμμετοχής των συγχρηματοδοτούμενων πόρων στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, είναι της τάξης του 90%, λόγω του στενού δημοσιονομικού πλαισίου για το σκέλος του Προγράμματος που χρηματοδοτείται από εθνικούς πόρους. Οι Δημόσιες Επενδύσεις της χώρας χρηματοδοτούνται κατά 90% από κοινοτικά κονδύλια. Αυτό από μόνο του αρκεί ως απάντηση σε όλους αυτούς που 2,5 χρόνια κάνουν ότι είναι δυνατό, για να υπονομεύσουν την παραμονή της χώρας στην ευρωζώνη. Ξέρετε, κυρίες και κύριοι της αντιπολίτευσης, ποια θα ήταν τα διαθέσιμα αποθεματικά για έργα υποδομής και ανάπτυξης χωρίς την συνεισφορά των κοινοτικών πόρων; Εσείς μπορεί να το ξέρετε και να μην σας συγκινεί, μπροστά στο άγχος ανάληψης της εξουσίας, αλλά ας το μάθει και ο κόσμος.

Ξεκινώντας από το Εθνικό Σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, περιλαμβάνει επενδυτικές δραστηριότητες των ΟΤΑ β' βαθμού, συντηρήσεις υποδομών, δαπάνες για την αποκατάσταση ζημιών σε έργα υποδομής από φυσικές καταστροφές και επιχορηγήσεις για την υλοποίηση ιδιωτικών επενδύσεων μέσω των αναπτυξιακών νόμων. Πρέπει, όμως, να γνωρίζουμε ότι θεωρείται πολύ δύσκολη η ένταξη νέων έργων, αφού οι, ούτως ή άλλως, περιορισμένοι διαθέσιμοι πόροι, προβλέπεται να διατεθούν, σε ήδη ενταγμένα έργα που τρέχει η κατασκευή τους ή σε έργα που έχουν ολοκληρωθεί και δεν έχουν ακόμη εξοφληθεί. Είναι γεγονός, ότι το εθνικό σκέλος του Προγράμματος έχει δεχθεί ένα δυσανάλογα μεγάλο όγκο υποχρεώσεων από παλαιότερα έτη. Μέχρι 31/12/2013, ο ανεκτέλεστος προϋπολογισμός των ενταγμένων έργων στο εθνικό σκέλος του Προγράμματος, έφτανε συνολικά στο ύψος των 6,5 δις ευρώ, πράγμα που σημαίνει ότι με διαθέσιμους

πόρους περί τα 700 εκατομμύρια ευρώ ετησίως, απαιτούνται περίπου 9 χρόνια για την υλοποίηση των ήδη ενταγμένων έργων.

Για τον λόγο αυτό, οι Φορείς θα πρέπει να συμβάλλουν στη αποσυμφόρηση του εθνικού σκέλους του Προγράμματος από παλαιά βάρη, με την απένταξη ανενεργών έργων και την επιτάχυνση εν εξελίξει έργων, χρησιμοποιώντας τις ετήσιες πιστώσεις τους, ώστε αυτά να ολοκληρωθούν και να δοθούν προς χρήση για την περαιτέρω ενίσχυση της οικονομίας μας.

Δίνεται, όμως, μεγάλη βαρύτητα στη χρηματοδότηση επενδύσεων μέσω του αναπτυξιακού νόμου. Αυτό αποτελεί βασικότατη παράμετρο, αφού αυτή τη στιγμή η χώρα έχει ανάγκη την εισροή χρημάτων στην πραγματική της οικονομία. Η κατασκευή ενός εργοστασίου ή μιας επιχείρησης επιχορηγούμενης από τον αναπτυξιακό νόμο, ανοίγει την αγορά, δημιουργεί θέσεις εργασίας και τονώνει την ανταγωνιστικότητα. Η ανεργία αποτελεί τον μεγαλύτερο βραχνά αυτή τη στιγμή στη χώρα. Είναι ο δείκτης που βελτιώνεται με τους βραδύτερους ρυθμούς, με πρόβλεψη να φτάσει στο 22,6% το 2015, σε σχέση με το 24,8% του 2014.

Στο συγχρηματοδοτούμενο, τώρα, σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, το 2015 είναι η χρονιά μετάβασης από τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της περιόδου 2007 – 2013 στη νέα προγραμματική περίοδο 2014 – 2020. Βασικός στόχος είναι να μην υπάρξει κενό χρηματοδότησης μεταξύ των δύο προγραμματικών περιόδων. Ως το τέλος του 2015 θα πρέπει να έχει επιτευχθεί η απορρόφηση των διαθέσιμων κοινοτικών πόρων της προηγούμενης περιόδου και, παράλληλα, να έχει εξασφαλιστεί η επιτυχής και έγκαιρη έναρξη των προγραμμάτων της νέας περιόδου, ώστε να μην υπάρξουν προβλήματα στην εισροή της κοινοτικής ενίσχυσης.

Η προεργασία έχει ήδη γίνει από το υπουργείο Ανάπτυξης, καθώς μετά από σχετικό αίτημα, η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε την έγκρισή της για πρόωρη εισροή πόρων 2 δις ευρώ από το νέο ΕΣΠΑ, με τη μορφή εμπροσθοβαρούς χρηματοδότησης για την περίοδο 2014 – 15, πριν ακόμα από την έγκριση και την υλοποίηση των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων. Από αυτούς τους πόρους, θα χρηματοδοτηθούν ως επί των πλείστων προγράμματα ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής. Το γεγονός ότι η διαδικασία σχεδιασμού του ΕΣΠΑ 2014 – 2020 πραγματοποιήθηκε εντός του τρέχοντος έτους, σε συνδυασμό με την αναθεώρηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων, μας δίνει τη δυνατότητα της παράλληλης χρηματοδότησης από πόρους και των δύο προγραμματικών περιόδων. Ήδη υλοποιείται με επιτυχία η ειδική διαδικασία για την έγκριση των μεγάλων έργων. Μέχρι στιγμής έχουν υποβληθεί 66 φάκελοι από τους οποίους έχουν εγκριθεί οι 51.

Επιπλέον, μέχρι τον Αύγουστο του 2015, αναμένεται να υποβληθούν προς έγκριση με τη διαδικασία των μεγάλων έργων, το Κτηματολόγιο, τμήμα κάθετου άξονα της Εγνατίας και η διαχείριση των απορριμάτων της Πελοποννήσου, ενώ συνεχίζεται σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση η παρακολούθηση των 181 έργων προτεραιότητας, συνολικού προϋπολογισμού 11,5 δις ευρώ, τα οποία συμβάλουν σημαντικά στην ανάπτυξη και στη δημιουργία θέσεων εργασίας. Η Ελλάδα εξασφάλισε ένα σημαντικό προϋπολογισμό, ύψους

19,9 δις για την περίοδο 2014 – 2020, ενώ από την Ενδιάμεση Αναθεώρηση του Πολυετούς Δημοσιονομικού Πλαισίου 2014 – 2020 υπάρχει η προσδοκία για εισροή επιπλέον πόρων ύψους 2 δις ευρώ.

Το νέο ΕΣΠΑ περιλαμβάνει 7 τομεακά και 13 Περιφερειακά Προγράμματα, με κατευθύνσεις την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και της εξωστρέφειας των επιχειρήσεων, την κοινωνική ενσωμάτωση, την προστασία του περιβάλλοντος, τον εκσυγχρονισμό και ανάπτυξη των υποδομών και τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου για μια πιο αποτελεσματική δημόσια διοίκηση και τοπική αυτοδιοίκηση.

Μας δίνεται έτσι η ευκαιρία, μέσω της αξιοποίησης αυτών των πόρων, να οικοδομήσουμε ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο που θα στηρίζεται στις δυνατότητες της χώρας, στα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα και φυσικά στο υψηλότατου επιπέδου ανθρώπινο δυναμικό της. Δεν είναι δυνατό να φεύγουν καθημερινά από την Ελλάδα λαμπρά μυαλά, επειδή δεν υπάρχουν οι υποδομές και οι ευκαιρίες ν' αναδείξουν τις ικανότητές τους και να μεγαλουργήσουν εντός των τειχών. Ολοκληρώνοντας με τις δράσεις του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων, στους επιμέρους φορείς, το μεγαλύτερο μέρος των πιστώσεων με ποσοστό 34% επί του συνόλου, κατευθύνεται στο Υπουργείο Ανάπτυξης, για την υλοποίηση δράσεων ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας.

Εδώ έχουμε την υλοποίηση προγράμματος ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, στους τομείς του τουρισμού, της μεταποίησης, του εμπορίου και των υπηρεσιών. Ενώ μεγάλο μέρος των πιστώσεων διατίθεται για την εξυπηρέτηση των αναγκών χρηματοδότησης των επενδυτικών νόμων. Το 28% περίπου του συνόλου των πιστώσεων, κατευθύνεται στο Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, όπου υπάρχουν οι μεγαλύτερες απαιτήσεις για πληρωμές των μεγάλων έργων υποδομής, όπως η κατασκευή των εθνικών οδικών αξόνων, η συνέχιση των έργων του Μετρό και η εκκίνηση της γραμμής 4, τα εγγειοβελτιωτικά έργα, η κατασκευή νέου σιδηροδρομικού δικτύου και η επέκταση του υφιστάμενου.

Στις πιστώσεις του Υπουργείου Υποδομών περιλαμβάνονται, επίσης, και κτιριακές υποδομές των τομέων υγείας, παιδείας και δικαιοσύνης, δηλαδή, νοσοκομεία, σχολεία, δικαστικά μέγαρα και φυλακές. Το 14% περίπου των διαθέσιμων πόρων για το 2015, θα διατεθεί σχεδόν ισόποσα στα υπουργεία Παιδείας και Εργασίας, για την αναβάθμιση του ανθρώπινου δυναμικού μέσω δράσεων που προωθούν την απασχόληση, την εκπαίδευση και την κατάρτιση. Αναλυτικότερα, από το υπουργείο Εργασίας δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα στους νέους και τις γυναίκες, για τους τομείς της ενίσχυσης της απασχόλησης και της επαγγελματικής εξέλιξης, ενώ ενισχύονται ιδιαίτερα οι κλάδοι της οικονομίας που ενσωματώνουν την καινοτομία.

Το υπουργείο Παιδείας, χρηματοδοτεί μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δράσεις για την έρευνα και την τεχνολογία, καθώς και το μεγαλύτερο μέρος του επιχειρησιακού προγράμματος Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση. Το 7% των διαθέσιμων πόρων, θα διατεθούν για την υλοποίηση δράσεων στον αγροτικό τομέα και τον τομέα της

αλιείας, όπου περιλαμβάνονται έργα υποδομών για τη βελτίωση συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, οικονομικές ενισχύσεις γεωργικών προγραμμάτων κ.λπ..

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, σίγουρα ο καθένας θα ήθελε το ύψος του Προγράμματος να ήταν ακόμα μεγαλύτερο αλλά, το σημαντικό σε όλα αυτά τα νούμερα και αυτό που θα πρέπει να μας απασχολεί, είναι η διαμόρφωση των συνθηκών ώστε να επιταχύνεται η διαδικασία των απορροφήσεων. Κι αυτή η κυβέρνηση έχει κάνει άλματα στο κομμάτι των απορροφήσεων. Το ποσοστό απορρόφησης των κοινοτικών πόρων για την προηγούμενη προγραμματικής περίοδο, φτάνει το 75%, κατατάσσοντας την Ελλάδα στις πρώτες θέσεις πανευρωπαϊκά, ενώ οι δαπάνες από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων το 2014, παρουσιάζονται αρκετά πιο βελτιωμένες σε σχέση με το 2013.

Συγκεκριμένα, έως τον φετινό Οκτώβριο είχαμε απορρόφηση 54%, σε σχέση με τον Οκτώβριο του 2013 που η απορρόφηση έφτανε το 44%. Σύμφωνα με στοιχεία που έλαβα από την Γενική Γραμματεία Δημοσίων Επενδύσεων/ ΕΣΠΑ, οι πληρωμές έως σήμερα, δηλαδή περίπου ένα μήνα πριν την ολοκλήρωση του έτους έχουν ως εξής: Από τους εθνικούς πόρους του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων έχουν δοθεί 295 εκατομμύρια ευρώ, ενώ από τους συγχρηματοδοτούμενους πόρους σχεδόν 4 δις ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι από τα 6,8 δις που υπάρχουν διαθέσιμα στον προϋπολογισμό για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, έχουν απορροφηθεί περίπου τα 4,3 δις ευρώ και υπάρχουν ακόμα 2,5 δις αδιάθετα, τα οποία πρέπει ν' αξιοποιηθούν. Μ' αυτό θέλω να πω, κυρίες και κύριοι βουλευτές, ότι η ουσία έγκειται στην επίτευξη του στόχου. Στόχος και μεγάλη πρόκληση για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, είναι η μέγιστη αξιοποίηση των διαθέσιμων πόρων. Και ο στόχος για το 2015 θα πρέπει να είναι η εξάντληση του προϋπολογισμού του Προγράμματος, με την βέλτιστη κατανομή των διαθέσιμων πόρων έτσι ώστε να έχουμε το μέγιστο δυνατό αναπτυξιακό αποτέλεσμα. Έτσι, η χώρα αφήνει πίσω της την ύφεση και προχωράει στην ανάπτυξη. Επίσης, δεν θα πρέπει να παραλείψουμε τις παρεμβάσεις αναδιάρθρωσης του συνολικού σχεδιασμού του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με σκοπό την επιτάχυνση υλοποίησής του.

Ενδεικτικά θ' αναφέρω κάποιους βασικούς άξονες της αναδιάρθρωσης όπως:

(συνολικός ανασχεδιασμός του Προγράμματος, με σύσταση νέων τμημάτων για την εξυπηρέτηση των αναγκών υλοποίησης του μεσοπρόθεσμου προγραμματισμού, με δημιουργία ελεγκτικών μηχανισμών και με αναδιαμόρφωση των περιφερειακών οργανωτικών δομών).

β) τον αναλα (μέσω της ανάληψης δεσμεύσεων ανά τρίμηνο, τον καθορισμό ορίων νομικών δεσμεύσεων και την τήρηση ειδικού Μητρώου Δεσμεύσεων Δημοσίων Επενδύσεων).

Προγράμματος

.

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, η κυβέρνηση αυτά τα 2,5 χρόνια με τις όποιες ατέλειές της, με τις όποιες δυσκολίες, διαφωνίες και διαφορές αντίληψης μπορεί να έχει μια κυβέρνηση συνεργασίας, κατάφερε να κερδίσει μια χαμένη υπόθεση, απομακρύνοντας τη χρεωκοπία και φέρνοντας ξανά ορατές αναπτυξιακές προοπτικές για τη χώρα. Κι αυτό το κατάφερε, έχοντας δυστυχώς απέναντί της μια αντιπολίτευση, χωρίς καμία διάθεση συναίνεσης, παρά την κρισιμότητα της κατάστασης. Μια αντιπολίτευση που ακόμα και τώρα, αδυνατεί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων, βάζοντας το στενό μικροκομματικό συμφέρον πάνω από το συμφέρον της χώρας.

Κυρίες και κύριοι της αντιπολίτευσης, ποτέ δεν είναι αργά για ν' αποκαταστήσετε τη σχέση σας με την πραγματικότητα. Και ο προϋπολογισμός που συζητούμε σήμερα σας δίνει μια καλή ευκαιρία, να υπερβείτε τις αναχρονιστικές ιδεοληψίες σας και να τον υπερψηφίσετε όπως θα κάνουμε όλοι εμείς που στηρίζουμε την κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά.

Ιωάννης Καράμπελας

Βουλευτής Βοιωτίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΛΑΛΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.
Δημήτριου Γελαλή
Βουλευτή Λαρίσης

Κυρίες και κύριοι βουλευτές,

Σύμφωνα με το εισαγωγικό σημείωμα του σχεδίου νόμου «Η κατάρτιση του Προϋπολογισμού του οικονομικού έτους 2015 πραγματοποιήθηκε σε ένα περιβάλλον ορατής πλέον σταθεροποίησης των δημόσιων οικονομικών της χώρας μετά από μακροχρόνια ύφεση της οικονομίας».

Ο Κρατικός Προϋπολογισμός, σύμφωνα με το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής, προβλέπει, για το οικονομικό έτος 2015, πρωτογενές πλεόνασμα 3% του ΑΕΠ, ενώ το πρωτογενές πλεόνασμα για το 2014 εκτιμάται στο 1,8% του ΑΕΠ.

Οι πιστωτές, βέβαια, διαφωνούν με τις προβλέψεις αυτές. Έχουν καταστήσει σαφές ότι η υπογραφή κειμένου με τις ελληνικές υποχρεώσεις είναι αναπόφευκτο ενδεχόμενο. Οι επιλογές που έχει η Κυβέρνηση είναι δύο: είτε να παρατείνει το υφιστάμενο πρόγραμμα για έναν ακόμα χρόνο είτε να συναινέσει στη δημιουργία πιστοληπτικής γραμμής ενισχυμένων όρων. Και στις δύο περιπτώσεις, θα απαιτηθεί από την Ελλάδα η υπογραφή νέου Μνημονίου. Πώς συνδυάζονται τα παραπάνω με τα όσα υποστηρίζει το οικονομικό επιτελείο περί σταθεροποίησης των δημόσιων οικονομικών της χώρας; Επιπλέον, οι δανειστές προβλέπουν δημοσιονομικό κενό πάνω από 2,6 δις ευρώ για το έτος 2015 και κρίνουν επιτακτική την ανάγκη για νέα μέτρα. Είναι προφανές ότι η πολιτική υψηλών ρυθμών πρωτογενών πλεονασμάτων σε συνδυασμό με μέτρα σκληρής λιτότητας είναι αδιέξοδη.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι ο Προϋπολογισμός του 2015 κατατίθεται χωρίς την «έγκριση» της Τρόικας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Διεθνής οικονομικές εξελίξεις

Σύμφωνα με την έκθεση του Προϋπολογισμού, η Ευρωζώνη θα επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης 0,8% και 1,3% το 2014 και 2015, αντίστοιχα. Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι «η ανάπτυξη θα παραμείνει ανισοβαρής μεταξύ των κρατών μελών». Εκτιμάται, επίσης, ότι το έλλειμμα, ως ποσοστό στην ευρωζώνη, θα διαμορφωθεί στο 2,5% το 2014, ενώ το χρέος, ως ποσοστό του ΑΕΠ, προβλέπεται να διαμορφωθεί στο 96%.

Διάσημοι οικονομολόγοι που ασχολούνται ειδικά με την κρίση της Ευρωζώνης, μετά από ανάλυση των δεδομένων, κατέληξαν στην εξής απάντηση: «Κληρονομιά της λιτότητας θα είναι τα μη βιώσιμα χρέη» (κοινή εργασία κ. Paul De Grauwe, καθηγητή στην Οικονομική Σχολή του Λονδίνου (LSE) και κ. Yuemei Ji καθηγήτριας στο Κολλέγιο του Πανεπιστημίου του Λονδίνου).

Τις ανησυχίες για το αδιέξοδο του Προϋπολογισμού έρχονται να εντείνουν οι διεθνείς οικονομικές εξελίξεις, που δεν είναι ευνοϊκές. Σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην εισηγητική έκθεση, αυτό οφείλεται:

- στη συγκράτηση της ανάπτυξης στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής,
- στη συγκράτηση της ανάπτυξης στην Ευρωζώνη το δεύτερο τρίμηνο, κυρίως λόγω των ασθενών επενδύσεων και εξαγωγών,
- στη μείωση της οικονομικής δραστηριότητας στη Ρωσία,
- στην πτώση της εγχώριας ζήτησης στην Ιαπωνία,
- στη δυσμενέστερη (από την προβλεπόμενη) εξέλιξη της εγχώριας ζήτησης στην Κίνα και
- στην επιβράδυνση της ανάπτυξης στις αναδυόμενες οικονομίες, ιδιαίτερα της Βραζιλίας.

Μέσα σε αυτή την οικονομική συγκυρία, τα βιώσιμα πρωτογενή πλεονάσματα είναι εφικτά;

Οι οικονομικές εξελίξεις στην Ελλάδα

Πληθωρισμός – Τιμές

Στην όλη αρνητική συγκυρία, ο πληθωρισμός συνεχίζει την καθοδική του πορεία με αρνητικό πρόσημο (αποπληθωρισμός) παραμένοντας ο χαμηλότερος μεταξύ όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ΕΛΣΤΑΤ κατέγραψε τον Μάιο αρνητικό πληθωρισμό για 15^{ο} συνεχόμενο μήνα. Ενώ στο Προσχέδιο ο αποπληθωριστής του ΑΕΠ για το 2014 προβλεπόταν αρνητικός -0,7%, τώρα υπολογίζεται δυσμενέστερος -2,5%.

Ο αποπληθωρισμός είναι χειρότερος από τον πληθωρισμό, επειδή το χρήμα ακριβαίνει για όλους και για τις τράπεζες. Το αποτέλεσμα είναι να γιγαντώνεται η έλλειψη χρήματος από την αγορά και να δημιουργείται ένα σπιράλ συρρίκνωσης τόσο των επενδύσεων όσο και της κατανάλωσης. Οδηγεί σε ένα φαύλο κύκλο μείωσης των εσόδων, των μισθών, αύξησης των απολύσεων κλπ. Οι συνέπειες του για την οικονομία είναι ολέθριες, γι' αυτό τον λόγο η ΕΚΤ έχει ανακοινώσει ότι ο πληθωρισμός πρέπει να διατηρείται σε επίπεδα όχι κάτω αλλά πλησίον του 2%, για το σύνολο της ευρωζώνης και για κάθε κράτος - μέλος.

Η Ελλάδα βρίσκεται σε μια δίνη αποπληθωρισμού σε συνδυασμό με μια κρίση μη εξυπηρετήσιμου χρέους. Τις επιπτώσεις του παρατεταμένου αποπληθωρισμού επισημαίνει σε ανακοίνωση του το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ ως εξής:

Πρώτον, η μείωση των τιμών σε συνδυασμό με τη μείωση των μισθών, δυσχεραίνει τις επιχειρήσεις και τα νοικοκυριά να αποπληρώσουν το συσσωρεμένο χρέος τους προς τις τράπεζες. Παράλληλα, ο αποπληθωρισμός έχει την τάση να αυξάνει την πραγματική αξία των τόκων που πληρώνουν τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις, αναδιανέμοντας το παραγόμενο εισόδημα προς όφελος των τραπεζών.

Δεύτερο, με βάση τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τα επόμενα χρόνια η μείωση των ονομαστικών απολαβών ανά εργαζόμενο, θα είναι αρκετά υψηλότερη από τη μείωση των τιμών. Άρα, η αγοραστική δύναμη των μισθών θα συνεχίσει να συρρικνώνεται.

Τρίτον, η όποια θετική επίδραση στο εμπορικό ισοζύγιο της Ελλάδας από τη μείωση των τιμών και των μισθών αναμένεται να είναι βραχύβια αν δεν υπάρξουν ουσιαστικές αλλαγές στο παραγωγικό σύστημα της χώρας.

Τέταρτον, ο αποπληθωρισμός ενδέχεται να επηρεάσει δυσμενώς το ονομαστικό ΑΕΠ της Ελλάδας και, συνεπώς, το δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ, το οποίο καθορίζει τη βιωσιμότητα του δημόσιου χρέους της χώρας.

Σχέδιο οικονομική ανάπτυξης

Στο κείμενο του Προϋπολογισμού αναφέρεται ότι: «το προηγούμενο υπόδειγμα ανάπτυξης, το οποίο είχε βασιστεί κυρίως στην ιδιωτική και δημόσια κατανάλωση, δεν είναι πλέον βιώσιμο. Η στροφή στην οικονομική ανάπτυξη προϋποθέτει τη συνέχιση της δημοσιονομικής πειθαρχίας και την ολοκλήρωση των διαρθρωτικών αλλαγών. Οι διαρθρωτικές αλλαγές θα βοηθήσουν τη μετάβαση της οικονομίας σε ένα νέο αναπτυξιακό πρότυπο που θα στηρίζεται στην παραγωγή διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών και υπηρεσιών, αντί για την παραγωγή μη διεθνώς εμπορεύσιμων προϊόντων και στην αποταμίευση και την επένδυση αντί στην κατανάλωση».

Με λίγα λόγια, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι καλώς ήρθαν τα Μνημόνια και καλώς συνεχίζεται η εφαρμογή τους. Τα περί «εξόδου» από αυτά, είναι προφανές ότι έχουν καθαρά επικοινωνιακό σκοπό.

Η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας είναι απαραίτητη, όπως και η αύξηση των εξαγωγών, αλλά δεν είναι δυνατόν να είμαστε αδιάφοροι για τη ζήτηση, ιδίως όταν τα στοιχεία δείχνουν τη μείωση του διαθέσιμου εισοδήματος κατά 25% και ανεργία στο 25%.

Η κατεύθυνση του «Εθνικού Σχεδίου Οικονομικής Ανάπτυξης», κατά την κυβέρνηση, δεν είναι η ευημερία του λαού της χώρας αλλά, η ενισχυμένη προστασία των επενδυτών, το χαμηλό κόστος εργασίας και η εξαθλίωση των εργαζομένων.

Απασχόληση – ανεργία

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, η ανεργία, το 2^{ο} τρίμηνο του 2014, διαμορφώνεται στο 26,6%. Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι από το σύνολο των ανέργων, το 74,4% αποτελείται από άτομα που αναζητούν εργασία περισσότερο από δώδεκα μήνες (μακροχρόνια άνεργοι), έναντι 40,8% το 2009. Είναι δυνατό να αλλάξει αυτή η κατάσταση χωρίς αύξηση της κατανάλωσης;

Τα στοιχεία της τριμηνιαίας έκθεσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στην οποία συμμετέχει και η Τρόικα, δείχνουν για την απασχόληση στη Ελλάδα, ότι το 2^{ο} τρίμηνο του 2014 η μακροχρόνια ανεργία έχει φθάσει σε ιστορικά υψηλό επίπεδο και αυξάνεται διαρκώς, ενώ στις περισσότερες χώρες της ευρωζώνης έχει σταθεροποιηθεί.

Η επιτροπή επίσης διαπιστώνει ότι :

- το κατά κεφαλή ΑΕΠ στη χώρα μειώθηκε στο επίπεδο του 2002,
- οι φτωχοί έγιναν φτωχότεροι αφού το πραγματικό τους εισόδημα μειώθηκε κατά 30 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2003,
- η Ελλάδα έχει το χαμηλότερο ποσοστό απασχόλησης στη Ε.Ε. (53,1%),

- οι «τεμπέληδες» Έλληνες, όσοι βέβαια απολαμβάνουν καθεστώς πλήρους απασχόλησης, εργαστήκαν 41,9 ώρες την εβδομάδα. Περισσότερο από όλους τους Ευρωπαίους,
- οι δείκτες για την ανεργία τέλος, δεν εμπεριέχουν στοιχεία για τους υποαπασχολούμενους, αυτούς που εργάζονται μία ή δύο ημέρες ή και μερικές ώρες την εβδομάδα. Δεν λαμβάνουν υπόψη ούτε όσους εργάζονται μεν, αλλά δεν πληρώνονται. Αυτά τα στοιχεία θα αποτύπωναν την τραγικότητα της κατάστασης.

Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών

Στο 8μηνο Ιανουαρίου – Αυγούστου 2014, το πλεόνασμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών ανήλθε στα 2,13 δις ευρώ, έναντι 1,4 δις ευρώ στο ίδιο διάστημα του 2013. Η βελτίωση οφείλεται κυρίως στην άνοδο του πλεονάσματος του ισοζυγίου υπηρεσιών κατά 2,1 δις ευρώ, λόγω των καθαρών εισπράξεων από ταξιδιωτικές υπηρεσίες.

Η άνοδος του πλεονάσματος του ισοζυγίου υπηρεσιών οφείλεται στην άνοδο των καθαρών εισπράξεων από ταξιδιωτικές, μεταφορικές, αλλά και «λοιπές» υπηρεσίες. Ειδικότερα, οι ταξιδιωτικές δαπάνες στην Ελλάδα από μη κατοίκους σημείωσαν ετήσια άνοδο κατά 11,1%, αντανακλώντας άνοδο κατά 22,1% των αφίξεων. Τα καλά νέα, λοιπόν, για την Ελλάδας οφείλονται σε μεγάλο βαθμό στον τουρισμό. Κανένα κράτος, όμως, δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια του αν δεν ανακάμψουν η παραγωγή και οι εξαγωγές.

Το εμπορικό έλλειμμα, το πρώτο οκτάμηνο του 2014, είναι μεγαλύτερο κατά 922 εκατ. ευρώ, (στα 12,3 δις ευρώ) σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2013. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat, η Ελλάδα διαθέτει σήμερα το 4^{ο} μεγαλύτερο έλλειμμα εμπορικού ισοζυγίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η χώρα εμφανίζει μεγαλύτερη μείωση εξαγωγών σε σχέση και με την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία την ώρα που χώρες όπως η Σλοβενία και η Κροατία αυξάνουν σημαντικά τις εξαγωγές του. Με ακόμα πιο απλά λόγια, πέντε χρόνια μετά την κρίση του 2009, η Ελλάδα εξακολουθεί να παράγει πολύ λιγότερα προϊόντα από όσα καταναλώνει και δεν διαφαίνεται κάποια προοπτική αναστροφής της πτωτικής πορείας.

Το μήνα Σεπτέμβριο, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, σημειώθηκε νέα αύξηση των εισαγωγών και περαιτέρω πτώση των ελληνικών εξαγωγών.

Συγκεκριμένα, έναντι του ίδιου μήνα του προηγούμενου έτους (2013):

- η συνολική αξία των εισαγωγών - αφίξεων αυξήθηκε κατά 7,4% (χωρίς τα πετρελαιοειδή αύξηση 13%) και
- η συνολική αξία των εξαγωγών - αποστολών μειώθηκε 8,7% (χωρίς τα πετρελαιοειδή μείωση 0,2%).

Κύριος λόγος της μείωσης της εξαγωγικής δραστηριότητας αγαθών, σύμφωνα με τον ΣΕΒΕ, είναι η έλλειψη ρευστότητας και κεφαλαίων κίνησης από τις επιχειρήσεις και το υψηλό κόστος χρήματος.

Σε ό,τι αφορά στη ρευστότητα, φτάσαμε στο σημείο να κινδυνεύουν να χαθούν κεφάλαια 1 δις από το ΕΣΠΑ, λόγω της αδυναμίας ή απροθυμίας των τραπεζών να παράσχουν ρευστότητα στις επιχειρήσεις με τη μορφή δανείου για τη χρηματοδότηση

επενδύσεων. Μία δεύτερη παράμετρος που στερεί ρευστότητα από τις επιχειρήσεις είναι η άρνηση του Κράτους να εξοφλήσει τις υποχρεώσεις του.

Οι προοπτικές για το 2015

Η κυβέρνηση επιμένει να υπερεκτιμά την προοπτική για αύξηση των επενδύσεων. Στον περσινό Προϋπολογισμό, η πρόβλεψη για αύξηση των επενδύσεων το 2014 ήταν 5,3%, αλλά, τελικά, αναθεωρείται στο 1%. Είχαμε επί λέξει προειδοποιήσει ότι «η υπεραισιόδοξη πρόβλεψη για αύξηση των ιδιωτικών επενδύσεων αλλά και των εξαγωγών, σε συνδυασμό με τους υπόλοιπους δείκτες της οικονομίας, αποτελούν μια μαγική εικόνα που καμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα». Όπως καμία σχέση δεν έχει με την πραγματικότητα η πρόβλεψη για αύξηση των επενδύσεων κατά 11,7% το 2015.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Στοχευμένες δράσεις εξορθολογισμού δημοσιών δαπανών

Αυτό που μάθαμε από το νεοφιλελεύθερο λεξικό τα τέσσερα τελευταία χρόνια είναι ότι όταν ακούς για δράσεις εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών, να περιμένεις μειώσεις μισθών. Προς αυτή την κατεύθυνση, το Υπουργείο Οικονομικών καυχιέται για τη «μελέτη αναμόρφωσης του ενιαίου μισθολογίου, με στόχο την αποσυμπίεση των αποδοχών των υπαλλήλων και προς τις δύο κατευθύνσεις και τη σύνδεση των αμοιβών με την αποδοτικότητα, τα προσόντα και τη θέση ευθύνης που κατέχει ο υπάλληλος». Σε απλά Ελληνικά , μείωση των μισθών με ωραία λόγια για περιτύλιγμα.

Διαρθρωτικές αλλαγές του φορολογικού θεσμικού πλαισίου

Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση, «η υιοθέτηση του νέου σύγχρονου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, με πρακτικό περιεχόμενο θωρακίζει το φορολογικό σύστημα από τη φοροδιαφυγή και τη φοροαποφυγή». Αρκεί, εδώ, να αναφέρουμε ότι, εξαιτίας του νέου Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, δεν μπορούσαν να συνταχθούν συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτων για τουλάχιστον τρεις μήνες στις αρχές του 2014. Τόσο μελετημένος και σύγχρονος είναι.

Επίσης, αναφέρεται ότι θεσπίζεται Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας (ΚΦΔ), ο οποίος ενοποιεί και συγκεντρώνει όλες τις φορολογικές διαδικασίες που ήταν, μέχρι σήμερα, διάσπαρτες και αποσπασματικές σε ένα ενιαίο, λειτουργικό και εύχρηστο νομοθέτημα.

Δεν αναφέρεται, όμως, ποιος είναι ο συντάκτης του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας. Όπως προκύπτει από δημοσιεύματα, συντάκτης του είναι φορολογικός σύμβουλος του ΔΝΤ και όχι το Υπουργείο Οικονομικών. Ο ίδιος έχει συντάξει αντίστοιχα φορολογικά νομοσχέδια χωρών της Ασίας και της Αφρικής. Αναρωτιόμαστε, πόσο διακοσμητικό ρόλο παίζει πια η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών; Μας προκαλούν ερωτήματα τα πρόστιμα που ορίζονταν αρχικά στον ΚΦΔ και ακόμα δεν έχουν επαρκώς διορθωθεί. Άραγε τα ίδια ποσά

προστίμων προβλέπονται στις χώρες της Αφρικής που εφαρμόζουν τους κώδικες – υποδείγματα του ΔΝΤ;

Στην έκθεση αναφέρεται πως εκσυγχρονίστηκε η νομοθεσία για τις ενδοομιλικές συναλλαγές. Ποια ήταν τα αποτελέσματα του εκσυγχρονισμού της νομοθεσίας; Τι έσοδα είχαμε πριν τον εκσυγχρονισμό και τι έσοδα μετά; Είμαστε βέβαιοι ότι η φορολογία των πολυεθνικών τίποτα δεν απέδιδε πριν τον εκσυγχρονισμό, τίποτα δεν αποδίδει σήμερα και τίποτα δεν θα αποδώσει εάν συνεχίσουν να κυβερνούν τα ίδια κόμματα που οδήγησαν τη χώρα σε αυτό το σημείο.

Αναδιάρθρωση της φορολογικής διοίκησης

Στα πλαίσια ενίσχυσης του εισπρακτικού μηχανισμού, το οικονομικό επιτελείο επαίρεται για τις αυτοματοποιημένες διαδικασίες πληρωμών και συμψηφισμού επιστροφών. Όμως, δεν αναφέρεται πουθενά ότι έφθασαν σε σημείο να συμψηφίζουν ακόμα και τα μη ληξιπρόθεσμα χρέη. Εξαιτίας του νόμου που υποχρεώνει τον συμψηφισμό με μη ληξιπρόθεσμα χρέη, πάγωσαν όλες οι επιστροφές λόγω βεβαίωσης του ΕΝΦΙΑ. Συμψηφίζονται ακόμα οι κοινοτικές ενισχύσεις των αγροτών που τους είναι πολύτιμες για να τις χρησιμοποιήσουν ως κεφάλαιο κίνησης.

Επιπλέον, διαφημίζεται η επέκταση και ολοκλήρωση της διαδικασίας προγραμμάτων πλειστηριασμού ηλεκτρονικά, πέραν της υφιστάμενης δημοσιοποίησης στοιχείων των διενεργούμενων πλειστηριασμών. Σε αυτό το σημείο πρέπει να τονιστεί ότι για χρέη προς το δημόσιο δεν προστατεύεται η πρώτη κατοικία.

Σε ό,τι αφορά στη σύσταση της αυτοτελούς Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημόσιων Εσόδων (ΥΕΔΔΕ), το οικονομικό επιτελείο ομολογεί ότι, παρότι συστάθηκε το 2013, η πλήρης λειτουργία της θα αρχίσει το 2015. Δηλαδή, από την 1/11/2013, δεν υπάρχει οργανωμένη υπηρεσία που να διενεργεί προληπτικούς ελέγχους, αφού η αρμοδιότητα αφαιρέθηκε από το ΣΔΟΕ.

Υποστηρίζεται πως έχει αναπτυχθεί περιουσιολόγιο με σκοπό τον προσδιορισμό της πραγματικής περιουσιακής κατάστασης των φορολογούμενων και τον εντοπισμό περιπτώσεων νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες. Δεν διευκρινίζεται, όμως, ότι το περιουσιολόγιο αυτό αφορά μόνο την ακίνητη περιουσία και όχι την συνολική, όπως μετοχές, καταθέσεις, αμοιβαία κλπ. Ακόμα και ως την ακίνητη περιουσία υπάρχουν πολλές ελλείψεις και το περιουσιολόγιο δεν είναι πλήρες. Και δεν είναι δυνατό να ολοκληρωθεί χωρίς κτηματολόγιο.

Ο Προϋπολογισμός αναφέρεται σε βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών προς τους πολίτες και ενίσχυση της διαφάνειας μέσω της αναβάθμισης της διαδικτυακής πλατφόρμας ενημέρωσης, επικοινωνίας και δημοσιοποίησης των απολογιστικών στοιχείων όσον αφορά στην επίτευξη των κυριότερων στόχων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ). Αφού το Υπουργείο Οικονομικών κόπτεται για διαφάνεια και ενημέρωση, γιατί είναι αναπάντητη η από 4/9/2014 ερώτησή μας για παροχή στοιχείων φορολογικών δεδομένων;

Φοροελαφρύνσεις

Στον Προϋπολογισμό ενσωματώνονται:

- η μείωση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%,
- η διατήρηση του ΦΠΑ στην εστίαση στο 13%,
- η μείωση του Ε.Φ.Κ. στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30%,
- η βελτίωση του πλαισίου ρυθμίσεων ληξιπρόθεσμων φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων.

Οι φοροελαφρύνσεις που είχε υποσχεθεί η Κυβέρνηση στον ΕΝΦΙΑ δεν υλοποιήθηκαν. Υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα φαίνεται πως ήταν και η μείωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων και των φυσικών προσώπων. Υπενθυμίζεται ότι είχε διακηρυχθεί πως, από το 2015, θα ξεκινήσει η αποκλιμάκωση των συντελεστών των επιχειρήσεων από το 26%. Επίσης, για τα φυσικά πρόσωπα, είχε διακηρυχθεί πως από το 42% ο υψηλότερος συντελεστής θα περιοριζόταν σταδιακά. Όμως, στον Προϋπολογισμό, δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη. Ανεξάρτητα του αν συμφωνεί κάποιος με τις επιλογές αυτές, είναι ενδεικτικό της ανακολουθίας δηλώσεων και πράξεων.

Σε ό,τι αφορά τη μείωση της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%, σύμφωνα με το άρθρο 29 του νόμου 3986/2011, «επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα που προέκυψαν κατά τις διαχειριστικές χρήσεις 2010 έως και 2014 και δηλώνονται με τις δηλώσεις των αντίστοιχων οικονομικών ετών 2011-2015». Επομένως, θα υπάρχει εισφορά αλληλεγγύης και το 2015. Αυτό αποτελεί ξεκάθαρα ένα νέο μέτρο.

Για τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, η Κυβέρνηση καλό θα ήταν να μην βιάζεται να πανηγυρίσει, διότι, σύμφωνα με πληροφορίες, η Τρόικα επιμένει σε αλλαγές στο πλαίσιο του ΦΠΑ, με στόχο την κατάργηση απαλλαγών και εξαιρέσεων. Ζητάει την κατάργηση των ειδικών χαμηλών συντελεστών που ισχύουν στα νησιά του Αιγαίου, όπως επίσης τη μετάταξη προϊόντων και υπηρεσιών από το χαμηλό συντελεστή 13% στον υψηλό συντελεστή 23%. Είναι, λοιπόν, πολύ πιθανό να δούμε σύντομα σκηνές σαν αυτές της δεύτερης τροπολογίας για τη ρύθμιση και στο θέμα του ΦΠΑ.

Η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης κατά 30% δεν θα λύσει κανένα πρόβλημα. Η ενέργεια αποτελεί αγαθό πρώτης ανάγκης και είναι απαραίτητο για τη θέρμανση, τον φωτισμό, τη συντήρηση και το μαγείρεμα των τροφίμων, την τροφοδοσία με ζεστό νερό και την εκτέλεση οικιακών εργασιών. Η πρόσβαση και η χρήση ενέργειας καθορίζουν, ως εκ τούτου, τη δυνατότητα των πολιτών να έχουν αξιοπρεπή διαβίωση. Το πετρέλαιο θέρμανσης είναι είδος πρώτης ανάγκης και επιβίωσης. Τα έσοδα που χάθηκαν από τον Προϋπολογισμό λόγω της εξίσωσης του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης (ΕΦΚ) στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης ανέρχονται σε εκατ. ευρώ. Το απαράδεκτο και αναποτελεσματικό μέτρο της εξίσωσης των φόρων – με το πρόσχημα της αντιμετώπισης του λαθρεμπορίου - οδήγησε τα νοικοκυριά στις πιο κρύες περιοχές της χώρας, στο να μειώσουν δραματικά την κατανάλωση του πετρελαίου θέρμανσης με αποτέλεσμα από τη μια μεριά οι πολίτες να στερούνται, το αγαθό της θέρμανσης και από την άλλη το Δημόσιο να στερείται

φορολογικών εσόδων. Όσο δε για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του λαθρεμπορίου πετρελαιοειδών – όπως πάγια υποστηρίζουμε – απαιτείται η ύπαρξη αντίστοιχης πολιτικής βούλησης και όχι φορομπηχτικά μέτρα «εξόντωσης» των πολιτών. Παράλληλα με την απώλεια εσόδων του ελληνικού δημοσίου και το κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργήθηκε, η οικολογική καταστροφή στο περιβάλλον είναι ανυπολόγιστη. Η λαθροϋλοτομία κατέστρεψε μεγάλες δασικές εκτάσεις και η ατμοσφαιρική μόλυνση στα αστικά κέντρα είναι τεράστια, καθώς οι πολίτες, προκειμένου να θερμανθούν, χρησιμοποιούν οποιοδήποτε καύσιμο υλικό. Επειδή, λοιπόν, το μέτρο, στην ουσία, δεν προσέφερε στην εθνική οικονομία ή στην πάταξη του λαθρεμπορίου καυσίμων, θα έπρεπε η Κυβέρνηση να προχωρήσει στην άμεση ακύρωση της εξίσωσης των ειδικών φόρων στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης και την επιστροφή – ως πρώτο βήμα στα πλαίσια της συνολικότερης εξέτασης του θέματος με σκοπό κανένα νοικοκυριό να μην στερείται το αγαθό της θέρμανσης αλλά και με γνώμονα την αύξηση των δημοσίων εσόδων – στο καθεστώς που ίσχυε τον Μάρτιο του 2011.

Για τη ρύθμιση σχετικά με τις οφειλές, κυρίως προς τη φορολογική διοίκηση, παρακολούθησε το πανελλήνιο τις παλινωδίες της Κυβέρνησης. Αρκούσε ένα e-mail της Τρόικας, ώστε να σπεύσουν στη ψήφιση 2^{ης} τροπολογίας μία βδομάδα μετά τη ψήφιση της αρχικής.

Κοινωνική πολιτική

Ως κοινωνική πολιτική στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής για «εξυγίανση», «προσαρμογή» και πειθαρχία εκλαμβάνεται η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας και η ανατροπή του συστήματος κοινωνικής προστασίας.

Όλα κινούνται με γνώμονα το συμφέρον του επιχειρηματία. Ο δραστικός περιορισμός του μη μισθολογικού κόστους εργασίας, μέσω της περαιτέρω μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών κατά 3,9 ποσοστιαίες μονάδες, είναι ένα μέτρο που ευνοεί τις επιχειρήσεις, αλλά μεγεθύνει τα ελλείμματα των ασφαλιστικών ταμείων.

Η πολιτική της λιτότητας που έχει σαν στόχο τη δημιουργία πλεονασμάτων έχει επιδεινώσει τους δείκτες της κοινωνικής ανισότητας και της φτώχεια ενώ αύξησε τραγικά την ανεργία, σύμφωνα και με τα επίσημα στοιχεία της Eurostat. Από το 2011 ήδη, η Ελλάδα κατατάσσεται στην τέταρτη χειρότερη θέση ανάμεσα στις χώρες της Ε.Ε. σε σχέση με τον κίνδυνο φτώχειας.

Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του δημοσίου

Το Υπουργείο Οικονομικών έχει παγώσει τις επιστροφές φόρου, παρά το γεγονός ότι, για αιτήσεις που έχουν υποβληθεί από την 1^{η} Ιανουαρίου 2013 και μετά, προβλέπεται έντοκη καταβολή εφόσον ο φόρος επιστραφεί με καθυστέρηση άνω των 90 ημερών. Σύμφωνα με καταγγελία της Ομοσπονδίας Εφοριακών, «οι επιστροφές φόρου προς ιδιώτες και επιχειρήσεις έχουν "παγώσει'', με άνωθεν εντολή». Η καταγγελία αυτή, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, επιβεβαιώνεται και από κύκλους του Υπουργείου

Οικονομικών, οι οποίοι, όμως, αποδίδουν το πρόβλημα σε «τεχνική δυσλειτουργία και όχι σε άνωθεν και άτυπη εντολή, για πολιτικούς και ταμειακούς λόγους».

Γεγονός είναι ότι, όπως εμφανίζεται στον Προϋπολογισμό, το Δημόσιο, μέχρι τον Σεπτέμβριο του τρέχοντος έτους, όφειλε συνολικά 713 εκατ. ευρώ – με καθυστέρηση άνω των 90 ημερών - από επιστροφές φόρου σε επιχειρήσεις και ιδιώτες. Δηλαδή, περισσότερα από το συνολικό ποσό που δεν είχε εξοφλήσει τον προηγούμενο χρόνο.

Περαιτέρω, οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της Γενικής Κυβέρνησης από το έτος 2013 κυμαίνονται σταθερά ανάμεσα στα 4 με 5 δις, επιδεινώνοντας τη θέση χιλιάδων επιχειρήσεων και νοικοκυριών.

Παρά το γεγονός ότι το Μητρώο Δεσμεύσεων (ΠΔ 113/2010) και η ενσωμάτωση της οδηγίας 7/2011/ΕΕ προβλέπουν την πληρωμή των υποχρεώσεων των φορέων του Δημοσίου εντός συγκεκριμένης προθεσμίας από την παραλαβή του παραστατικού πληρωμής οι φαρμακοποιοί καταγγέλλουν ότι, από το 2011, πληρώνονται κάθε τέλους του χρόνου, αφού έχουν πληρώσει ΦΠΑ και φόρους εισοδήματος για χρήματα που δεν έχουν εισπράξει.

Πρέπει άμεσα να γίνεται συμψηφισμός των οφειλών με το Δημόσιο, διάταξη που ήρθε κάποια στιγμή για ψήφιση και αποσύρθηκε από την κυβέρνηση.

Με αργό ρυθμό προχωρά το πρόγραμμα για την εξόφληση των ληξιπροθέσμων υποχρεώσεων που είχαν δημιουργηθεί έως τον Δεκέμβριο του 2011 και έχει επιβαρύνει το Δημόσιο Χρέος με 8 δις περίπου το 2012.

Το προσχέδιο του Προϋπολογισμού 2015 ανέφερε σχετικά με την εξόφληση των ληξιπροθέσμων οφειλών ότι «στις περιπτώσεις εκείνες όπου για διαδικαστικούς λόγους τα ποσά δεν έχουν ακόμα εξοφληθεί, παραμένουν ως ταμειακά διαθέσιμα στους υποτομείς βελτιώνοντας το ταμειακό τους ισοζύγιο» αποκαλύπτοντας ένα ακόμη λογιστικό «τρικ». Με βάση αυτά τα ταμειακά υπόλοιπα, τα καταχρεωμένα νοσοκομεία, οι ΟΤΑ και οι ΟΚΑ εμφάνισαν σε δημοσιονομική βάση υψηλά πλεονάσματα μειώνοντας το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού τα προηγούμενα έτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Έσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού

Άμεσοι φόροι

Από την άμεση φορολογία το 2014, εκτιμάται ότι θα εισπραχθούν 21.396 εκατ. ευρώ, 1.338 εκατ. ευρώ περισσότερα από το 2013. Η αύξηση των εσόδων κατά 6,7%, οφείλεται στη φορολογική μεταρρύθμιση της κυβέρνησης (νέες κλίμακες, φορολόγηση από το πρώτο ευρώ κλπ.).

Τα εκτιμώμενα έσοδα θα προέρθουν από την αύξηση κατά 3,2% των εσόδων από τη φορολογία των φυσικών προσώπων, και κατά 66,9% από τη φορολογία των νομικών προσώπων, αύξηση που οφείλεται κυρίως στην δραματική αύξηση της φορολογίας των προσωπικών εταιρειών (Ο.Ε., Ε.Ε).

Οι φόροι περιουσίας το 2014 θα είναι υψηλότεροι από το 2013 κατά ποσοστό 14,7%, γεγονός που διαψεύδει την κυβέρνηση ότι με τον ΕΝΦΙΑ μειώθηκαν οι φόροι στα ακίνητα, σε σχέση με τα προϊσχύοντα.

Για το 2015, προβλέπεται αύξηση των άμεσων φόρων κατά 2,3% και σε απόλυτα νούμερα κατά 484 εκατ. ευρώ. Η αύξηση αυτή σε σχέση με το 2014, θα προέλθει από την αύξηση κατά 6,3% των εσόδων από τη φορολογία των φυσικών προσώπων, ενώ τα έσοδα από τη φορολογία των νομικών προσώπων προβλέπονται μειωμένα (κατά -2,4%). Δηλαδή, το κυβερνητικό επιτελείο παρά το γεγονός ότι βλέπει «ανάπτυξη», προβλέπει μειωμένη κερδοφορία των επιχειρήσεων το 2015.

Επιπροσθέτως, παρά το γεγονός ότι το Σ.Τ.Ε. έδωσε 6μηνο περιθώριο για την αλλαγή των αντικειμενικών αξιών, οι φόροι στην περιουσία το 2015 προβλέπονται υψηλότεροι κατά 2,3%.

Από τα παραπάνω συνεπάγεται ότι θα έχουμε κλιμάκωση της φορολογικής επιβάρυνσης, διότι δεν είναι δυνατό οι άμεσοι φόροι να είναι αυξημένοι μόνο λόγω της ανάπτυξης, ιδίως οι φόροι περιουσίας.

Έμμεσοι φόροι

Οι έμμεσοι φόροι που το 2014 ήταν μειωμένοι σε σχέση με τις προβλέψεις του ΜΠΔΣ, προβλέπεται να αυξηθούν σημαντικά το 2015, σε ποσοστό 3,8%.

Σύμφωνα με την έκθεση του Προϋπολογισμού, ο λόγος έμμεσων/άμεσων φόρων είναι 1,13 το 2014 και αυξάνεται οριακά το 2015. Στη σχέση αυτή δεν λαμβάνεται υπόψη ο αποκλεισμός των φτωχών νοικοκυριών από κοινωνικά αγαθά και η επίπτωση από την αύξηση του ειδικού φόρο κατανάλωσης κατά 450%, που οδήγησε σε συνολική μείωση της κατανάλωσης κατά 60% το 2013.

Από το 2008 έως το 201, οι συντελεστές όλων των έμμεσων φόρων αυξάνονταν συνεχώς. Ως αποτέλεσμα, αυξήθηκε το ποσοστό της καταναλωτικής δαπάνης των νοικοκυριών που απορροφούν οι έμμεσοι φόροι κατά 33%.

Με βάση μελέτη του Γραφείου Προϋπολογισμού της Βουλής, σχετικά με την κατανομή των βαρών, η έλλειψη προοδευτικότητας των συντελεστών φορολογίας εισοδήματος, η αύξηση των συντελεστών του Φόρου Προστιθεμένης Αξίας, η αύξηση των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης στα καύσιμα, τα ποτά και τα τσιγάρα, οι φόροι στα ακίνητα, οδήγησαν στο να μειωθεί δυσανάλογα η πραγματική αγοραστική δύναμη των φτωχότερων νοικοκυριών. Επίσης οι μεγάλες αυξήσεις τιμών στα τρόφιμα και στα καύσιμα επηρέασαν τους φτωχούς πολύ περισσότερο από ότι τα πιο πλούσια νοικοκυριά, αφού το 2013, ο πληθωρισμός των φτωχών είναι +0,3 ενώ ο πληθωρισμός των πλουσιότερων νοικοκυριών έχει μειωθεί στο-1,2%.

Η αύξηση των χαμηλών συντελεστών που ισχύουν για είδη πρώτης ανάγκης καθώς και των συντελεστών για τα νησιά που ζητά η Τρόικα, θα είναι έγκλημα. Θα επιβαρύνει κυρίως τα φτωχά και μεσαία στρώματα, θα συντελέσει στη μείωση της ανταγωνιστικότητας του ελληνικού τουρισμού και θα μειώσει τα κρατικά έσοδα.

Δαπάνες

Οι συνολικές δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού 2014 εκτιμώνται στα 49.241 εκατ. ευρώ. Είναι μειωμένες κατά 2.565 εκατ. ευρώ σε σχέση με το 2013 και κατά 501 εκατ. ευρώ έναντι του στόχου του ΜΠΔΣ 2015-2018.

Για μία ακόμα χρονιά, μειώνονται οι δαπάνες για την παιδεία, την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση, παρότι προ καιρού έχουν εξαντληθεί τα περιθώρια.

Τα μεσαία και χαμηλά στρώματα της κοινωνίας βιώνουν τέσσερα χρόνια τα καταστροφικά αποτελέσματα της πολιτικής που επιβάλλει η δημιουργία υψηλών πλεονασμάτων:

- την καταστροφική μείωση σε μισθούς, συντάξεις,
- την καταστροφή του συστήματος υγείας και περίθαλψης,
- την καταστροφή του εκπαιδευτικού συστήματος.

Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων

Οι Δημόσιες Επενδύσεις το 2015 θα μειωθούν κατά 400 εκατ. ευρώ σε σχέση με φέτος και συνολικά προβλέπεται να φθάσουν τα 6,4 δις. Είναι ενδεικτικό της ανυπαρξίας βούλησης να αποτελέσει το Πρόγραμμα των Δημόσιων Επενδύσεων μοχλό για την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΡΕΟΣ – ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ

Το χρέος της γενικής κυβέρνησης, που λαμβάνεται υπόψη ως κριτήριο αξιολόγησης της πορείας της οικονομίας, προβλέπεται να διαμορφωθεί στο τέλος του έτους στα 318 δις ευρώ ή στο 177,7% του ΑΕΠ. Το 2015 προβλέπεται στα 316,9 δις ευρώ ή στο 171,4% του ΑΕΠ.

Μετά το PSI του 2012, οι τόκοι έχουν υποχωρήσει σχεδόν στο μισό. Ωστόσο από το 2023 αρχίζουν να λήγουν τα ομόλογα που εκδόθηκαν μετά το PSI.

Επίσης, το 2015, θα ξεκινήσει να «τρέχει» και η ρήτρα που υπάρχει αναφορικά με το ΑΕΠ. Σύμφωνα με αυτή, εφόσον ο ρυθμός αύξησης του ΑΕΠ είναι μεγαλύτερος από τον προβλεπόμενο, το επιτόκιο θα αυξάνεται κατά 1%.

Οι δαπάνες για το Χρέος καλύπτονται με βραχυπρόθεσμη χρηματοδότηση του ελληνικού Δημοσίου μέσω εντόκων γραμματίων λήξεως λίγων μηνών, και με δανεισμό από τον μηχανισμό στήριξης.

Το 2013, η δαπάνη αποπληρωμής των χρεολυσίων βραχυπρόθεσμων τίτλων εσωτερικού (εντόκων γραμματίων Ε.Δ), ανήλθε σε 44,7 δις ενώ μέχρι το τέλος του χρόνου η αντίστοιχη προβλεπόμενη δαπάνη είναι 120 δις, δηλαδή η δαπάνη είναι αυξημένη κατά 168,4%.

Το τεράστιο χρέος δεν είναι δυνατό να αποπληρωθεί. Η πληρωμή τόκων και χρεολυσίων κάθε χρόνο απαιτεί συνεχή δανεισμό (ανακύκλωση χρέους). **Τα μνημόνια και η Τρόικα δεν μείωσαν το χρέος.** Οι πιστωτές δεν θέλουν την μείωση του, ούτε την αποπληρωμή

του. Θέλουν τη χώρα καταχρεωμένη, όμηρο της μνημονιακής πολιτικής λιτότητας, ώστε οι ίδιοι να μπορούν να επενδύουν με χαμηλό κόστος και μεγάλη απόδοση.

Το γεγονός επιβεβαιώνει η πάγια θέση του προέδρου της ΕΚΤ Μάριο Ντράγκι κατά της αναδιάρθρωσης (κούρεμα) του ελληνικού Χρέους και τις πρόσφατες δηλώσεις του ότι δεν είναι ούτε αναγκαία ούτε χρήσιμη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5: ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ – ΑΠΟΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Τα έσοδα από τις ιδιωτικοποιήσεις φθάνουν τα 5,363 δις ευρώ μέχρι στιγμής, έναντι αρχικού στόχου 50 δις ευρώ και 17 δις στη συνέχεια. Σύμφωνα με την εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού από αυτά (5,363 δις) έχουν εισπραχθεί μόλις 2,963 δις.

Τα έσοδα για το 2014 ενδεικτικά προκύπτουν από: πώληση και επαναμίσθωση επιλεγμένων ακινήτων του Δημοσίου, την πώληση της ΔΕΣΦΑ, την πώληση του Αστέρα Βουλιαγμένης, του Αφάντου Ρόδου, το Αμοιβαίο Ιπποδρομιακό Στοίχημα, πώληση των μετοχών της Ελληνικό Α.Ε. κ.α.

Τα έσοδα του χρόνου προβλέπεται ότι θα αυξηθούν λόγω της επικείμενης συμφωνίας παραχώρησης των δεκατεσσάρων αεροδρομίων της χώρας, που συνδέονται άμεσα με τη νούμερο ένα βιομηχανία της χώρας τον τουρισμό.

Η δημόσια περιουσία που θα μπορούσε να είναι μοχλός ανάπτυξης ξεπουλιέται. Επιπλέον βρίσκονται σε εξέλιξη οι ακόλουθοι διαγωνισμοί αξιοποίησης περιουσιακών στοιχείων:

- η πώληση του 66% των μετοχών του Οργανισμού Λιμένος Πειραιώς,
- η πώληση του 66% των μετοχών του Οργανισμού Λιμένος Θεσσαλονίκης,
- η πώληση 100% των μετοχών της ΤΡΑΙΝΟΣΕ ΑΕ με την συμμετοχή 3 επενδυτικών σχημάτων,
- η πώληση μετοχών των Ελληνικών Πετρελαίων (35%),
- η πώληση μετοχών της ΔΕΠΑ (65%),
- τα δικαιώματα διαχείρισης και εκμετάλλευσης της υποθαλάσσιας αποθήκης στην περιοχή «Νότια Καβάλα»,
- η παραχώρηση / πώληση μετοχών 10 περιφερειακών λιμένων,
- η πώληση μετοχών του Αερολιμένα Αθηνών «Ελ. Βενιζέλος» (30% ΤΑΙΠΕΔ από σύνολο 55% του Ελληνικού Δημοσίου),
- η πώληση μετοχών των Ελληνικών Ταχυδρομείων (90%) κ.α.

Για εμάς, τα αεροδρόμια, τα λιμάνια, τα τρένα, το πετρέλαιο συνιστούν φιλέτα προς αξιοποίηση από το ελληνικό λαό προς όφελός του και όχι ακίνητα προς ξεπούλημα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Εν κατακλείδι, ο παρών Προϋπολογισμός, εκτός του ότι είναι προσωρινός, στηρίζεται σε πολλούς αστάθμητους παράγοντες και παραδοχές, ως εκ τούτου δεν είναι υλοποιήσιμος.

Δημήτριος Γελαλής

Βουλευτής Λαρίσης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΑΜΟΪΛΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.
Στέφανου Σαμοΐλη
Βουλευτή Κέρκυρας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Εκκινώντας την ανάλυσή μας για τον φετινό προϋπολογισμό, επιτρέψτε μου να κάνω μια σύντομη εισαγωγή πάνω στην διεθνή συγκυρία, όπως αρχικά κάνει και η εισήγηση του προϋπολογισμού.

Βρισκόμαστε σε έναν ιστορικό σταθμό που χαρακτηρίζεται από την συνολική αδυναμία του κυρίαρχου συστήματος οργάνωσης των κοινωνιών να κρατά στα χέρια του τις τύχες του πλανήτη.

Αναφερόμαστε στην αδυναμία του να πείσει και κυρίως να εγγυηθεί πως το συμφέρον των ισχυρών οικονομικών ελίτ συνδέεται, έστω και λίγο, με τις ανάγκες των λαών του κόσμου.

Αναφερόμαστε στον παγκόσμιο καπιταλισμό ως ένα σύστημα ανήμπορο να εγγυηθεί την ειρήνη μεταξύ των λαών, το δικαίωμα στην ζωή δισεκατομμυρίων ανθρώπων ανά τον πλανήτη, την διασφάλιση στοιχειωδών δημοκρατικών αξιών ως ύστατο καταφύγιο των φτωχών ενάντια στους ανά τόπους φασισμούς, την διαχρονική ανάγκη του ανθρώπου για εργασία, την παροχή κοινωνικής πρόνοιας ως μηχανισμό αναδιανομής του πλούτου, την αρμονική πρόσβαση της ανθρωπότητας στην ενέργεια, την βιωσιμότητα του περιβάλλοντος και την ισόρροπη σχέση του ανθρώπου με αυτό.

Σύμφωνα με την τελευταία έκθεση του ΟΗΕ για την φτώχεια, 1,2 δις άνθρωποι ζουν με λιγότερο από 1,25 δολάρια την ημέρα. Ενάμιση δισεκατομμύριο άνθρωποι ζουν σε συνθήκες φτώχειας σε 91 χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου και 800 εκατομμύρια βρίσκονται στα όρια της φτώχειας. Την ίδια στιγμή το 50 τοις εκατό των συνολικών οικονομικών κερδών έχει πάει στο πλουσιότερο 5 τοις εκατό του παγκόσμιου πληθυσμού, ενώ το φτωχότερο 10 τοις εκατό δεν έχει λάβει σχεδόν τίποτα.

Μέσα σε συνθήκες κοινωνικής εξαθλίωσης, μέσα στην καρδιά της παγκόσμιας κρίσης κάτι περισσότερο από δυο χιλιάδες άτομα υπερδιπλασίασαν την συνολική τους περιουσία από 3,1 τρις σε 6,5 τρις δολάρια, ενώ το 0,7% του παγκόσμιου πληθυσμού έχει φτάσει στο σημείο να ελέγχει το 41% του παγκόσμιου πλούτου.

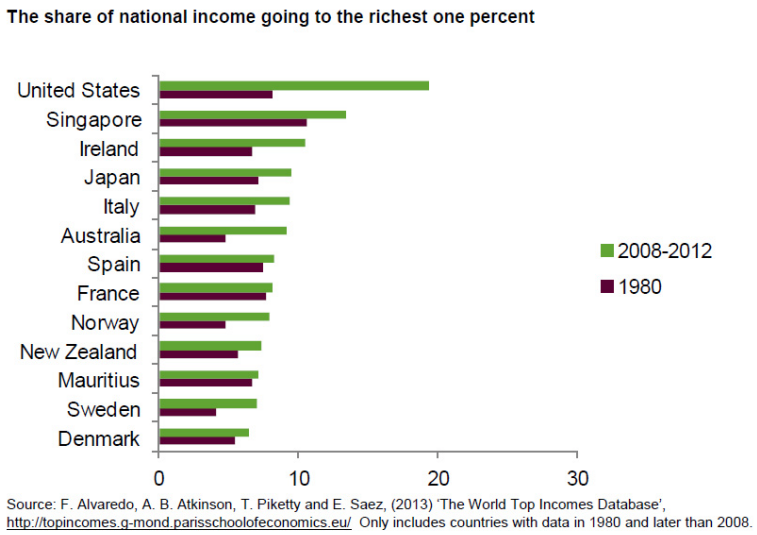

Είναι το ίδιο σύστημα της επίπλαστης υλικής αφθονίας που αγωνιά αλλά αδυνατεί να σταθεροποιηθεί, που αντλεί την δύναμη του μέσα από την επένδυση στον τρόμο, την καταπίεση και την απαξίωση της εργασίας.

Που δεν αποπνέει δυναμισμό και αισιοδοξία από πουθενά, ούτε καν στο δικό του έδαφος. Από την αναπτυξιακή αποδυνάμωση των Ηνωμένων Πολιτειών και της Κίνας, τον αποπληθωριστικό κυκλώνα της Ιαπωνίας, τον πόλεμο και την επιστροφή στην δουλεία στην Μέση Ανατολή, την αναδυόμενη φούσκα των κατά άλλα δυναμικών BRICS, τις τεράστιες αντιθέσεις στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μνημονίων, μεταξύ του γερμανικού μονεταρισμού- των γαλλικών ελλειμμάτων- της ιταλικής κρίσης χρέους και του τσακισμένου Νότου. Από την μετατροπή του χρηματοπιστωτικού συστήματος σε σύμπλεγμα κατατρομαγμένων αγελών που το μόνο που έχουν να μας προσφέρουν είναι προτάσεις για περεταίρω λιτότητα στους μισθούς λόγω της γενικευμένης πιστωτικής ασφυξίας.

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές απέτυχαν παταγωδώς σε κάθε μικρή και μεγάλη γωνιά του πλανήτη. Απέτυχαν στα ελάχιστα. Στην ανάγκη δηλαδή των λαών να ζουν με αξιοπρέπεια και ειρήνη. Αυτό που απομένει είναι οι ίδιες οι κοινωνίες και οι διεκδικήσεις τους, να καταφέρουν να ανατρέψουν και να υπερβούν μια πραγματικότητα που μέχρι στιγμής δεν ενδιαφέρεται καν να τις συμπεριλάβει.

Προϋπολογισμός 2015

Οι γενικές εκτιμήσεις της κυβέρνησης για την πορεία της χώρας και της οικονομίας είναι γνωστές. Η ερμηνεία του φετινού προϋπολογισμού κινείται στην ίδια λογική θριαμβολογίας του προηγούμενου χρονικού διαστήματος.

Κατά την άποψη μας η πραγματικότητα είναι πολύ διαφορετική. Μπροστά μας έχουμε έναν προϋπολογισμό- φούσκα, έτοιμο να εκραγεί. Ένα προϋπολογισμό που δομείται πάνω στην δημιουργία άκαμπτων μορφών ανεργίας, στην οριακή συμπίεση των κοινωνικών δαπανών και στην μονιμοποίηση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Για την πολιτική σας οι εκατομμύρια άνεργοι δεν νοούνται ως άτομα που χρήζουν άμεσης κοινωνικής και οικονομικής στήριξης, αλλά ως οικονομικές μονάδες που μέχρι στιγμής, απασχολούνταν με μη αποδοτικές δραστηριότητες. Το αόρατο χέρι του ελεύθερου ανταγωνισμού θα έρθει, αυτή την φορά, να τους ανακατανείμει αποτελεσματικότερα σε συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα. Οι εργασιακές συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι νέοι άνθρωποι σε σχέση με τις ψευδεπίγραφες αναφορές για αποκλιμάκωση της ανεργίας, είναι ενδεικτικές της συγκεκριμένης θέσης.

Οι προβλέψεις για ανάπτυξη μεταφράζονται ως η άλλη όψη της ύφεσης στο ίδιο νόμισμα της κρίσης. Οι αναπτυξιακές προβλέψεις για μεγαλύτερα επίπεδα φορολογικών εσόδων και υψηλών πλεονασμάτων, αντανακλούν σκληρές περιστολές στις δαπάνες για κοινωνικό κράτος, για στοχευμένες δημόσιες επενδύσεις, για στήριξη της εργασίας και των συντάξεων, ενώ η διαχείριση του χρέους συνεχίζει να κινείται σε δυσθεώρητα ύψη, κατά πολύ υψηλότερα από αυτά πριν το μνημόνιο.

Σημειώνεται πως η ασταμάτητη συμπίεση του βιοτικού επιπέδου των πολιτών κλονίζει μήνα με τον μήνα την πορεία των **δημοσίων εσόδων**, τσακίζοντας την φοροδοτική ικανότητα των αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων. Μέσα σε ένα μήνα τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς την εφορία αυξήθηκαν κατά 1,2 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ από τις αρχές του έτους οι φορολογούμενοι έχουν αφήσει απλήρωτους φόρους ύψους 11 δισεκατομμυρίων ευρώ. Από τον Ιανουάριο του 2014 μέχρι και το Οκτώβριο συσσωρεύεται περίπου ένα δις ληξιπρόθεσμα χρέη για κάθε μήνα. Τα συσσωρευμένα ληξιπρόθεσμα χρέη ως το τέλος του περασμένου έτους φτάνουν τα 60,3 δις ευρώ με αποτέλεσμα οι συνολικές ληξιπρόθεσμες οφειλές να αγγίζουν πρωτόγνωρα επίπεδα, ύψους 71,5 δις ευρώ!

Από την άλλη, η αναδιανομή του παραγόμενου πλούτου κινείται ακριβώς στην αντίθετη κατεύθυνση από αυτήν που θα έπρεπε. Ενώ η συνολική εικόνα της φορολογικής πολιτικής παρουσιάζει αθροιστικά ,επί των έμμεσων και άμεσων φόρων, σχεδόν 1,5 δις επιπλέον φόρους ο μοναδικός τομέας που αποκλιμακώνεται φορολογικά είναι η φορολογία της μεγάλης κερδοφορίας των επιχειρήσεων.

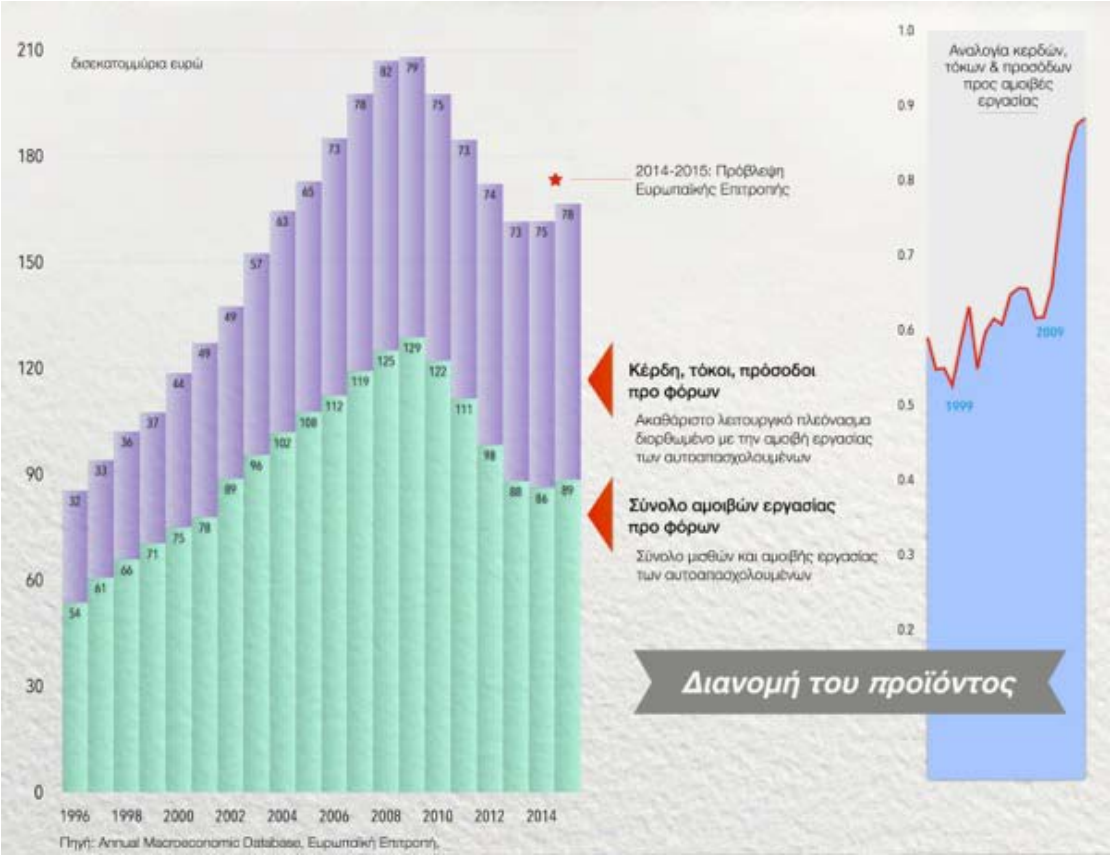

Το εισοδηματικό μερίδιο των μισθών στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν μειώνεται όλο και περισσότερο, σε αντίθεση με το μερίδιο των κερδών που παρουσιάζει μέσα στα χρόνια της ύφεσης διαδοχικές αυξήσεις. Η ένταση των ιδιωτικοποιήσεων της δημόσιας περιουσίας στους κλάδους των μεταφορών, της ενέργειας και της ακίνητης περιουσίας, βαθαίνει την συγκεκριμένη κατάστασή. Το κράτος μεταβιβάζει στον ιδιωτικό τομέα τις βασικότερες διαχειριστικές αρχές του παραγόμενου πλούτου και η κοινωνία παραμένει απροστάτευτη από την ανθρωπιστική κρίση που παράγει η ακόρεστη αναζήτηση της μεγιστοποίησης του κέρδους.

Πιο συγκεκριμένα, στον τομέα των δημοσίων δαπανών οι χαρακτηριστικότερες περικοπές εντοπίζονται στους τομείς της εργασίας, της υγείας, της παιδείας και του πολιτισμού. Οι συνολικές μεταβιβάσεις του τακτικού προϋπολογισμού στον ενοποιημένο κοινωνικό προϋπολογισμό εμφανίζονται φέτος μειωμένες κατά 1,6 δις ευρώ, ενώ παράλληλα καταργούνται οι μη ανταποδοτικοί πόροι.

Πίνακας 3.27 Ενοποιημένος κοινωνικός προϋπολογισμός σε ταμειακή βάση (σε εκατ. ευρώ)

	2014 Εκτιμήσεις	2015 Προβλέψεις
Έσοδα	**35.537**	**33.762**
Ασφαλιστικές εισφορές	18.620	18.775
Έσοδα από τόκους	350	367
Λοιπά έσοδα	2.274	1.933
Μεταβιβάσεις από Τακτικό Προϋπολογισμό(2)	14.070	12.496
Μεταβιβάσεις από ΠΔΕ	193	190
Μεταβιβάσεις από άλλους φορείς Γενικής Κυβέρνησης	31	0
Έξοδα	**36.279**	**34.660**
Αμοιβές προσωπικού	572	535
Συντάξεις(3)	23.289	23.276
Λοιπές μεταβιβάσεις	9.187	7.580
Διοικητικές και λοιπές δαπάνες	3.232	3.268
Ισοζύγιο(1)	**-741**	**-898**

(1) Περιλαμβάνεται το ισοζύγιο των ΟΚΑ, νοσοκομείων και ΠΕΔΥ.
(2) Στις μεταβιβάσεις από τον Τακτικό Προϋπολογισμό περιλαμβάνεται και η ειδική χρηματοδότηση για εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ν. 4093/2012 και του ν.4281/2014.
(3) Συμπεριλαμβάνεται ποσό 80 εκατ. ευρώ ως εκκαθάριση ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του ΜΤΠΥ.

Η χρηματοδότηση του **Υπουργείου Εργασίας** υπολείπεται σε σχέση με το 2014 κατά 110 εκατομμύρια ευρώ, ενώ η αρνητική μεταβολή από το 2013 ξεπερνά τα 300 εκατομμύρια.

Η εσωτερική κατανομή των πόρων είναι ακόμη πιο χαρακτηριστική. Το αρνητικό ταμειακό ισοζύγιο των ασφαλιστικών είναι περισσότερο από ένα δις ενώ το 2014 κυμαίνεται στα 800 εκατομμύρια. Οι βασικές περικοπές εντοπίζονται στις μεταβιβαστικές πληρωμές και στις πληρωμές που αντικρίζονται από πραγματοποιούμενα έσοδα.

Οι επικουρικές συντάξεις που χορηγούν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης μειώνονται κατά 165 εκατομμύρια ευρώ χωρίς να συμπεριλαμβάνεται ο αντίκτυπος των επερχόμενων μέτρων που βρίσκονται ήδη πάνω στο τραπέζι.

Την ίδια στιγμή που τα ασφαλιστικά ταμεία υποφέρουν από την ριζική πτώση των εισοδημάτων και την όλο και μεγαλύτερη αύξηση της μαύρης και ελαστικής απασχόλησης, η κυβέρνηση αφαιρεί τους ήδη ελάχιστους πόρους που αποδίδονται στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (ΣΕΠΕ). Το 2015 η χρηματοδότηση του ΣΕΠΕ θα υπολείπεται σχεδόν 3 εκατομμύρια ευρώ, με τις κύριες περικοπές να βρίσκονται στις καταναλωτικές και σύνθετες δαπάνες. Όταν υπό συνθήκες εργασιακής ανασφάλειας περικόπτεις ριζικά τα λειτουργικά έξοδα των φορέων που καλούνται να ελέγξουν την εργοδοτική αυθαιρεσία, είναι σαφές ποιον εξυπηρετείς και ποιον θες να χτυπήσεις.

Στο Υπουργείο Υγείας τα πράγματα βρίσκονται σε ακόμη χειρότερη κατάσταση.

Συγκεκριμένα οι συνολικές περικοπές για το 2015 αγγίζουν σχεδόν τα 340 εκατομμύρια, ενώ σε σχέση με τις δαπάνες του 2013 οι μειώσεις ξεπερνούν το 40%. Στην εσωτερική αναδιανομή του Υπουργείου ο μεγάλος χαμένος είναι το δημόσιο νοσοκομείο.

Περισσότερο από 500 εκατομμύρια ευρώ αφαιρούνται από τα δημόσια νοσοκομεία και τους υπόλοιπους φορείς υγείας.

Πενιχρά ποσά αποδίδονται για την αντιμετώπιση κρισιμότατων προβλημάτων που κατά την διάρκεια της κρίσης βρίσκονται σε έξαρση. Έτσι για παράδειγμα οι πόροι που διατίθενται στον Εθνικό Συντονιστή για την αντιμετώπιση των Ναρκωτικών βρίσκονται στο αμελητέο επίπεδο των 130 χιλιάδων ευρώ (περίπου ίδιο με το 2014) με παράλληλη μείωση κατά 35% των λειτουργικών του εξόδων. Μειωμένη κατά 11 εκατομμύρια ευρώ θα είναι και η χρηματοδότηση από τον τακτικό προϋπολογισμό του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων την στιγμή που ο συγκεκριμένος φορέας επιβαρύνεται με καθήκοντα όπως η λειτουργία μονάδων ειδικών λοιμώξεων, η αντιμετώπιση έκτακτων κινδύνων για την δημόσια υγεία καθώς και η υποστήριξη ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων του πληθυσμού.

Οι αυξήσεις που παρουσιάζονται στις δαπάνες της πρωτοβάθμιας υγείας κατά 285 εκατομμύρια, δεν αντικατοπτρίζουν την πραγματικότητα και τις ανάγκες των πολιτών. Αυτό που ουσιαστικά έχουμε είναι μεταφορές πόρων από την μια βαθμίδα περίθαλψης στην άλλη. Ενδεικτικά αναφέρουμε πως μόνο οι περικοπές που συντελούνται στις αποδοχές και στις συντάξεις στα νοσοκομεία ξεπερνούν κατά 41 εκατομμύρια την χρηματοδότηση των πόρων που διατίθενται στις πρωτοβάθμιες δομές υγείας, με το συνολικό ποσό περικοπών να αγγίζει τα 326 εκατομμύρια ευρώ.

Η επίθεση που δέχεται ο τομέας της **Παιδείας** απλώνεται σε όλες τις βαθμίδες της. Οι αθροιστικές περικοπές στους διατιθέμενους πόρους του **Υπουργείου Παιδείας** για το 2015, αγγίζουν τα 300 εκατομμύρια ευρώ.

Στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση οι μειώσεις αγγίζουν τα 120 εκατομμύρια ευρώ (-7,3%) με τις συντάξεις και τις αποδοχές να δέχονται ισχυρά πλήγματα. Η δευτεροβάθμια εκπαίδευση συμπιέζεται κατά 42 εκατομμύρια ευρώ, ενώ σε σχέση με το 2013 η χρηματοδοτική απόκλιση φτάνει τα 300 εκατομμύρια. Η ανώτατη εκπαίδευση θα δεχτεί για το 2015 περικοπές των 70 εκατομμυρίων ευρώ (-3,3%) με τα πανεπιστήμια να βρίσκονται εδώ και καιρό πλέον σε κρίση ακόμη και στο επίπεδο των λειτουργικών τους αναγκών.

Οι δαπάνες που σχετίζονται με το **Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού** βαίνουν και αυτές μειούμενες κατά 37 εκατομμύρια. Η διάρθρωση των περικοπών καταγράφεται στον τομέα του αθλητισμού και των υποδομών, στο Εθνικό Συμβούλιο για την Καταπολέμηση του Ντόπινγκ αλλά και στις διάφορες Υπηρεσίες Πολιτισμού.

Αν αθροίσει κανείς τις συνολικές περικοπές δημοσίων δαπανών των Υπουργείων που σχετίζονται με το κοινωνικό κράτος της χώρας και με τις στοιχειώδεις κοινωνικές ανάγκες των πολιτών, αυτές ανέρχονται για το έτος 2015 στα 668 εκατομμύρια ευρώ. Αν συνυπολογίσουμε και την εσωτερική αναδιανομή των πόρων που χτυπάει στοχευμένα τα νοσοκομεία, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τις συντάξεις, τον πολιτισμό κτλ, τότε οι περικοπές εμφανίζονται υπερ- πολλαπλάσιες.

Τα προαναφερθέντα στοιχεία έρχονται να επιβεβαιωθούν αν προχωρήσουμε την ανάλυση του προϋπολογισμού στον τομέα της **Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των Περιφερειακών Υπηρεσιών**.

Οι αθροιστικές περικοπές των κρατικών πιστώσεων σε συνολικά 58 Νομούς της χώρας, από 96 εκατομμύρια ευρώ το 2014 πέφτουν στα 34 εκατομμύρια. Μια αρνητική μεταβολή που ξεπερνά το 65% των συνολικών δαπανών του προηγούμενου έτους. Οι συνολικές πιστώσεις στον Τακτικό Προϋπολογισμό για του Δήμους εμφανίζονται και αυτές μειωμένες. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα το 163 εκατομμύριων ευρώ που αντλούνται, μέσα από τις απολύσεις και τις διαθεσιμότητες υπαλλήλων στην τοπική αυτοδιοίκηση.

Αν περάσει κανείς σε παραδείγματα Νομών και πιστώσεων ανά ειδικό φορέα, οι περικοπές που εντοπίζονται είναι κυριολεκτικά εξωφρενικές.

Για παράδειγμα, οι δαπάνες της Νομαρχίας Αθήνας για την πρωτοβάθμια εκπαίδευση, από 443 χιλιάδες ευρώ πέφτουν στις 78 χιλιάδες. Οι δαπάνες για την δευτεροβάθμια εκπαίδευση από 2,3 εκατομμύρια το 2014, κατακρημνίζονται στις 371 χιλιάδες! Στη Νομαρχία Πειραιά αντίστοιχες δαπάνες στην δευτεροβάθμια εκπαίδευση, από 1 εκατομμύριο πηγαίνουν στις 94 χιλιάδες. Στο Νομό Θεσσαλονίκης από τα 2,6 εκατομμύρια πηγαίνουμε στις 428 χιλιάδες. Τέτοιου γιγαντιαίου τύπου περικοπές εντοπίζονται στο σύνολο νομών της χώρας.

Ακόμη και αν η αιτιολόγηση της εισηγητικής έκθεσης επικεντρώνεται στην απαλλαγή των Δήμων από την διαδικασία μεταφοράς των μαθητών και στην επιβάρυνση των ΟΤΑ Β' βαθμού, το μέγεθος των περικοπών συνεχίζει να μην εξηγείται.

Οι Συνολικές πιστώσεις στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις της χώρας εμφανίζονται μειωμένες σε σχέση με το 2014 κατά 33 εκατομμύρια ευρώ. Σε καμία από τις επιμέρους πιστώσεις κατά ειδικό φορέα δεν υπάρχει αυξημένη χρηματοδότηση. Αντιθέτως σχεδόν στο σύνολο των υποτομέων εμφανίζεται συνέχεια η λογική των οριζόντιων περικοπών

Στο μέτωπο του Δημόσιου Χρέους, ο ισχυρισμός της κυβέρνησης πως καταφέρνει μια απομείωση έξι ποσοστιαίων μονάδων, αδυνατεί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Σύμφωνα με τις προβλέψεις του προϋπολογισμού για το 2015 το χρέος της Κεντρικής Διοίκησης θα συνεχίζει να βρίσκεται σε τεράστια ύψη, της τάξεως του 173,8% του ΑΕΠ με τις δαπάνες για αποπληρωμή των τόκων να αυξάνονται σε απόλυτα νούμερα. Παράλληλα οι κρατικές δαπάνες για εξόφληση μεριδίων του βραχυπρόθεσμου χρέους κινούνται σε τεράστια ύψη, γεγονός που μας βάζει σε αμφιβολίες για την ίδια την πορεία του ταμειακού ισοζυγίου.

Πίνακας 4.7 Εξοφλήσεις βραχυπρόθεσμου χρέους (σε εκατ. ευρώ)

Έτος	Έντοκα γραμμάτια ιδιωτικού τομέα	Βραχυπρόθεσμοι τίτλοι εξωτερικού[1] - Βραχυπρόθεσμες ταμειακές διευκολύνσεις	Σύνολο
2006	2.206	5.885	8.091
2007	1.692	23.031	24.723
2008[2]	1.733	23.941	25.674
2009	8.902	28.002	36.904
2010	17.974	4.627	22.601
2011	33.395	0	33.395
2012	47.008	0	47.008
2013	44.703	0	44.703
2014*	40.600	79.400	120.000
2015**	38.000	42.000	80.000

* Εκτιμήσεις ** Προβλέψεις
(1) Euro Commercial Paper (ECP)
(2) Από το 2008 περιλαμβάνονται οι βραχυπρόθεσμες ταμειακές διευκολύνσεις και από 2014 repos.
Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Σας θυμίζουμε πως η Ελλάδα μπήκε στο μνημόνιο στις 23 Απριλίου του 2010 με το χρέος να αποτελεί το 148% του ΑΕΠ σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, όντας όπως μας έλεγαν ανίκανη να εξυπηρετήσει τις δανειακές της υποχρεώσεις. Το 2011, ένα χρόνο μετά από καταιγιστικά μέτρα λιτότητας και εσωτερικής υποτίμησης, το χρέος εκτινάσσεται στο 170,6% του ΑΕΠ την ίδια στιγμή που η ανεργία μέσα σε ένα χρόνο αγγίζει το 21,4%. Όλες οι πολιτικές που επιλέξατε να εφαρμόσετε επέφεραν τα ακριβώς αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που διακηρύσσατε.

Μέχρι και σήμερα η διαχείριση του Δημόσιου Χρέους αντιμετωπίζει την ίδια κρίση στρατηγικής. Είναι η εγγενής αδυναμία οποιουδήποτε κράτους να μειώνει το εθνικό του χρέος, συνδυάζοντας αλλεπάλληλα μέτρα λιτότητας, υψηλά πλεονάσματα και παράλληλα να είναι σε θέση να διασφαλίζει σε μακροχρόνιο επίπεδο υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Για την ακρίβεια αμφιβάλλω αν έχει υπάρξει ιστορικό παράδειγμα χώρας που να κατάφερε να συνδυάσει όλα τα προαναφερθέντα.

Πριν αρκετούς μήνες, το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, σας είχε προειδοποιήσει τόσο για την κρίση στρατηγικής σας για το χρέος, όσο και για το συνεχώς εντεινόμενο χάσμα μεταξύ των πλούσιων και φτωχών κοινωνικών στρωμάτων. Μια κρίση που συνεχίζει να αναπαράγεται μέσα από την συνολική λογική που διαπερνά τον φετινό προϋπολογισμό.

Συμπερασματικά

Ο προϋπολογισμός του 2015 συνεχίζει να αναπαράγει τα ίδια αδιέξοδα των προηγούμενων ετών του μνημονίου και της λιτότητας. Στηρίζεται πάνω στις τεράστιες περικοπές δαπανών στο κοινωνικό κράτος, αδιαφορεί για το τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας

και της υποτίμησης των μισθών, επιφέρει νέες περικοπές στις συντάξεις και πνίγει οικονομικά την τοπική αυτοδιοίκηση.

Παράλληλα ενώ υποτίθεται μας παρουσιάζει πλεόνασμα παραγόμενου πλούτου μέσα από προβλέψεις για ανάπτυξη, τα ασθενή κοινωνικά στρώματα βλέπουν το βιοτικό τους επίπεδο να χειροτερεύει. Η αναδιανομή του πλούτου συνεχίζει να κινείται από κάτω προς τα πάνω με την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων να βρίσκεται στο απυρόβλητο.

Ως ΣΥΡΙΖΑ οφείλουμε να σταθούμε απέναντι σε μια κυβερνητική πολιτική που στο όνομα μιας επίπλαστης και δήθεν χρηστής δημοσιονομικής πολιτικής, οι κοινωνικές ανάγκες μένουν στο περιθώριο.

Στέφανος Σαμοΐλης

Βουλευτής Κέρκυρας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΚΟΥΒΕΛΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
της Ειδικής Εισηγήτριας του ΣΥΡ.ΙΖ.Α.
Φωτεινής Κούβελα
Βουλευτή Β΄ Αθηνών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συζητάμε τον προϋπολογισμό για το έτος 2015 και θα ξεκινήσω συμφωνώντας σε κάτι από τα πολλά πομπώδη που έχουν δηλώσει αυτό το διάστημα τα κυβερνητικά στελέχη σε σχέση με αυτόν. Φαίνεται λοιπόν ότι η ελληνική οικονομία σταθεροποιείται. Τι εννοούμε όμως σταθεροποιείται; Τα πράγματα δηλαδή αρχίζουν να πηγαίνουν καλύτερα; Και αν ναι για ποιους;

Πριν όμως απαντήσω σε αυτό το ρητορικό σχεδόν ερώτημα, θα επιδιώξω να περιγράψω τι πραγματικά σημαίνει αυτό το οποίο στελέχη της Κυβέρνησης προσπαθούν με αξιοζήλευτο ζήλο να πείσουν την ελληνική κοινωνία, ότι δηλαδή αυτός ο κρατικός προϋπολογισμός είναι ο πρώτος μιας νέας εποχής, ότι τα μνημόνια τελειώνουν και συνεπώς μπαίνουμε σε μια νέα φάση.

Σταθεροποιούμαστε λοιπόν μακροοικονομικά, πράγμα το οποίο έχει μια και μόνο ερμηνεία, ότι σταματάει η ύφεση. Δηλαδή αφού χάθηκε το 25% του Ακαθάριστου Εγχωρίου Προϊόντος πλέον σταματάμε να χάνουμε εισόδημα και σταθεροποιούμαστε προσωρινά στα τωρινά επίπεδα.

Το 25% όμως των εισοδημάτων αυτών χάθηκε αναλογικά από όλη την κοινωνία; Η μήπως μονομερώς από τα μεσαία και χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα τα οποία ως επί το πλείστων δεν συμμετείχαν στο πάρτι των περασμένων δεκαετιών, ενώ όσοι καρπώθηκαν τα οφέλη των ετών της Ανάπτυξης έμειναν για πολλοστή φορά στο απυρόβλητο;

Σχετικά με το παραπάνω θα σας διαβάσω ένα χαρακτηριστικό απόσπασμα από άρθρο των Financial Times στις 26 Οκτωβρίου του 2014:

"Η κρίση κατάφερε ένα πλήγμα στο κατεστημένο σύστημα της δωροδοκίας, του πελατειακού κράτους και του παράνομου πλουτισμού που απέκτησε νέα πνοή στην Ελλάδα από τις αρχές του 1980, υπό το ΠΑΣΟΚ (το σοσιαλιστικό κόμμα) και τη Νέα Δημοκρατία. Αλλά είναι ανούσιο να αρνηθεί κάποιος ότι παραμένουν τα πελατειακά δίκτυα και η διαφθορά στο Δημόσιο. Στον ιδιωτικό τομέα, εν τω μεταξύ, οι πλούσιοι Έλληνες δεν έκαναν καμία θυσία για να βοηθήσουν τη χώρα τους την στιγμή της ανάγκης, ***αντιθέτως εξασφάλισαν ότι η κρίση θα έπληττε μόνο τα μεσαία στρώματα και τους φτωχούς".***

"Το ελληνικό πελατειακό καθεστώς, και η ιδιοτέλεια των πλουσίων, επέζησαν από το οτιδήποτε ήρθαν αντιμέτωποι κατά την διάρκεια του 20ου αιώνα - δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, Γερμανική κατοχή, εμφύλιος πόλεμος και μια στρατιωτική δικτατορία. Μην εκπλαγείτε λοιπόν αν επιζήσουν και συνεχίσουν να υπάρχουν για πολλά χρόνια αφού η τρόικα, οι τελευταίοι ηγεμόνες της Ελλάδας, θα έχουν αποχωρίσει".

Τι εννοούμε λοιπόν ή βασικά τι θα έπρεπε να εννοούμε, όταν αναφερόμαστε στο μνημόνιο και ποια είναι τα αποτελέσματά του;

Η πρώτη περίπτωση είναι να το δούμε απλά ως μια σύμβαση η οποία έχει ημερομηνία λήξης (όπως μας ενημερώνουν και τα λεξικά της νέας ελληνικής γλώσσας) και άρα μετά το πέρας της συγκεκριμένης ημερομηνίας, η συμφωνία αυτή παύει να ισχύει. Είναι αυτό όμως που συμβαίνει στη δική μας περίπτωση;

Εγώ ισχυρίζομαι ότι όντως το μνημόνιο ως σύμβαση πολύ σύντομα θα τελειώσει. Να δούμε όμως τι θα μείνει που είναι και το σημαντικότερο και αυτό πάνω στο οποίο η Κυβέρνηση παίζει και προσπαθεί δια της σύγχυσης και της διαστρέβλωσης να πείσει την ελληνική κοινωνία.

Αυτά τα συγκεκριμένα μνημόνια που σύναψαν οι ελληνικές Κυβερνήσεις με τους εταίρους είναι δέσμευση εφαρμογής συγκεκριμένων πολιτικών, είναι αυτές οι πολιτικές της διάλυσης και της απορρύθμισης που εφαρμόστηκαν όλα αυτά τα χρόνια. Άρα, λοιπόν, κύριες και κύριοι κυβερνητικοί βουλευτές τώρα που τελειώνουν τα μνημόνια, θα επαναφέρουμε το βασικό μισθό; Θα επαναφέρουμε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις; Θα σταματήσουμε την υπερφορολόγηση των εργαζομένων και των νοικοκυριών;

Η απάντηση είναι σαφής και μονολεκτική. Όχι. Και δεν θα γίνει τίποτα από τα παραπάνω γιατί το μνημόνιο είναι η λιτότητα, είναι οι μεροληπτικές πολιτικές υπέρ των λίγων στις οποίες η Κυβέρνηση αυτή πιστεύει. Αυτός ο προϋπολογισμός λοιπόν είναι η καλύτερη απόδειξη ότι το μνημόνιο μπορεί να τελειώνει αλλά οι πολιτικές που επέβαλε θα συνεχίσουν και θα συνεχίζονται όσο στην εξουσία θα παραμένει αυτή η Κυβέρνηση.

Το μνημόνιο έθεσε το πλαίσιο και επέβαλε τις μεταρρυθμίσεις (ή ακριβέστερα απορρυθμίσεις) οι οποίες διαμόρφωσαν την σημερινή κατάσταση και είχαν συγκεκριμένη στόχευση και συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Συγκεκριμένα σας παραθέτω απόσπασμα από το Global Wealth Report της Credit Suisse για το 2014 στο οποίο αναφέρει για τη χώρα μας:

"Το 2000 το εισοδηματικά ανώτερο 10% του ελληνικού πληθυσμού κατείχε το 54.8% του συνολικού πλούτου, ενώ 7 χρόνια αργότερα το ίδιο ποσοστό κατείχε το 48.6% του συνολικού πλούτου. Συνεπώς κατά την διάρκεια του αναπτυξιακού ράλι της ελληνικής Οικονομίας ο πλούτος που καταγράφεται και δηλώνεται μοιάζει να κατανέμεται δικαιότερα. Από την άλλη μεριά από το 2007 (48.6%) ως το 2014 το πλουσιότερο 10% του πληθυσμού έφτασε να κατέχει 56.1% του συνολικού πλούτου. Οπότε η "διόρθωση" αύτη που συνέβη τα χρόνια της κρίσης έχει ευνοήσει τους πλουσιότερους και έχει δημιουργήσει πολύ χειρότερη κατανομή του πλούτου από αυτήν στην αρχή της κρίσης."

. Συγκεκριμένα παρατηρούμε ότι

-

αλογούν στο 87% της αξίας του

συνόλου των αμοιβών της εργασίας. Για την σύγκριση είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι η σχέση αυτή ήταν το 2000 στο 0.58, το 2007 στο 0.65 και τέλος το 2009 στο 0.61.

Ενδιαφέρον επίσης έχουν τα απόλυτα ποσά των μεγεθών καθώς το 2009 είχαμε 79 δις κερδών με 129 δις αμοιβές εργασίας, ενώ το 2015 θα έχουμε 78 δις κερδών με 89 δις αμοιβές εργασίας, πράγμα το οποίο σημαίνει ότι **κατά τη διάρκεια της προσαρμογής η κερδοφορία των επιχειρήσεων σε απολύτους αριθμούς, ανακάμπτει στα προ κρίσης επίπεδα την ίδια στιγμή που οι αμοιβές της εργασίας μειώνονται κατά 26.4%**

Τι μπορούμε να προβλέψουμε για την επόμενη μέρα με βάση την υφιστάμενη κατάσταση;

Στον προϋπολογισμό προβλέπεται μεγέθυνση της τάξεως του 2.9% για το 2015 και αυτό κατά κύριο λόγο προέρχεται από την κατανάλωση (που η Κυβέρνηση ξορκίζει) αλλά και από τις επενδύσεις που προβλέπεται ότι θα αυξηθούν κατά 11% την ίδια στιγμή που φέτος αυξήθηκαν μόνο κατά 1% παρά το γεγονός ότι οι αρχικές (προϋπολογισμός 2014) και οι ενδιάμεσες προβλέψεις έκαναν λόγο για αύξηση 5.3%.

Όλοι λοιπόν συμφωνούμε ότι χρειάζονται επενδύσεις. Τα πραγματικά όμως ερωτήματα στο ζήτημα αυτό είναι από ποιόν και σε τι; Δηλαδή τελικά να δούμε ποια πρέπει είναι η σχέση μεταξύ των Ιδιωτικών και των Δημοσίων επενδύσεων, με βάση ποιο παραγωγικό μοντέλο και στη βάση ποιου σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης θα γίνουν αυτές και φυσικά το πόσο απαραίτητες είναι οι Δημόσιες επενδύσεις σε υποδομές προκειμένου να υπάρξουν και ιδιωτικές.

Και αν πάμε και ένα βήμα παραπέρα, με βάση ποιο θεσμικό, φορολογικό και εργασιακό πλαίσιο θα γίνουν οι ιδιωτικές επενδύσεις έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η μη ασύδοτη λειτουργία των επιχειρήσεων, η διασφάλιση των εργασιακών δικαιωμάτων και εν τέλη η είσπραξη των φορολογικών τους υποχρεώσεων;

Και τέλος κάποια στιγμή θα πρέπει να δούμε τι πραγματικά συμβαίνει με το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και με τα κοινοτικά προγράμματα και πως αυτά χρησιμοποιούνται και εν τέλη ποιους σκοπούς εξυπηρετούν; Επενδυτικούς ή άλλους;

Επανέρχομαι στο ότι όλοι θέλουμε να γίνουν επενδύσεις για να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας, για να υπάρξει ανάπτυξη κ. ο. κ. Τελικά όμως όλοι θέλουμε;

Η διεθνής βιβλιογραφία μας λέει ότι για να γίνουν άμεσες ξένες επενδύσεις θα πρέπει σε μια χώρα να υπάρχουν οι ανάλογες υποδομές και οι υποδομές αυτές ως κρατικές θα πρέπει να χρηματοδοτηθούν από το Δημόσιο ή αν μη τι άλλο να γίνουν με πρωτοβουλία και συμμετοχή του Δημοσίου, καθώς στην Ευρώπη ειδικά, έχουμε και τα διάφορα Ευρωπαϊκά Προγράμματα (ΚΠΣ, ΕΣΠΑ, ΣΕΣ κ. ο. κ). Τελικώς στην περίπτωση της Ελλάδας υπήρξε όλα τα τελευταία χρόνια μια μονομερής έμφαση στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας, αυτής της έωλης και αόριστης έννοιας, η οποία επιδιώχθηκε μέσω της συμπίεσης του μισθολογικού κόστους και τελικά μας έφερε εδώ όπου μας έφερε. Αλήθεια κυρίες και κύριοι συνάδελφοι έχουμε από τους πλέον κακοπληρωμένους εργαζόμενους στην Ζώνη του Ευρώ, γίναμε πιο ανταγωνιστικοί;

Νομίζω πως καθόλου ανταγωνιστικοί δεν γίναμε γιατί όπως αναφέρει και ο ίδιος ο ΣΕΒ, το μισθολογικό κόστος είναι πάρα πολύ χαμηλά στη λίστα των ζητημάτων που προβληματίζουν και προβλημάτιζαν και στο παρελθόν τις επιχειρήσεις. Τα βασικά τους προβλήματα είναι η λειτουργία του κράτους και των θεσμών η διαφθορά κ.α.

Και ποια είναι καλύτερη επιβεβαίωση αυτών που λέω από την "πόρτα" που έφαγε η Κυβέρνηση την περασμένη εβδομάδα σε σχέση με τα έργα της Ανάπλασης της Πανεπιστημίου και του Δέλτα του Φαλήρου. Καταλάβατε τι σας είπαν; Γιατί μπορεί να μην παίχτηκε στα κεντρικά δελτία αλλά εμείς τα παρακολουθούμε. Σας είπαν λοιπόν ότι μετά από 5 Κοινοτικά πλαίσια δεν έχετε κάνει ούτε τα βασικά έργα υποδομής και πάτε να εντάξετε στον προϋπολογισμό των υποδομών έργα βιτρίνας και φυσικά τα απέρριψαν. Αν δεν το έχουμε καταλάβει, μετά από 5 κοινοτικά πακέτα χρηματοδότησης δεν έχουμε καταφέρει να ολοκληρώσουμε ούτε τους οδικούς άξονες στα πλαίσια των Ευρωπαϊκών Δικτύων, αλλά εσείς ισχυρίζεστε ότι οι άμεσες ξένες επενδύσεις δεν γίνονταν επειδή ήταν υψηλοί οι μισθοί και επειδή η αντιπολίτευση τρομάζει τους επενδυτές.

Όμως οι Δημόσιες Επενδύσεις δεν είναι χρήσιμες μόνο ως προϋπόθεση για να υπάρξουν και ιδιωτικές, αλλά σε περιόδους ύφεσης σαν αυτή που ζούμε όλα αυτά τα χρόνια στην Ελλάδα είναι ικανή και αναγκαία συνθήκη προκειμένου να βγούμε από το τέλμα.

Με βάση τα στοιχεία της World Bank (που είναι υπολογισμένα με τον ίδιο τρόπο για όλες τις χώρες και άρα συγκρίσιμα) για το 2013 ο σχηματισμός παγίου κεφαλαίου ήταν 13% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου 23.5 δισ. ευρώ. Την ίδια χρονιά οι πληρωμές σε τόκους ήταν περίπου 6 δις. Εάν λοιπόν οποιαδήποτε από τις επόμενες χρονιές αντί να φτιάχνουμε πρωτογενή πλεονάσματα με βάση το μεσοπρόθεσμο και να αφαιρούμε πόρους από την ελληνική οικονομία για να τους στέλνουμε στο εξωτερικό για πληρωμές τόκων, ρίχναμε αυτά τα χρήματα σε επενδύσεις, μπορούμε να αντιληφθούμε την θεαματικά θετική επίπτωση που θα είχε αυτό στην ελληνική οικονομία. Την ίδια στιγμή μάλιστα που τα πρωτογενή πλεονάσματα ξεπερνούν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στο οποίο αναλογούν φέτος μαζί με τα ευρωπαϊκά κονδύλια 6.4 δις μειωμένο κατά 400 εκατομμύρια σε σχέση με πέρσι.

Άρα θέλουμε όλοι τις επενδύσεις;

Εμείς έχουμε συγκεκριμένο σχέδιο για την αναδιάρθρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων με έμφαση σε συγκεκριμένους τομείς δραστηριότητας, οι οποίοι είναι απαραίτητοι για την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας μας.

Η κυβέρνηση από την άλλη μεριά, ορκίζεται στις ιδιωτικοποιήσεις ως το μόνο μέσο για την προσέλκυση Άμεσων Ξένων Επενδύσεων και ακόμα και σε αυτό το κομμάτι τα αποτελέσματα δείχνουν αποτυχία και καθίζηση στα έσοδα.

Αλήθεια επειδή αρέσκεστε και στα οικονομικά της αγοράς, γνωρίζεται καμία επιχείρηση η οποία να εκποιεί τα καλύτερα τμήματα της περιουσίας της έναντι πινακίου φακής και η οποία να έχει κατορθώσει να προσελκύσει έστω και ένα σοβαρό επενδυτή;

Η ανάπτυξη λοιπόν που προβλέπεται ή καλύτερα η μεγέθυνση για να χρησιμοποιούμε σωστά τις έννοιες προς αποφυγή παρερμηνειών και δημιουργίας εντυπώσεων, θα είναι για όλους όπως μας διεμήνυσε ο Πρωθυπουργός;

Εμείς λέμε ότι δεν θα είναι για όλους με βάση τις ασκούμενες πολιτικές. Θα είναι ξανά για λίγους και θα δημιουργήσουν αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων και των εισοδημάτων των επιχειρηματιών και θα διατηρήσουν τις οριακές συνθήκες διαβίωσης της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζομένων.

Για να επανέλθω λοιπόν στην αρχή της τοποθέτησης μου,

μπορείτε να δηλώσετε σε όλους τους τόνους ότι τα μνημόνια τελειώνουν, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι απλά λήγει μια σύμβαση ενώ οι πολιτικές παραμένουν.

Γιατί όσο και να παίζεται με τις έννοιες, ο κόσμος έχει νιώσει στο πετσί του τι σημαίνει μνημόνιο, λιτότητα, εσωτερική υποτίμηση.

Έχει καταλάβει ότι όποτε ακούει από αυτήν την Κυβέρνηση την λέξη μεταρρύθμιση θα σημαίνει απορρύθμιση και έχει εμπεδώσει ότι τελικά την κρίση την πλήρωσαν οι πολλοί ενώ τα οφέλη της ανάπτυξης τα καρπώθηκαν οι λίγοι.

Και είναι αυτοί οι ίδιοι λίγοι οι οποίοι θα καρπωθούν και τα οφέλη της νέας περιόδου μεγέθυνσης αν δεν αλλάξει αυτή η Κυβέρνηση, αν δεν έρθει μια Κυβέρνηση η οποία θα εκπροσωπεί τα συμφέροντα της κοινωνίας και η οποία θα είναι πρόθυμη να τελειώσει τις προνομιακές σχέσεις του κράτους με τους ολιγάρχες, που θα πατάξει το πελατειακό κράτος, που θα κάνει πραγματικές μεταρρυθμίσεις και που θα εγκαθιδρύσει ένα κράτος ανταποδοτικό το οποίο οι πολίτες θα εμπιστεύονται και το οποίο θα ξέρουν ότι δεν είναι όπλο στα χέρια των λίγων αλλά μέσο αναδιανομής πλούτου και ευημερίας της κοινωνίας.

Η μεγαλειώδης κινητοποίηση της κοινωνίας που πλήττεται σε όλα τα μέρη της Ελλάδας και η συμμετοχή της στη γενική απεργία που κήρυξαν τα συνδικάτα σήμερα, δείχνει ότι αυτή η ώρα πλησιάζει.

Φωτεινή Κούβελα

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΚΟΚΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΡΤΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Χρήστου Γκόκα
Βουλευτή Άρτης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2015, πραγματοποιείται σε μια δύσκολη και με πολλές ιδιαιτερότητες χρονική περίοδο, όπου αναμένονται σημαντικές αποφάσεις και διαμορφώνονται εξελίξεις για τη χώρα μας, τόσο όσον αφορά στην ολοκλήρωση του τρέχοντος προγράμματος στήριξης, αλλά και την αρχή μιας νέας περιόδου για τη χώρα μας και μιας νέας σχέσης ισοτιμίας με τους Ευρωπαίους εταίρους μας, όσο και για το ζήτημα του χρέους και της διευθέτησής του, κάτι που αναμένεται να δώσει σημαντικές δημοσιονομικές ανάσες στην ελληνική οικονομία.

Μια σκληρή και σύνθετη διαπραγμάτευση είναι σε εξέλιξη εδώ και αρκετές μέρες και αυτές τις ώρες με την τρόικα, ενόψει της τελικής αξιολόγησης του προγράμματος προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας.

Σε αυτήν την κρίσιμη στιγμή είναι αυτονόητη η συμμετοχή όλων των δημοκρατικών πολιτικών δυνάμεων, με συναίνεση και συνεννόηση, που θα μπορούσε να διαμορφώσει ένα πλαίσιο εθνικής σταθερότητας, χωρίς πρόωρες εκλογές, χωρίς αβεβαιότητες, για την ασφαλή και συμφωνημένη έξοδο από το πρόγραμμα και για μια ομαλή πορεία και προσαρμογή κανονικής λειτουργίας της χώρας μας και σε σχέση με τις αγορές και μέσα στο πλαίσιο των θεσμοθετημένων ευρωπαϊκών μηχανισμών.

Εμείς υπηρετούμε αυτή την προσπάθεια, είμαστε παρόντες. Μια προσπάθεια που δικαιώνει και τις δικές μας επιλογές ευθύνης, αλλά πάνω απ' όλα την προσπάθεια του ελληνικού λαού, τους κόπους και τις θυσίες του.

Η άρνηση συμμετοχής σε αυτή την προσπάθεια, με διάφορα προσχήματα και υπεκφυγές, ιδιαίτερα από την αξιωματική αντιπολίτευση και η επιμονή σε πρόωρες εκλογές, δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της στιγμής αυτής για τη χώρα μας. Ο κόσμος που μας παρακολουθεί πιστεύω ότι θα μας κρίνει όλους και δικαιούται να μας κρίνει αυστηρά για το βαθμό υπευθυνότητας ή τον λαϊκισμό απέναντι στα εθνικής σημασίας ζητήματα.

Εμείς στηρίζουμε την κυβέρνηση εθνικής ανάγκης και την εθνική προσπάθεια. Με όπλο τα αποτελέσματα της προσπάθειας που πρώτοι ξεκινήσαμε πριν 5 χρόνια, όταν παραλάβαμε μια εκτροχιασμένη οικονομία με 36 δις έλλειμμα και σχεδόν διπλάσιο χρέος σε σχέση με το 2004, μια οικονομία σε ύφεση.

Παρά τα επιμέρους προβλήματα ή λάθη, είτε δικά μας είτε των ίδιων των εταίρων μας, με αστοχίες σε υπολογισμούς ή σε προβλέψεις απέναντι στη στρατηγική και το πρόγραμμα για την έξοδο από την κρίση που ακολουθούμε, δεν υπήρξε εναλλακτική πρόταση ούτε σχέδιο Β. Είναι μια προσπάθεια, χωρίς στήριξη στην αρχή από άλλες πολιτικές δυνάμεις, που

οδήγησε στην ολοκλήρωση του 85% των δημοσιονομικών διαρθρωτικών αλλαγών μέχρι τον Φεβρουάριο του 2012. Αποφύγαμε την άτακτη χρεωκοπία, παραμείναμε στο ευρώ.

Τα μέχρι σήμερα αποτελέσματα, τα αποτελέσματα της υπό εξέλιξη διαπραγμάτευσης με τους εταίρους μας, αλλά και οι στόχοι - προβλέψεις του Προϋπολογισμού 2015 έχουν σαν σκοπό να αντιμετωπίσουν τελικά το κοινωνικό πρόβλημα, που όλοι αναγνωρίζουμε. Γιατί κανένας δεν υπολείπεται σε ευαισθησία απέναντι σε αυτό, πρέπει, όμως, να διαμορφώνουμε τη δυνατότητα για την αντιμετώπισή του.

Έτσι, λοιπόν, σε αυτή τη διαπραγμάτευση δεν μπορούμε να συζητήσουμε νέα δημοσιονομικά μέτρα, μειώσεις μισθών και συντάξεων. Ενώ, το ζήτημα του δημοσιονομικού κενού είναι η βάση της εξέλιξης της συζήτησης. Η δική μας θέση ενισχύεται από την επιβεβαίωση των δικών μας προβλέψεων τα δύο τελευταία χρόνια - με το παραπάνω μάλιστα - είτε στο πρωτογενές πλεόνασμα είτε στο ρυθμό ανάπτυξης. Όπως, επίσης, δεν μπορούν να υπάρξουν αλλαγές στο ασφαλιστικό ή στις ομαδικές απολύσεις ή στο ΦΠΑ εστίασης.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατατίθεται ένας προϋπολογισμός **ισοσκελισμένος, π**ου κατ' αρχήν αποτελεί ένα στοιχείο σταθερότητας. Δεν τάζει στους πάντες τα πάντα, σε αντίθεση με τα μέτρα αρκετών δις τα οποία είχε προτείνει η αξιωματική αντιπολίτευση στη ΔΕΘ.

Πιστεύω πως έχουμε τη δυνατότητα, μετά από τα αποτελέσματα της δημοσιονομικής προσαρμογής και τις συμφωνίες του Φεβρουαρίου και του Νοεμβρίου του 2012, να δώσουμε εμπροσθοβαρές και αναπτυξιακό πρόσημο στην χρονιά που ακολουθεί, θέτοντας ταυτόχρονα λογικούς στόχους, για την εξοικονόμηση πόρων αλλά και για την υλοποίηση δράσεων ανακούφισης των συμπολιτών μας.

Στόχους για την ανάπτυξη, τη στήριξη της αγοράς, την αντιμετώπιση της ανεργίας. Το δικό μας εθνικό σχέδιο, όμως, πρέπει να περιλαμβάνει και διαρθρωτικές αλλαγές: στη δικαιοσύνη, στη δημόσια διοίκηση με την αξιολόγηση, στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας, στο φορολογικό σύστημα, ώστε να στηριχθεί η αναπτυξιακή προσπάθεια. Ο δρόμος που ανοίγεται για την ελληνική οικονομία ναι μεν είναι ελπιδοφόρος με πολλές προοπτικές, υπό όρους, όμως, και προϋποθέσεις.

Καταρχήν, είναι το νέο πλαίσιο πιστωτικής γραμμής που θα πρέπει να διαμορφωθεί για την χρηματοδότηση της ελληνικής οικονομίας μετά τη λήξη του μνημονίου. Πρόκειται για μια μορφή στήριξης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας για την ομαλή πρόσβαση στις αγορές. Όπως είναι και οι δεσμεύσεις που έχει η χώρα μας ως ισότιμο μέλος της ΕΕ, η οποία οφείλει να τηρεί τους ευρωπαϊκούς κανόνες δημοσιονομικής πολιτικής, κάτι που ισχύει για όλες τις χώρες της ΕΕ.

Επίσης, η επίτευξη θετικών ρυθμών ανάπτυξης αποτελεί βασική προϋπόθεση, ώστε να μην χάσουμε αυτά που κερδίσαμε με θυσίες και δύσκολες αποφάσεις. Οι θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης, ωστόσο, απαιτούν σημαντική αύξηση των επενδύσεων, εγχώριων και μη, με την προσέλκυση των επενδυτών να προϋποθέτει αφενός ένα ελάχιστο επίπεδο πολιτικής σταθερότητας και συναίνεσης ως προς τα μείζονα εθνικά ζητήματα, αφετέρου επιμονή σε

μεταρρυθμίσεις που θα αμβλύνουν τα εμπόδια, όπως π.χ. η γραφειοκρατία και η φορολογική μεταρρύθμιση.

Η εχθρική στάση προς τους ιδιώτες επενδυτές και οι απειλές που έχουν διατυπωθεί κατά καιρούς ότι θα εκδιωχθούν, δηλώσεις ότι θα διαγράψουμε, θα αναιρέσουμε ό,τι έχει γίνει μέχρι στιγμής στο πλαίσιο του οικονομικού προγράμματος προσαρμογής, δεν βοηθάνε και δεν ωφελούν καθόλου προς την κατεύθυνση αυτή. Απεναντίας, δημιουργούν κλίμα αβεβαιότητας και δίνουν τροφή στις αγορές και σε όσους εποφθαλμιούν ένα στραβοπάτημά μας.

Ο προϋπολογισμός σήμερα κατατίθεται σε ένα περιβάλλον με δημοσιονομική σταθερότητα, σε ένα περιβάλλον σημαντικών δημοσιονομικών επιδόσεων αλλά και αισιόδοξων μακροοικονομικών ενδείξεων.

Η ύφεση έχει επιβραδυνθεί σημαντικά με θετικές ενδείξεις για οριακή ανάπτυξη 0,6% μέσα στο 2014 και ακόμη μεγαλύτερη για το 2015 της τάξης του 2,9%. Η αυξητική δυναμική της ανεργίας έχει ανακοπεί. Πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα το 2013 και όπως όλα δείχνουν θα πετύχουμε και για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, με υπέρβαση, μάλιστα, του αρχικού στόχου. Επίσης, το τραπεζικό σύστημα πατάει σε πιο στέρεες βάσεις μετά την ανακεφαλαιοποίηση και πλέον μπορεί και πρέπει με σαφώς καλύτερους όρους και προοπτικές να στηρίξει τις επιχειρήσεις και να διοχετεύσει την απαραίτητη ρευστότητα στην αγορά.

Πρέπει να επισημάνουμε τη διαφαινόμενη επιτυχία από τη ρύθμιση για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές αντίθετα με όσους είχαν ενστάσεις, είτε στη Βουλή είτε από την πλευρά της τρόικας.

Ενώ είναι θετικά τα στοιχεία που έρχονται σε γνώση μας από την πορεία των εξαγωγών και του τουρισμού, όπως, επίσης, πρέπει να επισημάνουμε τις μεγάλες προοπτικές στον τομέα της ενέργειας και των φυσικών μας πλεονεκτημάτων.

Σύμφωνα τώρα με τον προϋπολογισμό του 2015 είναι σημαντικό ότι δεν προβλέπεται δημοσιονομικό κενό, ούτε νέα μέτρα, παρά το γεγονός ότι οι δανειστές επιμένουν τόσο στην ύπαρξη του όσο και στην ανάγκη λήψης νέων μέτρων για να καλυφθεί.

Εδώ πρέπει να θυμίσουμε ότι στο παρελθόν οι εκτιμήσεις της τρόικα είχαν πέσει έξω, όπως και οι εκτιμήσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης πάνω σ' αυτό το θέμα και αν δεν κάνω λάθος πέρυσι τέτοια εποχή ήταν που εκτιμούσε δημοσιονομικό κενό **2 δισ. ευρώ περίπου για το 2013** και τελικά ο προϋπολογισμός έκλεισε με πρωτογενές πλεόνασμα.

Συνεπώς, εμείς θα συνεχίσουμε τη προσπάθεια που έχουμε ξεκινήσει στο πλαίσιο της κυβερνητικής πολιτικής που έχει συμφωνηθεί και πιστεύουμε πως θα επαληθευτούμε για μια ακόμη φορά.

Θα πρέπει όμως να αναγνωρίσουμε την κατάσταση και τα προβλήματα που υπάρχουν:

- Στην πραγματική οικονομία που χρειάζεται οξυγόνο δηλαδή ρευστότητα.
- Στην ανάγκη στήριξης προς τον κόσμο της εργασίας και στις επενδύσεις.
- Στην ανεργία που παραμένει υψηλή παρά την ελαφρά μείωση.
- Στη φτώχεια μεγαλύτερου πλέον τμήματος του πληθυσμού.

- Στην ανάγκη στήριξης της παραγωγής, ιδιαίτερα του πρωτογενή τομέα, της αγροτικής παραγωγής, της κτηνοτροφίας και της αλιείας.

- Στη μείωση των εισοδημάτων και στην αδυναμία να ανταποκριθούν οι πολίτες στις μεγάλες φορολογικές τους υποχρεώσεις για τα εισοδήματα και την περιουσία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε σχέση με το προσχέδιο δεν έχουν υπάρξει ιδιαίτερες αλλαγές στο τελικό σχέδιο του προϋπολογισμού. Οι εκτιμήσεις για θετικό ρυθμό ανάπτυξης 0,6% το 2014 και 2,9% το 2015 δεν έχουν διαφοροποιηθεί. Οι στόχοι αυτοί βασίζονται σε αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 1,4 δις ευρώ, σε σχέση με το 2014, (484 εκατ. ευρώ άμεσοι φόροι και 925 εκατ. ευρώ έμμεσοι φόροι), αλλά και από τις μειώσεις πρωτογενών δαπανών κατά 530 εκατομμύρια ευρώ, που είναι αυξημένες βάσει του μεσοπρόθεσμου 2015 – 2018, κατά 457 εκατ. ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, υπάρχει βέβαια ένας εύλογος προβληματισμός, πώς θα ικανοποιηθούν αυτοί οι στόχοι ιδίως σε σχέση με τους φόρους, όταν επανειλημμένως έχουμε διατυπώσει ότι θα πρέπει σταδιακά μετά τις δημοσιονομικές επιδόσεις να υπάρξουν ελαφρύνσεις των φορολογικών βαρών των πολιτών. Θα θέλαμε να μας ενημερώσετε για τις πρωτοβουλίες σας, τις οποίες ο κόσμος ανυπομονεί να δει.

Σχετικά με το δημοσιονομικό έλλειμμα, εκτιμάται μαζί με τη δαπάνη για την αποπληρωμή τόκων να διαμορφωθεί στο 0,2% του ΑΕΠ και το πρωτογενές πλεόνασμα χωρίς τους τόκους στο 3% του ΑΕΠ, μάλιστα αυξημένο κατά 0,5%, σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο 2005-2018, ενώ για το 2014 καταγράφεται υπέρβαση του στόχου για πρωτογενές πλεόνασμα στο 1,8% του ΑΕΠ έναντι στόχου για 1,5% του ΑΕΠ.

Αυτά τα δημοσιονομικά επιτεύγματα, σαφώς και αποτελούν θετικά στοιχεία της πορείας εξυγίανσης της ελληνικής οικονομίας, αλλά δεν πρέπει να αποτελέσουν αυτοσκοπό. Υπάρχει παράλληλα η ανάγκη στήριξης της ανάπτυξης και μείωσης της ανεργίας. Γι' αυτό και έχω αρκετές φορές διατυπώσει τον προβληματισμό μας για τα επόμενα χρόνια σχετικά με την παράλληλη επίτευξη αυτών των στόχων.

Όλα αυτά βέβαια σε σχέση με τον προϋπολογισμό και τους στόχους που αφορούν στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και τα προγράμματα του ΕΣΠΑ, που αποτελούν τα βασικά εργαλεία επανεκκίνησης της οικονομίας και της ισόρροπης και βιώσιμης ανάπτυξης των περιφερειών της χώρας.

Σύμφωνα με τους στόχους για το 2015, αν και τα έσοδα προβλέπονται να είναι αυξημένα και οι δαπάνες να κινούνται στα ίδια επίπεδα με βάση τους στόχους του Μεσοπρόθεσμου, ωστόσο, όμως υπολείπονται σε σύγκριση με τους στόχους του προϋπολογισμού του 2014, και υπολογίζονται στα 6,4 δις ευρώ, με τη μείωση κυρίως να προέρχεται από τους ευρωπαϊκούς πόρους. Στο πλαίσιο των προβληματισμών που εξέφρασα προηγουμένως, νομίζω ότι πραγματικά θα πρέπει να δούμε τη δυνατότητα διάθεσης περισσότερων κονδυλίων, διότι έτσι μπορούμε να ενισχύσουμε τις επενδύσεις, να έχουμε αυξήσεις στις εξαγωγές και να επιτευχθεί η ζητούμενη ανάπτυξη που με τη σειρά της θα τονώσει την απασχόληση και θα μειώσει την ανεργία.

Θα μπορούσαμε να έχουμε πρόσθετους πόρους από τα πρωτογενή πλεονάσματα, πέρα από το κοινωνικό μέρισμα, ενώ ήδη τα έσοδα του ΠΔΕ το 2014 ήταν αυξημένα και το 2015 εκτιμάται επίσης ότι θα αυξηθούν.

Για το 2014 η εκτέλεση του ΠΔΕ κρίνεται ικανοποιητική και εκτιμάται ότι οι πληρωμές θα ανέλθουν στα 6 δις 800 εκατ. ευρώ, όπως προέβλεπαν οι στόχοι για το 2014.

Όσον αφορά στο ΕΣΠΑ, σύμφωνα με τα στοιχεία για το 1ο εξάμηνο του 2014 σημειώθηκε υπερκάλυψη 114% του στόχου απορρόφησης των κοινοτικών πόρων για την προγραμματική περίοδο 2007-2013, ενώ προχωρούν κανονικά οι δράσεις για τη χάραξη του νέου σχεδίου της προγραμματικής περιόδου 2014-2020 που περιλάμβαναν τον σχεδιασμό και την έγκριση από την Ευρωπαϊκή Ένωση 7 τομεακών και 13 περιφερειακών Επιχειρησιακών προγραμμάτων, με σημαντική να θεωρείται η προσθήκη και του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Ταμείου Θάλασσας και Αλιείας.

Επίσης, μέσα στο 2014 αναμένεται να ολοκληρωθούν επιπλέον 23 έργα από τα 181 μεγάλα έργα που είχαν χαρακτηριστεί ως έργα προτεραιότητας και ιδιαίτερης σημασίας για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας.

Για το 2015 έμφαση συνεχίζεται να δίνεται στον τομέα των μεγάλων έργων υποδομής, όπως είναι τα οδικά έργα, οι σιδηρόδρομοι, το ΜΕΤΡΟ και συγκεκριμένα αναμένεται η υλοποίηση μέχρι το τέλος του 2015, των υπόλοιπων 105 μεγάλων έργων από τα 181.

Θα πρέπει, επίσης, να αναφέρουμε, ότι στο σχέδιο παραμένουν οι θετικές ρυθμίσεις που είχαν συμπεριληφθεί στο προσχέδιο, όπως η διατήρηση στα ίδια επίπεδα του ΦΠΑ στην εστίαση, η μείωση των ασφαλιστικών εισφορών, η διευκόλυνση στην εξόφληση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τα ασφαλιστικά ταμεία και την εφορία, η ενίσχυση των εισοδημάτων, έστω και σταδιακά, των Ενστόλων και των Δικαστικών, όπως και η μείωση στην έκτακτη εισφορά αλληλεγγύης κατά 30% από τον Ιανουάριο του 2015, και πρέπει να δούμε και την περαιτέρω μείωση, στα πλαίσια της εκτέλεσης του ΠΥ του 2015.

Επίσης, στα θετικά καταγράφεται και η μείωση κατά 30% του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης.

Θα ήθελα με την ευκαιρία αυτή, να αναφερθώ ξανά και να επισημάνω την ανάγκη για τον επαναπροσδιορισμό των κριτηρίων χορήγησης του επιδόματος με βάση τις γεωγραφικές Ζώνες. Υπάρχουν νομοί όπως για παράδειγμα η Άρτα που είναι στη Ζώνη Γ, ενώ υπάρχουν περιοχές της που θα μπορούσαν να αντιστοιχηθούν με περιοχές της Ζώνης Α. Πρέπει να επανακαθοριστούν οι ζώνες με βάση το υψόμετρο, τα μετεωρολογικά και κλιματολογικά δεδομένα.

Όσον αφορά στο δημόσιο χρέος, προβλέπεται μια υποχώρησή του το 2015, κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με το 2014, που δικαιολογείται από την επίτευξη των πρωτογενών πλεονασμάτων και την βελτίωση του ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το χρέος είναι η κατάληξη, η ολοκλήρωση του σχεδίου για την έξοδο από το μνημόνιο, την έξοδο στις αγορές, την έξοδο από την κρίση.

Υπάρχουν οι αποφάσεις του EUROGROUP, που προβλέπουν τη διευθέτηση του ελληνικού χρέους, την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης του χρέους του 2012. Εμείς θέλουμε να εφαρμοστούν αυτές οι αποφάσεις που αφορούν το ελληνικό χρέος, ένα χρέος που σε ποσοστό περίπου 85% είναι προς την ΕΚΤ και προς άλλα κράτη. Έχει αφαιρεθεί μέσα από τις δικές μας παρεμβάσεις 180 δις ευρώ χρέος από τους ώμους των Ελλήνων, 80% του ΑΕΠ σε καθαρή παρούσα αξία, με ονομαστική αξία 130 δις ευρώ περίπου. Έχει μεγάλη μέση διάρκεια εξυπηρέτησης 16,5 χρόνια και χαμηλό μέσο επιτόκιο 2,1%.

Από την πλευρά μας, διεκδικούμε να εφαρμοστεί η συμφωνία για την οριστική διευθέτηση του χρέους, ώστε να υπάρχει φυσιολογική σχέση με τις αγορές, ομαλότητα στην ελληνική οικονομία και ασφαλώς το δημοσιονομικό περιθώριο για αναπτυξιακές και κοινωνικές πολιτικές.

Αυτή η δέσμευση των εταίρων μας για αναδιάρθρωση μέσα από ρυθμίσεις για το χρόνο και τα επιτόκια των δανείων, δεν δημιουργεί προβλήματα, ούτε σε κράτη, ούτε σε λαούς. Και εδώ υπάρχουν παρόμοιες αναφορές και από στελέχη της αξιωματικής αντιπολίτευσης, καθώς και για το PSI, που θεωρήθηκε πετυχημένο. Και παρά τη γενικότερη διαστρέβλωση της πραγματικότητας που επιχειρείται για αυτό το θέμα.

Για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους έχει τοποθετηθεί θετικά ο κ. Ρέγκλινγκ, ο επικεφαλής του ευρωπαϊκού μηχανισμού σταθερότητας, αλλά τώρα και ο κ. Ντράγκι. Προφανώς αυτοί δεν λειτουργούν καθ' υπόδειξη και κατ' εντολή του κ. Βενιζέλου.

Και επειδή άκουσα και πολλές αναφορές και επίκληση διαφόρων απόψεων, νομίζω ότι γίνεται χρήση κατ' επιλογήν των διαφόρων αναλύσεων ή εκτιμήσεων που μπορεί να υπάρχουν.

Έχουμε ανταποκριθεί, χάρη στις θυσίες του ελληνικού λαού στις δεσμεύσεις μας και αυτή η προσπάθεια πρέπει να δικαιωθεί μέσα από την υλοποίηση των υποσχέσεων των εταίρων μας. Όλοι καταλαβαίνουμε τη σημασία της βιωσιμότητας του χρέους, για τα δάνεια από τις αγορές, αλλά και για τη σχέση μας με τους εταίρους και ιδιαίτερα με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ποιος θα δανείσει μια χώρα χωρίς βιώσιμο χρέος;

Όσον αφορά στην πρόταση για ένταξη του ελληνικού χρέους, στο συνολικό χρέος της Ευρωζώνης, τοποθετήθηκε χθες ο συνάδελφος κύριος Κουτσούκος, απλά να συμπληρώσω ότι μια τέτοια εξέλιξη μας πηγαίνει πολύ πίσω, τη στιγμή που για εμάς η προτεραιότητα της επιστροφής στην οικονομική ομαλότητα, είναι κατεπείγουσα.

Τελικά, όμως, τι ισχύει από όσα αντιφατικά ακούμε από τον αρχηγό και τα στελέχη της αξιωματικής αντιπολίτευσης; Ότι βιαζόμαστε για την έξοδο από το μνημόνιο ή ότι είναι ψέματα η έξοδος; Και ποια τελικά είναι η δική σας επιλογή, κύριοι συνάδελφοι, για τις χρηματοδοτικές ανάγκες της χώρας; Οι αγορές ή είναι τα χαμηλά επιτόκια του μνημονίου; Ή πολύ απλά υπάρχει κενό στρατηγικής από την πλευρά σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλη αυτή την δύσκολη πορεία προσαρμογής που έχουμε διανύσει και ευελπιστούμε πολύ σύντομα να ολοκληρωθεί, το ΠΑΣΟΚ ποτέ δεν κρύφτηκε, αλλά ανέλαβε τις ευθύνες του απέναντι στη χώρα ως υπεύθυνη πολιτική δύναμη που ήταν και είναι, με μεγάλο πολιτικό και προσωπικό κόστος, δυσανάλογο των ευθυνών του.

Σε αυτή την υπεύθυνη στάση, βρίσκεται το στοιχείο που μας διαφοροποιεί από την αξιωματική αντιπολίτευση και κάποτε από τη ΝΔ, η οποία στη συνέχεια ακολούθησε τον μόνο ρεαλιστικό και εφικτό δρόμο για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Έναν δρόμο που ακόμα ο ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί να αποδεχτεί και να ακολουθήσει, κάτω από πνεύμα συνεργασίας και συνεννόησης για τα μείζονα εθνικά ζητήματα. Οι πολίτες ας κρίνουν τον καθένα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αποτελέσματα για την ελληνική οικονομία δημιουργούν τις προϋποθέσεις για να προχωρήσουμε στους κρίσιμους τομείς της οικονομικής ανάπτυξης και της κοινωνικής πολιτικής. Με τη δύναμη της αλήθειας και της ευθύνης, και με σκληρή δουλειά. Υπάρχει βέβαια ένα μεγάλο ερώτημα, κατά πόσο υπάρχουν οι αναγκαίες συναινέσεις μεταξύ των πολιτικών κομμάτων που θα διασφαλίσουν αυτή την πορεία, που είναι μακρά και δύσκολη.

Ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2015, με τους προβληματισμούς και τις σκέψεις που διατυπώσαμε, γιατί για εμάς είναι επιλογή μας να στηρίζουμε και όχι να υπονομεύουμε τα συμφέροντα της χώρας, για να πάμε τώρα σε μια νέα σελίδα που έχει αισιόδοξες προοπτικές.

Χρήστος Γκόκας

Βουλευτής Άρτης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΣΣΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή του Πανελλήνιου Σοσιαλιστικού Κινήματος
Μιχαήλ Κασσή
Βουλευτή Ιωαννίνων

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συζητάμε σήμερα τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2015. Πέντε χρόνια μετά τον δημοσιοοικονομικό εκτροχιασμό του 2009, το 2015, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, για δεύτερο συνεχόμενο χρόνο θα έχουμε πλεόνασμα στο πρωτογενές ισοζύγιο της Γενικής Κυβέρνησης.

Σίγουρα το γεγονός αυτό δεν είναι αποτέλεσμα της τελευταίας διετίας και σίγουρα δεν είναι αποτέλεσμα των εξαγγελιών του σημερινού πρωθυπουργού στα διάφορα «Ζάππεια» για να μην ξεχνάμε και το τι έγινε αυτά τα χρόνια.

Η δημοσιονομική απόσταση που καλύψαμε -γύρω στα €27 δισ.- από το 2009 μέχρι σήμερα οφείλεται κατά τα 80% περίπου στις αποφάσεις που σήκωσε μόνο του το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα είναι αυτά που σηκώσαμε μαζί με τη ΝΔ και για ένα μικρό διάστημα μαζί και με τη ΔΗΜΑΡ.

Η ΝΔ σκοπίμως αποσιωπά το τίμημα που πλήρωσε η χώρα με την άρνησή της να συνεργαστεί και να συμβάλλει στην εθνική προσπάθεια την περίοδο 2010-2012, γιατί αν στήριζε από την αρχή, χωρίς τα «Ζάππεια» που εξέθρεψαν τους αγανακτισμένους, θα είχαμε προχωρήσει ταχύτερα στην επίτευξη των στόχων και με μικρότερο κόστος. Και βέβαια κατά τη διάρκεια της κυβέρνησης Παπαδήμου το μόνο που ενδιέφερε τη ΝΔ ήταν, εάν οι εκλογές θα γίνουν τη δεύτερη ή την τρίτη Κυριακή του Φεβρουαρίου του 2012 και όχι η εφαρμογή του PSI!

Όλα αυτά για να μην εμφανίζονται κάποιοι ως δήθεν σωτήρες. Σωτήρες δεν υπάρχουν. Υπάρχουν όσοι από την αρχή έβαλαν «πλάτη» για να μη χρεοκοπήσει η χώρα και όσοι σύρθηκαν στην πορεία καταλαβαίνοντας την πραγματικότητα και σταματώντας την εξαπάτηση των πολιτών.

Σήμερα, τον τότε ρόλο της ΝΔ, τον έχει αναλάβει ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος μιλάει για την ανάπτυξη, για τις ευρωπαϊκές ιδεοληψίες που διαιωνίζουν τις υφεσιακές πολιτικές στην Ευρώπη και προτείνει μία συμμαχία των χωρών του Νότου για την ανατροπή των ιδεοληψιών αυτών. Επί της ουσίας τίποτε, αλλά μάλλον φυλάει, νομίζει τουλάχιστον, για την επόμενη των εκλογών την πλήρη στροφή….

Δεν ανήκω σε αυτούς που λένε πως όλα είναι καλά καμωμένα… Και αυτό το γνωρίζετε και έχω πει πολλές φορές την άποψή μου με ευθύτητα και συγκεκριμένες διαφωνίες.

Υπάρχουν τομείς που όλοι, πιστεύω, θα θέλαμε να γίνουν περισσότερα, αλλά η δημοσιονομική πραγματικότητα δεν μας το επιτρέπει.

Στην καταπολέμηση της ανεργίας, τη φορολογική πολιτική, την ανάπτυξη, την κοινωνική πολιτική, σίγουρα θα θέλαμε περισσότερα και εδώ είμαστε να δούμε έστω την αποδοτικότερη αξιοποίηση των υφιστάμενων δυνατοτήτων.

Το ΠΑΣΟΚ είναι άλλωστε ο φορέας που χαράσσει τις γραμμές και τις πολιτικές που προσπαθούν να δώσουν έντονα χαρακτηριστικά κοινωνικής διάστασης της πολιτικής μας και το κάνει σε όλους τους τομείς.

Έχουμε καταθέσει και έχουμε ενσωματώσει στην Κυβερνητική πολιτική και τον προϋπολογισμό δράσεις και κατευθύνσεις που δίνουν κοινωνικό προσανατολισμό στον προϋπολογισμό.

Στον τομέα της αγροτικής πολιτικής γίνονται βήματα και δεν βαριέμαι να επαναλαμβάνω πως είναι το πεδίο στο οποίο μπορεί και πρέπει να επενδύσει η χώρα, εάν επιθυμεί πραγματική ανάπτυξη.

Συγκεκριμένα περιλαμβάνονται:

1. Αναπτυξιακές πρωτοβουλίες με

- Πλήρη ενεργοποίηση του Ταμείου Αγροτικής Επιχειρηματικότητας μέσω της ΕΤΕΑΝ και της σχετικής σύμβασης με Τράπεζα Πειραιώς. Υπαγωγή όλων των δικαιούχων στις δράσεις του ΤΑΕ.

- Απλοποίηση διαδικασιών εξαγωγής για φέτα και ροδάκινα. Επέκταση αυτής της διαδικασίας σε ψάρια, κρασί, ελαιόλαδο.

- Προγράμματα προώθησης εξαγωγών. Αύξηση μεριδίου εξαγωγών αγροτικών προϊόντων για βελτίωση εμπορικού ισοζυγίου.

- Πλήρη εφαρμογή ηλεκτρονικής διακυβέρνησης στον αγροτικό τομέα (δικτυακή πρόσβαση πολιτών και δικαιούχων ενισχύσεων του Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης).

- Εφαρμογή της νέας ΚΑΠ και ΚΑλΠ για 2014- 2020, δηλαδή δύο νέων αναπτυξιακών προγραμμάτων για γεωργία και αλιεία με στόχο την απορρόφηση 19 δισ. ευρώ.

- Υλοποίηση ειδικού τομεακού προγράμματος για κτηνοτροφία με στόχο τη μείωση της εξάρτησης της χώρας.

- Υλοποίηση προγράμματος για ενίσχυση καλλιέργειας ψυχανθών και αναχλόωση βοσκοτόπων.

- Απλοποίηση διαδικασιών εγκατάστασης και αδειοδότησης: δημιουργία ζωνών άσκησης υδατοκαλλιέργειας, κτηνοτροφικών πάρκων, ζωνών θερμοκηπιακών καλλιεργειών.

- Χρηματοδότηση παραγωγικής διαδικασίας από τράπεζες και από προγραμματισμένη καταβολή ενισχύσεων και αποζημιώσεων ετησίως.

2. Διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις με

- Ολοκλήρωση αξιολόγησης εποπτευόμενων ΔΕΚΟ (ΕΛΓΑ, ΟΠΕΚΕΠΕ) και εφαρμογή νέου Οργανισμού του ΝΠΙΔ ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ

- Ενίσχυση συμβολής της έρευνας και της καινοτομίας των ινστιτούτων και ιδρυμάτων του ΥΠΑΑΤ με ενσωμάτωση 100 ερευνητών σε συνεργασία με παραγωγικούς φορείς.

- Μεταστέγαση/συστέγαση Κεντρικών και Αποκεντρωμένων Υπηρεσιών του Υπουργείου σε υφιστάμενα κτήρια.

- Υλοποίηση ανοιχτών διαγωνισμών με χρήση πλατφόρμας του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΣΗΔΗΣ)

Στο ΥΠΑΑΤ θα δοθούν συνολικά 706,523 εκ. ευρώ, έναντι 513,310 το 2014 και έναντι 657,951 περίπου για το 2013. Από τις δαπάνες αυτές μειωμένες προβλέπονται οι δαπάνες για αποδοχές και συντάξεις και για καταναλωτικές δαπάνες. Οι δαπάνες για μεταβιβαστικές πληρωμές είναι δραστικά αυξημένες (331,138 εκ. σε σχέση με 131,805 το 2014 και 203,564 το 2013), ενώ το 2015 δεν θα πραγματοποιηθούν απαλλοτριώσεις – όπως φαίνεται από το μηδενισμός της σχετικής δαπάνης.

Από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου σημαντικό μέρος των πιστώσεων προβλέπεται να διατεθεί για την κάλυψη

α. ενισχύσεων στη γεωργία (αποκατάσταση ζημιών από πλημμύρες, εγγειοβελτιωτικά έργα),

β. επιδοτήσεων για αγροπεριβαλλοντικά προγράμματα και προγράμματα όπως η εξισωτική αποζημίωση και η πρόωρη συνταξιοδότηση των αγροτών,

γ. ενισχύσεων από εθνικούς πόρους για προγράμματα Πολιτικής Σχεδίασης Έκτακτης Ανάγκης (ΠΣΕΑ), δ/ ελλείμματος του Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (ΕΛΕΓΕΠ).

Επίσης το ΠΔΕ θα χρηματοδοτήσει τα έργα του γεωργικού τομέα: έργα υποδομών για βελτίωση συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων, οικονομικές ενισχύσεις γεωργικών προγραμμάτων, κατασκευαστικές βελτιώσεις, εξοπλισμός ακριτικών κτηνιατρικών εργαστηρίων, εγγειοβελτιωτικά έργα, έργα ενίσχυσης αλιείας κ.λπ..

Οι πιστώσεις που θα διατεθούν θα ανέλθουν σε 463 εκ. ευρώ για το 15, έναντι 429 για το 14 και 356 για το 13. Τα νομικά πρόσωπα του ΥΠΑΑΤ (ΕΦΕΤ και ΕΛΓΟ - ΔΗΜΗΤΡΑ) αναμένεται να εμφανίσουν θετικό αποτέλεσμα ύψους περίπου 11 εκατ. ευρώ για το 2015. Όλα αυτά αποτελούν σίγουρα ένα θετικό βήμα.

Δεν πανηγυρίζω, αλλά δεν μπορώ και να υποβαθμίσω το γεγονός των αυξημένων πόρων σε ένα τομέα που μπορεί να συμβάλλει στην ανάπτυξη. Χρειάζεται όμως συνδυασμός και θεσμικών ενεργειών και σωστός συντονισμός στην αξιοποίηση των πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε την κρίση και κυρίως τη βιώνουν οι πολίτες που μας απαξιώνουν συνολικά και χωρίς διακρίσεις. Οφείλουμε να καταλάβουμε την άποψή τους και να μπορέσουμε να συνεννοηθούμε στα βασικά στοιχεία που θα αποτρέψουν την οπισθοδρόμηση και θα μπορέσουν να διαμορφώσουν συνθήκες πραγματικής ανάπτυξης για τους πολίτες και όχι για τους αριθμούς. Κανένας δεν μπορεί να προβάλλεται ως άμεμπτος και καθαρός και κανένας ως σωτήρας. Τη χώρα τη σώζουν οι πολίτες με τις θυσίες τους.

Εμείς πρέπει απλά να είμαστε ειλικρινείς, να μην επανέλθουμε σε λογικές που δημιούργησαν την κρίση και να μην προβαλλόμαστε ως δήθεν «μοναδικοί» και αλάθητοι. Η συνεννόηση και ιδιαίτερα μεταξύ όσων έχουν να δώσουν ένα προοδευτικό πρόσημο πρέπει

να είναι ο στόχος, χωρίς μικρο-μεγαλισμούς και αλαζονείες και χωρίς αγκυλώσεις και προσωπικά «καπρίτσια».

Μιχαήλ Κασσής

Βουλευτής Ιωαννίνων

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Α΄ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων
Γαβριήλ Αβραμίδη
Βουλευτή Α΄ Θεσσαλονίκης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

δυστυχώς για ακόμα μια χρονιά η Κυβέρνηση δίνει ιερό όρκο στην τρόικα για λιγότερο κοινωνικό κράτος και ακόμα περισσότερους φόρους. Προϋπολογισμός με πολλούς αστερίσκους, και υπεραισιόδοξες προβλέψεις. Υπεραισιόδοξες προβλέψεις για την δημόσια οικονομία τόσο για τους ρυθμούς ανάπτυξης όσο και για την μείωση της ανεργίας. Ως δια μαγείας και με δεδομένη την σημερινή κατάσταση αναφέρεται ο ρυθμός ανάπτυξης 2,9% μείωση της ανεργίας από το 27% στο 22% όταν οι ρυθμοί ανάπτυξης στην ευρωζώνη δεν θα ξεπεράσουν το 1,5% το 2015. Το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής αποδεικνύεται κάθε χρόνο βαθύτατα υφεσιακό.

Η ευθύνη της κυβέρνησης είναι ακόμα μεγαλύτερη όταν απουσιάζει ένα ρεαλιστικό και βιώσιμο σχέδιο για την ανάταση της εθνικής οικονομίας και δημιουργικότητας και την παραγωγική της ανασυγκρότησης. Την ίδια στιγμή η ρευστότητα στην πραγματική οικονομία εξακολουθεί να αποτελεί στην κυριολεξία ανέκδοτο το οποίο δυστυχώς δεν προκαλεί γέλιο στον ελληνικό λαό και την μικρομεσαία επιχειρηματικότητα αλλά θλίψη και οργή.

Παρά λοιπόν το δεδομένο της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών η πρόσβαση στον δανεισμό είναι δύσκολη και ακριβή. Άραγε με ποια δεδομένα εκτιμάται αύξηση των επενδύσεων στο 11,8% για το 2015; Η υπόθεση της ισοσκέλισης του προϋπολογισμού βασίζεται εκ νέου στην αύξηση των φορολογικών εσόδων και στην μείωση των δαπανών. Την πρωτοκαθεδρία των πρωτοβουλιών το υπουργείο έχει μείωση των πρωτογενών δαπανών στα θέματα κοινωνικής μέριμνας 460 εκατ. εκεί που ακριβώς έχει επηρεαστεί δραματικά ο ελληνικός λαός και στις δημόσιες επενδύσεις που το 2015 μειώνονται κατά 400 εκατ. ευρώ υλοποιώντας την πλέον αντιεπειχηρηματική λογική.

Η ΕΛ.ΣΤΑΤ. με τις τελευταίες ανακοινώσεις για τα δημοσιονομικά στοιχεία και τις συνθήκες διαβίωσης της χώρας αναφέρει πλήρη στασιμότητα στην αναπτυξιακή διαδικασία και την τόνωση της πραγματικής οικονομίας με αποτέλεσμα την εκτόξευση της ανεργίας στα υψηλότερα ποσοστά στην Ε.Ε. στην βύθιση του ΑΕΠ και την αναπόφευκτη έτσι παραμονή του χρέους σε δυσθεώρητα ύψη χωρίς προοπτικές διαχειρισιμότητάς του. Τα τελευταία αποτελέσματα της ΕΛ.ΣΤΑΤ. αναφέρουν ότι 47,5% του πληθυσμού δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε έκτακτες. αλλά και αναγκαίες δαπάνες. 30% των Ελλήνων δεν έχει επαρκή θέρμανση. 42% ανταποκρίνεται δύσκολα στις ανάγκες στέγασης, 37% αντιμετωπίζει αδυναμία αποπληρωμής δανείων.

Ο κοινωνικός προϋπολογισμός φαντάζει στην κυριολεξία μαύρος για τους Έλληνες ασφαλισμένους και συνταξιούχους αφού η συρρίκνωση δαπανών θα φθάσει στα 1,1δις ευρώ. Ενδεικτικό της κατάστασης είναι ότι για την κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη προβλέπονται

για το επόμενο έτος κονδύλια 13,931 δις. Ευρώ. Το ποσό αυτό δεν είναι μειωμένο μόνο σε σχέση με πέρσι που ήταν 14,390 εκατ. ευρώ αλλά και σε σχέση με την πρόβλεψη του μεσοπρόθεσμου για το 2015 που έβλεπε 14,104 δις. Ευρώ, ενώ βεβαίως ουδεμία σχέση έχει με το κονδύλι του 2013 όταν είχε αγγίξει τα 16δισ. ευρώ ρίχνοντας έτσι την μετάλλαξη της φυσιογνωμίας του ελληνικού κράτους στην περίοδο των μνημονίων από στοιχειωδώς κοινωνικό σε κράτος εχθρικό για τον πολίτη.

Ταυτόχρονα, δεν πρέπει να λησμονούμε πως η χώρα διέρχεται μια μεγάλη ανθρωπιστική και κοινωνική κρίση που όμοιά της δεν είδε ευρωπαϊκό κράτος. Την μεγαλύτερη παγκοσμίως πτώση του κατά κεφαλήν εισοδήματος μεγαλύτερη των 6 χιλιάδων δολαρίων. Πρωτοφανής περίπτωση κράτους για χώρα ευρωπαϊκής ένωσης που δεν έχει πληγεί από φυσική καταστροφή ή πόλεμο όπως ανακοίνωσε το Ινστιτούτο Λέγκαντον του Λονδίνου. Στον τομέα των εσόδων οι Έλληνες θα πληρώσουν το ερχόμενο έτος αυξημένους κατά 484 εκατ. ευρώ 21,880 εκατ. ευρώ από 21,396 δις, φέτος και έμμεσους φόρους ακόμα πιο δυσβάστακτους αφού αυξάνονται κατά 900 εκατ. ευρώ. Είναι 25,153 δις ευρώ από 24,228 δις ευρώ το 2014.

Αναφορικά με το δημοσιονομικό κενό, θα πρέπει να εισπραχθούν επιπλέον έσοδα ύψους ενός δισεκατομμυρίου ευρώ από άλλες πηγές, ανεβάζοντας τον πήχη της αύξησης των εσόδων από φόρους, πάνω από 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ αν συνυπολογιστούν και οι προβλέψεις του ΕΝΦΙΑ, η φοροεπιδρομή είναι κατά πολύ μεγαλύτερη και είναι δυνατόν να προσεγγίσει, αν υπάρξουν αποκλίσεις, τους στόχους και ληφθούν πρόσθετα μέτρα, τα 3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Στο σκέλος των εξόδων. Φαίνεται πως θα είναι μειωμένες κατά 1,15 δισ. ευρώ οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού, καθώς εκτιμάται ότι θα διαμορφωθούν σε 49,3 δισ. ευρώ, μειωμένες κατά 1,155 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι του 2014 και αυξημένες κατά 251 εκατ. έναντι του στόχου του μεσοπρόθεσμου 2015 - 2018. Στο ύψος των δαπανών αυτών δεν έχουν ληφθεί υπ' όψιν οι δαπάνες για το πρόγραμμα εξόφλησης ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του 2014 και 2015, ύψους 1.219 δισεκατομμυρίων ευρώ και ενάμισι δισεκατομμύριο ευρώ, αντίστοιχα.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης το 2015 προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί στα 317 δισ. ευρώ ή στο 171% του ΑΕΠ, δηλαδή, σε ιλιγγιώδες επίπεδο και φύσει, μη διαχειρίσιμο. Οι δαπάνες για τόκους χρέους της κεντρικής διοίκησης, προβλέπεται να διαμορφωθούν στα 5,9 δισ. ευρώ, μειωμένες κατά 200 εκατ. ευρώ σε σχέση με το μεσοπρόθεσμο και με τον πληθωρισμό στο 0,3% και την ανεργία στο 22,6%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι το Ελληνικό Δημόσιο υλοποιεί ένα φιλόδοξο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, προωθείται, όπως επισημαίνεται, η επιτάχυνση των διαδικασιών ώστε να βγουν στο σφυρί: πώληση των συμμετοχών των ΕΛ.ΠΕ. 35%, πώλησης συμμετοχών της ΔΕΠΑ 65%, δικαιώματα διαχείρισης - εκμετάλλευσης της υποθαλάσσιας αποθήκης στην περιοχή νότια της Καβάλας, πώληση δικαιωμάτων επιλεγμένων ακινήτων του δημοσίου, παραχώρηση και πώληση των μετοχών δέκα περιφερειακών λιμένων, παραχώρηση μαρινών, πώληση μετοχών στον

Αερολιμένα Αθηνών 30% από το ΤΑΙΠΕΔ, από σύνολο 55% του Ελληνικού Δημοσίου και πώληση συμμετοχών των Ελληνικών Ταχυδρομείων 90%.Η Ελληνική Κυβέρνηση αναμένει έσοδα από ένα υποσύνολο τριών χιλιάδων ακινήτων, όταν ως στο τέλος του 2014, θα έχουν μεταφερθεί στο ΤΑΙΠΕΔ, χίλια περίπου ακίνητα προς την αξιοποίηση, που η ίδια εννοεί.

Ειλικρινά, δεν δυσκολεύεται κανείς να καταλάβει πού το πάει η Κυβέρνηση η οποία καθημερινά αποδεικνύει το μέγεθος του ψεύδους για την οικονομία, τόσο στο οικονομικό πρόγραμμα της Ν.Δ. όσο και σε κατ' επανάληψη δηλώσεις του Πρωθυπουργού, αλλά και στενών συνεργατών, διακηρύσσεται, ως βασική αρχή για την επανεκκίνηση της οικονομίας, η μείωση των φόρων. Στην πράξη όμως, από πέρυσι, οι φόροι αυξάνονται. Αυτό προκύπτει και από τον προϋπολογισμό του 2015. Το 2013, πραγματοποιηθέντα φορολογικά έσοδα 44,6 δισ. ευρώ. Το 2014, εκτιμώμενα φορολογικά έσοδα 45,6 δισ. ευρώ και το 2015, προβλεπόμενα φορολογικά έσοδα 47 δισ. ευρώ.

Η κριτική την οποία ασκούσε και ορθώς, ο κ. Σαμαράς στην Κυβέρνηση Παπανδρέου, ήταν ότι επιδίωκε τη δημοσιονομική εξυγίανση, κυρίως, δια της αυξήσεως των φόρων και όχι διά της μειώσεως των δαπανών. Η δική του Κυβέρνηση τώρα, δεν έχει προβεί σε καμία μείωση φόρων, αντίθετα, το φορολογικό βάρος αυξάνεται και ως απόλυτο μέγεθος και ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Η γνωστή κυβερνητική επωδός είναι πως τα αυξημένα φορολογικά έσοδα, οφείλονται στον περιορισμό της φοροδιαφυγής. Δεν είναι η αλήθεια αυτή, όταν οι μεγαλοοφειλέτες βρίσκονται στο απυρόβλητο και ο μικρομεσαίος οδηγείται στην επιχειρηματική θανάτωση, με τις τράπεζες να έχουν τον κυρίαρχο ρόλο. Πρόκειται, επί της ουσίας, για κάτι που δεν στηρίζεται πουθενά, διότι παρά τους όποιους ελέγχους και τα προηγμένα τεχνολογικά μέσα η φοροδιαφυγή εξακολουθεί να οργιάζει. Και οργιάζει γιατί απουσιάζει, παντελώς, η κυβερνητική βούληση. Υπάρχουν δραστηριότητες ή ακόμη και ολόκληροι τομείς της οικονομίας, όπου η έκδοση αποδείξεων αποτελεί την εξαίρεση. Αυτό δεν έχει αλλάξει ούτε σήμερα που βρεθήκαμε με την πλάτη στον τοίχο. Είναι απορίας άξιο, για τους συναδέλφους της συγκυβέρνησης, ως προς τα φορολογικά, ο Προϋπολογισμός του 2015, συμβαδίζει με τις δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού. Μόλις προ μηνός, στις 10 Οκτωβρίου 2014, κατά τη συζήτηση στη βουλή για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, ο κ. Σαμαράς διαβεβαίωσε ότι θα υπάρξει σημαντική μείωση των φόρων που θα άρχιζε από το 2015.

Βλέπουμε στον κατατεθέντα προϋπολογισμό. Για το 2014. Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων 8,2 δισ. ευρώ. Το 2015, 8,9 δις. Φόροι στην περιουσία το 2014, ΕΝΦΙΑ κ.λπ., 3,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Για το 2015, 3,5 δισ. ευρώ. Για τον Φ.Π.Α. Για το 2014, 13,9 δισ. ευρώ και για το 2015, 14,4 δισ. ευρώ.

Κύρια αιτία της ύφεσης και εμπόδιο για την ανάκαμψη είναι η υπερφορολόγηση. Ο Προϋπολογισμός έχει, ξεκάθαρα, συντηρητικό χαρακτήρα, ενώ παράλληλα περιορίζεται η ανάγνωση της κρίσης στην Ευρωζώνη σε ένα χρηματοπιστωτικό φαινόμενο, αναπαράγοντας την ηθελημένη εθελοτυφλία της πολιτικής ηγεσίας της Ε.Ε.. Ο Προϋπολογισμός του 2015, είναι αλλόκοτα αισιόδοξος και προκλητικά ανεδαφικός. Όπως συνέβη, φυσικά, και τις προηγούμενες μνημονιακές χρονιές.

Υποβαθμίζονται σκοπίμως, τα διεθνής εμβέλειας γεγονότα όπως η κρίση στις Ευρορωσικές σχέσεις, αλλά και οι Ελληνορωσικές σχέσεις και η επιδείνωση των ισορροπιών στη Μέση Ανατολή, λόγω άγνοιας και προχειρότητας, απόρροια, μεταξύ άλλων, της πολιτικής πίεσης που αισθάνεται η Κυβέρνηση. Η αισιοδοξία της Κυβέρνησης βασίζεται στην εξωφρενική πρόβλεψη για μεγέθυνση, της τάξεως του 2,9%, του ΑΕΠ το 2015, παρά την περαιτέρω μείωση του προγράμματος επενδύσεων και τη δυσμενή διεθνή συγκυρία.

Ο Προϋπολογισμός είναι, πολιτικά στείρος, από τη στιγμή που λείπει, παντελώς, η ουσιαστική αναφορά σε ένα στρατηγικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης και κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης, αναπαράγοντας τη μείωση του μέσου κύκλου εργασίας .

Από τη μια συνεχίζετε, ακάθεκτοι, τη διάλυση του κοινωνικού κράτους και από τη άλλη επιδιώκετε να διασκεδάσετε τις εντυπώσεις με το πυροτέχνημα του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, για το οποίο κανείς δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα, πότε θα ξεκινήσει η πληρωμή στους δικαιούχους που θα κριθούν. Έλαβα προχθές απάντηση από τον Υπουργό Εργασίας, σε ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων που του κατέθεσα, για τον συσχετισμό μεταξύ ανασφάλιστων υπερηλίκων του ΟΓΑ, από 1/1/2013 και των δικαιούχων του πιλοτικού προγράμματος για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα στους επιλεγμένους δήμους.

Η αφόρητη πίεση της τρόικας, τελικά πέτυχε το σκοπό της. Οι φοροελαφρύνσεις που υποσχέθηκε η Κυβέρνηση στον ΕΝΦΙΑ, με τον περιορισμό του από το 1,43% του Α.Ε.Π. στο 1% του Α.Ε.Π., πήγαν περίπατο. Οι υποσχέσεις, χωρίς αντίκρισμα, είναι η μείωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων και των φυσικών προσώπων. Είχε διακηρυχθεί πως από το 2015 θα ξεκινήσει η αποκλιμάκωση των φορολογικών συντελεστών των επιχειρήσεων, από το 26% ως το 2017 οι επιχειρήσεις να φορολογούνται με 15%.

Επίσης, για τα φυσικά πρόσωπα είχε διακηρυχθεί πως, από το 42% που είναι ο υψηλότερος συντελεστής, θα περιορίζονταν σταδιακά στο 30%. Όμως, προς το παρόν, στον Προϋπολογισμό δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη. Μήπως εναποθέσατε αυτό το στόχο για το 2016;

Οι άμεσοι φόροι, σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό, θα αυξηθούν στο 53,5% του Α.Ε.Π. το 2015 από 53,1% του 2014. Αντίθετα, οι άμεσοι φόροι θα μειωθούν στο 46,5 % του Α.Ε.Π. από 46,9% του Α.Ε.Π. το 2014. Το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν για το 2015, τοποθετείται στα 184,7 δισ. ευρώ, από 178,9 δισ. ευρώ το 2014.

Τα τακτικά έσοδα του προϋπολογισμού του 2015, αναμένεται να διαμορφωθούν σε 50,3 δισ. ευρώ, αυξημένα κατά 2,4% σε σχέση με φέτος. Από αυτά, τα 21,88 δισ. θα προέλθουν από άμεσους φόρους και τα 25,1 δισεκατομμύρια ευρώ από έμμεσους φόρους. Οι επιστροφές φόρων, το 2015 θα είναι μειωμένες κατά 260 εκατ. ευρώ σε σχέση με φέτος. Συγκεκριμένα, από 3,1 δισεκατομμύρια ευρώ φέτος, αναμένεται να ανέλθουν στα 2,8 δισ. ευρώ το 2015.

Οι άμεσοι φόροι το 2015 θα είναι αυξημένοι κατά 2,3% σε σχέση με τα 21,39 δισ. του 2014. Από τα φυσικά πρόσωπα αναμένονται έσοδα 8,7 δισεκατομμυρίων ευρώ, 6,3% περισσότερα σε σχέση με φέτος. Από τα νομικά πρόσωπα να αναμένονται μειωμένα έσοδα

κατά 2,4% ήτοι συνολικά 2,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Στην εγχώρια οικονομική δραστηριότητα αναμένεται αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης από τη μείωση του ειδικού φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης. Πιστεύετε πως θα υπάρξει ανάκαμψη της αγοράς εξαιτίας μιας μικρής μείωσης που κάνατε στην δυσβάσταχτη αύξηση που είχατε πραγματοποιήσει στον ειδικό φόρο κατανάλωσης προ τριετίας. Ρωτήστε αυτούς που έβγαλαν και πάλι τα τεφτέρια του βερεσέ και οι οποίοι πωλούν το πετρέλαιο θέρμανσης, για να δούμε σε τι κατάσταση βρίσκονται τώρα που ξεκινά η επιδείνωση του καιρού. Ίσως η κυβέρνηση θεωρεί πως δεν πιάσαμε ακόμη πάτο, πώς δεν εξανεμίστηκαν και οι τελευταίες οικονομίες των Ελλήνων. Ας είμαστε προετοιμασμένοι για τη στιγμή που οι εταίροι μας θα μας πιέσουν ακόμη περισσότερο, αφού τους δίνουμε τη δυνατότητα αυτή. Δυστυχώς, η κυβέρνηση δεν γνωρίζει καν, ότι ιστορικά η κοινωνική και η οικονομική ευημερία της χώρας ήταν κατάκτηση του ελληνικού λαού και των θυσιών του, που έγιναν βορά στις διαθέσεις του πολιτικού προσωπικού των δύο κομμάτων εξουσίας.

Αναφορικά για την υγεία, στα δικά τους έσοδα θα πρέπει να στηριχθούν από δω και στο εξής τόσο ο ΕΟΠΥΥ όσο και τα δημόσια νοσοκομεία με την κρατική χρηματοδότηση στον τομέα της υγείας να πέφτει του χρόνου στο ναδίρ. Η χρηματοδότηση για τα δημόσια νοσοκομεία είναι μειωμένη κατά 22,9%, φθάνοντας το 1,18 δισ. εκείνο από 1,45 δισεκατομμύρια που ήταν οι φετινές οικονομικές ενισχύσεις, ενώ στον ΕΟΠΥΥ η κρατική επιχορήγηση θα φτάσει στα 526 εκατομμύρια ευρώ, μόλις μειωμένη κατά 17% σε σύγκριση με φέτος. Το Υπουργείο Υγείας τέλος, θα έχει στη διάθεσή της συνολικά 4,22 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 4,74 δισεκατομμυρίων 2014.

Αναφορικά με την εργασία, ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εργασίας, ο οποίος χρηματοδοτεί τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας φαίνεται πως θα είναι το 2015 μειωμένος κατά 110 εκατ., ενώ σε σχέση με φέτος. Οι πιστώσεις του θα διαμορφωθούν στα 12,05 δισ. ευρώ από 12,16 φέτος. Μήπως έτσι σκοπεύετε να ικανοποιήσετε εκτός από την πληρωμή συντάξεων την υλοποίηση του προγράμματος του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, την καταβολή του ενιαίου επιδόματος στήριξης τέκνων και του ειδικού επιδόματος τρίτεκνων και πολυτέκνων, τη χρηματοδότηση του προγράμματος βοήθεια στο σπίτι και την εφαρμογή νέων προγραμμάτων του ΟΑΕΔ; Θυμίζω το ζήτημα των ασφαλιστών υπερηλίκων και την προεκλογική τους εξαπάτηση τρεις μέρες πριν τις ευρωεκλογές από το διοικητή του ΟΓΑ, έχοντας φυσικά τις πλάτες της κυβέρνησης και του αρμόδιου υπουργού και υφυπουργού.

Η υπερφορολόγηση επιχειρήσεων στην Ελλάδα δημιουργεί φυγή κεφαλαίων και έδρα σε γειτονικές χώρες με ευνοϊκότερη φορολόγηση, που επίσης επιβαρύνει τη θέση όσων αποφασίζουν να παραμείνουν, γιατί δεν μπορούν να μεταφερθούν. Η καθημερινή εξοντωτική αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκαλεί η κρίση και η αδυναμία πληρωμών τρεχουσών υποχρεώσεων, επιβαρύνει τον επιχειρηματία και τη λειτουργία της επιχείρησης με άμεση συνέπεια στα οικονομικά αποτελέσματα αυτής. Επίσης, την καθιστά μία ανταγωνιστική στην αγορά της με εμφανή σημάδια κόπωσης στο κοινό της και στην πελατεία της. Η λειτουργία του άρθρου 99 για τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις έχει καταστεί καταστροφική για

εκατοντάδες μικρότερες που προμήθευαν αυτές. Απαιτείται μέριμνα για όλες τις επηρεαζόμενες επιχειρηματικές μονάδες άσχετου μεγέθους.

Η στάση πληρωμών και η πολύμηνη καθυστέρηση του δημόσιου προς τους προμηθευτές του, οδηγεί πολλούς από αυτούς σε πτώχευση ή σε ποινικά δικαστήρια για χρέη προς αυτό. Απουσία κατανόησης δεδομένων των επιχειρηματικών δανείων που ελήφθησαν προ κρίσης και για άλλα κριτήρια, αλλά πρέπει να εξαντληθούν μέσα στην κρίση με απομειωμένες εξασφαλίσεις και χωρίς ρεαλιστικές δυνατότητες. Δεν παρατηρείται καμία νομική προστασία των επιχειρηματιών, εμπόρων και ελεύθερων επαγγελματιών, που μέσα στην κρίση και αποδεδειγμένα εξαιτίας της κρίσης χάνουν τη φερεγγυότητα τους, τις δουλειές τους, την περιουσία τους και παραμένουν ακάλυπτοι απέναντι στη νομική διεκδίκηση των περιουσιακών τους στοιχείων από το δημόσιο, τράπεζες, προμηθευτές κ.λπ.. Όπως επίσης καμία δυνατότητα επανεκκίνησης, δεύτερη ευκαιρία και καμία δυνατότητα ανακεφαλαιοποίησης υποχρεώσεων σε βάθος χρόνου. Άραγε, ποιο τέλος των μνημονίων προεξοφλεί ο κ. Σαμαράς;

Η Ελλάδα θα βγει από την επιτήρηση το 2047. Μια άλλη σημαντική αλήθεια για να διαπιστώσει ο ελληνικός λαός ποιος υπηρετεί το συμφέρον του και ποιος όχι, αρκεί να μας πείτε τι ποσοστό έχουν εξυπηρετηθεί οι οφειλές προς τους δανειστές. Κόψατε δώρα και εφάπαξ, αυξήσατε το ωράριο και όπως φαίνεται θα κατευθυνθείτε και πάλι στους μισθούς και στις συντάξεις, την ώρα που η αντίθεση φαίνεται να ενισχύεται ως κλίμα στην Ευρώπη, μετά και τη στάση της Ιταλίας σε πολιτικές λιτότητας και τη δημοσιονομική αντίδραση της Γαλλίας απέναντι στις εντολές του Βερολίνου, η περήφανη Ελλάδα συνεχίζει απτόητη μια καταστροφική πολιτική για την ιδιότητα και τον λαό της.

Η αλήθεια είναι ότι το μνημόνιο θα συνεχιστεί και ότι αυτήν την πολιτική θα την ανατρέψει ο ίδιος ο λαός με τις εκλογές, που όπως φαίνεται δεν θα αργήσουν. Η υπόθεση που κάνει το Υπουργείο Οικονομικών ότι η ελληνική οικονομία θα σημείωση ανάκαμψη το 2015 δεν έχει να κάνει με την ελληνική πραγματικότητα. Με δεδομένη τη γενικότερη γεωπολιτική αστάθεια, την επιβράδυνση της παγκόσμιας οικονομίας, την έλλειψη οικονομικής ρευστότητας που διακρίνει την εθνική μας οικονομία, καθώς και τη στασιμότητα που παρουσιάζει ο δείκτης εξαγωγών ως απόρροια και υιοθέτησης από τη χώρα μας των ευρωπαϊκών κυρώσεων προς τη Ρωσία θεωρούμε ότι είναι υπερβολικά φιλόδοξη. Δεν περιμένουμε τους οικονομικούς δείκτες για να διαπιστώσουμε πως αυτά που βλέπουμε δεν είναι τα χαρακτηριστικά μιας οικονομίας που είναι ικανή να σταθεί στα πόδια της. Η κυβέρνηση αποδεικνύεται εξαιρετικά εχθρική προς τους πολίτες μέσω της φορομπηχτικής πολιτικής σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά. Η προσδοκία για αύξηση της κατανάλωσης κατά 1,6% σε σχέση με το 2013 είναι ανυπόστατη, διότι λησμονείτε τη συσσώρευση των ληξιπρόθεσμων οφειλών και την αύξηση των επιβαρύνσεων από την άμεση και έμμεση φορολόγηση. Συνεπώς, χρονιά περαιτέρω φτωχοποίησης θα είναι το 2015 με την εφαρμοζόμενη πολιτική, όπως όλα τα χρόνια μετά το 2010, οπότε η Ελλάδα εισήλθε στον εφιάλτη των μνημονίων. Για τους Έλληνες ξεκινά ένας ακόμα δύσκολος χειμώνας. Για τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων είναι ένας πραγματικός εφιάλτης διάρκειας, 1,5

εκατομμύριο πολίτες είναι άνεργοι, 30% των επιχειρήσεων έκλεισαν. Μειώθηκαν κατά 38% οι μισθοί και κατά 45% οι συντάξεις. Υπήρξε 25% μείωση του Α.Ε.Π., 30% μείωση του οικογενειακού εισοδήματος, 42,8% αύξηση της παιδικής θνησιμότητας, 190,5% αύξηση της ανεργίας, 272,7% αύξηση του δείκτη κατάθλιψης των Ελλήνων, 35,5% αύξηση του δημόσιου χρέους, 84,35% μείωση της κατασκευαστικής δραστηριότητας, 98,2% αύξηση του δείκτη φτώχειας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες καταψηφίζουμε τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2015. Αυτός ο προϋπολογισμός θα αναθεωρηθεί από την νέα Βουλή που θα προκύψει σύντομα από τις εθνικές εκλογές που έρχονται.

Γαβριήλ Αβραμίδης

Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή της Δημοκρατικής Αριστεράς
Δημήτριου Αναγνωστάκη
Βουλευτή Ευβοίας

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, ο Προϋπολογισμός είναι αλήθεια πως έχει πολλές διαστάσεις. Οι πιο συγκεκριμένες, οι πιο απτές είναι η δημοσιονομική του διάσταση, αυτή δηλαδή η λογιστική, που σχετίζεται με τα έσοδα και τα έξοδα. Η νομική διάσταση, αυτή που επιβάλλει να κυρωθεί νόμος, για να νομιμοποιηθούν οι δαπάνες του Κράτους και φυσικά και η πολιτική διάσταση, που εμπεριέχει το πολιτικό σχέδιο της κυβέρνησης.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι βουλευτές, να επιχειρήσω μια πολιτική προσέγγιση, μια πολιτική ανάλυση αυτού του «εργαλείου», που ακούει στο όνομα «Κρατικός Προϋπολογισμός».

Δυστυχώς, ο Προϋπολογισμός του 2015 είναι μονοδιάστατος. Είναι ένας καθαρά εισπρακτικού χαρακτήρα Προϋπολογισμός, χωρίς πολιτικό σχέδιο, χωρίς αναπτυξιακούς στόχους, με διατήρηση κοινωνικών ανισοτήτων και, δυστυχώς, ενίσχυση των κοινωνικών αδικιών. Δεν τα λέμε μόνο εμείς. Αποδεικνύεται από τα στοιχεία, που αντλήσαμε από επίσημες αρχές, αλλά και αυτή η ίδια κυνική ομολογία του Γενικού Εισηγητή της Ν.Δ., κ. Λυκουρέντζου, που ομολόγησε ότι υπάρχει έλλειψη ενός σαφούς αναπτυξιακού σχεδίου της χώρας για την μετά μνημόνιο εποχή.

Η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι το 2014 το μνημόνιο φτάνει πλέον στη δύση του. Δυστυχώς, όμως, δεν έχει τίποτα να απαντήσει επί της συγκεκριμένης απαίτησης και ανάγκης, για την αντιμετώπιση της επόμενης μέρας.

Ο συγκεκριμένος Προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μειωμένο κατά 400 εκατ. ευρώ το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, σε σχέση με το ήδη μειούμενο πρόγραμμα, το περσινό δηλαδή αυτό του 2014. Είναι οι δαπάνες για Ασφάλιση και Κοινωνική Προστασία, μειωμένες κατά 459 εκατομμύρια ευρώ.

Βεβαίως, η κυβερνητική πλειοψηφία υπεραμύνεται της πολιτικής της διότι ότι έχουμε πλέον πρωτογενή πλεονάσματα.

Η δική μας άποψη, λέει, ότι αυτά τα πρωτογενή πλεονάσματα, βασίζονται, στηρίζονται, στην υπερφορολόγηση του Έλληνα πολίτη, και στη μη πληρωμή των υποχρεώσεων του δημοσίου.

Αυτές είναι κατά τη γνώμη μας, οι αιτίες που έδωσαν τη δυνατότητα να παραχθεί το πρωτογενές πλεόνασμα. Με όλα όσα μέχρι τώρα περιγραφώ, νομίζω ότι δεν υπάρχει αντίρρηση ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι κοινωνικά άδικος.

Η φιλοσοφία του Προϋπολογισμού, παραμένει στο πνεύμα λιτότητας που υπαγορεύεται από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Σταθερότητας 2015-2018 και βεβαίως, από το νέο Δημοσιονομικό Σύμφωνο της Ε.Ε..

Ισχυρίζεται η κυβερνητική πλευρά, ότι το περιβάλλον που ζούμε είναι ιδιαίτερα ζοφερό. Θα συμφωνήσω απόλυτα. Θεωρώ ότι αποτελεί πλέον κοινό τόπο όλων των πολιτικών

δυνάμεων, ότι το ελληνικό πρόβλημα αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου ευρωπαϊκού προβλήματος ανταγωνιστικότητας και δημοσιονομικής διακυβέρνησης.

Βεβαίως, εμείς υπερασπιζόμαστε, διεκδικούμε, στην ευρωζώνη να αναζητηθούν λύσεις βασισμένες σε ένα τρίπτυχο:

- ✓ ευρωπαϊκή αλληλεγγύη,
- ✓ μεταρρυθμίσεις,
- ✓ λιγότερη λιτότητα.

Οι πρόσφατες εκτιμήσεις της Επιτροπής δείχνουν ότι η ευρωζώνη οδηγείται σε στασιμότητα. Η Γαλλία βρίσκεται, δυστυχώς, στο πολιτικό καναβάτσο. Η Ιταλία το ίδιο. Η Γερμανία, η οποία επέβαλε αυτό το μοντέλο, ήδη κινδυνεύει να βρεθεί σε ύφεση. Η Μεσόγειος, η γειτονιά μας, βρίσκεται σε αναβρασμό και η Ουκρανία, σε μια παρατεταμένη κρίση με ό,τι αρνητικό αυτό συνεπάγεται για την Ευρωπαϊκή Οικονομία.

Σήμερα, 26 Νοεμβρίου του 2014, ο ΟΟΣΑ εκπέμπει σήμα κινδύνου για την ευρωζώνη. Συγκεκριμένα διαβάζουμε σε ανακοίνωσή του: «**η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα πρέπει να προχωρήσει στις αγορές Κρατικών Ομολόγων και τα Κράτη Μέλη να χαλαρώσουν τη λιτότητα».** Ο Οργανισμός ασκεί δριμεία κριτική και στη Γερμανική οικονομική πολιτική. Μάλιστα, επισημαίνει ότι η ευρωζώνη απειλείται, από τον αποπληθωρισμό αν μηδενιστεί η ανάπτυξη ή αν υποχωρήσει και άλλο ο πληθωρισμός.

Βέβαια, το δυσάρεστο - δυσάρεστο για μας - είναι ότι ο ΟΟΣΑ επικροτεί την Γαλλία και την Ιταλία που είχαν το σθένος να καταθέσουν Προϋπολογισμούς. με χαλάρωση της Νομισματικής και Δημοσιονομικής πολιτικής και μεταρρυθμίσεων, για να μπορέσουν να κάνουν το απλό και αυτονόητο. Το όποια πρωτογενή πλεονάσματα, να τα αξιοποιήσουν στην κατεύθυνση τόνωσης των εθνικών τους οικονομιών. Κάτι τέτοιο θα μπορούσαμε να κάνουμε και εμείς. Δεν νομίζω ότι θα ανακαλύπταμε την Αμερική ή την πυρίτιδα.

Υπενθυμίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το Παρίσι, η Γαλλία, ανέβαλε μονομερώς κατά δύο ακόμη χρόνια τη μείωση του ονομαστικού δημοσιονομικού ελλείμματος, κάτω από το 3% του Α.Ε.Π.. Η Ιταλία ανέβαλε κατά ένα χρόνο τη μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος.

Αυτά, ας τα ακούνε και οι δικοί μας κυβερνώντες.

Ποιο είναι το μοντέλο της κυβέρνησης για την μετά μνημόνιο εποχή. Κατά την άποψή μου, αν δεν κάνω λάθος, κυρίες και κύριοι βουλευτές, είναι:

1. Αποχώρηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, αποφυγή δηλαδή νέου μνημονίου. (Με τις τελευταίες εξελίξεις τα πράγματα δεν είναι καλά).
2. Έξοδος στις αγορές για εξυπηρέτηση του χρέους, δηλαδή για αναχρηματοδότηση των ληξιπρόθεσμων οφειλών.
3. Διαπραγμάτευση για την αναδιάρθρωση του χρέους
4. Εθνικό αναπτυξιακό Σχέδιο.

Αυτοί οι τέσσερις πυλώνες είναι λογικά το πλαίσιο που θα μπορούσε να βασιστεί η από εδώ και πέρα πορεία της χώρας.

Για την απουσία του Εθνικού Αναπτυξιακού Σχεδίου, τα έχουμε πει επανειλημμένα.

Κανένα σχέδιο καμία προοπτική.

Ακόμα και κάποιες μικρές, γενικές αναφορές του Υπουργού Οικονομικών, ότι χρειάζεται εξωστρέφεια, ότι πρέπει να γίνει προσέλκυση επενδύσεων, ότι πρέπει να υπάρξει μια άλλη φορολογική πολιτική, πιο δίκαιη κοινωνικά, παραμένουν έωλες, κενές περιεχομένου και ουσίας, αφού δεν συνοδεύονται από κάποιο χρονοδιάγραμμα, από συγκεκριμένες δράσεις και ενέργειες.

Υπάρχει ομολογία αδυναμίας, να εγγυηθεί η κυβέρνηση τόσο την έξοδο από την κρίση, όσο και την από δω και πέρα πορεία της χώρας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το μείζον κοινωνικό πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας είναι προφανέστατα η ανεργία. Τα τρία τέταρτα των ανέργων, του ενός εκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων, είναι μακροχρόνια άνεργοι. Και φυσικά άπαντες αντιλαμβανόμαστε, ότι στο σπίτι του ανέργου, η ανεργία είναι 100%. Οι 1.300.000 άνεργοι είναι άνθρωποι, όχι αριθμοί. Απέναντι στην κυβερνητική εκτίμηση για μείωση του ποσοστού ανεργίας, υπάρχει η εκτίμηση του ΔΝΤ που προβλέπει 25,8% για το 2015 και 23,8%, για το 2016. Ο ΟΟΣΑ, είναι ακόμα πιο απαισιόδοξος, γιατί προβλέπει ότι στο τέλος του 2015, το ποσοστό ανεργίας θα είναι στο 27%.

Μάλιστα, ο ίδιος ο ΟΟΣΑ προτρέπει όλους εμάς - περισσότερο εκείνους που ασκούν εξουσία - «***οι πολιτικοί πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στις προσπάθειες, να βοηθηθούν οι μακροχρόνια άνεργοι για να επιστρέψουν στην εργασία, με περισσότερη βοήθεια αναζήτησης εργασίας σε προσωπικό επίπεδο και προγράμματα εκπαίδευσης».*** Δεν πιστεύω ότι μέχρι σήμερα η πολιτική της κυβέρνησης έχει πείσει, ότι αντιμετωπίζει σοβαρά κι αποτελεσματικά το ζήτημα της ανεργίας. Να θυμίσω, ότι ενώ υπήρξαν προγράμματα της Ε.Ε. για την αντιμετώπιση της νεανικής ανεργίας και χώρες όπως η Ιταλία και η Γαλλία έκαναν χρήση αρκετών εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ, η Ελλάδα πάλι υστέρησε και δεν έκανε το αυτονόητο, να αξιοποιήσει μια χρηματοδοτική πηγή για να αντιμετωπίσει, επαναλαμβάνω, το μεγαλύτερο και το πιο οξυμένο κοινωνικό πρόβλημα της ελληνικής κοινωνίας.

Ισχυρίζεται η κυβέρνηση ότι στον προϋπολογισμό φαίνονται σημάδια ανάκαμψης, ότι ενισχύονται τόσο η καινοτομία όσο και η πρόσβαση στην εκπαίδευση κι ότι ο προϋπολογισμός δείχνει την κατεύθυνση της ανάπτυξης.

Επιτρέψτε μου να κάνω χρήση μιας μελέτης του γερμανικού ιδρύματος Bertelsmann, που δημοσίευσε το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής. **Με βάση αυτή τη μελέτη, η Ελλάδα βρίσκεται στην τελευταία θέση μεταξύ των 28 χωρών της Ε.Ε., αναφορικά με τα ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης.** Αυτός ο δείκτης, είναι ένας σταθμισμένος, σύνθετος δείκτης, που βασίζεται σε τριάντα πέντε κριτήρια, τα οποία συγκαταλέγονται σε έξι επιμέρους δείκτες. Είναι η καταπολέμηση της φτώχειας, η ισότητα στην εκπαίδευση, η πρόσβαση στην αγορά εργασίας, η κοινωνική συνοχή, η αποφυγή διακρίσεων, η βελτίωση της υγείας και η ισότητα μεταξύ των γενεών. Από το σύνολο των 6 επιμέρους δεικτών, η Ελλάδα η πατρίδα μας, κατατάσσεται τελευταία σε τέσσερις και μεταξύ των τελευταίων στους υπόλοιπους δύο.

Διαστάσεις του Δείκτη Κοινωνικής Δικαιοσύνης	**Θέση**
Πρόσβαση στην εκπαίδευση	28η
Πρόσβαση στην αγορά εργασίας	28η
Κοινωνική συνοχή και αποφυγή διακρίσεων	28η
Ισότητα των γενεών	28η
Βελτίωση στην υγεία	24η
Πρόληψη της φτώχειας	25η

Λίγα λόγια για το χρέος.

Πλήγμα από την αναθεώρηση του Α.Ε.Π. δέχθηκε η υπόθεση της βιωσιμότητας του χρέους, καθώς το χαμηλότερο Α.Ε.Π. επιβάρυνε το ποσοστό του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης με 3,5 εκατοστιαίες μονάδες, δημιουργώντας ακόμη υψηλότερη αφετηρία εκκίνησης και περισσότερα εμπόδια στη διαδικασία προσαρμογής του σε βιώσιμα επίπεδα. **Ταυτόχρονα, ενισχύονται τα επιχειρήματα και ισχυροποιείται, δυστυχώς, η θέση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που έχει σχεδόν μόνιμες αμφιβολίες για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους σε σχέση με τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης.** Το υψηλότερο χρέος επιβαρύνει τη διαδικασία των διαπραγματεύσεων με τους δανειστές, αφού μια από τις βασικές προϋποθέσεις ένταξης στο νέο μηχανισμού δανεισμού και εποπτείας της αγοράς από το 2015 και μετά, δηλαδή την ενισχυμένη πιστωτική γραμμή, είναι η βιωσιμότητα του χρέους, η οποία, όπως απέδειξα προηγουμένως, είναι εύθραυστη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα όσα συνέβησαν τις τελευταίες μέρες στο Παρίσι αναδεικνύουν την ανάγκη μιας άλλης πολιτικής. Η ΔΗΜ.ΑΡ. προσπαθεί, επιδιώκει και στοχεύει να διαδραματίσει ένα δημιουργικό και σύνθετο ρόλο στην προώθηση αυτής της εναλλακτικής πρότασης εξουσίας. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι η επιλογή της ΔΗΜ.ΑΡ. είναι επιλογή ευθύνης στο πλαίσιο μιας αναγκαίας πολιτικής αλλαγής. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι έχουμε τις δυνατότητες να συμβάλουμε σε αυτήν την αλλαγή και αυτή η αλλαγή να γίνει με την ευθύνη που πρέπει.

Εμείς, έχουμε καταθέσει μια πολιτική πρόταση για δημόσιο διάλογο. Μερικά από τα προγραμματικά σημεία της ΔΗΜ.ΑΡ. για αυτή την προοδευτική πρόταση διακυβέρνησης, που έχει ανάγκη σήμερα ο τόπος είναι:

Πρώτα απ' όλα, η **αδιαπραγμάτευτη ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και η παραμονή της στο ευρώ.**

Πρέπει να υπάρχει μια νέα σχέση με τους εταίρους, ώστε η χώρα να έχει αυτονομία στη λήψη αποφάσεων με βάση τους στόχους.

Πρέπει να διεκδικήσουμε μια νέα συμφωνία με τους εταίρους και να γίνει μια αποτελεσματική αναδιάρθρωση του χρέους, έτσι ώστε να καταστεί βιώσιμο, χωρίς, βεβαίως, μονομερείς ενέργειες.

Πρέπει να υπάρχει ένα ειδικό πρόγραμμα για τη μείωση της ανεργίας, η οποία αποτελεί άμεση προτεραιότητα και εθνικό στόχο.

Πρέπει να υπάρξει ένα νέο καθεστώς εργασιακών σχέσεων, δηλαδή η επαναφορά της επεκτασιμότητας των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Πρέπει να υπάρξει μια γενναία φορολογική άλλα κοινωνικά δίκαιη μεταρρύθμιση.

Πρέπει να υπάρξει επιτέλους η ενίσχυση της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας και της ρευστότητας. Είναι πραγματικά παράδοξο και τραγικό να έχει γίνει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με χρήματα του Έλληνα φορολογούμενου και να αρνείται το τραπεζικό σύστημα να στηρίξει τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις σε μια προσπάθεια που κάνουν όχι απλά επιβίωσης, αλλά να δώσουν αυτά που μπορούν, δηλαδή την αιμοδότηση στην ελληνική οικονομία.

Πρέπει να υπάρξει επιτέλους παραγωγική ανασυγκρότηση, να υπάρξουν οι απαραίτητες άμεσες αλλαγές στο πολιτικό σύστημα και να υπάρξει ένα ολοκληρωμένο εθνικό, αναπτυξιακό σχέδιο, που θα έχει στόχο τη βιώσιμη ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ σαφώς και δεν στηρίζει αυτόν τον Προϋπολογισμό. Είναι, επίσης, προφανές ότι θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε σύντομα να έχουμε αλλαγή πολιτικών.

Πολιτικών που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία και ο τόπος για να πάει μπροστά.

Δημήτριος Αναγνωστάκης

Βουλευτής Ευβοίας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.

ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΤΣΩΤΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας
Χρήστου Κατσώτη
Βουλευτή Β΄ Αθηνών

(Η εισήγηση του Ειδικού Εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων την 26.11.2014)*

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ (Ειδικός Εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι βουλευτές, η συγκυβέρνηση στο Παρίσι με την Τρόικα και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ, με εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους στο Λονδίνο, με τραπεζίτες, με μονοπωλιακούς ομίλους, με τα heads funds, δηλαδή, με τα κοράκια των αγορών, διαπραγματεύσεις, διαπιστευτήρια, δεσμεύσεις από τους μεν και τους δε. Δεσμεύσεις που αποτελούν δεσμά για τους εργαζόμενους και τον λαό. Δεσμεύσεις για τη συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής, για τη στήριξη της ανταγωνιστικότητας, της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων, με παραπέρα μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης.

Το μενού περιλάμβανε πρωτογενή πλεονάσματα και στο Παρίσι και στο Λονδίνο. Πλεονάσματα που θα βγουν από τις πλάτες των εργαζομένων, των αυτοαπασχολουμένων, των φτωχών αγροτών. Πλεονάσματα σε μια ακόμα πιο ελλειμματική ζωή του λαού, στις πιο μεγάλες στερήσεις που τους επιβάλετε. Για να πληρωθεί το χρέος που δεν το δημιούργησε ο λαός. Οι διαπραγματεύσεις γίνονται βέβαια και για λογαριασμό του εγχώριου κεφαλαίου, για την ικανοποίηση των απαιτήσεων, όπως εκφράζονται από τις οργανώσεις των επιχειρηματιών, των βιομηχάνων του ΣΕΒ, των επιχειρηματιών του τουρισμού, τον ΣΕΤΕ, των εμπόρων της ΕΣΑΕ, τους εφοπλιστές, τους τραπεζίτες και άλλων τομέων της οικονομίας.

Απαιτούν επιτάχυνση των αντεργατικών αναδιαρθρώσεων. Θέτουν μεγαλύτερη ευελιξία στην αγορά εργασίας. Δημιουργία πιο ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος με παραπέρα χτύπημα όσων εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων έχουν μείνει. Περιορισμό της συνδικαλιστικής δράσης, άνοιγμα νέων πεδίων κερδοφορίας για το κεφάλαιο. Παραπέρα εμπορευματοποίηση σε υγεία, παιδεία. Το σύστημα γίνεται όλο και πιο αποκρουστικό.

Κύριε Υπουργέ, ακούστε αυτό. Το Ελεγκτικό Συνέδριο στο Πέραμα, εφαρμόζοντας βέβαια το νομικό πλαίσιο που έχετε δημιουργήσει, αρνήθηκε να εγκρίνει τη δαπάνη για τη σίτιση των παιδιών, με το αιτιολογικό ότι αυτή η δαπάνη δεν έχει αναπτυξιακή διάσταση, δεν αφορά εκτέλεση έργου.

Πάνω από όλα, λοιπόν, η θωράκιση των επιχειρηματικών ομίλων. Αυτό αποτυπώνεται από το σύνολο της πολιτικής που υλοποιείται, καθώς και από το σχέδιο του Προϋπολογισμού. Η κεντρική στόχευση για το 2015 είναι η διαμόρφωση του ισοσκελισμένου κρατικού προϋπολογισμού. Γεγονός που σημαίνει ότι τα κρατικά έσοδα ανταποκρίνονται στο ύψος των δαπανών, συμπεριλαμβανομένου και των τόκων για την εξυπηρέτηση του κρατικού χρέους. Σε νέα ύψη διαμορφώνονται τα ματωμένα πρωτογενή πλεονάσματα, που συνδέονται, πρώτον, με την παραπέρα δραστική συρρίκνωση των κρατικών κονδυλίων που αφορούν κάλυψη των ελάχιστων πλέον λαϊκών αναγκών που παρέχει το κράτος, αφού οι περισσότερες έχουν καταργηθεί, δεύτερον, στην περίπτωση αύξησης των αντιλαϊκών φόρων και, τρίτον,

μέσω των παρεμβάσεων ιδιωτικού χαρακτήρα δρομολογούνται περαιτέρω περικοπές και στα κάθε είδους προνοιακά επιδόματα και σε άλλες υπηρεσίες για τα λαϊκά νοικοκυριά.

Προβλέπονται 1,4 δις επιπλέον φόροι και 1,5 δις ευρώ επιπλέον περικοπές που αφορούν κονδύλια, όπως είπα, που καλύπτουν λαϊκές ανάγκες.

Τρία δισεκατομμύρια σχεδόν, για μία ακόμα χρονιά, στις πλάτες των εργαζομένων, των λαϊκών στρωμάτων. Η συνολική μάζα των φόρων φτάνει στα 47 δις ευρώ από 45,6 δις που ήταν το 2014. Ο φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων, που αφορά μισθωτούς και συνταξιούχους, διογκώνεται στα 8,7 δις ευρώ, με αύξηση 6,3% και οι έμμεσοι φόροι, ΦΠΑ και άλλα χαράτσια, που φορτώνονται στη λαϊκή κατανάλωση, στα 25,1 δις από 24,2 δις, με αύξηση 3,8%. Από την άλλη πλευρά, η κάθε είδους εταιρείες αναμένεται να πληρώσουν μόλις 2,7 δις ευρώ από 2,8 δις ευρώ, δηλαδή, μείωση 2,4% σε σχέση με φέτος.

Σε κάθε περίπτωση, τα ποσά που αναλογούν στις κάθε είδους εταιρίες, που ταξινομούνται στα νομικά πρόσωπα, διαμορφώνονται μόλις στο 5,7 της συνολικής πίτας των φόρων και από αυτά το συγκριτικό μεγάλο κομμάτι αφορά σε αυτοαπασχολούμενους και μικροεπαγγελματίες. Για κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη, προβλέπονται 13,9 δισεκατομμύρια ευρώ από 14,4 δις με παραπέρα περικοπές 3,5% σε σχέση με το 2014 και κατά 2 δις ευρώ, δηλαδή, 13% σε σχέση με το 2013. Ανάμεσα στα άλλα, προβλέπεται η συρρίκνωση των επιχορηγήσεων στα νοσοκομεία, στο ΕΣΥ κατά 332 εκατ. ευρώ ή 22,9%. Το κρατικό χρέος αναμένεται, όπως ειπώθηκε, στο 171,4% του Α.Ε.Π. και, σύμφωνα με το σχέδιο του προϋπολογισμού, η Κυβέρνηση σκοπεύει να δανειστεί, μέσω των αγορών, ποσό ύψους 7,1 δις ευρώ.

Γίνεται προσπάθεια να πειστεί ο λαός ότι φεύγουμε από τα μνημονίου και η προσπάθεια αυτή, κατά τη γνώμη μας, είναι αποπροσανατολιστική, γιατί, όπως γνωρίζετε πολύ καλά, αλλά το αποσιωπάτε, τα μνημόνια είναι διάρκειας. Είναι η Ε.Ε. με τη διαρκή επιτήρηση από 1/1/2014, είναι η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, ένα άλλο μνημόνιο, που προωθείται με όλες τις αποφάσεις της Ε.Ε. και των πολιτικών που ακολουθούνται. Είναι συνολικά αυτός ο δρόμος που αναπτύσσει ο καπιταλιστικός. Και όλα αυτά οδηγούν σε μόνιμα μνημόνια για τους παραγωγούς του πλούτου. Τους καλείτε να ζουν με ψίχουλα για να ενισχύεται η κερδοφορία, τους λέτε ότι πρέπει να έχουν μειωμένες απαιτήσεις για να ανακάμψει το κεφάλαιο. Τονίζουμε ότι όσο θα διατηρείται αυτή η μορφή οργάνωσης της οικονομίας, ο λαός θα υποφέρει και τα αντιλαϊκά μέτρα δεν θα τελειώνουν ποτέ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, που διακηρύττει ότι θα κινηθεί εντός της Ε.Ε., σημαίνει ότι αποδέχεται τη διαρκή επίκληση ότι θα υλοποιήσει τη Στρατηγική Ευρώπη 2020 και όλες τις συνθήκες που έχουν προηγηθεί. Δεσμεύεται ότι θα διαχειρισθεί αυτό τον δρόμο ανάπτυξης που κουμάντο θα κάνουν τα μονοπώλια, οι επιχειρηματικοί όμιλοι, όπως και τώρα βέβαια. Το μείγμα της επιχειρηματικής πολιτικής που προτείνει δεν είναι καινούργιο, το ίδιο μείγμα ακολουθεί ο Ομπάμα, ο Ολάν, ο Ρέτζι και με αυτό το μείγμα ισοπεδώνονται τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, οδηγούν στη φτώχεια και την εξαθλίωση, γιατί, πάνω απ' όλα, προέχει ο υπέρτατος νόμος του καπιταλισμού, που είναι το κέρδος. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν αποτελεί λύση στην αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης σήμερα.

Για το σχέδιο οικονομικής ανάπτυξης, αναφέρεται στον Προϋπολογισμό από το οικονομικό επιτελείο ότι αυτή εδράζεται στη φορολογική ελάφρυνση, στη συνέχιση των διορθωτικών μεταρρυθμίσεων, στην αναδιοργάνωση του Δημόσιου Τομέα, στην προώθηση των αποκρατικοποιήσεων, στην επιτάχυνση των δομικών αλλαγών για τη βελτίωση της επιχειρηματικότητας και του επενδυτικού περιβάλλοντος. Η φορολογική ελάφρυνση δεν αφορά τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα, αυτούς τους έχετε αφαιμάξει και διαρκώς τους ληστεύετε. Η όποια ελάφρυνση αφορά το κεφάλαιο που, όπως αποτυπώνεται και στον Προϋπολογισμό, η όποια ελάφρυνση του κεφαλαίου βέβαια συνοδεύεται με πολλαπλάσιες επιβαρύνσεις του λαού.

Ο λαός διεκδικεί κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, κάτω οι φόροι, οι δόσεις για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές δεν λύνουν το πρόβλημα, πολλοί οφειλέτες δεν μπορούν να πληρώσουν, τους έχετε χρεοκοπήσει. Οι αποκρατικοποιήσεις ανοίγουν νέους δρόμους για το κεφάλαιο για να επενδύσουν τα λιμνάζοντα κεφάλαια με εξασφάλιση μεγάλης κερδοφορίας. Χθες ακόμα κατοχυρώθηκαν 14 αεροδρόμια σε Γερμανική εταιρεία με συνεργασία με τον Καπελούζο. Με την πολιτική σας διαμορφώνετε συνθήκες για μεγαλύτερη επιχειρηματική δράση στην Υγεία, στην Παιδεία και σε κάθε άλλη κοινωνική υπηρεσία. Οι λεγόμενες «δομικές αλλαγές» για τη βελτίωση του επιχειρηματικού και επενδυτικού κλίματος αφορά το κόκκινο χαλί που λέτε ότι στρώνετε με φθηνή εργατική δύναμη και με μέτρα για την παρεμπόδιση της οργάνωσης των εργαζομένων.

Με αλλαγές στον συνδικαλιστικό νόμο, σύμφωνα με τις απαιτήσεις των επιχειρηματιών, επιδιώκετε την πλήρη υποταγή της εργατικής τάξης στις επιλογές του κεφαλαίου, με προσπάθεια κατάργησης του δικαιώματος της απεργίας. Θέλετε η απόφαση, όπως λέτε, να παίρνεται από το 50+1% των εργαζομένων, δηλαδή, δεν θέλετε απεργία, θέλετε να κατήργησε αυτό το δικαίωμα. Ισχυρίζεστε ότι το κεφάλαιο βρίσκεται σε δύσκολη θέση και ζητάτε να του ξαναδώσετε το δικαίωμα του lock out, το κεφάλαιο που εκμεταλλεύεται τους εργάτες, που τσεπώνει τον πλούτο που παράγουν, που απολύουν όποτε θέλουν, που υποχρεώνουν τους εργαζόμενους σε ατομικές συμβάσεις με επαίσχυντους όρους, που δεν καταβάλουν τα δεδουλευμένα σε 850 χιλιάδες εργαζόμενους τώρα, που επιδιώκουν ακόμα παραπέρα και απαιτούν την πλήρη υποταγή των εργαζομένων, θέλοντας άκρα του τάφου σιωπή.

Εσείς θέλετε να δώσετε αυτό το νεκροταφείο. Η τάξη αυτή, οι καπιταλιστές και η εξουσία τους είναι το εμπόδιο για τη ζωή που δικαιούται η πλειοψηφία του λαού. Τι σημαίνει «ευνοϊκό περιβάλλον για τους επενδυτές και τους επιχειρηματίες»; Σημαίνει ότι, εκτός από το να εξασφαλίζετε φτηνή εργατική δύναμη, να εξασφαλίζετε επίσης αδιάλειπτη κρατική χρηματοδότηση, δάνεια, φοροαπαλλαγές, απαλλαγή από εισφορές, κατάργηση κάθε προστατευτισμού, όπως ονομάζετε τις ρυθμίσεις για την προστασία από την απόλυση, τις αποζημιώσεις και άλλες κατακτήσεις, ο λαός πληρώνει την ανάπτυξη, πληρώνει και την κρίση. Όλα τα μέτρα που πάρθηκαν επηρέασαν άμεσα και έμμεσα τους μισθούς, το λαϊκό εισόδημα, επιδείνωσαν δραματικά την κατάσταση την κατάσταση της λαϊκής οικογένειας και είναι μέτρα που στηρίζουν τον κεντρικό πυρήνα της Ε.Ε., ώστε να φορτωθούν τα βάρη της

καπιταλιστικής κρίσης η εργατική τάξη και τα λαϊκά στρώματα. Ματώνει όλο και περισσότερο ο λαός για το κεφάλαιο.

Ο προϋπολογισμός προβλέπει τη συνέχιση της άγριας λιτότητας με παραπέρα περικοπές στους μισθούς. Αυτό εξάλλου επιβάλλει η επιχειρηματικότητα και η ανταγωνιστικότητά της. Το ασφαλιστικό σύστημα της χώρας και με ευκαιρία την κρίση οδηγείται εκεί που έχει αποφασίσει η Ε.Ε. και απαιτεί το κεφάλαιο. Να ενισχυθεί ο ανταποδοτικός χαρακτήρας, καταργώντας τον κοινωνικό χαρακτήρα, να απαλλαγεί η εργοδοσία και το κράτος, να γίνει ατομική υπόθεση του καθένα, να ενισχυθεί η επιχειρηματικότητα στην κοινωνική ασφάλιση και ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες. Λόγω της μείωσης των μισθών, οι απώλειες στα ταμεία ανέρχονται στα 10,5 δισ. ευρώ. Από τις οφειλές του κράτους στα ταμεία από το 1993, έχουμε 12 δις ευρώ που οφείλονται. Το «κούρεμα» των ομολόγων στοίχισε στους οργανισμούς πάνω από 13 δις ευρώ. Τα 60 δις ευρώ ήταν οι απώλειες των αποθεματικών τα προηγούμενα χρόνια. Συνεχίζονται οι απώλειες, όπως προβλέπονται και στον προϋπολογισμό, με μείωση των εισφορών των εργοδοτών. Με τη διαρκή μείωση της συμμετοχής του κρατικού προϋπολογισμού, η κυβέρνηση ετοιμάζει νέα επίθεση. Συζητά την αύξηση του ορίου για τη χορήγηση της κατώτατης σύνταξης από τα 15 χρόνια στα 20 ή στα 22, δηλαδή, από 4500 ένσημα στα 6000 ή 6500. Αλήθεια, οι νέοι, με τις ευέλικτες μορφές απασχόλησης, με τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου, πότε θα συγκεντρώσουν τις 6000 ημέρες ασφάλισης;

Συζητάτε την κατάργηση ή τη μεταβολή του καθεστώτος των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων. Οι θιγόμενες ομάδες είναι αρκετές, με κυριότερες τους γονείς ανήλικων παιδιών, τους εργαζόμενους στα βαρέα και ανθυγιεινά, τους τρίτεκνους, τους εργαζόμενους στις κατασκευές και πολλές άλλες επαγγελματικές ομάδες που συνταξιοδοτούνται λόγω ιδιαίτερων συνθηκών εργασίας. Ήδη, στο σχέδιο, αναφέρετε την αναπροσαρμογή των κριτηρίων για το ΕΚΑΣ, που σημαίνει παραπέρα περικοπές έως και κατάργηση του ΕΚΑΣ. Ετοιμάζετε γενική επίθεση στα επιδόματα που δίνει ο ΟΑΕΔ σαν συνέχεια της κατάργησης των οικογενειακών επιδομάτων, της στέγης, της κατοικίας, στα επιδόματα αναπηρίας. Μπαίνουν παντού εισοδηματικά κριτήρια, περιορίζεται η βοήθεια στα πιο εξαθλιωμένα τμήματα του λαού μας.

Πώς απαντά το σχέδιο στον εφιάλτη της ανεργίας, όταν πάνω από ενάμισι εκατομμύριο είναι οι άνεργοι; Σημειώνει το σχέδιο ότι το 2015 προβλέπεται ουσιαστική ανάκαμψη της οικονομίας, νέα αύξηση του Α.Ε.Π. κατά 2,9% και προβλέπεται η μείωση της ανεργίας κατά 2%, δηλαδή, να φτάσει στο 25%. Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να εξασφαλίσει το δικαίωμα στην εργασία για όλους, πολύ περισσότερο τη σταθερή δουλειά με πλήρη δικαιώματα. Σε κάθε κλάδο παραγωγής, σε κάθε καπιταλιστική επιχείρηση, αξιοποιείται τόσο εργατικό δυναμικό για όσο χρόνο χρειάζονται οι καπιταλιστές, ώστε να μεγιστοποιούν τα κέρδη τους και όχι να καλύπτουν τις ανάγκες του λαού. Επίσης, ενώ υπάρχουν τομείς που θα μπορούσαν να αναπτυχθούν, άνθρωποι μένουν στην ανεργία, διότι, οι καπιταλιστές δεν κάνουν επενδύσεις, αφού για αυτούς δεν είναι αρκετά κερδοφόροι αυτοί οι τομείς. Αυτό

πρέπει να αλλάξει η εργατική τάξη, ο λαός. Τη μορφή οργάνωσης της οικονομίας, που προϋποθέτει όμως την αλλαγή τάξης στην εξουσία.

Οι άνεργοι και οι οικογένειές τους, κύριε Υπουργέ, δεν έχουν καμία προστασία. Το προσχέδιο δεν εξασφαλίζει ούτε την επιβίωσή τους. Στο προσχέδιο σημειώνεται ότι το ύψος των δαπανών για τα επιδόματα ανεργίας θα μειωθεί, κυρίως λόγω της αλλαγής των χαρακτηριστικών της ανεργίας, εξ αιτίας της αύξησης στον αριθμό των μακροχρόνια ανέργων. Οι πάνω του ενός έτους άνεργοι που είναι πολλοί, είναι χωρίς καμία προστασία. Παράλληλα, προβλέπεται η αύξηση και ο διπλασιασμός των δαπανών για τα προγράμματα ενεργητικών πολιτικών και την απασχόληση, όπως ονομάζετε τις επιδοτήσεις στους επιχειρηματίες. Το 53,45% των ανέργων που είναι εγγεγραμμένοι είναι για πάνω από 12 μήνες και το επίδομα ανεργίας είναι γνωστό ότι χορηγείται στο 10% των εγγεγραμμένων ανέργων. Απαίτηση του εργατικού κινήματος είναι η ουσιαστική προστασία των ανέργων, με επιδότηση όλων, για όσο διαρκεί η ανεργία και με επίδομα στα 600 ευρώ. Αυτό θα ακουστεί και αύριο στην 24ωρη πανελλαδική απεργία.

Η Κυβέρνηση αρνείται να επαναφέρει τη ρύθμιση για την επιδότηση των ανέργων στα εποχιακά επαγγέλματα, δυσκολεύοντας περισσότερο την επιβίωση των εποχιακά εργαζομένων, όπως στον κλάδο του τουρισμού, για παράδειγμα, για τον οποίο λέτε ότι έχει προσφέρει σημαντικά στην ανάκαμψη. Ποια είναι η πραγματικότητα στον τουριστικό κλάδο; Η εξέλιξη είναι αποκαλυπτική για τους εργαζόμενους και τα λαϊκά στρώματα για το ποια θα είναι η θέση τους στην περίοδο της ανάκαμψης. Η βελτίωση των στόχων της ανταγωνιστικότητας των μονοπωλίων του τουριστικού κλάδου συνδυάζεται με το χτύπημα των δικαιωμάτων των εργατοϋπαλλήλων του κλάδου. Από στοιχεία των ετήσιων Εκθέσεων του ΣΕΤΕ προκύπτει ότι η συνολική απασχόληση μειώνεται σταθερά, από το 2008 έως το 2012, κατά 20%.

Η ίδια τάση συνεχίστηκε και το 2013, όπου η μεγάλη αύξηση των αφίξεων τουριστών και των σχετικών εσόδων συνδυάστηκε με τη μείωση κατά 3% έως 3,5% των εργαζομένων στον κλάδο. Ο ισχυρισμός του ΣΕΤΕ και της Κυβέρνησης ότι δημιουργήθηκαν εφέτος 120 χιλιάδες εργασίας, είναι μόνο για εντυπώσεις διότι αυτές αφορούν τη γενικευμένη μαθητεία από το εσωτερικό και το εξωτερικό και τα προγράμματα που έχουν παραχωρηθεί στους επιχειρηματίες του Τουρισμού για «τζάμπα» εργαζόμενους. Είναι μεγάλη η έκταση της προσωρινής και ελαστικής εργασίας σε αυτόν τον κλάδο. Οι επίσημα καταγεγραμμένοι δείκτες του κόστους εργασίας στον τουρισμό φανερώνουν και αποδεικνύουν την ένταση του βαθμού εκμετάλλευσης.

Το συνολικό κόστος εργασίας υποχώρησε κατά 32,5%, οι μισθοί και οι αμοιβές υποχώρησαν συνολικά κατά 30,4%, οι τακτικές αποδοχές κατά 26%, ενώ ακόμη μεγαλύτερη μείωση παρουσίασε το μη μισθολογικό κόστος κατά 36,2%. Αυτή είναι η κατάσταση στα ξενοδοχεία. Το μερίδιο των εσόδων που απέσπασαν τα ξενοδοχεία τεσσάρων και πέντε αστέρων, τα οποία αποτελούν το 16,5% του συνόλου των ξενοδοχείων, είναι στο 53% περίπου και το υπόλοιπο 47% των εσόδων ανήκει στο υπόλοιπο 83,5% των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Αυτά για το ποιος ωφελείται και ποιος θα ωφεληθεί από την ανάκαμψη και των άλλων τομέων της οικονομίας, αυτά για τον τουρισμό.

Προβλέπεται στο κατατεθέν σχέδιο προϋπολογισμού η μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης κατά 30% που σημαίνει μείωση κατά 11 λεπτά του ευρώ. Τα 6 εκατομμύρια που βιώνουν τη φτώχεια, κύριε Υπουργέ, δεν μπορούν να βάλουν πετρέλαιο παρά τη μείωση της τιμής του. Εισφορά αλληλεγγύης. Έληγε το 2014. Είναι νέος φόρος; Είναι. Έρχεστε, όμως, και τον παρουσιάζετε σαν να είναι παλιός και ότι τον μειώνετε κατά 30%. Δηλαδή, νομίζετε ότι ο λαός είναι χαζός και δεν καταλαβαίνει; Επιβεβαιώνεται και με αυτό ότι τα μέτρα δεν είναι προσωρινά, αλλά έχουν μόνιμο χαρακτήρα. Το προφίλ του κρατικού προϋπολογισμού για το 2015 κάνει αναφορά για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που το υιοθετεί και ο ΣΥΡΙΖΑ. Για την καθολική εφαρμογή του προγράμματος σε εθνικό επίπεδο, προβλέπεται ότι οι πιστώσεις αναμένεται να καλυφθούν από πόρους που θα προέλθουν αποκλειστικά από τη συνολική αναμόρφωση του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας στη χώρα μας. Καμία άλλη, δηλαδή, χρηματοδότηση, όμως, οι πιστώσεις που προβλέπονται θα αναμορφωθούν, έως και θα μειωθούν, για να βγουν τα πλεονάσματα.

Θυμίζουμε ότι μόνο για το 2014 η κυβέρνηση αφαίρεσε 114 εκατ. από τους δικαιούχους του ΕΚΑΣ και έπεται συνέχεια, καταργώντας το επίδομα γι' αυτούς που είναι από 60 μέχρι 65 ετών. Τώρα, η συζήτηση στρέφεται γύρω από την πλήρη κατάργηση του ΕΚΑΣ και το ποσό αυτό να αποτελέσει μέρος των πόρων για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Επίσης, η κυβέρνηση αφαίρεσε από φτωχές οικογένειες οικογενειακά επιδόματα της τάξεως των 86 εκατομμυρίων ευρώ. Για τα άτομα με αναπηρία, περιέκοψε τις αποζημιώσεις για τις μετακινήσεις κατά 82 εκατ. ευρώ, ενώ κατά 30 εκατ. ευρώ μείωσε τα ειδικά επιδόματα ανεργίας. Μέσα από τα ΚΕΠΑ, διαπράττετε εγκλήματα σε βάρος των αναπήρων, οδηγώντας τους στην πλήρη ένδεια, αφού απόφασή σας είναι να μειώνονται τα ποσοστά αναπηρίας, ώστε να περικόπτονται οι αναπηρικές συντάξεις.

Η κυβέρνηση συρρικνώνει στο ελάχιστο την πρόνοια και στήριξη για τα πιο φτωχά και ευάλωτα τμήματα του πληθυσμού. Ακολουθεί τη μεθοδολογία της Ε.Ε. και ορίζει τη γραμμή φτώχειας τα 4800 ευρώ ετησίως για μια τετραμελή οικογένεια. Μπορεί, κύριε Υπουργέ, να ζήσουν τέσσερα μέλη οικογενείας με 13,10 ευρώ την ημέρα; Όσον αφορά την υγεία, και εδώ επεκτείνεται η εμπορευματοποίηση, μειώνεται η κρατική χρηματοδότηση και είναι καθαρό, φαίνεται και μέσα από τον προϋπολογισμό.

Για να μην πείτε ότι δεν λέμε και προτάσεις, πάμε λοιπόν. Επειδή δίπλα σε αυτά τα εκατομμύρια των φτωχών, κύριε Υπουργέ, είναι γνωστό από στοιχεία που δόθηκαν στη δημοσιότητα, αυτή την περίοδο της κρίσης, αυξήθηκαν οι πάμπλουτοι από τους 505 στους 565, με πλούτο από 60 δισ. στα 70 δισ.. Για τους μισθούς, δεν μιλάμε, αυτοί έχουν καταρρακωθεί. Η κυβέρνηση έφερε την τροπολογία για να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, έτσι ώστε να μην υπογράφονται συλλογικές συμβάσεις, να ενισχύονται οι ενώσεις προσώπων που δημιουργούν οι εργοδότες και να υπογραφούν συμβάσεις με επαίσχυντους όρους, καθώς επίσης και ατομικές συμβάσεις με το όπλο στον κρόταφο των εργαζομένων.

Το Κ.Κ.Ε. δεν αναγνωρίζει κανένα χρέος, γιατί δεν το δημιούργησε ο λαός. Η μόνη διέξοδος για τον λαό είναι να παλέψει για μια κυβέρνηση πραγματικά του λαού στην εξουσία

που να μπορεί να προχωρήσει στη μονομερή διαγραφή του χρέους, στην ανατροπή και καταγγελία του μνημονίου και της δανειακής σύμβασης, για να βγάλει την Ελλάδα από τα δεσμά της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ και να κάνει τον λαό μοναδικό αφεντικό του πλούτου που παράγει. Στην εργατική τάξη, τους αυτοαπασχολούμενους φτωχούς και μεσαίους αγρότες και τη νεολαία αξίζει μόνο μια κυβέρνηση που να περιέχει την πολιτική πρόταση και το πρόγραμμα του Κ.Κ.Ε..

Η Ελλάδα έχει μεγάλες παραγωγικές δυνατότητες, παρά τη ληστεία των μονοπωλίων, διαθέτει έμπειρο εργατικό και επιστημονικό δυναμικό. Αυτές τις δυνατότητες, ο καπιταλισμός τις καταστρέφει ή τις κρατάει ατροφικές και αναξιοποίητες.

Η κυβέρνηση της εργατικής λαϊκής εξουσίας μπορεί πράγματι να προχωρήσει σε μια τέτοια διακυβέρνηση, όπου ο εργαζόμενος θα σχεδιάζει από κοινού, θα αποφασίζει, θα υλοποιεί και θα ελέγχει την πορεία της ανάπτυξης. Αυτός ο δρόμος θα απογειώσει τις παραγωγικές δυνατότητες της Ελλάδος, θα εξασφαλίζει σε όλους δουλειά, διατροφική επάρκεια, δημόσια υγεία και πρόνοια για όλους, μόρφωση για όλους, φροντίδα των παιδιών, κοινωνικές υποδομές και εγκαταστάσεις, δωρεάν - φθηνή ποιοτική λαϊκή στέγη, αθλητισμό, πολιτισμό και διακοπές.

Καταψηφίζουμε το σχέδιο προϋπολογισμού. Καλούμε τους εργαζόμενους να συμπορευτούν με το Κ.Κ.Ε. που προβάλλει τη μόνη φιλολαϊκή πρόταση που υπάρχει σήμερα. Τους καλούμε να οργανωθούν, να αγωνιστούν, να διεκδικήσουν για τις δικές του σύγχρονες ανάγκες. Η καθολική συμμετοχή στην αυριανή απεργία, η μαζική παρουσία τους στις συγκεντρώσεις του ταξικού κινήματος με το πλαίσιο διεκδικήσεων είναι η προϋπόθεση για αποτελεσματική παρέμβαση στις εξελίξεις απέναντι στην κόλαση που ετοιμάζουν τα μονοπώλια, η Ε.Ε. και τα κόμματά τους, ενάντια στη λαϊκή τάξη και τα λαϊκά στρώματα.

Χρήστος Κατσώτης

Βουλευτής Β΄ Αθηνών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑΣ ΤΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΑΣ ΤΖΑΚΡΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΠΕΛΛΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
της Ειδικής Εισηγήτριας των Ανεξαρτήτων Δημοκρατικών Βουλευτών
Θεοδώρας Τζάκρη
Βουλευτή Πέλλης

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συζητούμε σήμερα στην αρμόδια Επιτροπή το Σχέδιο του Προϋπολογισμού, το οποίο βρίσκεται εξ ολοκλήρου στον αέρα, καθώς οι διαπραγματεύσεις της Κυβέρνησης με την τρόικα δεν έχουν ακόμη ολοκληρωθεί. Να θυμηθούμε τον διθυραμβικό λόγο του πρωθυπουργού και της Κυβέρνησης περί κατάθεσης προϋπολογισμού χωρίς την έγκριση της τρόικας, να θυμηθούμε το μνημόνιο που θα έσκιζε ο κ. Σαμαράς δια της μεγάλης πολιτικής του success story, να θυμηθούμε την έξοδο στις αγορές. Όλα αυτά γκρεμίστηκαν μέσα σε μερικές μέρες, γιατί αφενός μεν οικοδομήθηκαν πάνω στο πολιτικό ψέμα, αφετέρου δε συμβαίνουν σε μια χώρα που έχει ασφυχτικά νούμερα ανεργίας, υπέρμετρους φόρους, υπερβολική, παρατεταμένη ύφεση και κανένα πραγματικό σχέδιο ανασύνταξης της οικονομίας.

Το μόνο σχέδιο του κ. Σαμαρά όλα αυτά τα χρόνια υπήρξε η μείωση των μισθών, η μείωση των εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία, η προσέλκυση επενδύσεων άνευ όρων, που σε καμία περίπτωση δεν ήταν πραγματικές επενδύσεις, αλλά ξεπούλημα της τελευταίας παραγωγικής ικμάδας της χώρας. Ο Προϋπολογισμός αυτός λοιπόν, τον οποίο υποτίθεται ότι η κυβέρνηση θα τον κατέθετε μόνη της χωρίς την έγκριση της τρόϊκα, στην παρούσα φάση βρίσκεται εξ ολοκλήρου στον αέρα, όχι μόνο γιατί οι παραδοχές του, που θα συζητήσουμε παρακάτω είναι υπεραισιόδοξες και μη ρεαλιστικές, αλλά και γιατί η τρόικα, ακόμη και τώρα, μέσω της κυβέρνησης πάντα, έχει ακυρώσει επί της ουσίας το σχέδιο αυτό.

Σήμερα λοιπόν αντιπροσωπεία της κυβέρνησης βρίσκεται στο Παρίσι συζητώντας με την τρόικα μια σειρά νέων μέτρων, που θα τέμνουν κάθετα σχεδόν όλους τους τομείς της οικονομίας, ενδέχεται να αφορούν νέες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις, νέες περικοπές στις δημόσιες δαπάνες, στο κράτος Πρόνοιας, στις επιχορηγήσεις στους ΟΤΑ και στην Παιδεία. Ενδέχεται να αφορούν νέα περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και ποιος ξέρει τι άλλο θα συμφωνήσει η Κυβέρνηση, σε αυτό το οποίο θα ονομάσει «το τελευταίο στάδιο της διαπραγμάτευσης ή την τελευταία διαπραγμάτευση». Βέβαια όλων αυτών, δηλαδή της δήθεν τελευταίας διαπραγμάτευσης, έπεται ένα νέο μνημόνιο, το οποίο μάλλον θα ονομαστεί «προληπτική γραμμή πίστωσης», διότι ενδέχεται να χαρακτηριστεί και επέκταση του ήδη ισχύοντος μνημονίου. Και βέβαια θα ακολουθήσουν νέα ύφεση από τις περικοπές και νέα μέτρα, ακόμη πιο εξευτελιστικοί μισθοί στο δημόσιο, ακόμη μεγαλύτερη ανεργία στον ιδιωτικό τομέα.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παρούσα φάση συζητάμε για ένα σχέδιο Προϋπολογισμού, το οποίο εξ ολοκλήρου θα πεταχτεί στο καλάθι των αχρήστων. Αλλά ακόμη κι αυτό να μην συνέβαινε οι παραδοχές του είναι τέτοιες που δεν επιτρέπουν την

επαλήθευση των στοιχείων που μας έχει παραθέσει η Κυβέρνηση. Καταρχάς να ξεκινήσουμε από τα προφανή:

Η ελληνική οικονομία, λέει το προσχέδιο του Προϋπολογισμού, θα επιστρέψει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, από φέτος μάλιστα με 0, 6 % και του χρόνου με το δυσθεώρητο νούμερο σχεδόν 3% ανάπτυξη. Με τις τράπεζες κλειστές και την Τράπεζα Πειραιώς μάλιστα μόλις προχθές να εγγράφει στον προϋπολογισμό της άλλα 2 δις επισφάλειες του τρέχοντος έτους, με το τραπεζικό σύστημα αποκλεισμένο από την αγορά, όπως και το κράτος, τους φόρους στο ανώτερο δυνατό επίπεδο και το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας σε κατάσταση απόγνωσης από τα ληξιπρόθεσμα χρέη στην εφορεία, τα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες η Κυβέρνηση βλέπει αύξηση της εγχώριας ζήτησης κατά 2,2 % και της ιδιωτικής κατανάλωσης 1,6 %. Ενώ παράλληλα βλέπει και τόνωση των εξαγωγών κατά 5,2% και αύξηση των επενδύσεων κατά 11,7%. Και θα ήθελα να ρωτήσω το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης: μετά από 6 χρόνια ύφεσης και ισοπέδωσης των μισθών και των συντάξεων και με τις τράπεζες κλειστές, να μην χορηγούν δάνεια πως θα προκύψουν τα χρήματα για την επέκταση της ιδιωτικής κατανάλωσης και της εγχώριας ζήτησης;

Τρεις είναι οι απαντήσεις εδώ:

Η πρώτη είναι ότι οι Έλληνες είναι όλοι εκατομμυριούχοι, κρύβουν τα λεφτά τους στο σπίτι τους και ξαφνικά του χρόνου θα αποφασίσουν να ξοδέψουν μερικά από αυτά.

Η δεύτερη είναι ότι δεν θα συμβεί τίποτα από όλα αυτά και απλώς οι προβλέψεις της Κυβέρνησης θα πέσουν έξω.

Και η τρίτη ότι απλώς θα σταματήσουν να πληρώνουν τους φόρους και τα δάνειά τους και θα αρχίσουν να καταναλώνουν εκ νέου.

Το σίγουρο είναι ότι το να παραχθεί εισόδημα χωρίς δανεισμό, με έλλειψη ρευστότητας και με νέες περικοπές, αυτό ονομάζεται «ταχυδακτυλουργικό κόλπο» κι όχι σχέδιο προϋπολογισμού. Να σας θυμίσω ότι οι περισσότεροι των αναλυτών δικαιολογούν την αύξηση των ιδιωτικών δαπανών στο τρίτο τρίμηνο του τρέχοντος έτους ως αποτέλεσμα της προσδοκίας που καλλιεργήθηκε από την Κυβέρνηση για καθολική ρύθμιση των χρεών με τις 100 δόσεις, άρα ως αναβολή της υποχρέωσης εκπλήρωσης των φορολογικών υποχρεώσεων και καταβολής των εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία.

Παράλληλα τον Σεπτέμβριο εκτινάχτηκε κατά 36%, ένα εξωφρενικά υψηλό νούμερο, το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου, που καταδεικνύει ότι πραγματική παραγωγική βάση στην χώρα δεν υπάρχει και οποιαδήποτε αύξηση στο διαθέσιμο εισόδημα γίνεται αμέσως εισαγωγές.

Επίσης πραγματικά δεν καταλαβαίνω από που θα προέλθει η αύξηση κατά 12 σχεδόν ποσοστιαίες μονάδες των επενδύσεων, χωρίς τραπεζικό σύστημα. Εκτός, αν εννοείτε ότι βάζετε όλες μαζί τις επενδύσεις, όλες τις εισροές κεφαλαίων, δηλαδή βαφτίζετε ως επένδυση αυτούς που θα μπουν στο Χρηματιστήριο Αθηνών για να αγοράσουν φτηνά και να πουλήσουν ακριβά. Ή αν θεωρείτε επένδυση το ξεπούλημα των αεροδρομίων και των λοιπών βασικών υποδομών της χώρας.

Στο θέμα του πρωτογενούς πλεονάσματος, το οποίο υπολογίζετε ότι θα διαμορφωθεί στο 3% του ΑΕΠ, θέλω να σημειώσω ότι, εάν είχατε σταθεί επάξια εσείς της Κυβέρνησης στον ρόλο που σας είχε αναθέσει ο ελληνικός λαός και είχατε διεκδικήσει μετ' επιτάσεως την απομείωση του χρέους, σήμερα αυτά τα 6 δις που υπολογίζετε σε πρωτογενές πλεόνασμα, μόνο με αυτά, χωρίς να μιλήσω καθόλου για τα αδιάθετα δισεκατομμύρια του ΤΧΣ, θα μπορούσατε να εξαλείψετε τελείως τον ΕΝΦΙΑ, την εισφορά αλληλεγγύης και να μειώσετε και την φορολογία εισοδήματος ή να διαθέσετε αυτά τα χρήματα επιπλέον στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, δηλαδή 2 δις περίπου παραπάνω, αντί για τα 400 εκατομμύρια ευρώ που κόβετε φέτος.

Θέλω ακόμη να σας συγχαρώ, γιατί θα είμαστε η πρώτη διαλυμένη χώρα της Ευρώπης με ισοσκελισμένο προϋπολογισμό που προβλέπει την διάλυση του Κράτους Πρόνοιας και την απόδοση υπερκερδών στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ).

Θα ήθελα επίσης να ρωτήσω σε ό,τι αφορά το σχέδιο Προϋπολογισμού, στο οποίο έχετε εγγράψει μηδενικό δημοσιονομικό κενό, την ίδια στιγμή που διαπραγματεύεστε μέτρα 2 έως 3 δισεκατομμυρίων ευρώ με την τρόϊκα.

Μία άλλη ανεφάρμοστη παράμετρος ενός σχεδίου Προϋπολογισμού, που δεν έχει καμία τύχη να εφαρμοστεί είναι η μείωση της ανεργίας στο 22%, κάτι που καμία ανεξάρτητη μελέτη κοινωνικών φορέων και ερευνητικών ιδρυμάτων της Ελλάδος και της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν αποδέχεται.

Και με την ευκαιρία αυτή να επισημάνω το γεγονός, ότι ακόμη και σε περιόδους ανάπτυξης, τον πρώτο ή δεύτερο χρόνο παρατηρείται η λεγόμενη «άεργη ανάπτυξη» που σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις, παρ' ότι βρίσκουν αυξημένη ζήτηση για τα προϊόντα τους δεν προσλαμβάνουν προσωπικό, διότι αξιοποιούν το ήδη υπάρχον, ενώ φοβούνται να προβούν σε προσλήψεις, διότι δεν γνωρίζουν το βάθος των αναπτυξιακών προοπτικών. Άλλωστε θα ήθελα να αναφέρω στο σημείο αυτό ότι οι ελληνικές επιχειρήσεις υπολειτουργούν σήμερα και μία ελάχιστη αύξηση στην ζήτηση δεν πρόκειται να οδηγήσει σε νέες προσλήψεις. Συν το γεγονός βέβαια ότι είστε οι μόνοι που βγάζετε από το μυαλό σας αυτά τα στοιχεία με βάση το καλύτερο δυνατό σενάριο και κάτι παραπάνω από αυτό, κάτι που όλοι γνωρίζουμε ότι ποτέ δεν συμβαίνει στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει εγγράψει στον Προϋπολογισμό έσοδα από αποκρατικοποιήσεις ύψους 2,5 δις ευρώ, την στιγμή που όλοι γνωρίζουμε ότι οι αποκρατικοποιήσεις συνιστούν ένα μεγάλο σκάνδαλο, όχι μόνο ως επιμέρους αποκρατικοποίηση η κάθε μία εξ αυτών, αλλά και ως σχεδιασμένη και εφαρμοζόμενη πολιτική. Τα χρήματα από τις αποκρατικοποιήσεις καταλήγουν όλα «στο βαρέλι δίχως πάτο» του δημοσίου χρέους κι ούτε καν στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για να μπορούσαμε έστω να ισχυριστούμε ότι αυτή η νεοφιλελεύθερη και σκανδαλώδης πολιτική των αποκρατικοποιήσεων έχει έστω και μια θετική πλευρά: την υποβοήθηση της ανάπτυξης. Η ανάπτυξη, όμως κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως την εννοεί η Κυβέρνηση είναι νεοφιλελεύθερης κοπής. Σημαίνει υπερκέρδη για ελάχιστους και εκλεκτούς επιχειρηματίες και στην καλύτερη περίπτωση εργασία χωρίς προοπτική για τους υπολοίπους.

Δομές της χώρας που λειτουργούν κανονικά χωρίς κανένα πρόβλημα. Και που αν θέλετε η λειτουργία τους θα μπορούσε να βελτιωθεί με έναν ήπιο κρατικό σχεδιασμό. Υποδομές που χρυσοπληρώθηκαν από τα Ευρωπαϊκά Προγράμματα, οι οποίες εν πάση περιπτώσει βοηθούν την τοπική ανάπτυξη και την οικονομία συνολικά θα γίνουν βορρά κερδοσκόπων, εγχώριων και αλλοδαπών. Η παραγωγική ΔΕΗ θα μετατραπεί σε off shore κατάθεσης χρημάτων διεφθαρμένων επιχειρηματιών, όπως συνέβη με το γνωστό σκάνδαλο της ΕΝΕΡΓΚΑ. Τα αεροδρόμια που πληρώθηκαν δύο και τρεις φορές από την φορολογία του Έλληνα πολίτη τα πήραν οι Γερμανοί φίλοι μας, για να αναπαράξουν το πετυχημένο μοντέλο του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος»: δηλαδή το Ελληνικό δημόσιο πληρώνει τρεις φορές πάνω από το πραγματικό κόστος διεφθαρμένες γερμανικές επιχειρήσεις για την κατασκευή του. Μετά παραχωρούμε έναντι «πινακίου φακής» την συμμετοχή του Δημοσίου. Ο μεγάλος επιχειρηματίας αξιοποιεί το μονοπώλιο του αυξάνοντας δραματικά τις τιμές. Δεν πληρώνει και τους φόρους του και Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι αναρωτιέμαι αν έχουν να ζηλέψουν κάτι οι Αφρικανικές Χώρες από την Ελλάδα.

Θέλω να τονίσω επίσης ότι τα χρήματα για αυτές τις υποδομές δεν τα πήραμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση για να τα επιστρέψουμε στους Γερμανούς. Τα πήραμε για να γίνουμε πιο ανταγωνιστικοί έναντι των δικών τους επιχειρήσεων και να γίνουμε πιο παραγωγικοί στον Ευρωπαϊκό ανταγωνισμό.

Με βάση όλα τα παραπάνω και η πρόβλεψη για πληθωρισμό στο 0,3% από αποπληθωρισμό που έχουμε σήμερα φαντάζει μάλλον ψευδεπίγραφη. Ενώ την ίδια στιγμή καμία σοβαρή πρωτοβουλία δεν λαμβάνεται για το βασικό πρόβλημα της οικονομίας που είναι η μείωση του χρέους. Θέλω εδώ να σημειώσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι θα σήμαινε αυτή η μείωση του χρέους. Πέρα του πρωτογενούς πλεονάσματος στο 3% του ΑΕΠ, δηλαδή περίπου στα 6 δις, στον προϋπολογισμό εγγράφονται και δαπάνες για τόκους χρέους στα 8 δις ευρώ, και μάλιστα κατά 349 εκατομμύρια πιο αυξημένες από πέρυσι. Αλλά ακόμη κι αυτά τα 8 δις που έχετε εγγράψει για τόκους βρίσκονται κάτω από τις προβλέψεις του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής στρατηγικής που σημαίνει ότι τελικά ενδέχεται να υπάρξει κενό μόνο από εκεί ενός με ενάμισι δις.

Την ίδια στιγμή για να προλάβετε αυτές τις αστοχίες και τις υπερβολικά θετικές προβλέψεις μειώνεται πέραν του αναμενόμενου τις δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση και περίθαλψη οδηγώντας τον τομέα της υγείας σε ένα πραγματικό αδιέξοδο.

Θα ήθελα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προσθέσω ένα ακόμη σημείο στο success story του κ. Σαμαρά και του κ. Βενιζέλου από τους αυξημένους φόρους κατά 1,4 δις ευρώ που θα πληρώσουν φέτος τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις. Μάλιστα η αύξηση αυτή αφορά και τους άμεσους και τους έμμεσους φόρους, με ακόμη μεγαλύτερο ποσοστό να αφορά τους έμμεσους, δηλαδή τους πιο άδικους φόρους. Περίπου 1 δις από το 1,4 αφορά τους έμμεσους φόρους.

Επιπλέον οι επιστροφές φόρων θα είναι και αυτές μειωμένες, κατά 260 εκατομμύρια περίπου, που σημαίνει ότι προβλέπονται και άλλες περικοπές σε φοροαπαλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία λειτουργεί μέσα σε ένα τοξικό περιβάλλον. Ένα περιβάλλον υψηλών φόρων, δυσβάσταχτης ανεργίας, εισαγωγών, έλλειψης τραπεζικού συστήματος και επενδύσεων. Το τοξικό αυτό περιβάλλον συμπληρώνεται από τις δυσθεώρητες ληξιπρόθεσμες οφειλές και τα κόκκινα δάνεια των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων που όλα μαζί, τα χρέη προς το δημόσιο, τα ασφαλιστικά ταμεία και τα κόκκινα δάνεια μας κάνουν σχεδόν ένα ΑΕΠ. Να σας θυμίσω ότι τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς τις Δ.Ο.Υ φτάνουν τα 72 δις, προς τα ασφαλιστικά ταμεία τα 20 δις και προς τις τράπεζες τα 80 δις. Αν σκεφτούμε λοιπόν ότι το ΑΕΠ είναι περίπου 170 δις είναι ακριβώς δηλαδή ένα ΑΕΠ σε ληξιπρόθεσμες οφειλές. Η επίλυση αυτού του προβλήματος όσον αφορά τα ασφαλιστικά ταμεία περνάει μέσα από την κεφαλαιοποίηση των χρεών παρελθόντων ετών, στα κόκκινα δάνεια είναι προφανές ότι πρέπει να βρεθεί μια τομή που να λαμβάνει υπόψη το «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος», ενώ όσον αφορά τις ληξιπρόθεσμες οφειλές των ιδιωτών και των επιχειρήσεων προς το δημόσιο, πρέπει η Κυβέρνηση να καταλάβει πως δεν μπορείς να φορτώνεις τόσα πολλά βάρη στην πλάτη των πολιτών και των επιχειρήσεων που δεν μπορούν να τα σηκώσουν. Άρα λοιπόν κάθε χρόνο θα έχουμε επέκταση του φαινομένου των ληξιπρόθεσμων οφειλών, θα έχουμε πολίτες και επιχειρήσεις που ζουν και εργάζονται για να πληρώνουν φόρους, πολίτες και επιχειρήσεις που δεν μπορούν να πληρώσουν τους φόρους τους και βρίσκονται διαρκώς στο κόκκινο και μια άλλη μικρότερη μερίδα που εθίστηκαν σε ατελείωτες ρυθμίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φετινό σχέδιο του Προϋπολογισμού αποτελεί άλλο ένα σημείο προς την ίδια κατεύθυνση. Προς την κατεύθυνση μιας χώρας που εργάζεται χωρίς σχέδιο, χωρίς προοπτική με πολίτες που ακόμη κι αν δουν την μη περαιτέρω επιβάρυνση τους σε καμία περίπτωση δεν θα μπορέσουν να δουν μέσα στο νεοφιλελεύθερο, ευρωπαϊκό και ελληνικό αφήγημα αυτής της κυβέρνησης βελτίωση των όρων της ζωής τους. Ο Έλληνας εργαζόμενος δεν έχει να περιμένει από αυτό το σχέδιο του Προϋπολογισμού και το success story της Κυβέρνησης σχεδόν τίποτα. Η μικρή, η μεσαία και η μεγάλη επιχειρηματικότητα θα συνεχίσει να λειτουργεί σε ένα ασφυχτικό περιβάλλον και η ανάταξη της οικονομίας σε πραγματικά ανταγωνιστικούς τομείς και δραστηριότητες δεν θα έρθει ποτέ. Η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης όσο καλή κι αν είναι για τους πολίτες - και πως μπορεί να μην είναι καλή, όταν κάποιος που έχει στερηθεί καταναλώνει λίγο περισσότερο- ωστόσο δεν αποτελεί παραγωγικό και αναπτυξιακό σχέδιο για την οικονομία. Αντιθέτως η αύξηση των δημοσίων δαπανών, η επένδυση στην μείωση του κόστους ενέργειας, η δημιουργία μιας ισχυρής αμυντικής βιομηχανίας με την σύμπραξη δημοσίων επιχειρήσεων και ερευνητικών ιδρυμάτων, η διευκόλυνση ακόμη και με πολιτικά μέσα μιας επιθετικής πολιτικής εξαγωγών, δηλαδή Κύριες και κύριοι της Κυβέρνησης, αντί να πηγαίνετε στην γερμανική κυβέρνηση και να αγοράζετε SIEMENS, MERCEDES και ό,τι άλλο γερμανικό υπάρχει συν το ξεπούλημα των παραγωγικών υποδομών της χώρας, οφείλετε να ακολουθήσετε εσείς την γερμανική πολιτική προς χάριν των ελληνικών συμφερόντων, να προστατεύσετε την ελληνική επιχειρηματικότητα και να ενισχύσετε την εξαγωγική επιχειρηματικότητα.

Για την μείωση κατά 2 ως 5 λεπτών της φιάλης γάλακτος, κάτι που ουδέποτε τελικά επετεύχθη, το αντίθετο μάλιστα δεν αφήνεις 60.000 κτηνοτρόφους και παραγωγούς γάλακτος και παρεμφερείς επιχειρήσεις χωρίς δουλεία. Θέλω να σας θυμίσω, κύριες και κύριοι της Συγκυβέρνησης, ότι δουλειά σας είναι να προστατεύετε τον Έλληνα εργαζόμενο και την ελληνική επιχείρηση και όχι να καταστήσετε την χώρα άντρο εισαγωγών. Άνεργοι καταναλωτές δεν υπάρχουν. Και στον αγροτικό τομέα αντί να συνδέσετε δεσμευτικά τον τουρισμό με την προώθηση των εγχώριων αγροτικών προϊόντων με πολιτικές ελληνικού πρωϊνού και διατροφής, αφήνετε τον ΣΕΤΕ να αλωνίζει με την τρόικα, να ισοπεδώνει μισθούς, να προχωρά σε εκτεταμένη φοροδιαφυγή, να προσλαμβάνει αλλοδαπούς από ξένες χώρες χωρίς προϋποθέσεις. Και να εισάγει κατεψυγμένο μουσακά από την Κίνα. Έτσι αντί η αύξηση του τουρισμού να έχει θετικές συνέπειες στην γεωργία μας και σε όλες τις επιχειρήσεις του χώρου και στην αύξηση των δημοσίων εσόδων και στην μείωση της ανεργίας. Αφήσατε την επέκταση αυτής της παρασιτικής επιχειρηματικότητας να μην αποτελεί καν έναν θετικό πυλώνα για την εθνική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο φετινός προϋπολογισμός έχει συγκροτηθεί περισσότερο με στοιχεία που προκύπτουν από την φαντασία της Κυβέρνησης, παρά με στοιχεία που προκύπτουν από πραγματικές αξιολογήσεις και υπολογισμούς. Γι' αυτούς τους λόγους είναι βέβαιο ότι στην πορεία θα ακολουθήσουν μεγάλες διορθώσεις και αλλαγές. Αλλά ακόμη και αυτό να μην συμβεί το σχέδιο του Προϋπολογισμού για το 2015 δεν οδηγεί την χώρα πουθενά, πολλώ δε μάλλον τώρα, που μετά από έξι χρόνια ύφεσης, αυτό είναι επιτακτική ανάγκη να συμβεί. Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνηση είναι προσδεμένη στο άρμα της τρόϊκας, χωρίς να παρακολουθεί τις πραγματικές ανάγκες και τα πραγματικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας. Γι' αυτό ο φετινός προϋπολογισμός δεν είναι μόνο ανεφάρμοστος. Πρέπει και στην πράξη να ακυρωθεί μέσα από μια άμεση πολιτική αλλαγή. Καλώ, λοιπόν, τους προοδευτικούς βουλευτές να λάβουν υπόψη τους όλα αυτά τα ζητήματα και να βοηθήσουν σε μια ευρύτερη αλλαγή, καθώς υπάρχει πλέον μεγάλη πολιτική, κοινωνική και εθνική ανάγκη η χώρα μας να σταθεί ξανά στα πόδια της.

Θεοδώρα Τζάκρη

Βουλευτής Πέλλης

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΩΗΝ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
Για τον Κρατικό Προϋπολογισμό οικονομικού έτους 2015
του Ειδικού Εισηγητή των Ανεξαρτήτων Βουλευτών
Βύρωνα Πολύδωρα
Βουλευτή Β΄ Αθηνών
Πρώην Προέδρου της Βουλής

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Πριν από 15 χρόνια ως γενικός εισηγητής της ΝΔ επί του προϋπολογισμού του έτους 2000 έκρουα τον κώδωνα του κινδύνου για το τεράστιο δημόσιο χρέος που ήταν 103,9% του ΑΕΠ. Και διεμαρτυρόμην για την ανεργία που ανήρχετο στο 11%. Φέτος, 2014 το χρέος είναι 177,7%. Και η ανεργία 27% ή 26% κατά την ΕΛΣΤΑΤ. Τα υψηλότερα ποσοστά της Ευρώπης.

Τότε, δεν είχα διστάσει να υιοθετήσω τη δημόσια κραυγή αγωνίας του Ανδρέα Παπανδρέου, ο οποίος το 1993 από το Βήμα της Βουλής τόνιζε ότι *«το δημόσιο χρέος είναι ένα τέρας που ή θα το σκοτώσει η Ελλάδα ή αυτό θα κατασπαράξει τη Χώρα».*

Δυστυχώς, η κατάσταση από τότε επιδεινώθηκε δραματικά. Και στην τελευταία πενταετία, των μνημονίων παρά τις «θυσίες» του Ελληνικού λαού, παρά το «πρωτογενές πλεόνασμα» και τη διατεινόμενη ανάκαμψη, η οικονομία μας και η κοινωνία μας πέφτει σε ελεύθερη πτώση εξακολουθητικά στο κενό. Ας λεχθεί εν παρόδω ότι όσοι χρησιμοποιούν τον όρο «θυσίες» κάνουν μια φιλοφρόνηση προς τους θύτες, υποτιμώντας τη βούληση των θυμάτων στη σφαγή των αμνών.

Ας κάνουμε όμως μια άλλη αναδρομή.

Το 1929 ξέσπασε το μεγάλο ΚΡΑΧ στην Αμερική από τη φούσκα των real-estate της Φλώριδας. Και διεδόθη σ' όλα τα χρηματιστήρια του κόσμου. Κάτι ανάλογο έγινε και το 2008 με τα στεγαστικά δάνεια-φούσκες της Lehman Brothers. Για να δημιουργηθεί έτσι το «μέγα πρόσχημα» της έλλειψης ρευστότητας στις σε κρίση ευρισκόμενες χρηματαγορές και κατ' ακολουθίαν, της «κήρυξης πολέμου» κατά των υπερδανεισμένων χωρών. Και κατά της Ελλάδας.

Τότε, το 1929, διεσώθησαν μόνον οι υπανάπτυκτες ή οι ημιανεπτυγμένες κοινωνίες και οικονομίες. Ο άτυπος και φυσικός διεθνής καταμερισμός εργασίας που καθήλωνε στην πρωτογενή παραγωγή ευρύτατα τμήματα του πληθυσμού της γης, έδινε ταυτόχρονα διέξοδο επιβίωσης σ' αυτές τις αγροτικές κοινωνίες.

Η Ελλάδα το 1929 διέθετε πάνω από το 50% του ενεργού-παραγωγικού πληθυσμού της στην γεωργική απασχόληση. Με τα δικά της χαρακτηριστικά. Της μικροϊδιοκτησίας, της κτηνοτροφίας κατά το πλείστον αιγοπροβάτων και κατά το έλασσον βοοειδών, ελευθέρας βοσκής και μικράς κλίμακος, που εξασφάλιζαν μια στοιχειώδη οικονομική ανεξαρτησία, αυτάρκεια, και λιτότητα μέχρις ένδειας, αλλά εν τέλει επιβίωση. Με άλλα ποιοτικά χαρακτηριστικά, έναν συνεκτικό λαϊκό πολιτισμό που εστηρίζετο στην παράδοση, στην ευρεία οικογένεια και σε μια κοινωνία της grosso modo ισότητας σε οικονομικούς όρους και του ενοριακού κοινοτισμού των αυστηρών ηθών.

Έτσι και λόγω αυτών των οικονομικών και κοινωνικών δομών που επικρατούσαν στον τόπο μας και στους άλλους όμοιους π.χ. Βαλκάνια, Μέση Ανατολή, Βόρειο Αφρική, αλλά και σε μη βιομηχανοποιημένες περιοχές της Ευρώπης, ακόμη και της Αμερικής, οπωσδήποτε και της Λατινικής Αμερικής, επιβιώσαμε και περάσαμε ως Ελλάς την κρίση του ’29 «αβρόχοις ποσίν». Για την ακρίβεια, με μια πτώχευση του ’32, η οποία πάντως δεν διέρρηξε τα όρια επιβίωσης της κοινωνίας, ούτε έθιξε τις δομές της οντότητας του κράτους. Πάλι χάρη στην «ευεργετική» εφεδρεία της αγροτικής αυτάρκειας, που εσημειώσαμε ήδη.

Οι αστικοποιημένες και βιομηχανοποιημένες περιοχές του πλανήτη γνώρισαν την κρίση, βαθειά και επώδυνα. Με απώλεια της ιδιοκτησίας των πολιτών, με απώλεια της εργασίας-απασχόλησης, με απώλεια των τραπεζικών καταθέσεων, των κρατικών ή ιδιωτικών ομολόγων κ.ο.κ. Και εν τέλει με πείνα. Ίδια και ταυτόσημα παντού και πάντοτε τα συνοδευτικά της κρίσης στοιχεία και χαρακτηριστικά. Όπως και σήμερα στον τόπο μας.

Το βασικό αίτιο και αιτιατό κάθε μεγάλης οικονομικής κρίσης είναι ότι ανατρέπονται οι ρευστές ισορροπίες μεταξύ προσφοράς και ζήτησης. Και αν αυτό συμβεί εκεί όπου οι εξαρτήσεις είναι πολλαπλές και θεμελιώδεις, όπως οι εργασιακές και οι τραπεζοχρηματιστικές, τότε είναι πολύ δύσκολο να αποκατασταθούν οι ισορροπίες.

Τότε, το 1929, πάλεψαν ο Χούβερ αρχικά και ο Φραγκλίνος Ρούσβελτ στη συνέχεια, από το 1932 όταν ανέλαβε, για να θέσουν σε κίνηση τον αυτοματισμό προσφοράς-ζήτησης, ώστε να λειτουργήσει ξανά η οικονομία της αγοράς. Και τι δεν εφήρμοσε ο Ρούσβελτ προκειμένου να προκαλέσει κίνηση της αγοράς και να βγάλει τη χώρα του από την ύφεση. Τη Μεγάλη Ύφεση, όπως ονομάσθηκε. Με μέντορά του τον Τζον Μέϋναρντ Κέϋνς διεκήρυξε και εφήρμοσε σε δύο φάσεις το New Deal (τη Νέα Συμφωνία), που αφορούσε σε προγράμματα ανακούφισης των φτωχών και των ανέργων, καθώς και στην αναμόρφωση του χρηματοπιστωτικού συστήματος και στην ανάκαμψη της οικονομίας, που έμειναν γνωστά ως «3Rs», από τα τρία αρχικά: *«Relief, Recovery, Reform» («Ανακούφιση, Ανάκαμψη, Αναμόρφωση»).*

Ό,τι και αν εφαρμόζονταν, η ύφεση δεν εξαλείφετο. Έφευγε και επανήρχετο. Για να τερματισθεί τελεσιδίκως με την είσοδο της Αμερικής, στον πόλεμο, μετά το Περλ Χάρμπορ (7.12.1941). Οι ανάγκες του πολέμου εκίνησαν τη βιομηχανική παραγωγή, με τις ταχύρρυθμες παραγγελίες των πολεμικών εξοπλισμών και στη συνέχεια με τις παραγωγές εντάσεως βιομηχανικών προϊόντων «ειρήνης», εδιπλασίασαν σε ελάχιστο χρόνο το ΑΕΠ, εμηδενίσθηκε η ανεργία και πολλαπλασιάσθηκε η απασχόληση σε όλα τα τμήματα του πληθυσμού. Οι εφοδιοπομπές με πολεμικό υλικό και λοιπά logistics έσωζαν την Αμερική. Αυτό είναι το μεγάλο μυστικό. *«Πόλεμος πατήρ πάντων»* που λέει και ο Ηράκλειτος.

Σήμερα, οι φυσικές πολιτικές ηγεσίες των λαών (ή – όπως τους μετατρέπουν – των αγελών) έχουν αναιρεθεί. Και έχουν υποταγεί σε οικονομικές ολιγαρχίες, που λειτουργούν με άλλους κανόνες λογικής και ηθικής. Εκατομμύρια ψυχών αξίζουν λιγότερο από εκατομμύρια δολλαρίων ή Ευρώ. Άνθρωποι αφήνονται να πεθάνουν από την πείνα. Εγκαταλείπονται ή και οδηγούνται. Ενώ οι κάσσες της αποθησαύρισης φυλάσσονται με φρουρούς και όπλα και τελικές λύσεις. Είκοσι πέντε άνθρωποι κατά κυριολεξία (σε κορυφές εταιρικών πυραμίδων)

κατέχουν πλούτο όσο 3,5 δισεκατομμύρια φτωχοί. Δηλαδή, όσο ο μισός πληθυσμός του πλανήτη. Δεν μιλούμε πλέον για κοινωνική και οικονομική ανισότητα, αλλά για ειδεχθές και διαρκές έγκλημα κατά της ανθρωπότητας. Για επάλληλες ανθρωπιστικές κρίσεις. Σε καταστάσεις πολέμου, όχι συμβατικού αλλά μετανεωτερικού με προχωρημένο modus operandi όπως αυτό των εξεγέρσεων τύπου Αραβικής άνοιξης, ή σε κατάσταση «εύθραυστης ειρήνης».

Αυτή η εξέλιξη-οπισθοδρόμηση ακυρώνει όλους τους αγώνες των λαών για να ελευθερωθούν και να ορθωθούν, όλους τους φιλοσόφους να βρουν και διατυπώσουν τους ηθικούς κανόνες και όλους τους ιδρυτές θρησκειών και τους αγίους που αφιερώθηκαν και εμαρτύρισαν για ένα ανώτερο επίπεδο ψυχικής και πνευματικής ζωής. Οι παρητημένοι και υποταγμένοι φαινομενικά μεγάλοι πολιτικοί ηγέτες καταφεύγουν, το πρώτο τέταρτο του 21^{ου} αιώνα, στην *«τραγική επιλογή του χάους».* Είναι αυτό οπισθοδρόμηση ή δεν είναι;

Σ' αυτό το πλαίσιο των ιστορικά αναλόγων βρισκόμαστε ως χώρα σήμερα. Η λύση-διέξοδος του πολέμου που σημειώσαμε ήδη εν παρενθέσει δεν μας αφορά. Προδήλως, ο πόλεμος είναι εργαλείο και προνόμιο των δυνατών. Πέραν του ότι την απευχόμαστε σε κάθε περίπτωση. Δεν μας αφορά διότι δεν διαθέτουμε «σχολάζουσα» έστω βιομηχανία και ανάλογη υποδομή, η οποία θα μπορούσε να κινηθεί σε έντονους ρυθμούς για να ανταποκριθεί στις πολεμικές ανάγκες. Όπως δεν διαθέτουμε ούτε άλλες πλουτοπαραγωγικές πηγές σε αξιοσημείωτα μεγέθη.

Η γεωργία μας είναι δυστυχώς σκόπιμα και εγκληματικά παραγκωνισμένη επί τριακονταετίαν και τοις πράγμασι ακυρωμένη. Θα μπορούσε η γεωργία μας να ήταν μια εφεδρεία επιβίωσης του λαού – εν ειρήνη ή εν πολέμω, και πάντως σε μια κρίση όπως σήμερα – εάν εγένετο με κεντρική πολιτική, συστηματική και διακηρυγμένη η σχετική κινητοποίηση και κινητροδότηση προς τούτο. Η γεωργία και η κτηνοτροφία μας, με αυτό το εύκρατο κλίμα, το μοναδικό στον πλανήτη, που το ζηλεύουν, για να μην πω το εποφθαλμιούν όλοι, θα μπορούσε να ήταν ο πιο ταχύρρυθμος τομέας ανάπτυξης της παραγωγής, με τα πιο άμεσα αποτελέσματα στην αύξηση του ΑΕΠ και στην αύξηση της απασχόλησης (μείωση της ανεργίας), από κάθε άλλον.

Ο προϋπολογισμός του 2015 είναι μια καταγραφή αριθμών που θέλουν να απεικάσουν τις δαπάνες και τα έσοδα του κράτους. Έτσι είθισται. Αλλά όπως προκύπτει και από την εισηγητική έκθεση, το αυθεντικό συνοδευτικό κείμενο ερμηνείας των αριθμών, ο προϋπολογισμός είναι εκτός τόπου και χρόνου. Είναι μια ανειλικρινής παράσταση, με επιλεκτικές αναφορές και επιλεκτικές παραλείψεις-αποσιωπήσεις. Και καθώς δεν είναι «δικονομικώς εντάξει» ως προς την έγκριση της τρόϊκας, είναι και ένας μετέωρος προϋπολογισμός.

Το κείμενο είναι μια σύνοψη-συνέχεια των εκστρατειών προπαγάνδας που επεχείρησε στρατηγικά και επίμονα η κυβέρνηση καθ' όλη τη διάρκεια του οικονομικού έτους 2013-14. Θέλει να αγνοεί το δραματικό γεγονός ότι βρισκόμαστε εν τω μέσω κρίσεως. Και βαυκαλίζεται με τον ανεπέρειστο ισχυρισμό και την απατηλή εκδοχή ότι «βγαίνουμε από την κρίση, ότι «οδηγούμεθα στην ανάκαμψη και στην ανάπτυξη», ότι «πετύχαμε πρωτογενές πλεόνασμα»

και ότι θα έχουμε το 2015 ρυθμό ανάπτυξης 2,9% και πρωτογενές πλεόνασμα 3%. Αδιαφορώντας για το οικονομικό «αξίωμα», που λέει ότι η επιδίωξη πρωτογενών πλεονασμάτων σε ώρες ύφεσης είναι ατελέσφορη και μάλλον δρόμος επιδείνωσης.

Η «νέα κρίση», όπως μπορεί να αποκληθεί η εξέλιξη των οικονομικών μεγεθών με την παράλληλη καθίζηση της πραγματικής οικονομίας του έτους 2014-15, οφείλεται αποκλειστικά σε υπαιτιότητα της κυβέρνησης. Ούτως ή άλλως, η πενταετία της «τροϊκανοκρατίας» ήταν μια σειρά κρίσεων και αλληλοδιαδόχων εσφαλμένων επιλογών. Συχνά ομολογημένων από το ΔΝΤ καθώς και από το Ευρωπαϊκό δικέφαλο τέρας. Κυνικά ομολογημένων λαθών (περί «πολλαπλασιαστών», περί έντασης και διάρκειας της ύφεσης, περί ατελέσφορων μεταρρυθμίσεων, περί μη τηρήσεως πιστά της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ και περί άλλων ηχηρών παρομοίων). Για τα λάθη όμως αυτά, που επεδείνωναν την κατάσταση και εξόντωναν έναν λαό, μολονότι ήσαν πανθομολογούμενα, κανένας ντόπιος ή ξένος δεν ελογοδότησε, κανένας δεν πλήρωσε. Ούτε τους ζητήθηκαν ευθύνες. Ήταν σαν να έλεγαν με άρρωστη αλαζονεία: *«Δικό μας είναι το πείραμα, ό,τι θέλουμε το κάνουμε. Το πείραμα και το πειραματόζωο, τον Ελληνικό λαό».*

Οι «γιάπηδες» του σήμερα, όπως παλιά οι κονκισταδόρες και οι αποικιοκράτες, δεν δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. Τα λάθη τα όψιμα όμως, του Οκτωβρίου 2014 με κορύφωσή τους, τις δηλώσεις του πρωθυπουργού στη συζήτηση στη Βουλή για την ψήφο εμπιστοσύνης (10/10/14) είναι τραγικά. Οι ηρωϊκές και «δονκιχωτικές» δηλώσεις της κυβέρνησης, ένα απίθανο συνονθύλευμα ανεδαφικών desiderata και τσαρλατανισμών, προς τέρψιν των αφελών υπηκόων, περί οριστικού και τελεσιδίκου τέλους των μνημονίων και περί καθαρής εξόδου στις αγορές και περί του ότι δεν χρειαζόμαστε πλέον την τρόϊκα, χωρίς να ρωτήσουν τις αγορές, εκτίναξαν τα spreads.

Η Frankfurter Allgemeine απεφάνθη: *«Ο Σαμαράς θέλησε να αυξήσει τη δημοτικότητά του μέσω της πρόωρης εξόδου της Ελλάδας από το εξυγιαντικό πρόγραμμα που επιβλήθηκε από την τρόϊκα. Ήλπιζε να κερδίσει συμπάθειες αν κατόρθωνε να «αδειάσει» τους ελεγκτές της τρόϊκας και να προμηθεύεται φρέσκο χρήμα απευθείας από τις χρηματαγορές και νωρίτερα από όσο ήταν σχεδιασμένο. Όμως αυτές οι πράξεις απελπισίας στο τέλος δεν θα προωθήσουν ούτε το συντηρητικό κόμμα του ούτε την Ελλάδα».* Πράγματι, κατ΄ ακολουθίαν, οι αγορές αγρίεψαν. Και έδειξαν ξανά ποιος είναι το παγκόσμιο αφεντικό. Για το 3ετές ελληνικό ομόλογο, στις 20/11/14, οι αποδόσεις του ήσαν 6,85%, της Πορτογαλίας 1,06%, της Ιταλίας 0,73% και της Ισπανίας 0,57%. Για το πενταετές, το Ελληνικό 7,1%, το Ιρλανδικό 0,44%, της Πορτογαλίας 1,63%. Και για το 10ετές, το Ελληνικό 8%, της Πορτογαλίας 3%, και της Ισπανίας και Ιταλίας 2%. Αυτή είναι η εικόνα σήμερα. Όπως τη διαμόρφωσε ή την κατάντησε ο κυβερνητικός λαϊκισμός και η άκριτη προπαγανδιστική εκστρατεία του *success story* και των *πρωτογενών πλεονασμάτων.* Και της αγχωτικής *Greecovery*. Εν διανοία επιτυχίες που δεν τις αναγνωρίζει κανένας άλλος πλην του φαντασιωκοπούμενου τις έχουμε πληρώσει πολλές φορές. Είναι το προσφιλές χόμπυ του κ. Σαμαρά.

Κάθε προϋπολογισμός μέσα από την διάταξη των αριθμών πρέπει να απεικονίζει την κατεύθυνση της πολιτικής, οικονομικής κατά κύριο λόγο, αλλά και της γενικότερης, που

πρόκειται να εφαρμοσθεί. Πρέπει να ορίζει τις προτεραιότητες. Τότε αποκτά ουσία. Ο συζητούμενος προϋπολογισμός δεν τηρεί αυτόν τον παραδοσιακό και αυτονόητο κανόνα. Επικρατεί η ασάφεια, η αβεβαιότητα και η αοριστία. Και όλα κινούνται στην περιοχή της εικονικής πραγματικότητας και στην στασιμότητα με «βήμα σημειωτόν».

Πού είναι η αριθμητική, δηλαδή η εθνικολογιστική στήριξη της ανάπτυξης της πρωτογενούς παραγωγής, γεωργίας και κτηνοτροφίας, που θα έλεγε κανείς πώς είναι και στο χέρι μας;

Πού είναι οι παραδοχές και οι υποθέσεις για την αναγνώριση ή μη της βιωσιμότητας του χρέους; Και οι πρώτες προσεγγίσεις για την αντιμετώπιση αυτού του ασήκωτου για γενεές γενεών βάρους;

- Δεν φαίνεται καμμιά πρόνοια για την αντιμετώπιση έστω φειδωλά και τσιγκούνικα, του δημογραφικού προβλήματος. Η Ελλάδα γηράσκει και πεθαίνει. Και ο προϋπολογισμός σιωπά. Αντί βοήθειας κατά συνταγματική μάλιστα επιταγή η πολιτεία διώκει τους πολύτεκνους και την Ελληνική οικογένεια.
- Αντί φοροελαφρύνσεων που επανειλημμένα κιόλας διεκήρυξε η κυβέρνηση, βλέπουμε επιβαρύνσεις και συνέχιση της φοροεπιδρομής. Και επί των καταναλωτών ακόμη περισσότερο, με τους εμμέσους φόρους να αυξάνονται περισσότερο από ό,τι οι άμεσοι. Είναι γνωστό ότι οι έμμεσοι φόροι θίγουν περισσότερο τους φτωχούς, τους μισθοσυντήρητους, τους πιο αδύναμους πολίτες και νοικοκυριά.
- Δεν καταργείται ο ΕΝΦΙΑ. Παρά την επισφάλειά του ως προς την είσπραξή του. Και παρά το σχέδιο να μετακυλισθεί στους Δήμους. Τί και αν το καταβάλλει ο ιδιοκτήτης στη ΔΟΥ ή στον Δήμο; Πού είναι η ανακούφιση; Πώς απομακρύνεται ο κίνδυνος της δήμευσης της ιδιοκτησίας του; Τόλμησαν και «το' παιξαν τρελοί» (οι δανειστές και τα εγχώρια εκτελεστικά τους όργανα) κατά το δη λεγόμενο και χτύπησαν «στον σταυρό» την ιδιοκτησία. καταστρέφοντας την οικοδομή, δραστηριότητα που εισέφερε πάνω από το 12% του ΑΕΠ και που απασχολούσε πάνω από 130 επαγγέλματα (επιστημόνων, τεχνητών, εργατών και βιοτεχνών-βιοτεχνιών). Οι «Νέο-Προυντονιστές» του χρηματοπιστωτικού καπιταλισμού χτύπησαν την ιδιοκτησία, υιοθετώντας περίπου την άποψη που έλεγε ο Προυντόν, ότι *«η ιδιοκτησία είναι κλοπή».* Οι νεοδημοκράτες, σαν φανατικοί νεοφώτιστοι γαντζωμένοι στις καρέκλες, έλεγαν ότι είναι *«χαμένα λεφτά»* η επένδυση σε ακίνητα και κάποιοι άλλοι δήλωναν ότι είναι *«ιδεολογικά αντίθετοι προς την ιδιοκτησία»*!!!

Σ' αυτόν τον προϋπολογισμό, ούτε η ανεργία μειώνεται, ούτε ο ΕΝΦΙΑ πληρώνεται, ούτε κανείς πιστεύει πως βγαίνουμε από το μνημόνιο… «λόγω επιτυχίας» και τέλους τού προγράμματος και μιας *«αόριστης προληπτικής γραμμής στήριξης»,* ακαθόριστου περιεχομένου.

Είναι χρεωκοπημένα τα νοικοκυριά, εκτός εκείνων των εγχώριων ολιγαρχών, (των δανειοαρπακτικών), με 6,3 εκατομμύρια Έλληνες να βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας (2,5 εκατομ.) ή σε κίνδυνο φτώχειας λόγω ανεργίας και στερήσεων (3,8 εκατομ.). Το δημόσιο είναι de facto χρεωκοπημένο.

Ας μη μας απειλούν ότι θα πτωχεύσουμε. Η απειλή είναι κούφια. Κενή περιεχομένου. Τα κράτη δεν πτωχεύουν. Απλά, οι πολίτες, τους δεινοπαθούν. Και τα δεινά τους είναι μετρήσιμα και συγκεκριμένα. Και ήδη συντελούμενα. Επί πενταετίαν. Είναι η καθολική πτωχοποίηση όπως την ανέφερα μόλις πριν. Είναι οι αυτοκτονίες. Είναι οι θάνατοι των «εμποράκων», που από νοικοκυραίοι έγιναν διακονιαραίοι και έπαθαν κατάθλιψη, και που στη θέση των κλειστών μαγαζιών τους φυτρώνουν σαν μανιτάρια τα μακάβρια ενεχυροδανειστήρια! Είναι η δυστυχία και τα κακά στερνά των πετσοκομμένων συνταξιούχων. Είναι οι επισπευδόμενοι θάνατοι των χρονίως πασχόντων και των γερόντων ελλείψει φαρμάκων. Είναι οι αναγκαστικοί μετανάστες νέοι επιστήμονές μας. Είναι οι μη έχοντες ελπίδα, άνεργοι, ανέστιοι, πένητες.

Δεν θέλω να ασκήσω την αρμόζουσα παραπέρα κριτική, γιατί απλούστατα δεν θέλω να συμπέσω με τους τιμωρούς δανειστές μας. Κατά μείζονα λόγο, να συμμαχήσω μαζί τους. Όπως κάνουν κάποιοι από τους βουλευτές της συγκυβέρνησης. Που … λυπούνται τους δυστυχείς δανειστές μας, γιατί θα χάσουν τα λεφτά τους από εμάς τους μπαταχτσήδες. Και ακόμη περισσότερο λυπούνται τις Βουλές των δανειστών που δεν μπορούν να ψηφίσουν «κούρεμα» του ελληνικού χρέους!!! Ενώ η δική μας Βουλή μπορεί να ψηφίζει τη θανατική καταδίκη του λαού της! Είναι η προέκταση των κυβερνώντων του 2010 που έβριζαν και κατασυκοφαντούσαν τους Έλληνες ως τεμπέληδες, σπάταλους, ανεπρόκοπους και διεφθαρμένους. Και την Ελλάδα «Τιτανικό»! Τι ήταν αυτά όλα; Ακρισία ή Προδοσία;

Απλά, τελειώνοντας, θέλω να θυμίσω το ελληνικό κεκτημένο. Το ελληνικό *aquis,* που το είχαν χτίσει και αποκτήσει οι Έλληνες από τον πόλεμο και μετά, μέχρι την αποφράδα ημέρα της εφαρμογής του μνημονίου (2010). Που το ξεχνούν όλοι. Και το τσαλαπατούν οι σωτήρες μας: α) Ρεκόρ εγγείου ιδιοκτησίας και τραπεζικής αποταμίευσης. Άπιαστο για οποιοδήποτε μέσο νοικοκυριό της Ευρώπης, β) Ρεκόρ παγκόσμιο σε πτυχιούχους ανά 1.000 κατοίκους, γ) Ρεκόρ στην παγκόσμια εμπορική ναυτιλία. The *Greek Sailors*, δ) Ρεκόρ σε αυτοδημιούργητους επιχειρηματίες, ε) Ρεκόρ σε πανεπιστημιακούς στα πανεπιστήμια όλους του κόσμου. Και στ) Ρεκόρ στην μεγάλη εφεδρεία, την αφανή «ασφαλιστική εταιρεία» κινδύνου, την ευρεία οικογένεια. Υπάρχει ακόμη. Αυτοί είναι οι «ακαμάτηδες» Έλληνες. Οι «τεμπέληδες». Μέχρι το 2010. Μέχρι να τους βάλουν στο σημάδι οι οικονομικοί δολοφόνοι και οι μη διαθέτοντες σθένος αντιστάσεως εγχώριοι συνεργάτες τους!

Ο στόχος των τροϊκανικών «κατακτητών» και των «συνεργατών» τους δυστυχώς επιτυγχάνεται. Ανέστιοι και πένητες γίνονται πλέον οι νεοέλληνες. Και συσσιτιοβίωτοι. Και σ' αυτό το σημείο που τους έφθασαν-κατήντησαν, θα τους επιθεωρούν οι «Νέρωνες», θα τους προσφέρουν γενναιόδωρα το *«χαμηλότατο και εγγυημένο εισόδημα(!)»* της οικογενειακής πείνας και λιμοκτονίας και θα τους ζητούν, θα τους αξιώνουν οιηματικά και βάναυσα να τους δοξάζουν, να γονατίζουν σκυφτοί μπροστά στους «σωτήρες» και «ευεργέτες» τους!!! Σαν το «θεοποιηθέν» άλογο του Καλιγούλα. Όχι, δεν προσκυνάμε!

Βύρων Πολύδωρας

Βουλευτής Β΄ Αθηνών